

Giới thiệu Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi

Nhân duyên của hai người bắt nguồn từ chiếc bánh nướng.

Trong cuộc tình này hạnh phúc hay đau khổ lại từ một cuộc buôn bán ma ra.

....

Đề gờ cái mác "con nợ" xuống cô phải làm tình nhân của anh ta

Không ngờ anh lại là thằng bé cô cứu năm đó.

Sau vài ngày cô được tin từ cái đứa bạn thân của mình là cô đã trúng tuyển vào công ty và nhậm chức thư ký. Trở thành thư ký của anh chính là một sai lầm lớn..

"Nhiệm vụ của tôi là làm gì? "

"Cặp kè với Tổng Giám Đốc"

"..."

...

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Bị truy lùng

"An Tiểu Lạc mau ra đây. Ông mà tìm được mày ông băm chết mày. Khôn hồn thì mau ra đây, trước khi ông tìm thấy mày hừ.. "

Trong đêm thanh tĩnh tại khu nghĩa địa hoang vu, người ta nhìn thấy một lũ côn đồ đang ráo riết tìm một cô gái. Trên tay chúng là những điều thuốc cháy đỏ rực đang sẵn lòng con mồi nhỏ

Không sai. Chúng hẳn là đã truy lùng cô 3 ngày 3 đêm và hiện tại đã lạc trôi tới khu nghĩa địa này. Cô An Tiểu Lạc không sợ trời không sợ đất cuối cùng cũng biết sợ cái chết thảm thiết đang cận kề

Ba ngày chưa một giọt nước nói chi đến cơm. Cô nằm tựa vào một bia mộ thờ đốc, sức lực đang dần cạn kiệt nếu như không bị bọn côn đồ bắt và giết thì cô cũng bị chết vì đói mất.

Cô đường đường là một cô gái xinh đẹp nét na thùy mị chớp một cái biến thành con nợ bị cả thế giới truy lùng. Nực cười...

Từ nhỏ mồ côi vào cô nhi viện đã đành, đến khi được cha nuôi đem về đến hiện tại đã rất lâu. Tưởng chừng như người cha nuôi này có thể chiếm lĩnh được vị trí ba mẹ ruột trong lòng cô thì...

Sản nghiệp nhỏ của ông bị phá sản, nợ nần chồng chất. Ông đã bán nhà bán đất thậm trí bán luôn cả cô.

Vào một buổi chiều cô nhận được tin cha nuôi cô bị tai nạn và đã tử vong. Tưởng rằng chỉ có một nỗi bất hạnh này không ngờ..

Một tháng sau, khi biết tin ông ấy chết vì tai nạn giao thông. Chủ nợ khắp cả nước ráo riết tìm cô. Chúng nó tuyên bố không có được tiền thì phải có được người..

Bất hạnh chính là bất hạnh

Cô quay đầu nhìn lên tấm bia mộ. Khoan đã, một đứa bé có dung nhan y hệt như cô hồi nhỏ. Nói về độ tuổi là khoảng 2 tuổi. Nói giống vì lúc trước cô có xem qua loạt ảnh mà cha nuôi cô chụp lại. Ngoại trừ quần Áo thì khuôn mặt không khác bao nhiêu. Mặc dù ánh sáng ít ỏi nhưng cô vẫn có thể khẳng định là....

"Cạnh "

"Đại ca bên kia có tiếng động. Mau qua kia xem"

An Tiểu Lạc vì quá chăm chú mà vô tình động phải bình hoa, làm nó đổ xuống và chưa có vờ. Lần này thì xong đời rồi..

Cô vận dụng hết năng lực còn lại đứng lên và lết đi

"Búp.. A"

Chỉ vừa đứng lên cô đã bị đánh một cái thật mạnh vào sau gáy. Đó hẳn là lực đạo của một người đàn ông. Khi cô gục xuống cũng là lúc hán dang tay ra đỡ lấy cô.

Trong tiềm thức chỉ biết cô bị vác lên còn mọi chuyện về sau cô thực sự không biết nữa

.....

Bạch Vĩnh Tân nhìn người con gái nằm trên giường, đầu tóc bù xù quần áo xộc xệch, mắt sụp mí, quầng mắt thâm thâm, đôi môi khô khô mà vẫn đỏ đỏ. Nhưng dù vậy vẫn tôn lên vẻ đẹp kiều mị mê hoặc lòng người

Xoay đi xoay lại cuối cùng cũng ôm cô lên đi vào nhà tắm. Bỏ cô xuống bồn tắm đầy bọt. Cởi bỏ cúc áo ra rồi đến quần lợ ra một nội y vô cùng tinh tế..

Đến đoạn áo ngực anh không biết phải cởi ra thế nào. Loay hoay một lúc liền xé "xoạc" một cái.

Đây là việc đầu tiên trong cuộc đời của anh cô cho một người phụ nữ.

Cô ấy chính là An Tiểu Lạc. Người mà anh đã mua từ lão Trương, vì có một lần bắt gặp cô anh đã có chút tình ý. Sau ông ta vì nợ nần mà gạ gẫm anh mua con gái nuôi của mình. Ban đầu có chút không muốn nhưng nếu anh không mua thì ông ta cũng sẽ bán cho người khác. Làm người tốt một lần cũng không sao..

"Ưm"

Tiểu Lạc khẽ kêu một tiếng nhưng vẫn còn chìm đắm trong giấc ngủ ngon lành. Ba ngày không ngủ rồi còn gì..

Bạch Vĩnh Tân liền ôm cô khỏi bồn tắm, kéo khăn mặt to quấn cơ thể cô lại rồi ôm về phòng. Lấy bộ quần áo trong tủ mặc vào cho cô..

Nhìn bộ ngực trắng nõn, đường cong mềm mại của cô anh có chút siêu lòng. Lần đầu tiên anh thấy dự vọng của mình bùng phát mạnh mẽ như thế hơn nữa còn rất khó kiềm chế.. Không được..

Bạch Vĩnh Tân liền rùng mình một cái sau đó mặc vội cho cô. Đưa tay mở ngăn kéo lấy ra một chiếc máy sấy, sấy tóc cho cô. Mọi hành động của anh rất nhẹ nhàng.

Sau đó anh cũng đi tắm

Lúc đi ra trên người anh cũng chỉ quấn cái khăn tắm mỏng ở phía dưới. Lí do anh không có mang quần áo vào phòng tắm. Bất ngờ một chút là cô gái trên giường đã tỉnh dậy

"Dậy rồi?"

Tiểu Lạc lúc mở mắt ra không khỏi bàng hoàng. Cô cứ nghĩ rằng khi bị bắt đi dù không bị trói tay chân thì cũng bị nhốt ở một khu ổ chuột nào đó. Không ngờ có thể ở một nơi xa hoa lộng lẫy thế này. Nhưng mà người đàn ông đang muốn làm gì mà trên người không một mảnh vải ngoài chiếc khăn tắm kia..

Khi hán tiến lại gần cô, theo phản xạ lấy tay che ngực lại sợ hãi lắp bắp nói không nên lời.

"Anh... Anh muốn làm gì?"

Tìm cô đập thình thịch như muốn văng ra khỏi lồng ngực. Nhận thực bị hoang loạn mà trở nên mơ hồ. Sau đó chỉ nhìn thấy ánh nhìn tà mị xen lẫn dự vọng. Người nào đó nham hiểm khê lên tiếng

"Tôi muốn ăn em"

"...."

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Làm tình nhân

Bạch Vĩnh Tân càng dần tiến càng sát, An Tiểu Lạc lùi về phía tường cơ thể hơi run lên

"Anh.. Anh dựa vào cái gì mà dám ăn tôi. Anh có biết làm vậy là phạm pháp không"

"Dựa vào? Tôi là người đã mua em. Nếu như nói phạm pháp thì phải nói đến cha nuôi em rồi xong đến em"

Bạch Vĩnh Tân tiến đến sát cực kì sát hơn nữa. An Tiểu Lạc hai tay vẫn che ngực mắt nhắm tịt lại, bị hơi thở nóng ẩm mang theo mùi bạc hà phả vào mặt, khiến mặt cô có chút ửng đỏ

Nhận thấy cô gái trước mặt co rúm lại như con cún nhỏ. Bạch Vĩnh Tân có chút buồn cười

"Tại sao phải che, thân thể em còn chỗ nào tôi không nhìn thấy đâu "

"....."

"Ra ngoài kia ăn tối "

Nói xong tiến thẳng đến tủ quần Áo rồi trở vào nhà tắm

Tiểu Lạc mở mắt ra thổi phù một cái. Thật là muốn làm cô hết hồn. Cô biết sớm muộn gì cũng sẽ bị hấn ăn tươi nuốt sống. Không bằng cứ ăn no trước có chết cũng phải làm ma no chứ

Bước ra khỏi phòng ngủ là đến phòng khách rồi sau đó đến nhà bếp. Tiểu Lạc không thể không khen thêm một lần nữa nơi này thực sự rất đẹp..

Trên bàn ăn là một đồng hồ ăn thượng hạng, những món mà chưa từng được ăn ngoại trừ gà rán ra.

Cô cầm chiếc đùi gà lên gặm và nhai ngấu nghiến. Không sai cô đã bị bỏ đói 3 ngày để lần trốn. Hiện tại mắt hình tượng một chút chả sao cả.. Hi

Chiếc đùi đầu tiên đã hết. Chỉ vừa đưa chiếc đùi thứ hai vào thì Bạch Vĩnh Tân đi ra, vận bộ quần Áo cộc, trên đầu bị ướt tóc có chút loạn xoạn. Kì thực phải nói rằng người đàn ông này rất đẹp nha

Cô biết hấn là Bạch Vĩnh Tân nổi tiếng khắp nơi này. Nổi bật là một người rất tài giỏi và cũng rất bá đạo. Gia sản anh ta có thể được coi là nhiều vô kể, anh ta rất giàu có. Cô biết vì trước đó trên báo có đăng. Nhìn trên báo đã thấy đẹp nhưng không ngờ bên ngoài còn đẹp tới vậy

Khoan đã, anh ta nổi tiếng là không qua lại với phụ nữ vì lí do gì mà muốn cô phải lên giường cùng hấn. Nếu như nói tiếc số tiền mua cô thì không có khả năng, nhưng nếu nói về thích cô thì có khả năng lắm nha.

Không sao cô cũng bị thích bởi vẻ đẹp của hấn rồi. Nói cách khác là bị cảm nắng rồi.. Hắc

"Nhìn đủ chưa "

Bạch Vĩnh Tân có chút mất kiên nhẫn khi người đối diện cứ nhìn chằm chằm mình như thế. Tóc cô khá dài mà lại không có buộc vào bị gió thổi vào làm cho toán loạn lên.

Dơ tay vén lọn tóc trên mặt cô ra. Tiểu Lạc có chút đỏ mặt

"Khụ... Khụ.. "

"Ăn từ từ. Chả lẽ em muốn chúng ta làm việc sớm hơn sao " Bạch Vĩnh Tân cũng vừa ăn vừa từ tốn nói. Thấy cô bị ho không khỏi châm chọc

"Anh biến thái cũng phải có giới hạn chứ "

"Với tôi không cái gì có giới hạn. Ngay cả việc ăn em "

"...." người đàn ông này quá bá đạo rồi.

Sau khi ăn xong, cô gọt vài quả táo đến ăn tráng miệng và anh thì ngồi xem ti vi. Nhìn vào hoàn cảnh thực tại người khác sẽ nhìn nhận ra họ là một đôi vợ chồng mới cưới. Nhưng sự thật đéo phải thế. Anh ta chỉ là chờ thức ăn trong bụng tiêu hết sau đó "ăn cô" hừm

"Ăn táo đi "

Tiểu Lạc lên tiếng sau đó dùng nĩa cầm cho anh miếng táo. Bạch Vĩnh Tân nhận lấy không nói gì cả tiếp tục xem tin tức và vừa ăn

Tin tức thời sự hết, táo cũng hết. Anh quay sang nhìn cô bằng ánh mắt có chút nguy hiểm

"Chúng ta có thể vào việc chính được rồi " anh cười nham hiểm

Tiểu Lạc có chút rùng mình..

"Có thể không làm được không. Số tiền anh mua tôi bao nhiêu tôi có thể trả lại cho anh. "

"Nếu như tôi nói không thể "

"Anh nói có thể chính là có thể " Tiểu Lạc vẫn cố nài nỉ

Thật không ngờ anh quay sang vác cô lên đi vào phòng

"Thả tôi xuống " Cô đập vào lưng anh yêu cầu anh. Nhưng tim cô đang đập rất nhanh cô như không còn sức lực...

"Ồ yên trước khi tôi ném em ra ngoài với bọn đòi nợ ngoài kia " Bạch Vĩnh Tân ném cô lên giường rồi nói.

Bọn đòi nợ, không lẽ xung quanh rất nhiều ư?

Tiểu Lạc đứng lên đến cạnh cửa sổ vén rèm ra nhìn qua cửa kính. Không sai chỗ kia một người chỗ kia hai người, chỗ kia chỗ kia nữa. Thật không thể tin được..

Cô kéo rèm trở lại giường

"Bạch thiếu. Anh có cách gì đuổi chúng đi không?"

Bạch Vĩnh Tân nằm trên giường ưu nhã xem điện thoại thấy cô nói liền bỏ điện thoại xuống

"Có thể "

Hình như anh ta rất kiêu lời

"Nói đi. Chỉ cần đuổi được họ cái gì tôi cũng làm. " Tiểu Lạc khẳng định. Đã đến nước này không thể không cứu vãn được. Ít ra anh cũng không đòi tiền cô quá nhiều vì anh ta rất giàu mà

"Làm tình nhân của tôi "

"Anh trước giờ không có qua lại với phụ nữ. Cần tôi làm tình nhân của anh làm gì? "

"Bảo làm thì cứ làm "

"Chỉ cần giặt giũ nấu cơm, quét nhà thôi phải không. Nếu vậy thì miễn cưỡng có thể làm. "

"Bao gồm cả ngủ với tôi "

".... "

Anh kéo cô lại gần sau đó nói "Vậy em nên hoàn thành nhiệm vụ làm tình nhân của mình đi. Nếu tâm trạng tôi tốt, bọn chúng sẽ đi hết "

Tiểu Lạc bất mãn chu môi lên rồi nói

"Có rảnh mới đi quyến rũ anh Xí"

"Em thử nói lại xem"

"Tôi nói là có rảnh mới... Ừm. "

Tiểu Lạc chưa nói xong đã bị anh hôn, một nụ hôn từ nhẹ nhàng đến mãnh liệt. Cô ở phía dưới anh ở phía trên. Hình ảnh có chút mờ ám

"Ừm"

Thân thể Tiểu Lạc có chút nhũn ra. Cảm tưởng như đã không còn chút sức lực nào. Nụ hôn càng trở nên nồng nhiệt hơn khi cô không phản kháng..

Đôi tay Bạch Vĩnh Tân với điều khiển tắt điện rồi nhẹ nhàng cởi bỏ áo cô và áo anh ra. Phút chốc hai người không mảnh vải che thân..

"Tiểu Lạc cho tôi nhé" Bạch Vĩnh Tân gặm nhẹ vành tai cô thì thảo nói bên tai cô

Tiểu Lạc hoàn toàn bị dục vọng chi phối nên ngu ngời mà "Ừ" một cái

Anh nhẹ nhàng tiến vào. Tiểu Lạc bất mãn cắn vào cổ anh một cái

"Ừm....nhẹ một chút "

"Tôi chỉ biết nhẹ nhàng với... Động vật..."

"...."

....

Tao thì là tao trong sáng. Nặng ra mấy cái này tốn bao chất xám rồi ☐

Bạn đang đọc truyện *Thư Kì Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tiểu Lạc

..Sáng sớm hôm sau cô tỉnh lại. Cảm giác thân thể mỗi như đau nhức. Cô chỉ muốn đứng lên nhưng vì quá đau mà khụy xuống giường.

Tiểu Lạc nhìn người con trai bên cạnh nghiêng rằng nghiêng lợi hận không thể đập cho một cái.

Đêm qua anh ta làm mấy lần cô kì thực không có biết. Anh ta quá mạnh mẽ rồi

Chỉ vừa mới nằm xuống anh ta đã lôi cô vào để ôm. Coi cô là thú nhồi bông à. Đáng ghét...

Vậy là cuộc đời xử nữ của cô coi như tiêu tan a~. Cô thì không quá coi trọng vấn đề chính tiết nhưng lần đầu tiên cô là vẫn muốn dành cho người mà đi cùng cô đến hết cuộc đời. Nhưng anh ta...

Cô nhìn anh từ khoảng cách gần nhất có thể. Khuôn mặt đẹp mê người, nói chung mọi thứ đều rất tinh tế

"Em là muốn giao cấu thêm. À mà lần đầu tiên có chút vụng về nhưng không tồi."

Tiểu Lạc giật mình quay đi hướng khác. Bạch Vĩnh Tân đã dậy từ lâu rồi anh chỉ là đùa cô chút

"muốn đi tắm cùng tôi không "

"Cái đồ bệnh hoạn. Không thêm đi " Tiểu Lạc kéo chăn trùm kín đầu. Nghĩ lại tối qua không khỏi đỏ mặt..

Lát sau thấy tiếng nước chảy trong nhà tắm. Biết là anh ta đang tắm cho nên cô mới bỏ chăn ra. Lấy chăn cuốn quanh người sau đó ngồi tựa vào tường, mệt mỏi mà nhắm mắt lại..

Không biết bao lâu cảm giác như mình bị nâng bổng lên thì cô mới mở mắt ra. Là Bạch Vĩnh Tân anh đã tắm xong và hiện tại là đang ôm cô vào nhà tắm.

Anh đưa tay thử độ nóng của nước rồi mới nhẹ nhàng đặt cô xuống..

"Tôi cho em 5 phút. Quá 5 phút tôi không biết còn chuyện gì xảy ra không "

"Ừ"

Cô không thèm nhìn anh đáp lại một cách lạnh nhạt. Bá đạo cũng phải có mức bá đạo thôi chứ nhìn xem trên cổ cô bao nhiêu là vết bầm tím do dấu hôn và vết cắn. Cái đồ chết bầm..

Bao 5 phút nhưng cô ngồi đến 15 phút. Nước đã lạnh hết, bảo cô ra là cô phải ra chắc. Nghĩ sao mà cô lết ra ngoài được. Chỉ qua một đêm thôi đã khốn khổ hơn mấy ngày cô chạy trốn kia đi.

Buổi sáng cô không quen gội đầu chỉ tắm cho qua, nhưng tóc cô không búi lên cũng đã ướt đến một nửa. Vịn vào bồn tắm cố gắng đứng lên dùng khăn tắm cuộn lại. Phía dưới đau nhức tột cùng, chỉ gắng bước đi nhưng lại bị khụy xuống nền nhà tắm lạnh lẽo. Lại tiếp tục vịn đứng lên, mồ hôi thấm từng giọt lần trên má.

"Rằm"

Cửa nhà tắm bị đập không thương tiếc. Anh có chút bực bội lao thẳng vào ép cô vào tường. Đôi tay bóp mạnh chiếc cằm nhỏ nhắn của cô

"Em xem thường lời nói của tôi phải không "

Vừa nói xong liền đưa bàn tay to của mình nắm chặt lấy hai tay cô ép ngực lên tường. Sau đó bắt đầu cúi xuống mãnh liệt chiếm trọn môi cô, một nụ hôn thô bạo chưa từng có

Tiểu Lạc uất ức không thể làm gì, nước mắt trực trào rơi xuống. Cha nuôi cô bán cô cũng không rơi một hạt nước mắt, bị người ta áp bức truy đuổi cô cũng không khóc. Nhưng lần này lại khác cô bị người đàn ông này hành hạ tới mức muốn chết luôn mất

Thừa dịp lúc anh đang cạy hàm răng của cô. Cô liền cắn một cái vào môi anh, mùi tanh nồng tràn trong khoang miệng

Bạch Vĩnh Tân cau mày lại liền rời khỏi môi cô. Lúc anh buông tay cô ra, cô cũng không thể đứng vững mà ngã bổ nhào vào anh. Anh đưa tay ra đỡ cô, ở trong lòng ngực anh cô vẫn không ngừng khóc. Cô thở hổn hển mồ hôi và nước mắt lấm tấm trên mặt

"Anh có biết tôi đau như thế nào không. Anh hành hạ tôi như thế anh thấy vui không hả. Bạch Vĩnh Tân tôi ghét anh "

Cô vừa gào vừa đập vào lồng ngực anh. Nước mắt lem luốc hết khuôn mặt ướt dần chiếc áo sơ mi của anh.

Bạch Vĩnh Tân mặc cô đập liền ôm cô ra ngoài đặt cô trên giường cầm khăn mặt lau tóc cho cô. Điện thoại anh cũng vừa lúc reo lên, anh bật loa ngoài để bên cạnh rồi tiếp tục lau tóc cho cô

Điện thoại vang lên một giọng nam

"Giám đốc cuộc họp sắp bắt đầu rồi. Ngài chưa tới sao, các cô đồng đều tụ tập gần như đông đủ rồi. "

"Nếu cậu không chủ trì được thì hủy cuộc họp " giọng nói của anh mang theo uy lực rất lớn

"Nhưng sếp... Tút tut tut.. "

Chưa để trợ lý Từ nói hết anh đã trực tiếp cúp máy. Để lại bên kia với một câu ai oán " sếp cũng có ngày tiếc tiền cho mình ư? "

Đến khi tóc đỡ ướt anh lại cầm điện thoại lên gọi cho ai đó

"Tôi cho cậu 5 phút đem đến đây một chiếc điện thoại mới nhất cộng với một hộp cháo và một hộp thuốc giảm đau qua phòng số 155 khách sạn nhà cậu. Chậm trễ một phút liền giảm 20% cổ phần "

Nói xong cũng tắt luôn điện thoại không thể để đối phương ho he nửa lời..

Nhận thấy người con gái trên giường vẫn không ngừng rơi nước mắt. Phải làm sao trong khi anh không biết dỗ dành phụ nữ. Gọi điện hỏi người khác ư. Nực cười.

Đưa tay lau nhẹ nước mắt cho cô nhưng từng giọt hạt vẫn luôn không ngừng tuôn..

Anh cầm tay cô lên đặt vào ngực mình. Ban đầu cô có rút tay lại nhưng sức lực đâu thể dợ nổi. Vì thế mặc cho anh làm gì thì làm

Khi tay cô yên vị trên trái tim anh, anh nói " Tiểu Lạc em khóc chỗ này của tôi.. Rất đau "

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đậu Phộng Nhỏ

..

Rất đau sự thật là như thế lồng ngực anh như bị bóp thắt lại. Khó chịu ghê gớm..

Cô cảm nhận tim anh không có đập nhanh, nhìn thẳng vào ánh mắt của anh không moi ra được chút ít giả dối nào mới rút tay lại và từ từ ngừng khóc. Lồng cô có chút ấm áp đến kì lạ..

"Lạc Lạc.. Đậu Phộng thì đúng hơn haha. Đậu Phộng Nhỏ cái tên này không tồi" anh cố ý châm chọc cô, cô có chút buồn cười nhưng vẫn là nhịn. Lúc anh cười rất đẹp nha...

Nói rồi anh đi cầm chiếc khăn với chậu nước nóng. Và chồm vào chỗ đó của cô (chỗ đó đó ^^)

Mới đầu cô có chút ái ngại khép chân lại. Nhưng chỉ nhìn vào ánh mắt trừng lên như ra lệnh của anh. Cô lại thả lỏng chân

"Nghe lời một chút"

Anh nói xong cô cũng gật đầu. Như thế này đã đỡ hơn một chút

Một lúc sau nước nguội dần thì tiếng chuông cửa vang lên.

Bạch Vĩnh Tân mở cửa ra nhận thấy không đúng người nói

"nhằm phòng" liền đóng cửa. Người bên ngoài còn chưa định thần nhìn thấy cánh cửa sắp khép lại vội vàng nói

"Bạch thiếu khoan đã Cao Tư Nam nhờ tôi đưa cái này cho ngài"

Bạch Vĩnh Tân liền mở cửa ra nhận lấy thùng đồ

"Bạch thiếu tôi sẽ giữ kín chuyện này. Ngài cứ yên tâm tôi rất biết giữ mồm giữ miệng nha "

Anh cau mày nói "Cút" rồi đóng sầm cửa lại. Sau đó mang vào phòng ngủ. Nhìn vào hộp, mặt anh lập tức đen lại. Nào là siêu phẩm, siêu mát, siêu mỏng, siêu.. Cái quái gì vậy

Hèn gì cái tên đó nói sẽ không để lộ chuyện. Hắn ta nghĩ anh bên ngoài bảnh bao mạnh mẽ bên trong yếu điệu thực nữ ư. Định mệnh!

Tay nắm chặt bịch bvs gân xanh nổi lên. Anh nhắc nó lên hướng về phía cửa sổ định ném ra ngoài thì cô lên tiếng "Khoan đã"

Động tác anh dừng lại ở không trung đảo mắt sang nhìn cô, cô liền nói tiếp

"Tôi.. Tôi cũng sắp đến rồi. Để ở đó đi. "

Vừa nói xong thì điện thoại anh lại tiếp tục reo. Anh liền bỏ xuống cầm điện thoại lên nghe

"Nói "

"Thế nào đồ tôi gửi hài lòng chứ "

"Rất tốt. Vợ tôi rất thích. "

"Vợ tôi. Loài động vật này ở đâu ra vậy cậu mà cũng có vợ ư haha. Tôi còn tưởng cậu thích tôi cơ chứ. Ấy gu dung mạo tôi đẹp thế này vẫn không thể quyến rũ nổi cậu nhì. Haha "

"Tiền khách sạn tháng này. À không năm này nhin đi "

"..."

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện với Cao Tư Nam. Anh có chút không thoải mái. Chuyện anh gần với phụ nữ có cả thế giới cũng không tin. Nhưng người con gái này đã phá quy tắc của anh đó chính là "không gần phụ nữ "

Đa số đều nói là anh bị gay hay đơn giản mà nói chính là thích con trai. Cả tên Cao Tư Nam một thằng thân nhất của anh cũng nghĩ như thế. Còn hần ấy à, mang đậm nét của một thằng sát gái. Gái luôn trong tay chơi chán rồi bỏ nhưng quy tắc lại không thích lên giường.

Phức tạp.

"Anh không đi họp "

Tiểu Lạc kéo chăn đắp nửa người rồi nói. Anh ta vì cô mà hủy họp, có thể tin được không? Chắc chỉ là hối hận chút thôi, lát nữa sẽ bá đạo như trước xem Đáng ghét!

"Ăn cháo đi. Há miệng ra "

Anh không trả lời vấn đề của cô mà lôi từ cháo trong hộp ra đút cho cô. Tiểu Lạc cũng ngoan ngoãn há miệng. Có người bón miễn phí, cháo miễn phí thì tội gì không ăn. Của chùa mà...

Ăn gần hết thì cô bỗng thấy ngao ngán không muốn ăn thêm. Nhưng đến cuối cùng hộp cháo vẫn hết, biết tại sao không

Anh ta - Bạch Vĩnh Tân đã trực tiếp bón cho cô bằng...miệng. Nói thì ghê đấy nhưng chắc đây là tô cháo ngon nhất mà cô từng ăn. Hihi

Sau khi nhìn thấy cô uống thuốc giảm đau xong, anh đi vào tủ chọn quần Áo cho cô rồi quay lại giường ngồi xuống cạnh cô. Dặn dò đôi chút

"Cuộc họp cổ đông đầu tiên cũng do em mà trì hoãn. Lần thứ hai này nếu trì hoãn vì em thì cũng là lẽ thường tình"

"Lần đầu tiên là do tôi" Tiểu Lạc có chút khó hiểu. Cô chưa có gặp anh thì làm sao có thể chứ

"Nước bắn, rải đinh, xe hỏng. Chuyện này không phải do em hửm. Thôi tôi đi đây, ngoan ngoãn ở đây đừng về chỗ ở cũ, tôi tôi về. Điện thoại này cho em nhớ phải luôn đem theo trong đó có số của tôi, có chuyện gì thì trực tiếp gọi. Nhớ cho kĩ "

Nói xong anh liền cúi xuống hôn nhẹ vào môi cô. Rồi cầm cặp đi ra ngoài..

Bỏ lại cô với khuôn mặt ửng hồng mang theo hạnh phúc.

Nhưng khoan!

Nước bắn, rải đinh, xe hỏng dẫn đến cuộc họp tri hoãn. Haha

Hôm đó là ngày cô đến trường dự lễ Tổng kết, kết thúc cuộc đời sinh viên sau năm năm rông rã. Đêm qua hẳn là mưa to cho nên đường phố rất nhiều nước đọng lại

Cô mặc chiếc Áo trắng đạp xe đến trường vì căn nhà nhỏ của cô và cha nuôi rất gần trường. Khi đi qua vũng nước có một chiếc xe ô tô phóng nhanh trên đường. Vậy là cô được tắm nước đường miễn phí, người ướt nhẹp như con chuột lột.

Cô quyết định trả thù vì cô đã nhớ biển số xe. Mai phục vài ngày thấy chiếc xe ở phía trước mình không xa cô liền rải nắm đinh vừa nhọn vừa to trong vũng nước rồi từ từ đạp xe chờ kết quả..

Lát sau có tiếng "bốp " rất lớn. Cô cười đắc thắng, bốn chiếc bánh xe xẹp lép. Haha đối đầu với cô đi.

Cô đạp xe qua đó rồi quay ngoắt lại lè lưỡi một cái và tự cười như một con điên.

Nhưng cô không biết trong xe là anh ta - Bạch Vĩnh Tân

Cô vô tội mà! (*._.)

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sếp yếu đuối mà

Sau khi Bạch Vĩnh Tân đi cô đem điện thoại ban nãy ra nghịch một chút. Đại loại là xem vài bộ phim hoạt hình lại đến mấy trang tiểu thuyết. Đến lúc ngủ thiếp đi lúc nào cũng không biết nữa

Lúc tỉnh dậy đã gần 10 giờ. Hôi sáng có ăn cháo rồi hiện tại cũng không cảm thấy đói nhưng bù lại rất thèm nước ngọt.

Giá kè mà ở đây có một chai à không một thùng đi.

Tiểu Lạc ngồi dậy cảm giác ẩm ướt khó chịu ở phía dưới. Không xong rồi đi cả ghé thăm rồi..

Hèn gì buổi sáng nay đau tới vậy

Hiện tại đã không còn đau như sáng mà chỉ hơi mỏi một chút. Tiểu Lạc liền dậy kéo chăn ra, ở ga giường là hai vùng màu loang lổ. Một cái là tối qua một cái là ban nãy... Thật không thể tưởng tượng nổi..

Sau khi giặt đồ xong và ga giường xong đã là 11 giờ cảm giác đói bắt đầu hiện rõ rệt. Tủ lạnh không có gì, nhà bếp cũng không có gì. Chả lẽ phải nhịn ư

Nếu như nói ra ngoài với thân phận "con nọ " như cô thì còn sống sót trở về không. Cái quan trọng là hiện tại cô một đồng cũng không có trên người mà số tiền cha nuôi cho cô tích góp được hiện tại lại nhà rồi. Hoaiiii

Vừa lúc điện thoại reo lên, trên màn hình hiện từ "anh" và hình ảnh kèm theo không thể biến thái hơn. Anh cái shit

Hình ảnh cô ôm anh và gác cái chân trắng nõn kia lên người anh. Khuôn mặt ngủ say lộ rõ ràng còn mọi thứ là bị chặn che hết. Hôi này anh ta chỉ cầm vào một chút liền cài đặt nhanh thế đi.

Cái đồ biến thái, cái đồ đáng ghét..

Điện thoại hết chuông và cô không kịp nghe.

Bạch Vĩnh Tân ở đầu bên kia cũng không có tức giận mà còn cảm thấy vui vì anh biết chắc chắn là cô tức đến mức nào.

Liền gọi lại thêm một cuộc

Anh gọi cho người khác cùng lắm là hết chuông cuộc một và không có khái niệm sang cuộc thứ hai.

Nhưng lần này lại khác..

"Bạch Vĩnh Tân anh không còn cái hình nào đẹp hơn à? "

"Còn cái em ôm tôi nhưng không phải chỉ lộ chân và mặt mà là cả người em. Nếu muốn đổi tôi liền chiều ý em "

"..."

Bạch Vĩnh Tân vừa khuấy cà phê vừa nói. Anh cảm thấy lòng anh có gì đó rất khác có thể nói là từ trước chưa từng có.

"Đậu Phộng"

"Nói"

"đờ đau chưa"

"Rồi"

"Đói không"

"Không"

Mặc dù rất đói nhưng cái miệng lại nói một đằng.

"Thế tôi để trên bàn, nếu đói thì đi mua thứ gì mà ăn. Nếu không tôi sẽ gọi đồ ăn về cho em. Đừng nhịn"

"Nhưng.... "

"Mác con nợ của em tôi gỡ ra rồi. Đừng lo gì cả cứ đi đi "

Anh ấy hiểu suy nghĩ trong lòng cô?

"Ừm. Không có gì nữa tôi cúp đây"

Tiểu Lạc tắt điện thoại liền đi ra ngoài, đúng như anh nói có chiếc thẻ trên bàn. Cô nên đi mua gì nhỉ. Mà thôi đi đã rồi tính..

Vừa đến cửa cô liền nhớ ra những vết thâm trên cổ. Mặt cô mòng lăm chứ sao có thể phơi bày ra cho người ta thấy được. Vậy là cô lại quay trở lại phòng ngủ tìm lấy chiếc Áo sơ mi với quần dài mặc vào.

Vấn đề là chỉ che đi một phần, phần còn lại phải thả tóc xuống mới che đi được.

Chuyện này với Bạch Vĩnh Tân cũng chính là một rắc rối lớn

Dấu vết hôm qua cô cắn kia cũng không thể che đi. Người đầu nhìn thấy là trợ lý Từ với lời châm chọc

"Sếp, cái đứa nào đã cướp đòi trai của sếp. Sếp nói đi em sẽ đòi lại công bằng cho sếp. Em biết sếp yếu đuối mà. Hồi sáng có thấy trợ lý của Cao Tư Nam đem cái kia đến cho sếp, nếu hết rồi thì đừng ngại nói với em, em tình nguyện đi mua cho sếp. Sếp thấy em tốt không? "

"..."

các cô đồng nhìn thấy cũng thì thầm to nhỏ

Còn anh chính là không để tâm đến

An Tiểu Lạc ra khỏi khách sạn liền gọi taxi đến siêu thị. Loanh quanh mãi thùng đồ cũng chất đầy đại đa số là mì ăn liền. Quả thật cô rất thích ăn mì tôm.

Phần còn lại là nước ngọt, trái cây, đồ ăn vặt hơn hết chính là bữa tối nay.

Sau đó cô đi tính tiền, quẹt thẻ một cái nhanh gọn và lẹ. Cửa chùa mà cho dùng thì dùng thôi không cần phải câu nệ haha

Số tiền quẹt liền được gửi tới điện thoại Bạch Vĩnh Tân. Cô ấy không câu nệ, không rườm rà điều này anh rất thích.

Tiểu Lạc sau khi xách đồng hồ về tới phòng thì mệt là đi. Nói phụ nữ mấy ngày này không được hoạt động quá sức thật đúng mà. Nhưng cửa phòng phải mở bằng mặt mũi nhưng mặt mũi là gì.

Phía trên có chỗ mở bằng đầu vân tay cô liền chạm vào không ngờ mở được nha.

Vào phòng liền nắn gối mi tôm sau đó xem ti vi lại đến điện thoại. Cuối cùng lại lăn ra ngủ, mấy ngày này thật mệt chết đi.

Khi cơn đau bụng quặn lên từng hồi cô mới tỉnh dậy. Bình thường không đau tới vậy nhưng hôm nay làm sao vậy.

Khuôn mặt cô từ từ hồng hào trở nên tím tái lại. Mồ hôi không ngừng chảy ra

Mỗi lúc một cơn và mỗi lúc lại thêm đau.

Đem điện thoại ra nhắn tin cho Bạch Vĩnh Tân.

"Tối nay anh có về đây "

Bạch Vĩnh Tân đang họp liền thấy tin nhắn tới.

"Nếu như em muốn tôi có thể về"

Tiểu Lạc không hiểu ý anh nói, cái gì với muốn mới không muốn

"Tôi cần anh mua hộ thuốc đau bụng. Tôi không thể đi, mà nhớ là thuốc đau bụng cho phụ nữ "

"Ừ"

"Buổi tối về sớm một chút "

Tin nhắn vừa tới Bạch Vĩnh Tân có chút hạnh phúc mặt anh như vừa được tô nền khác. Trong khi hiện tại đang họp khuôn mặt anh nghiêm nghị đến nỗi mấy ông không dám ho he gì.

Trợ lý Từ lên nhìn vào điện thoại

"Đầu Phòng: buổi tối về sớm một chút "

Sếp ơ? Ai lại mong sếp thế nhỉ

Các đối tác thấy mặt anh có chút khác liền cảm thấy sợ hơn. Cái thằng tổng giám đốc quái ác định giờ trò gì đây?

"Bạch thiếu hiện tại chúng tôi đang ra mắt sản phẩm chiếc cặp tóc dành riêng cho phụ nữ rất tốt phòng trừ lúc gặp nguy hiểm. Mà chiếc cặp này cặp lên sẽ tôn vinh lên vẻ đẹp của người phụ nữ. Ngài xem bề mặt đính đá tinh xảo chói lóa. Mặt bên trong là chiếc lưới dao rất sắc và nhạy bén. Cái này là có một không hai ngoài ra còn nhiều thứ khác. Ngài xem có thể ký kết hợp đồng không và đầu tư không " Ông Trình đối tác của tập đoàn đá quý xa một tràng

Bạch Vĩnh Tân liền nghĩ đến mái tóc dài của cô sau đó liền nhếch một cái

Lông ông Trình dựng hết lên

Ông ta biết không nên nhắc tới phụ nữ trước mặt Bạch Vĩnh Tân nhưng để có vốn tung sản phẩm ra thị trường ông ta phải liều mình

"Đầu tư 10% cho các sản phẩm khác đồng thời tôi muốn mua lại sản phẩm này. Ngay trong ngày hôm nay "

"..." Ông Trình và mọi người đơ toàn tập. Hôm nay giám đốc hào phóng vậy ư..

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Cường hôn đến hai lần

"Anh về rồi. Mau đi tắm rồi ra ăn tối "

Tiểu Lạc đang ở trong bếp thấy Bạch Vĩnh Tân về liền lên tiếng gọi. Bụng của cô vẫn còn đau nhưng chỉ là thỉnh thoảng vào bếp vẫn là có thể...

Tiểu Lạc nấu khá nhiều nào là trứng ốp, cơm cuộn và vân vân..

Vân vân là món gì kkk

Mùi thơm của thức ăn thoang thoang trong phòng. Sau khi Bạch Vĩnh Tân tắm xong thì đồ ăn đã dọn lên bàn. Hên chi nói "buổi tối về sớm một chút" hoá ra là cái này.

Cô kì thực nấu không những đẹp mắt mà còn rất ngon nha. Bạch Vĩnh Tân ăn một cách rất ngon lành. Cô gấp cho anh, anh gấp cho cô. Dù là nhỏ nhoi nhưng hạnh phúc đến lạ thường

Vừa lúc cô chuẩn bị buông đũa xuống thì bụng lại quặn lên một cái. Cô nhăn mặt đũa rơi xuống tạo ra âm thanh "lách cách"

Bạch Vĩnh Tân cũng vừa ăn xong thấy vậy liền hỏi "Làm sao?"

Tiểu Lạc lắc đầu hai tay vẫn ôm bụng. À mà có nhớ cô bảo anh mua thuốc của phụ nữ.

Bạch Vĩnh Tân liền vào phòng tìm vỉ thuốc ở túi quần ra rồi đưa cho cô.

Mà nhắc mới nhớ cái lúc đi mua thuốc, bà cô già có hỏi

"Vợ ngài đến chậm hay sớm hơn so với tháng trước "

"..."

"Vợ chồng ngày này chớ có vận động. Đừng cho cô ấy ăn đồ ăn lạnh và đồ ăn không hợp lý. "

"..." Bà cô già bà nghĩ đi đâu vậy

Trở về thực tại

"Uống đi "

Tiểu Lạc gạt đầu nhận lấy thuốc với cốc nước. Sau khi cô uống xong, anh liền dọn đồng bát sau đó tự mình đi rửa

"Để tôi làm được rồi"

"Ngồi im"

Thấy anh vẫn hi hục trong đó đôi tay có chút vụng về điều này khiến cô có chút buồn cười.

Khi cơn đau hết Tiểu Lạc ra xô pha nằm sau đó mở ti vi lên xem. Trên bàn là một đĩa dâu tây và đồng đồ ăn vặt

Sau khi Bạch Vĩnh Tân rửa bát xong cũng ra xô pha ngồi. Nhìn thấy đồng đồ ăn vặt liền cau mày một cái. Những thứ thế này có thể ăn sao.

"Lần sau không cho phép ăn những thứ này "

Tiểu Lạc khó hiểu. Cô ăn anh cấm được cô. Nó vào từ miệng cô không phải miệng của anh nói không cho là không cho chắc. Tiểu Lạc bất mãn nói

"Nhưng tôi thích ăn. Anh không biết phụ nữ mấy ngày này rất thèm đồ ăn vặt không "

Bạch Vĩnh Tân không nói liền ôm đồng đồ đi, Tiểu Lạc có chút tiếc liền gọi "này" nhưng anh không để ý mà lẳng lặng bỏ vào thùng rác.

Sau đó anh đi vào bếp và đồng mì tôm của cô cũng yên vị ở trong thùng rác. Tiểu Lạc uất ức nhìn về phía ti vi không thèm nhìn anh..

Chỉ khoảng 15 phút sau thấy mùi thơm của bánh nướng bay khắp phòng. Đánh thức vị giác của cô

Mùi bánh nướng?

Lần cuối cùng cô được ăn bánh nướng từ cha nuôi cô. Và hôm sau ông đã gặp tai nạn. Nghĩ đến cha nuôi khoẻ mạnh cô lại ươn ướn

Ông ấy cả đời không lấy vợ chỉ để nuôi cô. Và ông cũng chưa bao giờ nói qua thân phận của cô. Ông vừa là người mẹ vừa là người cha nuôi cô từ nhỏ đến lớn cái gì cũng không giấu cô nhưng về vấn đề này....cô vẫn là nên tự tìm hiểu. Hình ảnh bia mộ... A đúng rồi, mọi chuyện xảy ra mà cô quên bồng mất...

Mãi nghĩ quá cho tới khi ti vi chuyển sang kênh khác thì cô mới giật mình một cái. Thôi nghĩ về việc này.

Bạch Vĩnh Tân chuyển kênh liền ngồi xuống cạnh cô. Ra hiệu cho cô nằm lên đùi mình

Cô liền lui vào chút, gồng đầu lên chân anh quay sang xem tin tức ở ti vi. Tay với lấy quả dâu tây nhưng đĩa để hơi xa mà tay cô thì quá ngắn.

Thấy vậy Bạch Vĩnh Tân liền với tay lấy vài quả lại. Rồi cầm lấy một quả đút cho cô, nhưng gần đến miệng cô thì tay anh quay ngoắt lại bỏ dâu vào miệng anh

Cô cứ tưởng anh ta có lòng cơ. Hừm. Cô tức trợn mắt lên nhìn anh xong không thềm nói gì. Định bụng đứng dậy kéo đĩa dâu tây lại nhưng.. Bạch Vĩnh Tân đã cúi xuống chạm vào môi cô đùn quả dâu tây sang.

Sau đó lại ngồi thẳng lên.

"Anh có biết ngộ độc nước bọt không hả "

"Nói nhiều"

Cô định nói thêm nhưng đúng cái lúc định há mồm ra nói thì anh đã nhét quả dâu tây vào miệng cô, không phải một quả mà là hai quả đi. Thế là cô ú ớ không làm gì được. Nuốt cũng không được mà nhai thì lại càng không thể. Là hai quả lận đấy. Bộ anh ta muốn cô nghẹn chết à.

Định đưa tay lấy ra một quả nhưng Bạch Vĩnh Tân lại cúi xuống lần nữa. Trao đảo trong miệng cô một lúc cũng lấy lại được một quả dâu.

Cùng một lúc cô bị anh cưỡng hôn đến hai lần. Cái quái gì đang xảy ra vậy?

"ăn bánh nướng không?"

Cô ham ăn và chính là như thế. Định cho anh một trận nhưng đồ ăn ngay trước mắt thì lại không thể làm gì.

"Anh làm?"

"Không lẽ em làm" Vĩnh Tân đưa tay vuốt vài sợi tóc rối của cô vừa nói.

"Có độc không " Tiểu Lạc cầm hai cái lên hỏi.

"Có "

Cô liền cầm một cái đưa cho anh. Sau đó ăn bánh trong tay mình. Tiện mồm hỏi thôi, mặc kệ có độc hay không cứ no rồi tính.

"Mùi vị không khác gì bánh của cha nuôi tôi" Tiểu Lạc vừa ăn vừa nói. Bỗng dưng cô thấy nhớ cha nuôi quá.

"Khác"

"Anh biết? "

"Đoán thế "

Tiểu Lạc cảm thấy nhảm nhí bừa bãi rồi ăn bánh tiếp. Sau đó Bạch Vĩnh Tân tiếp tục nói

"Mặc dù bao nhiêu năm nhưng tôi vẫn không thể quên nổi vị của bánh năm ấy"

"Năm ấy? Chuyện như nào thế " Tiểu Lạc có chút tò mò

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tiểu Mập

"Năm ấy tôi và mẹ bị đuổi ra khỏi nhà vì lí do tôi không phải con ruột của cha tôi. Bà cả vì sợ sau này di chúc sẽ không hoàn toàn nhượng hết cho con bà nên đã ra lệnh tìm và giết hai mẹ con tôi. Khi tưởng chừng như sắp không thể chống chịu nổi thì tôi gặp một cô bé. Cô bé đã cho tôi toàn bộ số bánh còn lại và dấu hai mẹ con tôi ở trong tủ quần Áo. Dù nhỏ nhắn nhưng lại rất lạnh lợi. Em biết cô ấy thế nào không?

Tiểu Lạc có chút ngớ người sau đó lắc đầu

"Mặc dù có khá nhiều người nhưng cô bé quyết chịu không nói ra hai mẹ con tôi. Tôi cũng không biết con bé làm thế nào để đuổi bọn chúng đi. Nhưng

trên chân cô bé là một vết thương khá lớn máu đang chảy ra rất nhiều. Cô bé đã đưa tiền ăn sáng cho tôi sau đó dắt hai mẹ con tôi đi cửa sau"

"Sau đó anh đã sống thế nào " Tiểu Lạc chớp chớp đôi mắt hỏi

"Tôi cùng mẹ gặp phải cha ruột của tôi. Sau đó ông đưa hai mẹ con tôi ra nước ngoài sinh sống. Khi quay trở lại được biết cô bé đã chuyển đến nơi ở mới. Mẹ tôi nói phải tìm bằng được cô bé ấy để báo đáp nhưng lại chậm một bước" anh nói khi lại gọi nhớ về kí ức năm đó mắt anh hiện lên một tia bi thương.

"À vậy sau này anh có tìm thấy cô bé đó không? " Tiểu Lạc hỏi tiếp

"Có. Sau bao lâu tôi cũng tìm ra cô bé ấy "

"Anh lấy gì để chứng minh là cô gái ấy"

"Vết sẹo trên chân cô ấy"

Tiểu Lạc cau mày một cái. Cô gái mà anh tìm thấy là ai?

"Như vậy cũng khẳng định được sao? Bao nhiêu cô gái có vết sẹo ở chân. Nếu như họ nguy hiểm thì sao? "

Tiểu Lạc cố gắng hỏi. Chuyện này thì cô biết bởi cô bé đó chính là... cô. Nhưng anh nói đã tìm thấy vậy há chẳng phải anh tìm nhầm người sao. Cũng thật không ngờ thằng bé năm đó hiện tại lại là Bạch Vĩnh Tân.

Bạch Vĩnh Tân với bánh cho cô rồi nói tiếp.

"Không nhầm. Linh cảm của tôi chắc chắn sẽ không sai. Có lẽ em biết rõ chứ. Hừm" Bạch Vĩnh Tân tắt ti vi quay xuống vừa nghịch tóc cô vừa nói.

Không sai cô bé ấy là cô gái đang nằm trên đùi anh.

"Anh thay đổi nhiều quá. Tiểu Mập haha "

"..."

Mặt Bạch Vĩnh Tân liền biến sắc. Ngày trước anh rất mập hai má phúng phính. Lúc đó gặp anh cô nói "Tiểu Mập đói à, ăn bánh đi. Bánh cha tôi làm rất ngon đó"

"Tiểu Mập hai người chạy mau đi"

"Tiểu Mập hẹn gặp lại "

....

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy đã là 7 giờ. Hôm qua lúc cô đi ngủ anh vẫn còn xử lý tài liệu cũng chẳng biết anh ngủ lúc mấy giờ.

Và hiện tại cô đang gối đầu lên tay anh, còn một tay anh ôm cô ngủ. Cô mon men kéo cánh tay anh xuống nếu để cô gối lâu tay anh có thể mỏi hoặc đau. Vừa kéo xuống hai tay anh lại kéo cô vào rồi ôm thật chặt

"Ngủ chút nữa lát tôi đưa em đi chơi " Bạch Vĩnh Tân không mở mắt ra nói.

"Anh có biết nước tràn bờ đê sẽ như thế nào không. Để tôi đi vệ sinh lát tôi sẽ quay lại ôm anh rồi ngủ tiếp được không?" Tiểu Lạc vừa nói xong thì anh cũng bỏ tay ra. Cô cũng vội đi vào nhà vệ sinh sau khi ra liền leo lên giường trực tiếp ôm anh rồi ngủ tiếp. 7 giờ mặc kệ 7 giờ

Lúc miên man tỉnh dậy cô sờ bên cạnh còn có chút hơi ấm nhưng người không thấy. Có lẽ anh đã dậy trước. Làm vệ sinh cá nhân xong ra ngoài phòng khách liền thấy Bạch Vĩnh Tân ở trong bếp bưng ra hai đĩa bánh mì với sữa

"Mau vào ăn sáng đi"

Tiểu Lạc gạt đầu sau đó ngồi vào bàn ăn.

Khi đã ăn xong cô và anh liền đi thay quần áo bắt đầu một cuộc vui chơi. Cô hí hoáy mãi cũng không biết mặc gì, mặc đầm sẽ hở ra vết cắn còn thâm tím một chút kia.

Cuối cùng là anh chọn cho cô, chiếc áo sơ mi trắng giống anh, với chiếc chân váy màu đen dài khỏi gối. Trước giờ cô rất ít mặc váy vì sẽ lộ ra vết sẹo ở chân, Vĩnh Tân liền lấy chiếc bút vẽ ra bông bồ công anh ngay chính chỗ vết sẹo. Còn trang điểm thì cô không biết hề. Quê quá

Còn nói về chuyện đi chơi thì anh nói là hoãn lại. Cô có chút tụt hứng.

Hai người lòng vòng đến khu mua sắm quần áo túi xách giày dép đều rất rất và rất đắt. Anh chọn cho cô một chiếc túi xách cô cũng chọn cho anh một

chiếc cà vạt với một chiếc thắt lưng.

Đến siêu thị anh bảo cô chọn hoa quả sau đó về nhà. Nhà ở đây là nhà bố mẹ anh ta. Cô không ổn, tự dưng đưa cô về đây làm gì?

Cô đứng ở dan hàng táo anh đứng dan hàng nho. Nhận thấy Tiểu Lạc nhìn mình cảm phần..

Cô liềm ném cho anh của táo, anh cũng đỡ được. Đến quả thứ hai thứ ba, bốn năm sáu anh vẫn đỡ được. Tổng cộng sáu quả trên tay anh, cái gì đang xảy ra vậy?

Anh nhìn cô mỉm cười một cái sau đó ném táo lại phía cô. Quả thứ nhất đỡ được, thứ hai đỡ được, thứ ba cũng đỡ được nhưng đến thứ tư, năm sáu cô còn tay đâu mà đỡ chứ. Thế là sáu quả táo lăn lóc trên nền nhà

Nhân Viên chạy ra mặt tối sầm liền quát.

"Các người tức nhau ghét nhau thì về đóng cửa lại mà xử lý. Hai người xem đồng quả đập nát hết rồi, yêu cầu các người bồi thường. Nếu không tôi sẽ báo cho bảo vệ về tội phá hoại siêu thị của các người "

Tiểu Lạc liền cười một cái

"Bà cô già, hiện tại tôi không đem theo tiền tôi có thể thế chấp chồng tôi ở đây không?" nói rồi liếc mắt sang chỗ Bạch Vĩnh Tân.

Bà cô già! Cô nhân Viên tức ói máu.

"Chúng tôi không dịch vụ thuê chấp và cầm đồ. Yêu cầu các người mau bồi thường" cô nhân Viên gần như mất kiên nhẫn

"Bà cô già. Đừng tức giận như thế chứ. Nhìn xem lúc cô tức giận già thêm chục tuổi thảo nào không ai lấy cũng phải thôi"

"Cô.. Cô.. " bà ta tức hộc máu liền không thèm đối đáp. Liền đi gọi quản lý, quản lý gọi giám đốc. Giám đốc liền nói cứ để họ quăng thoải mái đi

"Em biết bà ta chưa có chồng"

Bạch Vĩnh Tân đã chọn được một đồng nho sau đó đến cạnh cô hỏi

"Nghĩ thế"

"..."

Sau khi chọn đồng đồ xong cô và anh liền rời khỏi siêu thị rồi lên xe đi về nhà bố mẹ anh ta. Cô tức! Và cũng rất sợ.

.....

17/03/2018

Ngày ta chính thức 18 □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Cháu là người yêu con trai bác

Phía trước là một căn nhà rất to và đẹp tính so với căn nhà cũ của cô thì lớn hơn gấp 5 lần. Thậm chí còn lớn hơn nữa đi

Đến nơi xe dừng hẳn Bạch Vĩnh Tân liền vòng sang mở cửa xe cho cô. Cô vẫn là cảm thấy hơi sợ cho nên ngồi mãi trên xe không bước xuống. Đến khi anh lòi cô ra khỏi xe.

"Bác trai, bác gái chào hai người. Cháu là Tiểu Lạc bạn..... "

"Bạn gái con"

"Dạ a...."

Tiểu Lạc vừa bước vào nhà thấy một người đàn ông và một người đàn bà nghĩ chắc đây là bố mẹ anh ta nên liền chào hỏi. Không ngờ sắp nói đến "bạn của Tân" thì đã bị anh ta cắt ngang. Bạn gái cái shit.. Cô vừa định nói dạ không phải thì anh lại kéo cô vào nói khẽ vào tai cô "nghe lời một chút"

"Cháu mau ngồi xuống đây " mẹ anh Bà Hứa Vân Gian liền gọi cô ngồi xuống ngay cạnh bà.

Ngày trước khi gặp bà ấy còn trẻ và rất xinh đẹp hiện tại chỉ thay đổi có chút ít. Nếu như nói gặp ngoài cô vẫn có thể nhận ra.

Tiểu Lạc cười một cái rồi ngồi xuống.

Ngồi đối diện có lẽ là ba anh tuổi tác khoảng 40 đến 45 tuổi, khuôn mặt gần như Bạch Vĩnh Tân vẫn là mang nét uy nghiêm khiến người ta phát sợ. Và ông ấy là Bạch Vạn Quang cái này cô biết..

"Nào lại đây ta xem, cháu khác trước quá ha. Không ngờ cô bé năm xưa mới mấy chục năm đã xinh đẹp tới như vậy rồi"

Tiểu Lạc có chút bất ngờ, mọi người ai cũng biết hết mỗi cô là không biết cái gì. Tại sao cô lại phải là người cuối cùng biết chứ

"Cháu thấy hai người cũng rất khác ngày xưa nha. Cháu chỉ thắc mắc là anh Vĩnh Tân giảm béo kiểu gì mà nhanh thế thôi " cô cười đầu biết anh đang lờm cô

"Cháu là người yêu của con trai bác " lúc này Bạch Vạn Quang mới lên tiếng.

"Dạ không? " Tiểu Lạc vừa đáp vừa nhìn biểu hiện của Bạch Vĩnh Tân vẫn rất ung dung tự tại, và anh cũng đang nhìn cô. Rồi sau đó cô nói tiếp

"Cháu là người yêu con trai bác "

Bạch Vĩnh Tân thở phào nhẹ nhõm. Cô rất biết chơi chữ đó, điểm này anh thích.

#cùng một câu nói chỉ có thêm chữ "của" là nghĩa đã khác nhau hoàn toàn. Uyên Thâm

Khi cô vừa nói xong ở cửa liền vang lên tiếng của một cô gái

" Chú, Thím cháu tới thăm hai người. Ồ.. Vĩnh Tân hôm nay anh cũng về đây sao. Còn cô gái này là..." Bạch Hảo Hảo tay xách túi đồ vừa vào đến nhà liền chào hỏi sau đó mặt lộ ra vẻ cùng thắc mắc.

Cô ta là con gái của Bạch Uổng La anh trai của Bạch Vạn Quang tức bác của Bạch Vĩnh Tân. Cô ta chỉ là con nuôi nên sớm đã có tình ý với Bạch Vĩnh Tân rồi. Cô ta cậy gia thế quyền lực của gia đình mà ăn chơi xa đọa không lo làm việc, suốt ngày chạy đến đây. Điều này làm cả nhà anh rất khó chịu

Hảo Hảo hăng mi tôm cô ghét nhất thế nên cô không ưa gì cô ta. Ghét lấy..

Nhìn xem ăn mặc thì hờ hang trang điểm thì lòe loẹt. Cô ta là Quý Dạ Xoa nhìn thấy cũng phải kêu là sự phụ...

"Đây là bạn gái tôi Tiểu Lạc " Bạch Vĩnh Tân nói rồi hướng về phía Tiểu Lạc. Ban đầu anh chỉ có ý định là đưa cô về cho mẹ anh biết ân nhân của mình. Đầu ngõ lúc đi qua thấy xe cô ta đỗ bên vệ đường, đồng thời cô ta cũng nhìn thấy anh. Anh liền chắc chắn cô ta sẽ vào đây vậy tại sao không làm thử một lần.

"Chị" Tiểu Lạc chào cô ta. Cô ta bằng tuổi cô nhưng nói theo vai vế cô phải gọi cô ta là chị cũng đúng thôi. Nhưng điều này khiến cô ta có chút tức tối.

Cô ta vừa ngồi xuống bàn liền đem hộp đồ lên nói " cháu có món quà biếu hai người. Một chút quà nhỏ thôi, mong chú thím nhận cho. À nhân đây cũng muốn xem quà của bạn gái anh Tân như thế nào? "

Cô ta biết Tiểu Lạc sẽ không có quà cáp gì cao sang bằng cô ta. Vì nhìn vào cách ăn mặc của cô và không trang điểm biết ngay là quê mùa nói cách khác là nghèo nàn. Cô ta là đang khiêu khích

Bạch Vĩnh Tân liền chỉ vào đồng hồ đựng hoa quả này anh chọn. Rồi nói "đó"

"Hoa quả ăn vào rất tốt nha. Không ngờ bạn gái của anh rất biết quan tâm người khác " Bạch Hảo Hảo nói nhưng không kém phần trêu người.

"Không đó là của anh Tân chọn, còn đây mới phải của tôi" Tiểu Lạc chỉ vào túi đồ thức ăn dành cho bữa trưa nay. Nếu như nói về khía cạnh này chắc chắn cô ta thua cô.

Liền thấy Bạch Hảo Hảo bỏ túi quà ra hai chiếc hộp. Mở một hộp liền thấy chiếc cạo râu sắc bén, hộp còn lại là một chiếc vòng ngọc phi thủy vô cùng tinh tế. Cô ta là đang khoe đồ..

"Cháu vừa từ Mi trở về, bên đó...."

"Thím Mễ về quê rồi phải không, tụi con vào bếp làm bữa trưa đây" Bạch Vĩnh Tân đứng lên nắm tay Tiểu Lạc còn tay kia xách hai túi đồ liền đi vào bếp

"Ừ tiện thể xem nồi canh rong biển hộ mẹ. Có lẽ sắp sôi rồi"

Lời nói của Bạch Vĩnh Tân đã cắt ngang lời cô ta. Sau đó cô ta cũng không nói lại nữa

Bạch Vạn Quang ưu nhã uống trà xong rồi nói " Ta không có râu, Thím cháu cũng đã có vòng ngọc. Phiên con đem về nhưng dù sao cũng cảm ơn ý tốt của cháu"

Ai bảo ông không có râu chẳng qua là ông vừa mới cạo lúc tối qua thôi.

Trong bếp Tiểu Lạc đang rửa gừng, liền bị bay vào mắt. Vĩnh Tân đang gọt cà rốt thấy vậy liền dừng tay, tiến lại gần cô giành lấy chiếc cối và chà lại. Sau đó đưa tay lên xem xét đôi mắt đỏ đỏ vì cay của cô

"Đề anh làm"

Tiểu Lạc cười rồi gạt đầu sau đó đem đậu đen và đỗ tương đi ngâm.

Trầm ngâm suy tư một lát rồi nói " Tân lát nữa anh làm bánh nướng nhé. Em sẽ làm đậu nành uống cùng rất hợp nha"

"Được, nếu em thích ăn anh liền làm cho em ăn "

Điều này khiến Bạch Hảo Hảo vô cùng tức tối. Khuôn mặt cô ta lộ rõ ràng nhưng cô ta cũng không thể làm gì. Bất đắc dĩ phải ngồi nhìn thế này, cô ta không thể không cam chịu, cô ta sao có thể để đôi tay ngọc ngà này vào bếp chứ. Điều này Tiểu Lạc thắng chắc...

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vết cắn đôi

"Á"

Tiểu Lạc khẽ kêu một cái rồi vứt luôn mớ rau ra xa mình một chút. Trong mớ rau là một con sâu rất đen và rất to. Cự nhiên khi gặp theo phản xạ mà vứt ra xa. Mà đối với Tiểu Lạc sâu là loài được liệt vào danh sách nguy hiểm nhất. Cô không chỉ ghét mà còn rất sợ cái loài vừa không có xương vừa không phải động vật này. Cô mua rau lẻ đường của người quen không phải rau siêu thị. Haz

Cũng may ba mẹ anh và Bạch Hảo Hảo đã ra ngoài đón ông bà nội nếu không họ có thể đã biết được điểm yếu của cô. Cơ mà anh liền nhìn thấy rồi hoaii.

"Còn con nữa ở cạnh chân em kia" anh khi thấy cô sợ sâu liền có một ý nghĩ sấu xa xoẹt qua đầu. Tiểu Lạc ban đầu chưa có hình dung được chuyện gì đang xảy ra. Một giây sau liền ý thức được, rồi nhảy chồm lên người anh. Hai tay cô giữ cổ anh, hai chân quặp vào người anh rồi kêu lên

"Á á Đâu.. Đâu ở đâu "

Bạch Vĩnh Tân cũng hơi bất ngờ trước hành động của cô. Khẽ cười một cái rồi vòng tay qua ôm eo cô. Căn bản là anh không có đùa chỉ là con sâu quá nhỏ tí tí thôi.

"Khụ... Khụ" Bạch Vạn Quang cùng mọi người vừa vào nhà thấy cảnh tượng này liền ho một cái. Ý nhắc nhở hai người giữ ý tứ một chút. Bạch Hảo Hảo tức điên người

Tiểu Lạc đỏ mặt vội vàng xuống Mất hình tượng quá...

"Ông, bà đi chơi về sớm vậy? " Bạch Vĩnh Tân kéo tay Tiểu Lạc ra phòng khách liền chào hỏi trước. Sau đó nháy mắt với cô ý bảo cô chào hỏi.

"Cháu chào ông, bà. Cháu là An Tiểu Lạc. Cháu nghe anh Tân nói hai người đi du lịch cơ sao lại về sớm hơn dự định thế ạ " Tiểu Lạc thực chất mà nói là không biết gì cả, cũng may ban nãy anh có nói qua cho cô biết. Nếu không mất hình tượng thêm khổ lắm

"Nếu không về sớm sao có thể gặp được cháu dâu chứ " Bà cụ Bạch liền cười nói. Nhìn ngoại hình và cách ăn nói bà đã sắp thích đứa cháu dâu này rồi nha.

Tiểu Lạc cười không biết nói gì thêm. Đóng kịch cũng phải có giới hạn chứ...

"Ta chỉ đùa chút thôi. Ông ấy bị huyết áp thấp mà ta cũng bị đau đầu vì vậy liền phải về luôn. Ta nói già rồi liền không có sức khỏe muốn tìm cái gì phù hợp với tuổi già liền không có. "

Cả nhà không ai lên tiếng để cho bà cụ Bạch than thở. Bỗng dưng đầu Tiểu Lạc nảy ra một ý kiến hay.

"Cái phù hợp với tuổi già ư. Cháu thấy vui thú điền viên là một cách rất phù hợp với tuổi già. Rất nhẹ nhàng mà còn có thể gắn kết thêm tình cảm giữa ông bà nhà. Cháu chỉ góp ý thế thôi vì thấy khoảng đất trống sau nhà bỏ hoang rất phí. Mà thôi cháu liền đi làm bữa trưa đây"

Thật là một ý tưởng rất hay, ông bà cụ Bạch như thấy hết mệt...

Sau 2 tiếng 03 phút Tiểu Lạc cùng anh liền làm xong bữa trưa.

Bàn cơm dọn ra với rất nhiều thứ rất đơn giản. Đại loại như trứng chiên, khổ qua nhồi thịt, cá kho, cơm cuộn... Và đặc biệt là canh gừng với cả rau ngải cứu rất tốt cho tình trạng sức khỏe hiện tại của ông bà cụ Bạch.

Họ đánh giá cao về Tiểu Lạc.

Ông cụ Bạch gấp cho bà một miếng thịt kho sau đó đồng dục nói

" Bà à món này ngày xưa tôi thích ăn nhất mà bà hay làm này "

"Món này ngày xưa ông cũng thích ăn này, món này món này nữa "

Ông bà cụ Bạch trẻ con quá cơ

"Cháu thực sự thích con trai bác" bỗng dưng đang ăn Bạch Vạn Quang liền hỏi Tiểu Lạc.

Mà chưa kịp nói Bạch Hảo Hảo đã chen chân dò nói

"Chú à hiện nay đại số đều nhìn vào ví tiền. Lấy đâu ra cái gọi là thật lòng"

Tiểu Lạc gặp khó khăn

"Bây giờ đại số đều lợi dụng trước sau đó hết giá trị thì bỏ mặc. Mọi người xem cô ấy không tham tiền nhưng lẽ nào người nhà cô ấy không cần tiền "

Bạch Hảo Hảo buông đũa xuống nói mỉa mai

"Xin phép cả nhà cho con vắng tục một chút" cô nói tiếp " Tôi không có anh em thân thích, chị nói xem tôi có thể đem tiền về cho ai. Cũng không biết là ai kia mới chính xác là muốn đem tiền về" Tiểu Lạc chính là không thể nhẫn nhịn được

"Cô... Cô nói ai chứ "

"Tôi nói vậy thôi"

"Cô nhìn lại mình xem, gia thế thì thấp kém người ngọm thì xấu xí. Đã thế còn bày đặt xăm trổ"

"Thứ nhất tôi thừa nhận tôi thấp kém. Thứ hai tôi thà xấu xí chứ không bôi những thứ nhom nhuốc kia lên mặt vừa hại sức khỏe cho cả tôi lẫn anh ấy. Thứ ba tôi cũng không phải xăm trổ như chị nói mà là để che đi khuyết điểm thôi" Tiểu Lạc xả một tràng, cũng may anh nắm tay cô nếu không liền cho cô ta một trận rồi.

Trò hay vẫn đang được cả nhà xem. Bỗng dưng

"Được rồi hai đứa nhường nhịn nhau một chút. À Tiểu Lạc cháu thử ăn canh rong biển ta nấu xem "

Tiểu Lạc bối rối..

"Dạ, trước hết là xin lỗi cả nhà....còn canh.... cháu... "

"Thím à cô ấy là đang chê đồ thím nấu đấy. Làm gì cô ấy dám ăn chứ " Bạch Hảo Hảo liền cắt ngang lời cô đang chuẩn bị nói

"Anh Tân vậy anh liền múc cho em bát. Để em có thể học hỏi thêm"

Tiểu Lạc cố gắng uống hết bát canh rong biển. Cô phải công nhận là rất ngon và cô rất thích ăn nhưng có điều....

Mặt Tiểu Lạc liền có chút tái lại, mọi người hỏi cô cũng chỉ nói là đi cả thôi. Nhưng đi cả đã sắp hết rồi làm gì còn đau chứ...

Sau khi ăn xong Tiểu Lạc liền đi lấy đồ tráng miệng. Gồm hoa quả, bánh nướng với sữa đậu nành còn cả chè đỗ đen nữa. Cả nhà được một phen no nê..

"Hai cháu dự định khi nào cưới để cho ta bé chất nào" bà cụ Bạch liền lên tiếng

"Bọn con cũng vừa mới đăng ký kết hôn thôi. Còn chất bà liền chờ thêm đi. " Bạch Vĩnh Tân nói như thật

"Bọn cháu chưa có đăng kí nha. Bà đừng tin lời anh ấy nói " Tiểu Lạc trừng mắt với anh

"Em ngại cái gì dù gì cũng đã kí sớm muộn gì họ cũng sẽ biết mà "

"Không phải mà"

"Vậy lát nữa về liền cho em xem lại"

"Thôi được rồi, ta cũng muốn có cháu lắm đấy nhưng mà chú ý mấy ngày này đừng làm. Mà Tân con đừng làm tổn thương con dâu tương lai của mẹ thể đi. Chả lẽ hai con muốn áo đôi rồi đến cả vết cắn đôi đi" mẹ Bạch nói

Tiểu Lạc đỏ mặt từ cái lúc anh cặp cho cô chiếc cặp chết tiệt kia lên liền lộ ra dấu cắn chưa mờ. Mà trên cổ anh cũng còn haiiz

Và có thể nhìn thấy khuôn mặt của Bạch Hào Hào tức đến mức độ nào.

Sau khi sắp có hết sức chịu đựng liền bảo anh ra về. Mà anh cũng nhận thấy sắc mặt cô không ổn từ lúc uống canh rong biển xong nên cũng liền ra về

Ra gần đến xe Tiểu Lạc không đứng vững liền ngã nhẹ vào anh thờ hồn hể nói

"Tân... Đưa tôi đi bệnh viện đi"

Bạch Vĩnh Tân liền ôm cô lên xe, người nhà bên trong không biết gì xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thư ký riêng của boss

Trời bên ngoài đang rất mưa to xối xả từng đợt, từ lúc Tiểu Lạc vào trong đã là 30 phút. Bạch Vĩnh Tân ngồi ở hàng ghế chờ đợi, khoảng thời gian dài đằng đẳng kia khiến anh nhận ra rất nhiều sai lầm của mình

Nhưng mọi thứ muộn rồi, từ lúc Bạch Hào Hào khiêu khích tại sao anh lại để yên cho mình cô xử lý chứ. Còn nữa cô ấy biết mình không uống được canh rong biển tại sao còn cố gắng ăn. Mà lại là chính anh mức cho..

Sau khi sâu kết lại mọi thứ Bạch Vĩnh Tân liền cảm thấy rất đau đầu. Nhớ lúc nói chuyện với lão Trương tức cha nuôi của Tiểu Lạc. Ông nói " con bé rất thích ăn canh rong biển nhưng nó lại rất độc hại đối với con bé, còn có cả hương hoa cúc và trân châu nữa con bé đều không thích hợp. Từ nhỏ dạ dày và cổ họng con bé đã không được tốt phiên cậu sau này chăm sóc nó tốt một chút. Con bé rất thích bánh nướng, cậu có thể làm cho nó ăn không? "

Tại sao anh lại có thể quên chứ

Thật ra không có vụ trao đổi mua bán như mọi người nghĩ. Mà sự thật là cô đã gả cho anh. Giấy kết hôn cũng đã kí vì vậy hiện tại hai người đang chính là vợ chồng hợp pháp, cô ấy không biết chuyện này nhưng vấn đề giấy đăng kí kết hôn không biết cô kí kiểu gì.

Lát sau bác sĩ đi ra Bạch Vĩnh Tân vội vàng hỏi " Bác sĩ cô ấy có sao không? "

Vị bác sĩ bỏ kính ra rồi nghiêm túc trả lời

"Hiện tại đã không nguy hiểm lắm. Cũng may đem đến kịp nếu không có thể dẫn đến xuất huyết dạ dày. Lần sau chú ý đừng ăn rong biển nữa. Cô ấy sẽ bị dị ứng nhẹ hiện tại cậu đi theo tôi làm thủ tục sau đó nhận thuốc về. Cô ấy sẽ được chuyển sang phòng kia có thể lát nữa mới tỉnh nếu muốn về liền có thể về. "

"Cảm ơn bác sĩ "

Rồi sau đó anh liền đi theo bác sĩ.

"Tiểu Lạc cậu làm sao vậy Tiểu Lạc " Dục Hạ Miên lay mạnh người Tiểu Lạc. Nhưng mấy cô y tá vẫn cố đẩy Tiểu Lạc vào phòng.

Dục Hạ Miên là người bạn thân nhất của Tiểu Lạc và cũng là người bạn duy nhất. Thân nhau từ nhỏ đến lớn và Hạ Miên hiểu Tiểu Lạc hơn ai hết.

Đúng lúc Dục Hạ Miên đi khám bệnh đau đầu của mình thì gặp Tiểu Lạc. Đã khá lâu không gặp, về căn nhà nhỏ kia cũng không thấy Tiểu Lạc. Bỗng dưng hôm nay lại gặp nhau trong cái bệnh viện này.

Khô nổi gia cảnh Dục Hạ Miên cũng không khá giả nếu không liền giúp được Tiểu Lạc trả nợ rồi.

Sau khi vào phòng bệnh được một lúc Tiểu Lạc mơ màng tỉnh dậy liền thấy Dục Hạ Miên ở bên cạnh, vậy Bạch Vĩnh Tân đã đi đâu.

"Miễn sao cậu lại ở đây "

Dục Hạ Miễn liền ngẩng đầu lên rồi cất điện thoại vào túi.

"Tớ đến khám liền thấy cậu ở đây. Này dạo này cậu lang thang ở đâu sao lại ra nông nổi này. Cậu có biết tớ tìm cậu cả tuần nay không hả. Tưởng quên luôn người ta rồi chứ " Dục Hạ Miễn trách yêu.

"Căn bệnh đau nửa đầu của cậu lại tái phát à. Dạo này tớ sống rất tốt cậu không phải lo. Mà tớ thành ra thế này cậu biết rõ rồi còn hỏi. "

Ừ! Dục Hạ Miễn có biết. Nếu như nói người li ti nốt, mặt tái nhợt thế này chỉ là do canh rong biển gây ra. Đã mấy lần thấy thế này liền quen cả rồi

"Canh rong biển ngon thì ngon thật mà tại sao cậu không thể nhịn chứ. Thành ra thế này xem được không. Nhắc bao lần mà vẫn để ngoài tai"

Dục Hạ Miễn cắn nhần.

Tiểu Lạc cười khổ " Vâng thưa mẫu hậu đại nhân con đã nhớ "

Cô phải công nhận tính cách của Dục Hạ Miễn giống y mấy bà cô già hay nhắc nhở con mình.

"Dạo này cậu ở đâu tớ tìm cậu suốt. Cậu biết không lần trước cậu nhờ tớ làm hồ sơ ấy bây giờ có kết quả rồi. Cậu được chọn làm thư ký riêng của boss đấy. Ấy gu số cậu sướng thế không biết một phát được lên mây còn tớ mãi chỉ là nhân viên quèn thôi haizz" Dục Hạ Miễn than vãn

Tiểu Lạc ngớ người, đờ đẫn ra. Thư ký riêng của boss..

Mà boss ở đây chính là Bạch Vĩnh Tân. Chỉ cần nghĩ đến đây đầu cô như bị sét đánh "ầm" một cái. Cười mếu máo

"Cậu... Cậu liền đánh tớ một cái"

"Xin má tôi không muốn bắt nạt bệnh nhân. Đừng sợ quá chứ tội nghiệp tấm thân này lắm" Dục Hạ Miễn đưa tay vỗ ngực nói

"Dạo này tớ ở khách sạn Du Dân cũng khá ổn cậu đừng lo cho mình. À phải rồi khi nào thì tớ có thể đi làm"

"Ngày mai rồi. Tớ còn đang lo không biết phải làm thế nào nếu cậu không tới cũng may là đã tìm được cậu. Nay bây giờ cậu dùng số nào rồi "

Bỗng dung cửa phòng vang tiếng "cạnh" cả hai liền hướng về phía này.

Dục Hạ Miễn còn đang ngơ ngác với cái người ở ngoài cửa. Là boss, là boss đấy.

"Trưởng phòng Dục sao cô lại ở đây " Bạch Vĩnh Tân tiến vào tay cầm đồng thuốc đặt trên bàn, rồi kéo ghế ra ngồi cạnh giường đối diện Dục Hạ Miễn

"Chào giám đốc đây là bạn em vừa rồi thấy cô ấy liền vào thăm mà hai người quen nhau à" Dục Hạ Miễn cười khổ sao lại gặp boss trong hoàn cảnh này chứ

"Là hàng xóm, anh ấy đã đưa tớ vào đây đấy "Tiểu Lạc nhanh nhẩu đáp nếu không để anh nói linh tinh chắc cô chết mất. Nếu không nói là hàng xóm chả lẽ nói là tình nhân ư! Nhảm nhí

"À ra vậy. Giám đốc nhớ không nhầm là cô ấy được chọn làm thư ký của ngài, ngài xem tình trạng cô ấy hiện giờ thế này liền cho cô ấy nghỉ ngày mai được không? Em cá rằng sáng mai hết dị ứng nhưng việc chóng mặt và đau đầu là không tránh khỏi "

Nói Dục Hạ Miễn hiểu cô đúng là chính xác. Nhớ từng chi tiết nhỏ nhặt...

"Được "

"Vậy phiền giám đốc đưa cô ấy về nhé. Hiện tại em phải đi lấy thuốc. Tiểu Lạc tớ về trước. "

Tiểu Lạc cười nói "tạm biệt "

"Chuyện này là anh làm" Tiểu Lạc hiểu rõ cái việc thư ký kia chắc chắn là anh làm

Bạch Vĩnh Tân nhìn cô nói " Có một phần. Muốn về không? "

"Muốn"

Ngoài trời vẫn mưa rất to, Tiểu Lạc sau khi chuyển nước xong được anh ôm chạy ra xe sau đó trên đường về khách sạn cô liền ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Bạch phu nhân

.Sau khi những nốt mẩn ngứa không ngừng mọc lên và con ngứa ngứa không ngừng ập tới. Tiểu Lạc dùng tay gãi, gãi, gãi mãi. Cho đến khi không ngủ tiếp được liền ngồi dậy vừa lúc Bạch Vĩnh Tân bung bát cháo nóng hổi vào phòng.

"Dậy rồi thì ăn cháo đi xong uống thuốc " vừa nói anh vừa bón cho cô

Tiểu Lạc há miệng ăn được vài thìa liền cảm thấy khó chịu. Lắc đầu không muốn ăn tiếp, nếu như tiếp tục ăn liền nôn lên hết.

Mà Bạch Vĩnh Tân cũng không có ép cô sau đó chờ khoảng 15 phút mới đem thuốc cho cô uống. Khoảng thời gian đó các mày biết anh làm gì không, là anh đang gãi giúp cô đó.v

Thuốc vào bụng được lúc con buồn ngủ liền kéo đến cô không nhớ là trong thuốc còn kèm theo một chút thuốc ngủ. Mọi lần đều tắm xong xuôi các kiểu mới uống thuốc nhưng lần này cô nhận ra mình vẫn chưa tắm.

Mất dịp lại cố gắng kìm hãm con buồn ngủ để đi tắm nhưng không làm được. Và lần này cô lại được anh tắm cho. Điền mắt.

Lần thứ hai anh lại làm việc này!

Sau khi tắm xong anh liền bôi thuốc khắp người Tiểu Lạc vì chỗ nào cũng toàn là nốt. Thế này mà là dị ứng nhẹ. Nhẹ cái con khi

Đến khi thuốc bắt đầu ngấm dần những nốt sần bắt đầu lặn dần công thêm việc cô gãi chỗ nào anh liền bôi chỗ đó đến khoảng 12 giờ đêm liền lặn hết. Cảm nhận giấc ngủ của Tiểu Lạc đã sâu hơn Bạch Vĩnh Tân chỉnh lại nhiệt độ phòng thấp một tí sau đó cũng liền nằm xuống ngủ.

Tiểu Lạc như cảm nhận được liền cọ cọ vào ngực anh miệng nói "ôm". Bạch Vĩnh Tân khẽ cười nói "Yêu tinh" rồi liền dang tay ôm cô vào ngủ một mạch tới sáng.

Phải công nhận là từ khi ngủ cùng nhau giấc ngủ của hai người rất sâu và ngon giấc đến kì lạ nha

....

Lúc sáng cũng là Tiểu Lạc tỉnh dậy trước, anh nằm cạnh cô gần hết mức có thể. Mở mắt ra đập vào mắt cô chính là khuôn mặt đẹp đến mê lòng người kia. Phải nói rằng chỉ có vài ngày tiếp xúc với anh thôi cô đã có chút động lòng rồi xem.

Đưa tay chạm nhẹ vào má anh, gò má trắng hơi thon. Nhìn da mặt anh liền cảm tưởng như da con gái, mịn màng. Ghen tị chết mất.

Tiểu Lạc với điện thoại chụp "tạch" vài cái, đại loại là vài cái anh đang ngủ say giấc đồng tử nhắm tịt, đôi môi mông mông muốn cắn một cái quá. Cô lại bị nhiễm cái tính biến thái từ anh rồi.

Rồi bỗng đâu con đau đầu ập tới, điện thoại trong tay Tiểu Lạc không hên mà rơi xuống trúng tay Bạch Vĩnh Tân. Đầu đau nhức, mọi thứ xung quanh đang dần chuyển động theo từng quỹ đạo riêng. Sau đó vòng tay của Bạch Vĩnh Tân siết cô lại gần anh hơn rồi đưa tay xoa nhẹ huyệt thái dương của cô. Dễ chịu quá.

Có lẽ anh tỉnh do chiếc điện thoại cô làm rơi.

"Đã biết không ăn được còn cố. Lần sau muốn đi sớm liền ăn thêm nhiều một chút"

Tiểu Lạc: "..."

Bạch Vĩnh Tân nói với chất giọng trách móc nhưng lạc vào tai Tiểu Lạc giống như đang quan tâm hơn. Vì hai người nằm sát nhau cho nên khi nói chuyện giọng nói mang chút nóng ấm phả vào tai và mặt cô khiến khuôn mặt có chút ửng hồng tim đập lệch nhịp.

"Về biệt thự sẽ có người chăm sóc cho em. Chúng ta không ở đây nữa " Bạch Vĩnh Tân nói

Tiểu Lạc trầm ngâm một lúc cố gắng nói "Thôi khỏi ở đây dẫu sao cũng tự nhiên hơn. Hơn nữa bệnh của tôi cũng không nặng lắm. Anh cứ chuyên tâm đi làm đi"

....

"Sếp đang nấu gì thế?. Ê trong phòng sếp có mùi phụ nữ. Mà khoan, hình như người sếp cũng có mùi phụ nữ nữa a. Sếp cời áo làm gì vậy?. Sếp, sếp đừng tiến lại gần em như thế. " trợ lý Từ ngồi trên sofa đang sắp xếp lại vài bản hợp đồng và các tư liệu khác liền thấy Bạch Vĩnh Tân đi từ trong bếp ra và tiến thẳng vào bàn. Anh liền phải nghe mấy lời khó nghe như thế. Lòng thầm phi nhô suy nghĩ của Từ Cảnh.

"Từ Cảnh không lẽ cậu coi tạp dề là áo. Vậy thứ cậu mặc trên người là gì?"

Trợ lý Từ tức Từ Cảnh "...."

"Đề tài liệu rồi còn không mau về công ty đi. Không lẽ cậu muốn ngồi đây luôn à"

"Em muốn ăn bữa sáng của sếp. Sếp nấu gì mà thơm thế. À mà sếp khỏe như trâu thế này sao không đến công ty, bày đặt mang đến đây" Từ Cảnh bốc phét quá thể đáng, kèm theo nỗi oan ức.

"Cháo trắng có mùi gì mà khiến cậu ngửi thấy thơm vậy" Bạch Vĩnh Tân vừa xem tài liệu vừa nói.

Từ Cảnh "...."

Lát sau Bạch Vĩnh Tân vào bếp bê ra một tô cháo khói nghi ngút với một cốc sữa. Từ Cảnh lòng đầy nghi vấn nói

"Sếp cho em phải không? Tuyệt quá"

Bạch Vĩnh Tân không đáp liền dọn tài liệu từ sofa bên này hết qua cạnh trợ lý rồi mới nói "Cậu nghĩ ra à" xong liền vào phòng ngủ. Để lại trợ lý với muôn vàn thắc mắc

"Nhà mình có khách à" Tiểu Lạc đang nằm trên giường thấy anh vào liền hỏi. Nhưng nói xong mới biết có gì đó sai sai.

Khoé miệng Bạch Vĩnh Tân ẩn hiện nụ cười.

"Ừ nhà chúng ta có khách"

Tiểu Lạc "..." cô chỉ lơ mồm thôi mà anh có nhất thiết phải nhấn mạnh từ chúng ta thế không.

"Ra ngoài ăn cháo đi sau đó uống thuốc. Nếu chán có thể xem ti vi"

"Lại cháo nhà hàng à. Tôi muốn ăn cháo nấu cơ" Tiểu Lạc nũng nịu khi anh đang bế cô từ phòng ngủ ra đến gần bàn thì.

Từ Cảnh "Phụt... "

Tiểu Lạc: "...." chắc đầu đau quá cho nên quên bếng mất trong nhà có khách. Thôi rồi, mất hình tượng quá!

"Đừng quan tâm đến vị khách không mời mà ở lại " Bạch Vĩnh Tân thấy biểu hiện xấu hổ của cô mà phì cười. Cái cô nhóc này...

"Khụ... Khụ... Đây không lẽ là Bạch phu nhân "

Tiểu Lạc "..." cái cục đái gì mà được coi là bạch phu nhân. Nhưng mà cái tên gọi này không tồi. Haha

Bạch Vĩnh Tân đặt cô ngồi xuống sofa kê thêm chiếc gối sau lưng để cô nằm tựa vào tường. Sau khi xong nhân nhả đáp "Ừ"

Từ Cảnh ban nãy sặc vì đang uống nước. Bây giờ có quá sốc mà bị giật gân không? Sếp không phải Gay ô ô. Sếp có vợ à! Là vợ đấy!

Từ Cảnh: Các mày có thể đập vào mặt tao một cái không?

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Làm việc tư

"A Đau nhẹ thôi"

"..."

"Nhẹ quá. Buồn haha.. buồn.. "

"..."

"Mệt. Dừng lại đi"

.....

Vâng đây là buổi đầu tiên đi làm của An Tiểu Lạc nhà ta. Tiếng thất thanh của nàng khiến bà cô quản lý đi qua dựng cả lông lên.

Các mày có thắc mắc bên trong đang làm gì không?

Chỉ là Bạch Vĩnh Tân đang xoa thuốc cho Tiểu Lạc thôi. Các mày đừng nghĩ sâu xa như thế haha.

"Không ngờ sau gáy em lại nhạy cảm tới vậy. Tôi muốn thử xem các chỗ khác có nhạy cảm như thế không " Bạch Vĩnh Tân cười nham hiểm.

"Vô si" Tiểu Lạc ngồi trên đùi anh phi nhỏ một cái, vô thức muốn rời khỏi người anh.

"Em nhóm lửa lại không dập liền muốn bỏ đi" Bạch Vĩnh Tân liền giữ cô lại. Tiểu Lạc ngồi trên đùi anh ngo nguẩy, không biết vật thể kia đã động đậy từ lúc nào. Như ý thức được chuyện gì sắp xảy ra..

"Được, vậy tôi dập liền" nói rồi Tiểu Lạc với chiếc kéo trên bàn làm việc lên nói tiếp " phiền anh đừng giữ chặt tôi như thế làm sao mà tôi dập được "

Cô dơ chiếc kéo đung đưa trước mặt anh. Anh vô si cô cũng sẽ vô si. Cô muốn cắt... Không, không cô chỉ tiện tay cầm thôi. Haha

"Em liền muốn con em không có bố" Bạch Vĩnh Tân vẫn giữ khư khư cô. Và không có ý định bỏ ra

Tiểu Lạc "...." anh ta đang nói cái chết tiệt gì thế.

"Em nghĩ biện pháp dập lửa của em có tác dụng. Nghĩ cũng đừng nghĩ" nói xong anh liền dùng chân mình kẹp chân cô lại, tay phải vòng qua siết cô vào lòng tay kia giành cái kéo lăng xướng sọt rác.

"Anh nói không được làm việc tư trong giờ mà. Bỏ tôi ra " Tiểu Lạc giãy dụa muốn thoát ra nếu không cô lại bị anh ăn sạch bách mắt. Cơ mà nó không phải là điều dễ dàng. Cô càng giãy thì lại càng bị siết chặt hơn, thế là cô im ắng

"Tôi cho phép em làm việc tư " Bạch Vĩnh Tân nói xong cắn nhẹ vào vành tai cô. Tiểu Lạc khẽ rùng mình một cái mặt bắt đầu ửng hồng. Đầu liền loé ra một ý kiến.

"Tôi đến là làm thư ký những việc khác không được đề cập tới. Tại sao tôi phải làm, Phiền anh bỏ tôi ra"

"Vậy em nên làm tốt việc thư ký của mình. Còn việc khác liền được đề cập ngay" hơi thờ mưng theo mùi bạc hà của anh lại phả vào mặt cô.

"Vậy nhiệm vụ của tôi là làm gì "

"Cặp kè với Tổng Giám Đốc "

"...." Cô sa mạc lời.

Nói rồi cô bị anh ôm hôn một cách bất ngờ. Ôi Trái tim nhỏ bé của cô.. Có ngày bị bất ngờ làm cho đột quỵ mất

Cũng không biết sau bao lâu nữa anh bế cô ra sô pha. Đặt cô nằm lên ghế sô pha sau đó nằm đè lên cô tiếp tục hôn. Tiểu Lạc dùng hai tay đẩy anh ra liền bị anh nắm chặt lại. Người cô còn chút ý thức nhân lúc môi anh rời ra liền nói

"Tân, dừng lại. Để tôi có được không. Ở đây... um"

"Im lặng"

Cô liền bị anh hôn tiếp tay còn lại của anh đang tiến xuống cởi từng cúc áo của cô ra. Đến cúc cuối cùng thì..

"Cộc... Cộc... Cộc"

Ân nhân cứu mạng cô đây rồi. Hờ

"Có chuyện gì" anh nói lớn.

"Giám đốc có một vài bản hợp đồng cần ngài kí ngay lập tức. " giọng nói của một người phụ nữ vọng vào.

"Để sau" anh lạnh nhạt đáp

"Nhưng nó liên quan tới tập đoàn Hải Sơn "

Nghe đến đây anh liền chau mày, đóng lại từng cúc Áo cho cô sau đó đứng lên chỉnh lại áo sơ mi.

Tiểu Lạc vội vàng ngồi dậy vuốt vuốt lại mái tóc rối rồi rời khỏi ghế ra chỗ của thư ký.

"Vào đi" anh ngồi vào bàn làm việc mới gọi người bên ngoài.

Quản lý Lê vừa đẩy vào liền chạm mắt với Tiểu Lạc nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng, đôi môi đỏ mọng kia không khỏi sinh nghi.

Tiểu Lạc cũng đứng dậy " Giám đốc tôi đi pha cho ngài cốc cà phê"

Anh đáp hờ hững "Ừ"

Tiểu Lạc ra ngoài liền vào nhà vệ sinh rửa mặt. Vào đến trong liền gặp Dục Hạ Hiên

"Tiểu Lạc cậu đi làm rồi à. Thế nào công việc mới có khó khăn gì không "

Tiểu Lạc cười " Không. Với tớ không có gì khó cả hử"

Dục Hạ Miên nhìn chăm chăm vào Tiểu Lạc nghi hoặc " Cậu có quan hệ gì với boss hả. Khai mau"

Nụ cười trên môi Tiểu Lạc tắt lịm "Có quan hệ gì được chứ. Cậu nghĩ đi đâu vậy "

"Không cần giấu tớ. Tớ nghi lâu rồi, cậu ở khách sạn Du Dân phải không, cậu lấy đâu ra tiền ở khách sạn sang trọng như thế. Hơn nữa cậu với Boss chắc chắn không phải hàng xóm. Nhìn ánh mắt boss nhìn cậu đã thấy khác rồi. Mà hơn nữa bây giờ nhìn cậu giống như vừa vụng trộm xong ấy"

Tiểu Lạc lại hạn hán lời. Có gì cũng bị đào bới lên hết

"Tớ.. Tớ là ân nhân của anh ấy. Lúc trước cha nuôi tớ bán tớ là bán cho anh ấy. Hiện tại bọn tớ ở chung hử" đến nước này không tiết lộ không được

"May mắn cho cậu thành khẩn khai báo. À này Boss lạnh lùng kiêu ngạo như thế mà cậu cũng chịu được à"

"Không, mọi thứ ngược lại cậu nói riêng lúc ở trên... " cô lại lờ mờ rồi.

Tin nhắn điện thoại vừa tới " Anh: em mà không quay lại ngày mai đừng nghĩ có thể đi lại được"

Vô liêm sỉ còn tỏ ra có văn hóa

"Trên đâu hả" Dục Hạ Miên hỏi

"Không có gì. Tớ phải về phòng đây. Gặp lại sau "

Cuối cùng trở lại vẫn bị ăn sạch hoa

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Âm mưu

"Em họ, chị báo cho em tin này em phải thật bình tĩnh nghe chưa"

"Được "

"Giám Đốc tự dung tuyến thư ký riêng mà từ trước tới nay không có. Nãy chị vô tình đi qua nghe rõ tiếng ân ái của bọn họ. Mà bộ dạng vụng trộm của cô ta hiện rõ trên mặt. Em họ à, chị khuyên em nên làm gọn việc này đi không Giám đốc sẽ tuột khỏi tay đấy. "

"Được rồi cảm ơn chị họ. Có gì mới chị báo em biết"

Cuộc gọi kết thúc.

"Tôi có việc muốn hai người làm đây. Bằng mọi cách phải mang An Tiểu Lạc đến đây cho tôi. Tôi cần người nguyên vẹn các người liệu mà làm,yên tâm thù lao sẽ hậu hĩnh"

Âm mưu nham hiểm.

.....

"Đây là một số tài liệu quan trọng em giúp tôi lưu lại trong máy đi. À xong copy một bản vào USB cho tôi"

Bạch Vĩnh Tân đưa cho Tiểu Lạc sấp tài liệu dày cộp. Cô không nói không rằng nhận lấy. Rút ra một bản liền đánh luôn vào máy tính.

"Này. Đậu Phộng! "

"....." cô ghét cái tên này.

"Giận?"

"...." cô không chỉ giận mà còn tức, hại cô bây giờ toàn thân mỏi mệt.

"Không sao. Bộ dạng lúc tức giận của em cũng rất đáng yêu *cười " Bạch Vĩnh Tân vừa được ăn no xong thần thái căn bản là rất tốt. Ăn gì à.. Là ăn cơm đây kk

"Anh bớt lời nhai đi." Tiểu Lạc khó chịu ôm đống tài liệu và máy tính lên nói tiếp " tôi đi chỗ khác làm việc "

Lúc trưa đi rửa mặt có thấy một chỗ bỏ trống, hiện tại mà ra đây không phải rất tốt sao. Ở đây nhìn bản mặt gian xảo của anh ta và mấy cái giọng vô sỉ đó sợ rằng cô không từ mà đáp luôn cái máy tính vào mặt anh ta mất.

"Hi chào mọi người. Chỗ này không có ai tôi có thể ngồi không" Tiểu Lạc vừa ra đến thấy mọi người nhìn mình bằng ánh mắt thối mác. Bọn họ phần lớn đều là những người cô chưa gặp qua

"Cô là thư ký An phải không. Chỗ đó không có ai hết cô cứ dùng tự nhiên " giọng của một người con trai vừa vang lên.

Tiểu Lạc đặt đồ xuống bàn xong nói "cảm ơn"

"Thư ký An sao cô lại ra đây làm việc vậy" lần này là giọng của một người phụ nữ.

"Tôi thấy trong đó hơi ngột ngạt, ra ngoài vẫn là thoải mái hơn. Được rồi mọi người tiếp tục làm đi, lát nữa quản lý bắt gặp sẽ quở trách đó" Tiểu Lạc cũng kéo ghế ngồi xuống tiếp tục công việc.

Cũng không biết gõ bao lâu, tập tài liệu đã vơi đi một nửa Tiểu Lạc mỏi quá mà gục xuống ngủ thiếp đi. Trong lúc mơ màng cô thấy mình trở về căn nhà cũ với cha nuôi... Bỗng

"Thư ký An dậy đi quản lý Lê đến kìa" một nhân viên nữ lên tiếng

Tiểu Lạc vẫn không có ý định dậy

Một lát sau mới nhỏ giọng nói

"Lê mùa này chưa chín. À Lê còn xanh"

"Râm"

"Cái đứa nào dám phá giấc ngủ của tôi vậy" Tiểu Lạc ngẩng đầu lên nói vô duyên. Trước mặt là quản lý Lê... Khụ..cô lại lỡ mồm rồi.

"Cái đứa này này. Từ bao giờ trong giờ làm nhân viên được phép ngủ, còn nữa ở đâu ra cái kiểu ăn nói hỗn xược như thế " Quản lý Lê lớn tiếng quát.

"Từ lúc tôi vào đây, bà hài lòng rồi chứ " Tiểu Lạc ngáp cái đứng dậy thu dọn tài liệu.

"Cô... Cô.. Giỏi lắm. Tôi sẽ tố giác cô với giám đốc " bà ta tức.

"Tự nhiên. Quản lý Lê lúc tố giác xong nhớ Lết về cho tốt. Chúc may mắn " Tiểu Lạc cười một cái ôm máy tính và tài liệu về phòng, bỏ lại quản lý Lê tức đen mặt.

Đổi đầu với cô không dễ.

Nhân viên được một phen cười thoải đáng. Cơ hồ quản lý lườm một cái tất cả im bặt.

Tiểu Lạc về phòng bắt chập ngủ tiếp, lúc tỉnh dậy là đã là năm giờ phía bàn của giám đốc không bóng người, hơn nữa thấy mình nằm ở sofa còn đắp áo khoác của anh. Anh ta đi đâu rồi

Phát hiện cạnh mình có tờ giấy cô liền cầm lên xem bên trong viết " Tôi đi gặp đối tác, chờ tôi. "

Lại đối tác. Chắc lại là Hải Sơn chứ gì. Mà tập đoàn đó có gì mà khiến anh ta dè dặt dục vọng xuống nhĩ. Kệ đi.

Tiểu Lạc không đợi Bạch Vĩnh Tân liền rời khỏi công ty bắt xe về căn nhà cũ. Từ chỗ công ty về là một đoạn đường khá xa, mất ba mươi phút mới tới.

Căn nhà nhỏ của cha nuôi nằm bên trong một con ngõ nhỏ, vượt qua một con hẻm liền tới. Con hẻm khá vắng người hơi tối tăm một chút. Nhưng đều quen thuộc hết cả cho nên Tiểu Lạc không hề có chút sợ hãi nào.

Đã lâu cô chưa về đây.

Đang bước đi thì có một chiếc khăn trắng áp vào mặt cô, một bàn tay khác đang giữ đầu cô. Có kẻ muốn bắt cô.

Tiểu Lạc không ngừng giãy dụa, dùng khuỷu tay phải thực mạnh về sau. Cũng không biết bèn chỗ nào của người phía sau, chỉ nghe thấy một giọng nam hét lên "A", nhân đó Tiểu Lạc nhanh chóng thoát khỏi chiếc khăn và sự chế ngự của hắn. Hắn là đàn ông đứng như cô nghĩ

"Mẹ kiếp" hắn ta ném chiếc khăn xuống đất loạng choạng lao tới.

Tiểu Lạc dơ chân đạp vào hạ thân của hắn. Lúc này cô phải thật bình tĩnh

Hắn ta bị đạp liền đưa tay ôm chỗ đó, nằm trên mặt đất không ngừng kêu la. Đáng đời

Tiểu Lạc bắt đầu cảm thấy khó chịu, thuốc mê đã bắt đầu phát tác. Cuối cùng là bất tỉnh...

Cô chỉ biết mình nằm rạp trên mặt đất còn về sau thì...

"Sao mày bây giờ mới tới hả. Mang cô ta đi, à nhớ tìm cái gì trời cô ta lại " người đàn ông nằm dưới đất đứng dậy nói với tên mới tới

"Nhưng cô ấy cần người nguyên vẹn"

"Mẹ kiếp! Tao còn muốn có con. Bảo mày làm thì làm đi" hắn ta bước đi khắp khiêng không ngừng suýt xoa.

.....

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Giải cứu chị dâu

"Reng... Reng.."

"Reng... Reng... Reng"

Vô số tiếng chuông vang lên và vẫn không ai bắt máy.

Tiểu Lạc đang ngủ say giấc trong một chiếc xe chờ hàng. Điện thoại cô trong túi không ngừng vang lên báo hại cô bị điện thoại rung làm cho ê hết một bên hông.

Tiểu Lạc vô thức nhăn mày một cái, cô tỉnh rồi nhưng mắt vẫn không thể mở. Đầu trở nên đau nhức đau âm ỉ, đau tê tái. Theo thói quen muốn đưa tay lên xoa thái dương liền phát hiện tay chân đều bị trói chặt. Nhưng tên đó còn có nhân tính trói tay cô ra phía trước

Day day thái dương được một lúc liền cảm thấy dễ chịu hơn. Mắt lơ lơ mở ra, xung quanh là những thùng hàng xếp bừa bãi, thùng xe chờ hàng nhỏ hẹp đầy tăm tối. Chân tay đều bị băng dính siết chặt cảm giác vừa mỏi vừa đau.

Ai muốn bắt cô không lẽ bọn chủ nợ sao?

Tiểu Lạc tựa vào thùng xe nhắm mắt lại phía hông lại truyền đến cảm giác tê dại. Lại có người gọi tới

Dùng đôi tay bị trói chặt vòng qua nhấc hông lên, khó khăn lắm mới kéo được chiếc điện thoại ra. Bọn chúng không có lấy điện thoại đi, đúng là bắt cóc không có tiền đồ.

Vuốt vuốt màn hình rồi áp lên tai

"Bỏ điện thoại ra khỏi tai em đi. " là Bạch Vĩnh Tân cái giọng này không ai khác ngoài anh ta

Tiểu Lạc nghĩ anh ta gọi video nên mới nói thế. Cuối cùng cũng lôi điện thoại xuống từ từ mở mắt nhìn điện thoại. Một màn hình

"Cái gì"

Cô chân lại giữ chiếc điện thoại, đôi tay gãi gãi sau gáy. Cô bị dị ứng còn chưa khỏi.

Bên trong tối nhưng do điện thoại thuộc hạng xịn chất lượng video vẫn rất tốt. Mọi thứ đều bị Bạch Vĩnh Tân nhìn thấy hết từ vẻ mặt mệt mỏi ủ rũ cho tới những hàng băng dính lạnh lẽo.

Bạch Vĩnh Tân cau mày một cái liền nói "Em đang ở đâu? "

Tiểu Lạc buông tay xuống không gãi nữa, sau đó ngáp một cái một cái mới trả lời

"Nếu đầu gối biết trả lời thì tôi sẽ nói cho anh biết"

Bạch Vĩnh Tân nhìn kĩ điện thoại xem xét, ánh sáng kém tiếng động cơ vang nhẹ. Có lẽ cô ấy đang trên một chiếc xe nào đó.

"Đau không"

Nhìn đôi tay nhỏ nhắn kia bị siết chặt anh không khỏi sốt xa.

"Hỏi thừa " Tiểu Lạc đáp

"Cô ấy bị bắt cóc rồi, chiếc xe cạnh biển đang tiến vào rừng. Tư Nam cậu chạy nhanh một chút" Bạch Vĩnh Tân hướng sang phía khác nói chuyện. Sau khi xong liền nhìn vào điện thoại nói tiếp

"À phải rồi. Chiếc cặp tóc còn mang theo không? "

Tiểu Lạc: " Có "

"Bỏ chiếc cặp xuống, ấn nút bên phải ra. Cởi trói đi"

Tiểu Lạc nhắm mắt lại nói " Để sau đi. Tôi buồn ngủ quá, tắt máy hộ. Tạm biệt "

Bạch Vĩnh Tân liền tắt máy, lòng khó chịu không biết vì lí do gì. Rõ ràng muốn gọi cho cô để xả một trận vì dám bỏ về trước. Nhưng gọi đến cuộc thứ ba mười mới bắt máy lúc ấy thế nào nhỉ hình như anh đang lo. Còn bây giờ biết chuyện gì đang xảy ra với cô những lời trách móc liền bay đi đâu mất.

"Trước nay có thấy cậu vội vàng như thế đâu. Cậu có cần tôi vòng xe quay lại bệnh viện tâm thần không? " Cao Tư Nam đang lái xe không kiềm chế lại được bất ngờ

"Cậu muốn ăn đập" Bạch Vĩnh Tân vẫn luôn nhìn chăm chăm vào chấm đỏ đang di chuyển trên màn hình máy tính

"Không không... Chỉ là thư ký thôi mà. Đầu phải chị dâu đâu vội vàng làm cái gì " Cao Tư Nam chỉ biết Tiểu Lạc là thư ký còn đằng sau hẳn chưa biết

"Vợ tôi" Bạch Vĩnh Tân thành thoi tựa vào ghế đáp

"Két.. Két"

Cao Tư Nam bất ngờ gạt phải phanh. Cả hai liền lao về phía trước.

"Cậu cút đi" Bạch Vĩnh Tân chỉnh lại tư thế liền chửi một câu.

Cao Tư Nam liền phục hồi tinh thần lái xe lại sau đó không ngừng nghĩ tới nhiệm vụ cao cả "giải cứu chị dâu"

"Hút thuốc không? Nhìn cậu căng thẳng quá đấy"

Bạch Vĩnh Tân ừ một cái nhận lấy điếu thuốc.

Bên này đi đường tắt chẳng mấy đã đuổi kịp chiếc xe chở hàng. Con đường này đi xuyên vào trong rừng nên rất vắng vẻ, bên cạnh là biển tiếng sóng vỗ rất rõ ràng.

Chiếc xe của Bạch Vĩnh Tân chắn ngang giữa đường. Chiếc xe chở hàng vừa lúc kịp thời hãm phanh lại.

Tiểu Lạc cảm nhận được chiếc xe đã dừng lại liền mở mắt ra. Tay cố gắng với lấy chiếc cặp tóc, nhìn rõ bên phải có nút bấm liền đè vào không ngờ lưỡi dao dẫu dưới mặt đá bật ra. Lưỡi dao nhỏ nhưng sắc bén lạ thường.

Sau đó cô bắt đầu cắt tấn băng dính kia đi. Điều này không phải dễ dàng, cô cá rằng tên trói cô hẳn là cái tên bị cô đập nếu không làm gì có chuyện băng dính đã chất lượng tốt còn quấn nhiều vòng đến thế.

Một lúc sau tấn băng dính kia hoàn toàn bị bay ra hết. Đúng lúc thùng ô tô có tiếng sột sọat có thể sắp được mở ra. Bên trong xe hàng này một đồng

thùng chỗ cô ngồi thực sự rất nhỏ nếu mở ra hẳn ta sẽ dễ dàng trói cô lại lần nữa.

Ôi Bạch Vĩnh Tân anh chết ở đâu rồi!

Tiểu Lạc muốn đứng lên chủ ý là dồn sức đạp hẳn thêm một cái. Thùng xe mở ra cũng là lúc cô đứng lên nhưng đôi chân bị trói quá lâu bây giờ đang tê dại

Cộng thêm thuốc mê khiến đầu đau đã đánh con chóng mặt lại vừa ập tới. Cuối cùng ý định đạp hẳn thất bại ngay cả cô cũng loạng choạng sắp ngã.

Không có chỗ bám thùng xe vừa mở toang ra, đôi chân run run đứng không nổi, cô bị nhào về phía trước. Ánh mắt cô mờ mờ nhìn thấy người đứng trước thùng xe đang dang tay đỡ cô

Cuối cùng cô ngã vào vòng tay quen thuộc ấy. Là anh - Bạch Vĩnh Tân.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Hôn cảm tạ

Tiểu Lạc nằm trong vòng tay của anh cảm giác rất an toàn. Nghĩ đến lúc cô ngã xuống không phải anh... cô thật không dám nghĩ chuyện gì sẽ xảy ra nữa.

Bạch Vĩnh Tân chỉnh lại tư thế bế cô sau đó nói "Không sao ổn rồi"

Tiểu Lạc tựa đầu vào ngực anh mắt nhìn lên mặt anh đáp lại "Tôi không bảo anh tới. Anh không biết nguy hiểm à"

Khoé môi Bạch Vĩnh Tân cong lên cô đang hôn đôi.

"Tôi vừa mới cứu em đấy. Nếu không thể nói cảm ơn chỉ ít cũng phải dùng hành động để cảm tạ chứ "

Tiểu Lạc thắc mắc " hành động gì có thể thay lời cảm ơn "

"Hôn tôi" Anh vừa bế cô đi vừa nói. Anh biết nó sẽ không như mong muốn.

Nói đến hôn khuôn mặt cô từ tím chuyển sang hồng. Sắc mặt cô hiện tại không biết khó coi tới mức độ nào.

"Anh, cái đồ biến thái" miệng nói thế nhưng đôi tay không tự chủ vòng lên ôm cổ anh. Cô khẽ xấu hổ nói nhỏ " Cúi đầu xuống"

Mặt anh bí xị nghe đến đây khuôn mặt như tìm được sức sống. Đầu theo bản năng cúi thấp xuống. Tiểu Lạc nhướn đầu lên thom "chụt" vào má anh một cái.

Mặt cô bỗng chốc đỏ ửng. Cô vừa mới hôn anh đấy. Ừ là hôn

A a cô điên rồi.

"Khụ...hai người có nhất thiết phải lãng mạn tới mức đấy không. Đau mắt quá đấy" Cao Tư Nam đang đứng cạnh xe nhìn thấy cảnh tượng ban nãy không khỏi bất ngờ. Bạch Vĩnh Tân anh ta biết làm những khi nào vậy.

"Đừng quan tâm đến người ngoài cuộc. Em tiếp tục đi, đừng để một bên có một bên không như thế " anh là đang được voi đòi tiên, được tiên đòi bụt đây mà

Tiểu Lạc khẽ bấu môi " Anh hút thuốc " cô ghét mùi này

Bạch Vĩnh Tân hờ hững "ừ" một cái.

Tiểu Lạc bỏ tay trên cổ anh xuống nói bằng giọng chán ghét "Bỏ tôi xuống"

"Em hôn tôi cái nữa. Tôi bỏ em xuống"

Cái này cô không thèm. Xí

"Thôi được rồi. Hai người muốn xử lý bọn họ như thế nào đây. Bọn chúng cứng cổ quá, tôi không moi ra được tên cầm đầu" Cao Tư Nam lần này tựa hẳn vào xe nhàn nhả sau đó nhớ ra chuyện gì lại quay đầu về phía hai người nói " À quên chào chị dâu. Tôi là Cao Tư Nam"

Tiểu Lạc khẽ gật đầu không nói. Cô hiện tại rất mệt..

Bạch Vĩnh Tân bế cô ra chút nữa liền thấy hai tên đang quỳ rạp trên mặt đất. Mặt chúng đầy vết thâm có chỗ ứa máu ra.

"Bạch thiếu. Xin lỗi ngài tôi thật sự không biết cô ấy là Bạch phu nhân. Xin ngài tha cho chúng tôi nhà tôi còn có mẹ già và con nhỏ. Xin ngài tha cho lũ tiểu nhân ngu muội chúng tôi "

Bạch Vĩnh Tân cười nửa miệng " Tư Nam lệnh cho người giết sạch người nhà bọn chúng. Bất kể già trẻ không từ một ai " hiện tại anh mang đáng về oai nghiêm, người phát ra khí sát khiến bọn chúng run sợ

"Không... Không được. " tên bị Tiểu Lạc đập sợ hãi nói lắp bắp

"Vậy thì nói ra kẻ cầm đầu là ai. Tôi sẽ nghĩ lại" anh nói

Tên đó im lặng hồi lâu mới nói " Là Bạch... Hào Hào"

Lại là cô ta.

Hồi bé cứ nghĩ ma đáng sợ

Lớn lên mới biết lòng người mới thực sự đáng sợ!!!

Bây giờ cô thăm câu này rồi.

"Fuck" Bạch Vĩnh Tân khẽ rửa một câu.

"Tân, kẹ họ đi. Tôi mệt rồi" Tiểu Lạc vẫn nằm trong ngực anh nói khẽ.

"Được " nói rồi anh quay đi bế cô vào xe

Cao Tư Nam nhìn bọn chúng quát "Còn không mau cút "

Hai tên đó vội vàng đứng lên lết về chiếc xe chờ hàng. Cứ cho là số bọn họ chưa tận đi, nhưng lần sau có cho vàng đi chăng nữa bọn họ cũng không dám đụng vào Bạch Vĩnh Tân

Cao Tư Nam lại chui vào trong xe tiếp tục làm tài xế. Không chỉ thế anh còn được xem phim tình cảm miễn phí ấy chứ..

Hai người bọn họ ngồi phía sau. Bạch Vĩnh Tân ngồi thẳng còn Tiểu Lạc tựa đầu vào vai anh, mi tâm nhắm tịt, thỉnh thoảng cau mày lại. Có lẽ tác dụng của thuốc mê vẫn còn

Nhìn An Tiểu Lạc không thể chê vào đâu được. Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xinh, thân hình không quá nổi bật nhưng càng nhìn lại càng bị mê hoặc. Nét riêng biệt chính là nét cứng rắn trong con người cô, mặc dù bản thân bị bắt cóc cũng không rời rít sợ hãi mà thay vào đó là sự bình tĩnh để quở trách người khác. Bạch Vĩnh Tân thật có mắt nhìn người.

Bạch Vĩnh Tân nhắc nhẹ tay Tiểu Lạc lên bây giờ mới để ý tới vết thâm và ửng đỏ do bị trói kia. Bỗng lòng anh liền dấy lên cảm giác đau nhói, anh không muốn người phụ nữ của mình chịu bất kỳ tổn thương nào. Thế mà cô lại bị bắt đi những hơn ba giờ đồng hồ

Tiểu Lạc rút tay lại nhưng lại bị anh nắm chặt hơn. Cô nói "Xấu đừng nhìn"

Bạch Vĩnh Tân khẽ mỉm cười sau đó hôn nhẹ lên vết thâm tím trên tay cô rồi nói " không xấu"

Tiểu Lạc vẫn nhắm tịt mắt, anh biết cô chưa ngủ đôi môi ần ỉn ý cười. Bạch Vĩnh Tân liền xoay người cô nằm lên đùi anh, đôi tay giúp cô xoa huyết thái dương. Con người cô bên ngoài tỏ ra cứng rắn mạnh mẽ nhưng nội tâm bên trong lại đang rất sợ hãi. Tại sao anh biết ư? Nhìn đôi vai nhỏ bé kia không ngừng run lên từng hồi anh đã biết rồi.

"Bây giờ là tám giờ ba ba phút, chắc chị dâu đói rồi chúng ta ghé vào chỗ của Lục Phi trước đã"

Cao Tư Nam đưa ra ý kiến đầu sao bọn họ cách khách sạn còn hơn hai mươi km, chạy chậm cũng mất đến ba mươi phút, mà chỗ của Lục Phi cũng cách đây không xa. Không phải mỗi Tiểu Lạc đói mà tất cả đều cùng đói. Rồi công ty đã tắt bật chạy đi tìm cô..

Nhưng cái thắc mắc lớn là "Bạch Vĩnh Tân biết dụ dỗ từ khi nào vậy? "

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lấy con gái ông

....Sáng sớm ánh sáng xuyên qua cửa sổ và tấm rèm mỏng lọt vào phòng. Căn hộ nhỏ khá kang trang và ấm cúng nói cách khác là đang tràn ngập hạnh phúc.

Bạch Vĩnh Tân ôm Tiểu Lạc say giấc, hôm qua trở lại phòng đã là mười giờ Tiểu Lạc đã ngủ từ trên xe riêng anh còn xử lý văn kiện, các dự án mới đến tận hai giờ đêm mới ngủ. Hiện tại đã là tám giờ sáng..

Bạch Vĩnh Tân khẽ mở mắt ánh nắng rọi vào khiến anh nheo mắt lại sau đó từ từ thích ứng mới mở to mắt nhìn người con gái bên cạnh.

Đây chẳng phải điều anh từng mong muốn? Mỗi buổi tối được ôm người ấy ngủ, sáng thức dậy mở mắt ra sẽ nhìn thấy họ đầu tiên. Hai người sẽ cùng vun đắp hạnh phúc rồi sinh ra những đứa con. Đúng! Đây chính là điều anh tìm kiếm bấy lâu. Và hiện tại anh sẽ nắm bắt cơ hội này.

Anh biết mình không phải thích cô mà là đã "yêu" cô rồi.

Còn cô có thể là đã có tình cảm với anh nhưng là vẫn chưa nhận ra thôi. Có thể là vì hai chữ "tình nhân" kia mà cô không dám đối mặt với sự thật. Hi nhưng mà không sao anh sẽ từ từ cho cô thấy rõ ràng.

Thấy Tiểu Lạc cựa quậy giống như sắp tỉnh anh liền nhắm mắt lại. Thở nhẹ nhàng như đang ngủ say

Tiểu Lạc mở mắt ra liền thấy anh, khoẻ môi cong lên. Cảm giác lúc này là thế nào nhỉ. Ư là đang hạnh phúc phải không. Có thể lắm ahihi.

Nhiều lần kiềm chế tình cảm của mình dành cho người đàn ông này. Nhưng căn bản là không làm được. Sự dịu dàng, quan tâm của anh càng khiến cô lún sâu vào thứ tình cảm không có kết quả.

Anh là ai? Là Giám đốc của một tập đoàn lớn, trong tương lai sẽ trở thành chủ tịch công danh lẫy lừng. Còn cô thì sao không tiền tài không địa vị. Anh với cô đã định ra hai số phận khác nhau, có lẽ sẽ khó có thể đến với nhau.

Nếu như cố chấp đến với nhau hậu quả sẽ khó lường. Dư luận bàn tán, họ hàng nhà anh cũng khó mà chấp nhận con dâu xuất thân thấp hèn như thế. Sau đó tiền tài địa vị của anh sẽ dần đi xuống.

Không cô sẽ không để chuyện này xảy ra đâu. Tình cảm này sẽ mình cô biết bất luận đau khổ thế nào cô sẽ nhẫn nhịn đến cùng.

Mà hiện tại cô chỉ là tình nhân của anh. Anh có thể đá cô bất lúc nào anh muốn. Cô biết sớm muộn gì điều này sẽ xảy ra nhưng cô vẫn hi vọng nó sẽ đến muộn một chút.

"Đừng nghĩ nữa. Dậy đi, tôi đưa em đi khám" Bạch Vĩnh Tân lại mở mắt ra được một lúc thấy mắt cô vô hồn như đang nghĩ gì đó khá chuyên tâm

Lúc cả hai cùng ngồi đánh răng Bạch Vĩnh Tân đang chăm chú đánh bỗng quay sang cô, nhìn cô một hồi lâu khiến bọt trong miệng nhỏ từng giọt chảy xuống cằm sau đó rơi xuống đất. Đúng lúc Tiểu Lạc cũng vừa quay sang nhìn anh và "Phụt"

Mặt Bạch Vĩnh Tân liền được tấm bọt kem đánh răng miễn phí ^^

.....

Bệnh viện khá đông đúc, người vào người ra khá nhiều nói rõ ra đây cũng tấp nập không kém một cái chợ, riêng yên tĩnh hơn một chút. Tiểu Lạc và Bạch Vĩnh Tân đang ngồi ở hàng ghế chờ đợi kết quả.

Lát sau vị bác sĩ đi ra nghiêm túc nói "Sức khoẻ của vị tiểu thư này cũng không quá kém. Bệnh chồng bệnh. Đã đo qua huyết áp nhịp tim.. Tất cả đều ổn định. Tuy nhiên do cơ thể cô bị suy nhược dẫn đến đề kháng kém khó chống lại các tác nhân gây bệnh. Trong thời gian sau khi khỏi bệnh chú ý tập luyện đều đặn sẽ nâng cao sức đề kháng. Hơn nữa trong thời gian này nên chú ý ăn uống điều độ đủ chất dinh dưỡng. Đây là thuốc uống theo lộ trình, khoảng một tuần sau nếu không có tiến triển tôi sẽ khám tổng thể lại cho kĩ càng. Bên này uống trước khi ăn cơm bên này uống sau khi ăn cơm. Anh là chồng cô ấy nhớ chú ý giúp cô ấy. Được rồi hai người có thể về"

Là "chồng" Tiểu Lạc ngây người. Bạch Vĩnh Tân mỉm cười nhẹ nói "cám ơn bác sĩ "

....

Đến chiều.

"Sếp, có cuộc hẹn với đối tác bên Hải Sơn họ đang chờ bên phòng tiếp khách" trợ lý Từ vào thông báo

"Được. Cậu đưa bản hợp đồng cho thư ký An đi" Bạch Vĩnh Tân nhấp một ngụm cà phê xong mới lên tiếng trả lời trợ lý sau đó quay sang Tiểu Lạc nói tiếp " Thư ký An em đi theo tôi"

Trợ lý Từ quay sang nhìn Tiểu Lạc

"Thư ký A... n. A Bạch phu nhân" trợ lý Từ không biết người hôm đó lại là thư ký riêng của boss mà mọi người nói tới.

Tiểu Lạc nhìn Bạch Vĩnh Tân trả lời "vâng". Rồi quay lại chỗ trợ lý Từ cười cười "Anh cứ gọi tôi là thư ký An. Tôi không phải Bạch phu nhân "

Trên đầu Trợ lý Từ xuất hiện nhiều chấm hỏi? Không phải Bạch phu nhân tại sao hai người lại ở cùng nhau. Không tin, không tin.

...

Sau khi hai bên đồng ý các điều khoản đưa ra trong hợp đồng. Bản hợp đồng ngay lập tức được ký kết. Phía bên kia là giám đốc của tập đoàn Hải Sơn-ông Chu Sơn,tuổi tác tầm bốn mươi đến bốn lăm. Tập đoàn này cũng tương đối lớn mạnh nhưng dù sao vẫn kém hơn tập đoàn Bạch thị hẳn một bậc.

Tiểu Lạc cảm tưởng mình rất quen thuộc với ông ấy.

Ông ta nhìn Bạch Vĩnh Tân nói "Nghe nói năm nay cậu đã hai mươi sáu tuổi cũng chưa có vợ. Tôi có cô con gái đang học đại học hai mươi hai tuổi. Không biết có phúc phận được Bạch thiếu đây để ý tới không. Con bé rất chăm chỉ và giỏi giang tôi thấy hai người rất hợp nhau. Cho nên cậu có thể... "

Bạch Vĩnh Tân khẽ ngả người ra sau nói " ông đến kí hợp đồng hay đến đây để quảng cáo con gái ông vậy. "

Ông ta hơi bất ngờ " tôi không có ý đó"

Lần này Bạch Vĩnh Tân ngời thẳng người nhìn thẳng mắt ông ta "Tôi không có hứng thú"

Nói rồi anh đứng lên, Tiểu Lạc cũng đứng lên. Sau đó anh nắm lấy tay cô trước mặt ông ta,nhìn thẳng cô nói tiếp "Tôi không thích loại người xuất thân không rõ ràng. Vì vậy ông nên xem lại con gái mình. Tuy nhiên tôi cũng sẽ lấy con gái ông, nhưng... Không phải cô ta "

Nói rồi kéo Tiểu Lạc về phòng. Tiểu Lạc quay sang nhìn ông ta bằng ánh mắt khinh bỉ. Bất giác ông ta giật mình nghĩ "Thằng nhãi này lại nghĩ ra cái gì không biết, ông chỉ có mỗi đứa con gái. Hơn nữa ánh mắt của cô thư ký kia.... giống Hải Thương."

....

Nhảm quá

...LTH....

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Người yêu cũ

Một tuần sau, mọi thứ đã ổn định hơn. Bệnh tình của Tiểu Lạc đã khỏi hẳn trong thời gian này cô được anh bồi bổ tăng tặn hai cân liền. Thân thể ị khiến cô có chút không quen. Và hôm nay cô và anh đang tập thể dục tại công viên.

Công viên này đã có từ khá lâu, cô cũng đã có dịp ghé vào đây một lần. Nơi này thoáng đãng, không khí trong lành, ban ngày thích hợp để vui chơi ban đêm cũng là một nơi hẹn hò lí tưởng. Bởi vì cô cũng từng hẹn hò ở đây rồi hii

Bởi vì không mấy khi chạy cho nên chạy nửa vòng công viên cô đã cảm thấy mệt là đi. Còn Bạch Vĩnh Tân có vẻ như chả hề hấn gì, một lúc đã chạy vượt xa cô. Ấy không biết cơ bắp hoặc cơ bụng của anh thế nào nhì. Những lần ân ái trước đó cô đều không để ý tới, nhắc mới nhớ nguyên một tuần qua hai người chưa làm qua một lần cùng lắm là chi hôn. Số lượng hôn ngày càng tăng lên nếu như ở cái gọi là "tình nhân" thì số lượng này đã quá giới hạn cho phép. Không được cô phải chấn chỉnh lại mới được

"Em là ốc sên hay rùa vậy? Chạy nhanh lên "

Mãi nghĩ quá cũng không biết Bạch Vĩnh Tân đã chạy được mấy vòng rồi. Còn cô chưa đến một vòng ^^

Gắng mãi cuối cùng cũng chạy được hai vòng. Ừ là hai vòng đấy.

Bây giờ mồ hôi nhễ nhại, Tiểu Lạc ngồi xuống ghé đá đem chiếc khăn lau mồ hôi. Hôm nay cô mặc áo phông rộng cùng quần đùi dài đến đầu gối nên khá là thoải mái.

Lát sau Bạch Vĩnh Tân ngừng chạy ngồi xuống cạnh cô, tay với chai nước suối còn mát uống ừng ực, Tiểu Lạc thấy mặt anh khá nhiều mồ hôi đôi tay không tự chủ mà đưa khăn sang lau đi vài giọt mồ hôi kia.

"Khụ... tôi có thể ngồi cùng được không"

Một giọng nói vang lên khiến cả hai cùng đưa mắt lên nhìn. Là Lôi Báo - người yêu cũ của Tiểu Lạc. Nói là người yêu cũ nhưng cả hai yêu nhau được năm ngày, chính xác là bốn ngày rưỡi liền chia tay. Người đề nghị chia tay là cô, hôm đó là hai ngày sau khi cha nuôi cô mất. Thời gian cha nuôi cô mất hẳn không biết chui đi đâu mất xong lúc gặp lại còn quở trách cô vài câu. Bực tức lẫn uất hận thế là cô chia tay liền

Đến nay đã được gần hai tháng không gặp hẳn.

Tiểu Lạc liền dịch sang cạnh Bạch Vĩnh Tân nhường ghế cho hắn ta. Tâm trạng cô không vui, điều này anh biết.

Bạch Vĩnh Tân liền đưa cho Tiểu Lạc chai nước ban nãy anh đã uống một nửa sau đó cô đưa lên miệng uống sạch. Lôi Báo bất ngờ trước nay cô vẫn luôn thích sạch sẽ mà.

Cả hai đều không quan tâm tới Lôi Báo mà lúi búi bánh mì mua ban nãy ra ăn. Ăn xong thấy trên môi cô còn vương vụn bánh Bạch Vĩnh Tân ý định dơ tay lên nhưng cuối cùng lại dùng môi mình phủ lên môi cô.

"Tôi giúp em gạt bỏ tàn dư"

Anh nói nhưng mục đích hướng đến cái người chen ngang kia. Anh biết hẳn là người yêu cũ của cô. Có lẽ hẳn ta hiểu..

Tiểu Lạc nở nụ cười xán lạn. Sau đó hai người đứng dậy rời đi cánh tay cô bị giữ lại

"Tiểu Lạc, anh có thể nói chuyện với em không " Lôi Báo nói

Chưa để cô đáp anh đã lên tiếng trước

"Bỏ cánh tay dơ bẩn kia ra khỏi tay vợ tôi"

.....

Lúc về công ty cũng đúng lúc giờ làm, tâm trạng Tiểu Lạc bị xuống dốc nhưng nghe xong câu nói đó thì phục hồi lại không ít. Dù không phải thật nhưng là anh đang giúp cô..

Đang chống cằm nghĩ ngợi lung tung thì nghe tiếng của anh.

"Ế Đậu Phộng lại đây"

Tiểu Lạc đến gần anh mở miệng nói "Gi vậy"

Bạch Vĩnh Tân đưa tay kéo mạnh cô về phía mình khiến cô không đề phòng liền ngã nhào xuống người anh. Mặt úp vào ngực anh, ở ngực tim cô đập liên hồi.

Sau đó bờ môi mát lạnh mang theo hương bạc hà lại lần nữa phủ lên môi cô. Mãi mãi lâu xong anh mới rời khỏi môi cô. Tiểu Lạc vui mặt vào ngực anh thờ dốc, hôn nhiều cũng dần trở nên thích ứng.

Bạch Vĩnh Tân chỉnh lại tư thế của cô sau đó siết chặt cô vào lòng thủ thủ

"Hắn ta không đáng để em bận tâm "

Khoé môi Tiểu Lạc cong lên "Ừm"

Bạch Vĩnh Tân cũng cảm thấy hạnh phúc liền hôn nhẹ lên tóc cô. Tiểu Lạc không tựa vào ngực anh nữa, ngóc đầu dậy liền nói "Tôi chỉ là tình nhân của anh vì vậy cái gì cũng có giới hạn cả. Cho nên mỗi ngày tôi đa là ba lần hôn. Hôm nay anh đã hôn hai lần"

Bạch Vĩnh Tân ngẩn người " Đậu Phộng, làm bạn gái tôi đi. Ở phương diện này sẽ được hôn nhiều hơn đúng không? "

Tiểu Lạc thất thần "....." anh vừa nói gì vậy?

Bạch Vĩnh Tân nói tiếp "Im lặng tức đồng ý rồi nhé"

Sau đó lại là màn hôn dai dẳng và triền miên kéo theo cả một màn ân ái xảy ra trong phòng "Tổng giám đốc "

Bạch Vĩnh Tân đã bị bỏ đói một tuần nên chắc rất dồi dào năng lực. Haha....

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Lãng nhăng

Đến gần tám giờ mới trở về nhà, hôm nay tăng ca nên cả hai đều rất mệt không tính đến chuyện ban sáng đã tốn hao bao sức lực

Tiểu Lạc dù mệt cũng vô bép làm hai bát com chiên trứng. Đang đập trứng vào bát liền có một cánh tay rắn chắc vòng qua eo cô rồi ôm lấy cô, cảm anh tựa lên vai cô sau đó anh nói.

"Em cũng mệt rồi, chúng ta gọi đồ ăn bên ngoài đi"

Tiểu Lạc cười, đây là lần đầu tiên anh chủ động ôm cô. Có hơi bất ngờ nhưng mà cô thích

"Đồ ăn bên ngoài không thích. Anh đi tắm trước đi "

Cô nói xong anh tiện "ừ" rồi liền rời khỏi người cô đi thẳng đến phòng ngủ, anh chưa có đi tắm.

Lúc làm xong com thấy Bạch Vĩnh Tân vẫn chưa tắm xong cô liền vào phòng ngủ dọn dẹp một lúc. Lúc dọn đồng giấy tờ linh tinh nhét vào ngăn kéo liền thấy hộp áo mưa rỗng tuếch. Nếu như tối nay lại phát sinh quan hệ thì sao nhỉ. Nhưng cô cũng không thể đề nghị đi mua được

Lát sau Tiểu Lạc cũng đi tắm. Đến lúc đang ăn anh chợt nói

"Cao Tư Nam vừa gọi cho tôi nói đến Trần Tự. Em có muốn đi không? "

Trần Tự nơi ăn chơi hưởng lạc của các cậu ấm cô chiêu đây mà. Nơi này cô từng nghe qua nhưng không có cơ hội để vào.

"Anh có muốn tôi đi" Tiểu Lạc hỏi ngược lại.

Bạch Vĩnh Tân ăn xong ngả người tựa vào ghế "Sao cũng được "

"Từ đây đến đó không xa lắm, chi bằng đi bộ đi. Ngồi xe quả thực rất ngọt ngào " Tiểu Lạc từ tốn nhai xong mới nói.

Bạch Vĩnh Tân mỉm cười "Được"

Tiểu Lạc: tìm tao sao ấy, nó đập nhanh lắm các mày ạ

Lúc rời khỏi khu trung cư là chín giờ kém, hai người một trai một gái đang sánh vai trên đường. Bóng in dài trên đường đi hai người tuyệt nhiên không nói lời nào.

Con phố đã lên đèn từ lâu các cặp đôi tay trong tay đi dạo phố. Còn bọn họ được coi là đi tản bộ, tuy nhiên giữa bọn họ quá trong người ngoài không thể moi móc được mối quan hệ gì. Bỗng tay Bạch Vĩnh Tân nắm tay cô, mới đầu có chút bỡ ngỡ nhưng cũng không phản kháng.

"Tôi và Lôi Báo cũng từng nắm tay như thế này đi dạo phố" trầm ngâm một lúc cô nói tiếp "nhưng cùng là đi dạo phố tại sao cảm giác lại khác nhau tới vậy? "

Bạch Vĩnh Tân khẽ bất ngờ "Đương nhiên là khác rồi. Em với hắn ta trước đó là mối quan hệ người yêu. Còn tôi và em..... " là mối quan hệ vợ chồng.

Anh chưa thể nói ra mà. Có lẽ nên để cô hiểu lầm đi.

"Cũng đúng. Chắc là do tôi nghĩ hơi quá " giữa cô và anh thì có mối quan hệ gì được chứ. Hồi sáng anh nói vậy chỉ là để nâng cao số lượng hôn lên. Mà tại sao cô phải bận tâm đến mấy vấn đề này nhỉ?

Lát sau Bạch Vĩnh Tân kéo cô vào một quán trà sữa nhỏ. Anh nhìn nhân viên bán hàng nói "Cho tôi một cốc trà sữa vị dâu không trân châu "

Tiểu Lạc khó hiểu. Anh không thích trân châu hay anh biết cô không thích trân châu.

Tay hai người vẫn không rời nhau khiến cô nhân viên có chút hiểu lầm "Em gái thật thích nha. Đây là trà sữa bạn trai em gọi đó. À phải rồi hai đứa tìm được chỗ nào hẹn hò chưa. Chị mách hai đứa đến cánh đồng hoa cách đây không xa rất thích hợp để hẹn hò nha. Nếu có thể dựng trại qua đêm càng tốt "

Bạch Vĩnh Tân nhận trà sữa sau đó đưa cho cô rồi mới nói "cảm ơn chị"

Lúc đến Trần Tự cả hai liền trở thành trung tâm chú ý của mọi người. Người đang đánh bài, người đang uống rượu hay đang trò chuyện đều ngoảnh ra nhìn hai người. Bọn họ chưa nhìn thấy người bao giờ à.

"Bạch ca, Chị dâu bên này" là giọng nói của Cao Tư Nam phát ra từ phía bàn bên kia bên cạnh cậu ta là một người con gái trẻ tuổi. Cậu ta nổi tiếng đào hoa

Hai người đến bọn họ liền dịch sang ghế khác hoặc tự tìm ghế mới để nhường cho hai người ngồi cạnh nhau. Sau đó Cao Tư Nam nói gì đó với nhân viên, lát sau phục vụ mang lên một bàn hoa quả đặt bên cạnh.

"Chị dâu. Chào chị" từ lúc cô vào không biết nghe bao nhiêu là câu này. Còn cô chỉ cười nói "chào mọi người" cô rất nhã nhặn.

Cao Tư Nam và bọn họ đang đánh bài. Lát sau cậu ta quay sang Tiểu Lạc nói "Chị dâu nguyên bàn hoa quả bên kia là cho chị. Cho bọn tôi mượn Bạch ca một lát"

Tiểu Lạc gật đầu qua đó ngồi Bạch Vĩnh Tân liền nói nhỏ

"Ăn ít thôi. Lát nữa còn phải uống thuốc. Em gọi Dục Hạ Miên tới ngồi cùng đi. Tôi đánh bài một lát"

Tiểu Lạc đáp "vâng".

Một lúc sau Dục Hạ Miên tới.

"Cậu tới đây lâu chưa" Hạ Miên hỏi.

"Tớ cũng vừa đến liền gọi cho cậu luôn. Ăn hoa quả đi, chúng ta đều là lần đầu tới đây nên tự nhiên đi"

Tiểu Lạc cũng không ăn bao nhiêu. Thình thoảng có một vài người con gái đến chào hỏi, họ chú ý bởi vì cô đi cùng Bạch Vĩnh Tân.

Tâm sự trò chuyện chán chê đến lúc này là mười giờ. Dục Hạ Miên có ý định về trước, bây giờ đã khuya bắt taxi khá khó cho nên Tiểu Lạc nhờ anh.

Bạch Vĩnh Tân gấp đồng bài nói "Tư Nam cậu là người tôi tin tưởng. Cậu đưa trưởng phòng Dục về đi"

Xong Cao Tư Nam chỉ ậm ừ sau đó khoác vai người con gái bên cạnh đến bàn bên. Dục Hạ Miên nhìn thấy liền phì cười một câu "Lãng nhăng"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lần đầu hôn anh

"Lãng nhăng"

WTF?

Cao Tư Nam thăm rửa, cô ta nói lãng nhăng. Mẹ kiếp! Hai mươi sáu năm sinh sống ở cái trái đất này chưa có mẹ cha đứa nào dám chửi hần như thế. Cô ta uống nhầm thuốc sao.

"Vây phiền cậu rồi" Tiểu Lạc nhìn khuôn mặt đen lại của Cao Tư Nam không khỏi phì cười

"Chị dâu yên tâm việc này cứ để tôi" Cao Tư Nam nói xong liền quay sang cô ở bên cạnh "Hết việc của cô, cô có thể đi rồi"

Cô ả tức giận liền nhõng nhẽo "Không người ta muốn ở bên anh mà"

Cao Tư Nam hất mạnh cô ta ra hần giọng quát "Cút". Thế là cô ả cuối cùng cũng chịu rời đi.

Dục Hạ Miên đứng lên trước vội vàng nói "Không cần đâu. Tớ tự về được. Cảm ơn ý tốt của mọi người. Mọi người ở lại vui vẻ nhé" nói rồi đi ra cửa. Sau đó liền bị Cao Tư Nam kéo lại.

"Anh làm cái quái gì vậy? Bỏ tôi ra" Dục Hạ Miên hất tay hần ra nhưng căn bản không thành.

"Tôi không có đuổi em. Làm gì mà đi nhanh vậy" Cao Tư Nam nói

"Không lẽ nào anh phẳng tới vậy à? Tôi nói muốn về và tôi cũng không cần anh đưa về" Dục Hạ Miên nói lớn, kì thực cô chưa gặp qua người nào mà lãng nhăng và cổ chấp như hần ta. Nhìn mặt thì đẹp trai ấy nhưng chỉ muốn đập một cái cho thỏa mãn con mắt.

"A a bỏ tôi xuống. Anh là cái tên biến thái chết tiệt, anh là cái tên lãng nhăng vô tổ chức. Bỏ tôi xuống" Dục Hạ Miên kêu gào trong đau khổ khi vừa nói xong câu đầu đã bị Cao Tư Nam vác lên đi thẳng ra ngoài.

Tiểu Lạc mỉm cười nhìn Bạch Vĩnh Tân "anh nghĩ sao khi hai người họ trở thành một cặp"

Bạch Vĩnh Tân khẽ nhìn ra ngoài, tiếng la hét chửi bới vẫn còn anh nói " Cũng không tồi, tuy nhiên bọn họ không ai nhìn ai sợ rằng sau này.... "

Tiểu Lạc gật đầu tỏ vẻ hiểu.

"Mọi người chơi tiếp tôi đi vệ sinh" Bạch Vĩnh Tân nói rồi đứng dậy đi về phía nhà vệ sinh.

Tiểu Lạc cầm một quả nho lên đưa vào miệng nhai. Cô vừa uống thuốc được hai mươi phút vậy là còn mười phút nữa con buồn ngủ sẽ ập tới. Theo lộ trình hôm nay là lượng thuốc cuối cùng. Nhưng mà chắc lúc cô buồn ngủ cũng về rồi

"Tiểu Lạc"

Một giọng nói không mấy quen thuộc vang lên. Tiểu Lạc ngẩng đầu lên nhìn là hán ta - Lôi Báo

Tiểu Lạc đáp hồ hững "Chào"

Sau đó Lôi Báo ngồi xuống chiếc ghế đối diện cô hán nhìn cô hồi lâu mới cất tiếng "Dạo này em có sống tốt không? "

Gặp lại người yêu cũ phải làm thế nào?

Tiểu Lạc cũng không trả lời vội lát sau mới nói "Ồn"

Lôi Báo không mấy để ý đến thái độ của cô nói " Tiểu Lạc anh.. anh còn rất yêu em. Anh đã suy nghĩ hai tháng nay, anh thật không chịu được khi không có em. Lạc Lạc chúng ta quay trở lại được không? "

Tiểu Lạc sừng sốt.

Lôi Báo nói tiếp " Là lúc đó anh sai, anh sai khi đã chấp nhận lời chia tay đó, là anh đã sai khi không níu giữ em ở lại. Tiểu Lạc hai tháng qua anh rất khổ sở vì mình vào công việc để quên em rồi đến rượu nhưng anh vẫn không thể quên em"

Tiểu Lạc ngáp tỏ vẻ nhàm chán

Lôi Báo mang theo ánh mắt tỏ rõ vẻ khổ sở " em với cậu ta không phải vợ chồng phải không? Em chỉ là thư ký của cậu ta thôi đúng không? Tiểu Lạc về bên anh đi. Anh sẽ không để em chịu khổ nữa đâu"

Tiểu Lạc ngáp cái thứ hai, thứ ba...thứ n..

"Anh biết thứ con người không cần nữa là gì không? Là Rác. Một khi đã vứt đi có rải đầy đường cũng không ai thèm nhặt" Tiểu Lạc châm biếm.

Lôi Báo không tức giận cười phớt lờ định nói tiếp thì giọng nói của Bạch Vĩnh Tân vang lên

"Nói hay lắm không hổ danh thư ký của Bạch thị" và Bạch phu nhân

Lúc đi về sinh ra vừa vặn nghe hết câu chuyện của bọn họ. Khi nói xong kéo ghế ngồi cạnh Tiểu Lạc dĩ nhiên đối diện Lôi Báo.

"Anh chỉ là cấp trên của Tiểu Lạc anh không có quyền can thiệp vào chuyện của chúng tôi" Lôi Báo nói

Bạch Vĩnh Tân không có trả lời ngay mà nhìn sang Tiểu Lạc nhận thấy cô ngáp khá nhiều. Theo đúng như xác suất con buồn ngủ do uống thuốc vào sắp tới. Điều này nó thôi thúc anh phải xử lý nhanh hơn.

"Cấp trên thì không có quyền được lo chuyện của cấp dưới. Quy định này anh lấy ở đâu ra. Hơn nữa anh cũng chỉ là người yêu cũ lấy đâu ra quyền quản người khác " Bạch Vĩnh Tân nói xong kèm theo cái nhếch.

"Dù sao tôi cũng là người quen cô ấy trước. Quan hệ người yêu cũ đương nhiên là hơn quan hệ cấp trên với cấp dưới " Lôi Báo cũng không phục.

"Cậu nói quen cô ấy trước vậy cậu hiểu cô ấy được bao nhiêu " xét theo cục diện là anh đã xô vào cho hán một trận rồi nhưng mà thôi..

"Tôi.. Tôi.. " Lôi Báo không trả lời được hán liền hỏi ngược lại "Anh có lẽ cũng không hơn gì tôi"

Tiểu Lạc ủ rũ gục xuống bàn cô buồn ngủ quá. Cô muốn về nhà, cô không thể tiếp tục ở trước mặt hán ta nữa. Bạch Vĩnh Tân thấy vậy liền ôm cô lên để cô ngồi trên đùi mình, để mặt cô áp vào ngực anh. Đôi tay siết lại như đánh dấu chủ quyền.

"Ngủ trước đi. Đừng có" anh nói, Tiểu Lạc gật gật liền nhắm mắt vào nhưng vẫn không thể ngủ ngay.

Sau đó Bạch Vĩnh Tân mới để ý tới khuôn mặt đang giận dữ kia của Lôi Báo.

"Tôi quen cô ấy sau cậu điều này tôi phủ nhận. Nhưng tôi không phủ nhận tôi không biết gì về cô ấy. Năm ngày à không bốn ngày rưỡi cậu làm bạn trai cô ấy nhưng thực chất là hại cô ấy. Ngày thứ nhất cậu mua cho cô ấy cốc trà sữa có trân châu hại cô ấy đau bụng cả đêm, cậu mua cho cô ấy bó hoa

cúc hại cô ấy cả đêm hắt hơi. Ngày thứ hai thứ ba cha nuôi cô ấy mất cậu không biết đi đâu. Ngày thứ tư cậu không an ủi bạn gái còn trách cô ấy. Tôi hỏi cậu, cậu xứng làm bạn trai không"

Lôi Báo "....."

Tiểu Lạc nằm trong ngực anh nghe tới đây mắt nhắm tịt bỗng mở to ra hai tay vòng lên ôm cổ anh nhướn cổ lên, môi cô chạm vào môi anh. Lần đầu cô chủ động hôn môi anh.

Điều này khiến Bạch Vĩnh Tân cười cả đêm.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Boss hung mãnh

..Hôm sau mọi người tất bật chuẩn bị cho cuộc họp. Tiểu Lạc cùng với thu dọn đồng tài liệu dành cho buổi họp rồi tất tưởi vào phòng. Cô ngồi cạnh giám đốc, phía chính giữa là chủ tịch.

Làm ở đây gần tháng bây giờ mới gặp chủ tịch. Hắc hắc

Xung quanh là các vị trưởng bối đi cùng thư kí của mình. Bọn họ đa số đều là chi nhánh từ nhỏ đến lớn của Bạch thị và những nhân viên cấp cao. Cũng không biết cuộc họp này sẽ diễn ra những gì nhiều.

Lát sau tất cả chỗ ngồi đều đầy đủ chủ tịch cất cao giọng.

"Cám ơn mọi người đã tới dự cuộc họp ngày hôm nay. Vấn đề thứ nhất tôi muốn đề cập tới là ngày mai là kỉ niệm năm mươi năm thành lập công ty. Năm nay sẽ tổ chức long trọng hơn mọi năm vì vậy mọi người phải tham dự đầy đủ để buổi lễ được thành công. Vấn đề thứ hai tất cả các chi nhánh đều phải thống kê những khoản chi thu cho tới hiện tại. Vấn đề thứ ba Bạch thị là nơi có nhiều nhân tài kiệt xuất nhưng cũng có nhiều người lợi dụng danh tiếng này để lấy lợi. Chính vì vậy nếu như đã chọn Bạch thị thì hãy cống hiến hết mình còn những trường hợp khác nếu cảm thấy không thể làm được công ty cũng không chứa chấp. Xin hỏi có ai có ý kiến gì không? Nếu không cuộc họp sẽ nhường lại cho con trai tôi"

Bạch chủ tịch cùng trợ lý ra ngoài. Bên trong mọi người vẫn ngồi nguyên.

Bạch Vĩnh Tân lên chỗ chính giữa ngồi cả người anh toát lên vẻ nghiêm nghị hơn cả cha mình. Ánh mắt quét qua tất cả mọi người sau đó anh nghiêm giọng nói.

"Trước hết về ngày mai thông báo cho nhân viên đều được nghỉ việc và đến đầy đủ để dự tiệc. Yêu cầu không đem theo người thân thích để tránh ảnh hưởng tới buổi lễ. Cuối cùng là vấn đề tham ô hối lộ đang xảy ra trong nội bộ công ty. Tôi mong rằng ai đang có ý định tham ô hối lộ thì hãy gạt bỏ. Những người ngồi đây hãy thành khẩn khai báo những việc mình đã làm nếu không đừng trách quy định của công ty quá tàn ác"

Lời Bạch Vĩnh Tân vừa dứt lời lòng ai cũng nơm nớp lo sợ. Cậu ta cái gì cũng có thể moi móc ra. Bạch thị trước nay đều kinh doanh rất tốt quản lý nhiều ngành nghề khác nhau. Tất cả tạo nên một thế lực hùng mạnh tuyệt nhiên không ai không lợi dụng cơ hội này để dành dụm vốn riêng.

Mọi người không ai lên tiếng.

Bạch Vĩnh Tân không khỏi tức giận. Có cơ hội lại không biết nắm giữ....Quá ngu ngốc

"Các người dám làm mà không dám chịu. Được thôi vậy tôi sẽ xử lý từng người và đương nhiên hình phạt sẽ cao gấp đôi"

Nhiệt độ trong phòng họp đang dần giảm xuống nhiều người đều bị lời nói của anh làm cho phân tâm. Còn riêng Tiểu Lạc cô chưa từng thấy anh đáng sợ ở chỗ nào nhưng kì thực lúc này đúng là có hơi đáng sợ, ánh mắt anh chứa đầy sự tức giận

Ông Đinh chịu trách nhiệm quản lý điều hành bộ phận đá quý một chi nhánh nhỏ của công ty bỗng đứng lên.

"Tôi thừa nhận mình đã làm thất thoát ba mươi phần trăm số vốn của công ty vào việc thu mua vàng. Do việc đầu cơ tích trữ cuối cùng lượng cầu giảm, nhu cầu người mua giảm mà giá cả lại cao vì vậy số hàng đã không bán được bắt buộc phải giảm giá thành. Việc này là do một mình tôi làm không liên quan tới nhân viên trong toàn bộ chi nhánh. Một mình tôi sẽ chịu trách nhiệm hoàn toàn" ông ta vừa nói ra lòng cảm thấy nhẹ nhõm hẳn ra không phải lo sợ như nãy.

Bạch Vĩnh Tân vẫn giữ nguyên thần sắc. Chuyện này anh đã biết.

"Ông Đinh dám làm dám chịu đây mới chính là nhân viên của Bạch thị. Nguồn vốn bị thất thoát ông phải đảm bảo lấy lại gấp đôi cho công ty. Theo quy định của công ty người làm thất thoát nguồn vốn sẽ bị cách chức hạ bậc lương hoặc đuổi việc. Ông Đinh, tiền thưởng và những ngày nghỉ của ông đều bị

cất bỏ, số tiền lương giảm hai mươi phần trăm. Trong thời gian một tháng nếu ông không lấy lại được nguồn vốn ban đầu việc phải làm tự ông khác biết" Bạch Vĩnh Tân ngả người về sau mang theo ý hài lòng.

"Tôi sẽ cố gắng hết sức" Ông Đình ngồi xuống, ông ta cảm thấy mình vẫn còn may mắn.

"Ông Chu ông có ý kiến gì không?" Bạch Vĩnh Tân bỗng dừng nói đến tên ông ta khiến ông ta không khỏi chột dạ.

"Tôi... Tôi không có ý kiến gì cả" Ông Chu xua tay nói

Bạch Vĩnh Tân hướng mắt nhìn Tiểu Lạc. Tiểu Lạc hiểu ra ngụ ý của anh liền đứng lên phát tài liệu cho từng người. Sau đó quay trở lại nói

"Ông Chu việc ông quản lý vấn đề đất đai nhà ở và những khách sạn của công ty mấy năm nay. Thứ nhất tổng cộng có hơn trăm vụ nhận hối lộ để cho người ngoài tự ý vào nhà ở khi không có giấy phép. Thứ hai ông thường xuyên cho thuê nhà với giá cả cao hơn bình thường, khi người thuê nhà không có tiền trả ông cho nợ với lãi suất cao và đương nhiên lợi nhuận kia vào tay ông. Thứ ba ông lợi dụng mình là người có quyền tối cao của Bạch thị mà uy hiếp người khác. Theo như tôi được biết ông đã hành hung với một người phụ nữ lớn tuổi và còn cưỡng bức con gái người ta. Ông Chu mời ông viết đơn từ chức. Ông phải chịu bồi thường hoàn toàn những tổn thất mình đã gây ra cho cả công ty lẫn người dân. Phần còn lại cảnh sát đã chờ bên ngoài. Ông Chu ông có thắc mắc gì không?" Tiểu Lạc thở phào một hơi, cô chưa từng nói nhiều đến như thế mà lại là trước mặt bao nhiêu người.

Cuộc họp kết thúc lúc trở lại phòng anh vào trước, cô vào sau thuận tiện đóng cửa. Đóng xong quay người lại liền bị ai đó đè vào cửa hôn.

"Boss quá hung mãnh" chầm than

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thư ký của tôi...

.Buổi lễ kỉ niệm 50 năm công ty được thành lập được tổ chức ngay trong sân của công ty. Ngay từ sớm nó đã được trang hoàng rất đẹp mắt và không kém phần tinh tế.

Chạng vạng tối, khách mời chưa tới nhưng trong đó cũng khá nhiều người đa số đều là người nhà họ Bạch. Tiểu Lạc và Bạch Vĩnh Tân cũng vừa tới.

Hai người vừa bước xuống xe cũng thu hút khá nhiều ánh mắt. Chạy đến trước là một cậu con trai tầm cỡ 16, 17 tuổi nhìn mặt có đôi nét rất giống Bạch Vĩnh Tân. Và cậu ta là Bạch Vĩnh An - em trai Bạch Vĩnh Tân cậu ta mới mười sáu tuổi. Vậy là cậu ta được đẻ năm Tiểu Lạc cứu Bạch Vĩnh Tân.

"Anh, sao anh tới trễ vậy" Bạch Vĩnh An lên tiếng hỏi, sau đó quay sang Tiểu Lạc "Chào chị dâu xinh đẹp"

Bạch Vĩnh Tân mỉm cười "Sao mà nhớ anh à"

Bạch Vĩnh An "....."

Tiểu Lạc nhìn anh em họ trên đũa cũng cảm thấy buồn cười "Chị chỉ là thư ký thôi, em cứ gọi chị là Tiểu Lạc" còn chỗ chị dâu, chị không dám.

"Anh, chị ấy có phải chị dâu không? Nếu không phải thì anh để cho em chị xinh gái đi" Bạch Vĩnh An bày trò. Thằng bé dễ thương hơn Bạch Vĩnh Tân rất nhiều. Nhưng mà em trai à chị hơn em những bảy tuổi đó.

"Nhóc con. Tí tuổi đầu đòi yêu mới chả đương. Anh mà hai mươi sáu tuổi rồi còn chưa có mà vợ cái gì" anh ghé sát vào tai em trai mình nói tiếp "đây là chị dâu nuôi đã thật"

Mặt Bạch Vĩnh An đen lại trong đầu lảng vảng suy nghĩ "anh trai là cái đồ biến thái nguy hiểm, cần tránh xa cần tránh xa "

Đồng hồ chỉ bảy giờ các khách mời đều lần lượt tới. Tiểu Lạc khoác tay Bạch Vĩnh Tân đi chào đón khách. Hôm nay cô mặc chiếc váy màu đỏ bó sát người tôn lên đường cong mềm mại và uyển chuyển. Nổi khổ nhất là đeo đôi cao gót cao tận bảy xen ti mét. bình thường ăn mặc tùy ý cho nên đều đi giày hoặc hài đế bệt. Nhưng đợt này là đi cùng Boss không thể làm qua loa. Chân ơi em cố chịu đựng đi, kiếp nạn này đã định rồi.

Khoảng bảy rưỡi các khách mời đều đến đông đủ, trong hội trường đã chật kín người. Tiểu Lạc ngồi cạnh Bạch Vĩnh Tân xung quanh có Cao Tư Nam và vài người khác.

Đến giờ bắt đầu MC nói vài câu sau đó đến chủ tịch rồi lại đến giám đốc... Xong cuối cùng cũng có thể ăn. Bàn ăn toàn đồ hảo hạng, những người giàu thường tùy hứng phung phí.

Bạch Vĩnh Tân suốt buổi đều tỏ ra rất lạnh lùng cũng chả kém phần kiêu ngạo. Cô gấp một con tôm to vào bát liền bị anh gấp lại vào bát anh. Anh dùng tay bóc tôm xong bỏ vào bát cô trước sự cảm thán của mọi người

Anh chỉ nói "Thư ký của tôi rất lười bóc tôm"

Tiểu Lạc: "...." anh đừng hạ thấp cấp dưới của mình được không.

Không chỉ tôm đến của anh cũng làm vậy. Câu nói cuối cùng là "cô ấy rất lười bóc hải sản". Bóc, bóc và bóc cuối cùng bát cô gần đầy. Cô ăn nhiều quá rồi.

"Em ăn no rồi" Tiểu Lạc nói

Cuối cùng Bạch Vĩnh Tân lại gấp lại vào bát mình từ tốn ăn. Mọi người thấy lạ đến phát ghen

Anh nói "Không nên lãng phí đồ ăn. Cấp trên nên làm gương "

Tiểu Lạc: "...." lí lẽ có cần xuất trưng như thế không.

Lúc đi tiếp khách cô chỉ cầm ly rượu trên tay cho có lệ thôi. Còn toàn bộ người khác mời cô anh đều xen ngang nói

"Thư ký của tôi không uống được rượu "

Hay "Thư ký của tôi đang kiêng rượu "

Hoặc "Thư ký của tôi uống nhiều rồi"

Thậm chí "Thư ký của tôi ghét rượu "

Anh ngầu quá phải không.

Đến lúc khiêu vũ. Có người ngó ý mời cô anh từ chối thay như sau

"Cô ấy bị đau chân"

"Cô ấy nhảy không đẹp"

"Cô ấy nhảy với cậu không hợp "

Hay đại khái là chê người ta.

"Cậu quá to sẽ che mắt cô ấy "

"Cậu quá lùn không hợp với cô ấy"

"....." vân vân và vân vân

Cuối cùng anh nói "Ngoài tôi ra cậu thấy còn ai hợp với cô ấy không"

Boss bá đạo quá rồi. Đạp người ta xuống không thương tiếc.

Lúc cô và anh lên nhảy, nhảy xong được chọn là cặp đôi khiêu vũ đẹp nhất anh nói "Tôi chưa từng nói khoác bao giờ" anh chứng tỏ câu trên.

Lúc đi mua bao cao su anh để mặc cô tự chọn. Khi cô chọn vừa kích cỡ anh nói với nhân viên bán hàng "Sự thật chứng minh cô ấy hợp với tôi nên mới chọn đúng như thế"

Lúc làm tình anh nói "Những loại đàn ông bị suy giảm testosterone đó em cảm thấy phù hợp với mình sao?"

Tiểu Lạc thờ dãi: anh đừng đề cao bản thân mình nữa được không?

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tôi sẽ cưới em

.Sáng ngày thứ bảy.

Tiểu Lạc nằm khếp nép nằm cạnh Bạch Vĩnh Tân đôi tay nghịch nghịch cơ bụng sáu múi của anh. Làn da của anh không quá trắng nổi bật nhất vẫn là những mớ thịt săn chắc. Đôi tay mảnh khảnh của cô di chuyển nhẹ nhàng nhàng trên bụng anh, điều này làm cô cảm thấy thật thú vị

Sau đó ánh mắt cô di chuyển dần lên trên, lên trên. Và cuối cùng dừng lại ở một địa điểm mà cô nhận xét là "rậm rạp". Nhìn đi nhìn lại nhìn kiểu gì cũng cảm thấy "ngứa mắt"

"Nhìn gì vậy? " anh hỏi cô

Tiểu Lạc vẫn không rời mắt trả lời "Rừng rậm amazon"

Mặt Bạch Vĩnh Tân liền đen lại. Cô dám coi rậm anh là "rừng rậm amazon". Cái quái gì đang xảy ra vậy..

Chỉ là nửa tháng nay anh không cạo thôi mà. Thực ra anh cũng có thói quen không để lông nách, xuất phát từ nội tâm không muốn, anh còn đang lo cô bắt anh để lông nách. Cũng may cô không thích, nhưng mà cũng không thể coi là rừng rậm amazon được.

Tiểu Lạc lắc đầu " Rậm rạp thế kia rất tốt cho cái bọn thuộc họ hàng bọ chét cư trú. Điển hình như chấy, rận, rệp, ve bọ chóc. Cho nên Boss à ngài thật ở bản quá đi". Cô không thích đàn ông để lông nách.. trông nó cứ kì kì sao á. Lúc trước ba nuôi cô nói "Để lông nách chính là phong độ của đàn ông", cuối cùng nói xong làm cô đang ăn cơm bị phát nghẹn tới mức nhập viện. Từ đó trở đi ông không còn để lông nách.. Hắc

Boss "Thư ký nhỏ, phía dưới đó của em cũng không hơn không kém"

Tiểu Lạc " Không lo vì đã có dạ hương siêu sạch siêu mát siêu sạch khuẩn. Thưa Boss nếu ngài muốn có thể đem dạ hương về dùng ở nách đi"

Boss " Vớ vẩn"

Tiểu Lạc cảm thấy thú vị bật cười thành tiếng. Bỗng bóng tối ở đâu bao trùm cả hai người. Là cái chăn á. Sau đó một giọng nói bị ồm vang lên " Thư ký nhỏ, sáng sớm nên vận động một chút"

.....dài ngắn cách sự đen tối của các mày.....

"Boss à ngài làm thế này sau này tôi lấy chồng thế nào chứ. Đêm hôm qua ba lần cộng một lần sáng nay. Anh mạnh mẽ quá rồi"

Tiểu Lạc nằm trên giường than vãn, giờ muốn cười không được muốn khóc cũng chả xong. "Boss chết bầm. Boss hung mãnh đáng ghét... Boss vô si..."

"Không sao,nếu không ai cưới em tôi sẽ cưới em" Bạch Vĩnh Tân cười thỏa mãn. Lúc trước những phụ nữ nóng bỏng kia có coi đồ trước mặt anh, anh cũng cảm thấy không có hứng thú. Nhưng từ lúc ở cùng với cô, có kiểm chế dục vọng thế nào cũng không được. Người phụ nữ đã làm anh thay đổi không cưới thì quá phí.

"Không phải anh nói chắc chắn sẽ lấy con gái của Hải Sơn hay sao. Bộ anh định cho tôi làm vợ bé à" Tiểu Lạc nhớ đến cuộc họp hôm trước thật ra cô cũng thắc mắc lâu rồi. Mà nói về ông ta sao cô luôn có cảm giác như có một mối quan hệ mật thiết nào đó. Nhưng giữa cô và ông ta thì có gì chứ, cô đâu có biết ông ta đâu. Hôn nữa, tận sâu trong ánh mắt ông ta nhìn cô lúc cô ngoảnh lại đó dường như chất chứa một nỗi u ám gì đó. Cơ mà bận tâm làm cái chết mẹ gì... Ở cô lại nghĩ vậy rồi

"Vợ bé cũng đều là vợ. Em không cam lòng à. Tôi cam đoan là vợ bé cũng như vợ cả" Bạch Vĩnh Tân vẫn muốn trêu cô dù sao sự thật cũng chưa được phơi bày mà. Vợ à em thật ngốc quá đi đời nào tôi để em làm vợ bé chứ.

"Vợ bé à. Có cho cũng chả thèm" Tiểu Lạc bĩu môi.

"Vậy thì nếu không ai lấy em tôi sẽ ngoại tình với em. Hoặc em lấy người khác tôi cũng vẫn sẽ ngoại tình với em"

Tiểu Lạc " Anh nghĩ tôi thích làm tình đến thế à"

Bạch Vĩnh Tân "Tôi cảm thấy em rất có tố chất"

Tiểu Lạc "...." ngoại tình cũng cần có tố chất.

Lúc này đã là tám giờ sáng cả hai vẫn còn nằm trên giường và vẫn chưa có ý định dậy. Hết trò chuyện lại đến trầm mặc.

"An Tiểu Lạc, tại sao em không nghĩ đến nếu một ngày tôi thích em" Bạch Vĩnh Tân bỗng nói.

Tiểu Lạc thất thần vài giây khóe miệng hiện ý cười " Bạch Vĩnh Tân, vậy sao anh không nghĩ đến nếu một ngày tôi thích anh"

Em sẽ chờ, chờ ngày anh nói "anh yêu em"...

Cả hai lại không biết nói gì...

Một lát sau Bạch Vĩnh Tân vừa vén chăn ra vừa ngồi dậy sao đó vác Tiểu Lạc chạy vô nhà tắm.

"Bữa trước tôi thấy em nhìn mãi một câu trong bộ truyện là "tắm yên ương". Bữa nay cho em trải nghiệm luôn"

Tiểu Lạc "....." cô rõ ràng không nhìn mà.

Trong nhà tắm...

"Bạch Vĩnh Tân anh mau ra ngoài cho tôi. Anh ngồi hết bồn tắm rồi còn gì nữa. Chật quá,chật quá đi"

"An Tiểu Lạc em im miệng cho tôi trước khi tôi nhét em xuống bồn cầu "

.....

Bắc Giang ngày nắng nóng.

Ta biến thái quá a~

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ngắm hoàng hôn

Thời tiết tháng hai không quá nóng, nhưng lại rất oi bức. Tiểu Lạc và Bạch Vĩnh Tân vừa rời khỏi phòng xuống tầng hầm lấy xe.

Vào trong xe, xe khởi động nhưng chưa chuyển động. Tiểu Lạc quay sang anh khó hiểu hỏi " Sao thế?"

Bạch Vĩnh Tân nhướn người sang Tiểu Lạc cười mỉm " Hôn tôi cái rồi đi"

Tiểu Lạc đỏ mặt quay sang hướng khác. Lúc sau phát hiện anh đang cài dây an toàn lại cho mình cô mới ngoảnh đầu lại nhìn anh. Lúc xong anh cố tình ghé sát mặt cô, môi anh chạm vào môi cô rồi kéo dài một đường qua má, xong liền quay lại từ từ lái xe.

Tiểu Lạc " Anh... Khốn kiếp "

Bạch Vĩnh Tân cười hờ hững lái xe tiếp. Bọn họ đang đi biển là đi biển đó.

Tiểu Lạc nhìn ra ngoài lòng tràn ngập cảm xúc. Nếu như ngày trước cha nuôi không bán cô thì cô có gặp Bạch Vĩnh Tân không? Nếu người mua cô là người khác liệu cô có được hạnh phúc như bây giờ. Nếu như....

Nếu như định mệnh không sắp đặt cho em gặp anh.

Tiểu Lạc quay sang nhìn anh lòng thầm cảm thán " người đàn ông này tại sao nhìn ở góc độ nào cũng thấy đẹp trai hết"

Còn Bạch Vĩnh Tân chuyên tâm lái xe thỉnh thoảng liếc nhìn cô gái nhỏ bên cạnh. Ngỡ rằng mình có tuổi thơ đau khổ nhưng hà có nào người phụ nữ của anh lại càng đau khổ hơn. Nghĩ đến cái mà cô phải chịu đựng lòng anh đau như cắt.

Anh bỗng nói " Đậu Phộng" ngừng một lát "mọi thứ em bị mất đi. Tôi chắc chắn sẽ dành lại cho em. Thứ em không có tôi sẽ mang lại cho em. Em không có gì nhưng em còn "tôi" "

....

Đi tầm ba mươi phút xe liền dừng ở cạnh một bãi biển. Hai người xuống xe đi thẳng ra biển. Trời có những khoảng mây thỉnh thoảng mặt trời lộ ra khiến cái nóng càng trở nên oi bức

Đi biển sự lựa chọn sáng suốt cho ai có ý định đi tránh nắng. Bây giờ là bốn giờ bãi biển này thu hút rất nhiều người. Hai người không mặc đồ bơi chỉ đơn giản là một chiếc Áo phông màu vàng kẻ đen và quần đùi đen trông giống hai con ong. Đồ đùa haha..

Bạch Vĩnh Tân ban đầu không đồng ý nhưng lúc nghĩ đến chiến tích của mình trên người cô và để cô mặc bikini phơi bày trước bọn đàn ông suy giảm testosterone đó anh không chịu được. Còn về Tiểu Lạc, cô không thể mặc đồ bơi vì sao dấu hôn vết cắn do anh ta để lại ngày hôm qua có quá nhiều. Hơn nữa để anh " phơi bày cơ thể" ra trước mặt bọn con gái kia, sự thật cô không dám nghĩ. Dấu sao hiện tại anh đang " thuộc quyền sở hữu " của cô mà. Hắc hắc

Bọn họ thuê còn thuyền riêng đi lênh đênh trên biển. Quang cảnh thật đẹp, Tiểu Lạc đeo máy ảnh ở cổ chạy lên khoang trên của thuyền. Gió mạnh khiến mái tóc dài của cô tay tứ tung

Nhắm mắt hít thở không khí và thả hồn ở biển xanh.

Tiểu Lạc chụp ảnh khá nhiều, đến lúc chợt thấy anh đứng ở phía dưới mắt đeo kính râm, hai tay chống lên mạn thuyền. Bộ quần áo trông rất trẻ con nhưng anh mặc lên lại đẹp đến như thế. Cao quý, sang trọng và không kém phần kiêu ngạo.

Cô khẽ cười dơ máy ảnh chụp anh vài cái. Như có cảm giác bị chụp lên anh liền quay lên nhìn cô. Sau đó anh mỉm cười

"Tân, lên đây đi" cô nói

Xong Bạch Vĩnh Tân đi lên chỗ cô. Từ lúc anh bước lên đều được cô tỉ mỉ quay lại. Đến khi anh tiến càng gần cô, cô mới dừng đoạn video.

"Điều gì khiến em cảm thấy chụp ảnh thú vị đến vậy? " anh hỏi

"Bởi vì ảnh ở trong máy nhưng hình ở trong tim"

Nói xong cô dơ máy chụp "tạch" khuôn mặt của anh. Rồi cười lớn với chiến tích của mình. Bạch Vĩnh Tân liền giành máy ảnh từ tay cô, sau đó ra chỗ khác xem lại những hình ảnh ban nãy. Thật ra những việc anh nghĩ vô vị lại đem lại niềm vui lớn đến như thế.

Xem xong anh cũng dơ máy lên chụp lên cô. Tiểu Lạc đang đứng hướng về phía hoàng hôn. Lúc quay lại thấy anh đang chụp mình cô liền dơ tay ra che mặt. Điều gì khiến anh làm những việc mà anh cho là vô vị đó.

"Anh xem hoàng hôn thật đẹp" cô nói

Anh bỏ máy ảnh lên cái kệ bên cạnh, bật chế độ chụp tự động rồi đến đứng cạnh cô. Tay anh đặt lên vai cô cùng cô hướng về phía hoàng hôn. Cảnh tượng vô cùng thanh bình nhưng hai người lại cảm thấy rất hạnh phúc.

"Hoàng hôn trước mắt dầu có đẹp nhưng không thể sánh với

.... người phụ nữ của tôi" anh vẫn nhìn cảnh hoàng hôn, miệng hẳn từng chữ khắc sâu vào tâm trí cô. Cô quay sang nhìn anh mỉm cười rồi đứng trước mặt anh nhón chân lên chủ động hôn anh. Anh ở thế bị động nhưng lúc này chuyển sang thế chủ động hôn cô mãnh liệt.

Nhưng anh không biết lúc bấm nút chụp tự động thì tay anh cũng chạm phải nút quay tự động. Máy ảnh chụp được vài cái sau đó chuyển sang quay đúng lúc hai người hôn nhau.

Nụ hôn thật sâu thật mãnh liệt, hôn bao nhiêu cũng không đủ cảm xúc hiện tại của hai người. Quấn quýt mãi cũng phải rời. Tay anh đặt lên thắt lưng cô, lúc rời khỏi môi cô liền siết chặt cô lại, ôm cô vào lòng. Cả hai cùng nhau hướng nhìn hoàng hôn phía trước.

Mọi thứ xung quanh dù đẹp đến đâu cũng không bằng thứ ở trong trái tim bạn!!!

"Em biết bơi không? " anh hỏi

Tiểu Lạc gật đầu.

Thế là anh đi lấy máy ảnh rồi cầm tay cô đi xuống khoang dưới. Sau đó đặt máy ảnh xuống bên cạnh.

Rồi cô và anh ra lối đi xuống. Xong cả hai nhảy xuống nước. Thuyền đã dừng lại từ lâu, lái thuyền cũng không dám chui ra cản trở việc của hai người.

Anh nói sẽ cho em tất cả liệu mai sau anh có mang đi tất cả.

Lúc rời biển hai người liền vào nhà hàng đồ nướng, tự tay nướng những con tôm cua sò ốc hến. Nhưng khói khiến cô cay xè mắt, nước mắt nước mũi tùm lùm.

Anh liền lấy giấy lau mặt cho cô. Đang cảm kích thì anh nói

"Lau mặt đi không người ta lại nói tôi tranh đồ ăn của em"

"....."

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Con dâu tốt

Ngày chủ nhật nắng gắt.

Tiểu Lạc cùng Bạch Vĩnh Tân đi mua hạt giống. Lí do ai bảo cô nghĩ ra cái "vui thú điền viên" đi. Để bây giờ lặn lội đi siêu thị mua hạt giống xong lại về nhà của anh. Đây là chí thị của ông bà cụ Bạch không muốn đi cũng phải đi Hai ôô..

Bạch Vĩnh Tân đẩy xe hàng còn Tiểu Lạc loanh quanh mấy túi hạt giống.

"Này anh xem, mua dưa chuột này hay loại này" cô nói

"Em cảm thấy những loại dưa chuột đó tốt hơn dưa nhà" anh đứng cạnh cô đặt tay lên vai cô rồi nhìn những túi hạt giống.

Tiểu Lạc đang tiêu hoá lời nói của anh. Dưa nhà.... Anh ta là cái đồ khôn kiếp, lưu manh bị ỏi

Cô im lặng không trả lời. Anh nói tiếp " nếu em cảm thấy chưa đủ tốt. Về nhà sẽ cho em thử lại"

Tiểu Lạc đỏ mặt " Anh vô sỉ"

"Tôi vô sỉ từ lúc ở cùng em"

"Bạch Vĩnh Tân"

"Ồi"

".....Anh muốn ăn quả gì"

Lúc định xả cho anh một tràng nào ngờ phát hiện mấy cô nhân viên đang nhìn mình. Cô lại phải giữ lại chút hình tượng, nén cơn thịnh nộ xuống.

Anh buột miệng nói "Dâu tây"

Tiểu Lạc tưởng thật nhanh tay với lấy túi dâu tây bên cạnh. Xong quay sang anh định mở miệng ra nói liền thấy anh nhìn chăm chăm mình. Cô có chút chột dạ

Sau đó anh kéo cô vào, chạm vào môi cô hôn ngẫu nhiên. Ý anh muốn là dâu tây này.. Ấy vậy mà cô không hiểu ra.

Ngay lúc này cô phóng viên đi siêu thị ngang qua. Phát hiện đây chính là Bạch Vĩnh Tân, giám đốc của Bạch thị, người nổi tiếng với gia thế kếch xù. Lạnh lùng, kiêu ngạo và hằn là không gần phụ nữ. Nhưng họ đang hôn nhau. Đây đúng là tin tức nóng hổi.

Lúc rời khỏi siêu thị là mười giờ sau đó đến nhà Bạch Vĩnh Tân đã là mười một giờ. Người đói meo hết. Ngôi biệt thự không khác trước là bao vẫn là to cao và đẹp.

Người làm ra cổng sau đó xe từ từ đi vào nhà để xe.

"Đại thiếu gia" người làm chào hỏi anh. Còn cô họ liền không biết xưng hô thế nào, thế là chào bừa " Chào tiểu thư"

Hai người gạt đầu đi thẳng vào nhà. Trong nhà rất nhiều người nói cách khác là rất đông đúc. Anh nắm tay cô đi từng bước đến trước mặt mọi người.

"Đây là Chú Ba " anh nói

"Chú Ba" cô nói theo.

Vậy là anh vừa chào vừa chỉ cho cô. Cứ như đất con dâu về ra mắt dòng họ ý nhi.

"Anh Bắc"

"Dạ. Anh Bắc"

"Dì Lương"

"Dì Lương"

"Ông Bà"

"Ông Bà"

"Ba mẹ"

"Ba.... " nói đến đây cô ngập ngừng mau chóng sửa lại "Bác trai, bác gái"

Cả nhà phì cười. Tiểu Lạc hạn hán lời.

"Trước sau gì cũng phải gọi. Gọi trước cho quen " bà Hứa Vân Gian nói

Tiểu Lạc ngập ngừng một lúc mới lên tiếng. Cô định nói mình không phải người yêu của anh. Nhưng lại đứng hai người nói cùng nhau

"Dạ cháu không....."

"Cô ấy chưa quen gọi "mẹ", mọi người hãy để cô ấy thích ứng từ từ. "

Ừ thì đúng là hai mươi ba năm nay cô chưa từng được gọi một tiếng mẹ. Nhưng mà cái này không phải điều cô muốn nói. Và nhà anh ai cũng biết cô mồ côi, tuyệt nhiên họ không có một điểm nào coi như kì thị cô. Thật tốt nha.

"Anh chị phải có phúc lắm mới có được cô con dâu tốt thế này nha. Tân, cháu không mau cưới vợ đi, tuổi tác của cháu không còn nhỏ rồi còn gì" Di Lương nói

Mọi người cười cười không nói. Bỗng có bé gái chạy đến trước mặt hai người ôm chân Bạch Vĩnh Tân.

"Chú Tân, Thím nhỏ. Hai người đưa cháu đi chơi được không "

Đây có lẽ là cháu gái của Anh Bắc Vì anh còn là người trẻ tuổi. Những người còn lại chỉ có thể là cháu.. Nhưng kia con bé thật béo quá đi. Tiểu Lạc đưa tay véo má con bé xong cười tùm tùm nói

"Tiểu Mập, con bé giống anh ngày xưa quá đi"

Bé gái có bốn tuổi thật là không giống Bạch Vĩnh Tân lúc mười tuổi. Nhưng ngoại hình mập mạp dẫn đến họ na ná như nhau. Bạch Vĩnh Tân nghe xong chỉ nhìn cô một cái rồi cúi xuống bồng bé lên.

"Tiểu My muốn chú thím đưa đi đâu nào" anh hỏi cũng tiện tay véo cái má còn lại. Tội nghiệp con bé có hai cái má mà thi nhau bị véo.

"Con muốn đi công Viên, đi bơi đi ăn gà rán và đi ăn kem. Đi nha chú. Ba con nói bận đưa mẹ đi khám em bé. Chú với thím nhỏ phải đưa Tiểu My đi đó, không Tiểu My giận hết luôn"

Tiểu Lạc "....." con bé phải bốn tuổi không nữa.!!

"Được. Bây giờ đi ăn cơm sau đó ngủ trưa. Đợi đến khi hết nắng chúng ta sẽ đi. Con có nhất trí không?"

"Yêu chú Tân với thím nhỏ nhất nha"

Bữa nay người làm không về quê, mọi thứ đều tốt cả. Món ăn đều không có canh rong biển.

Lúc ăn xong cô đi lên phòng anh, căn phòng toàn màu trắng ngăn nắp gọn gàng. Tấm rèm màu xám, ga trải giường màu xám có vẻ anh rất thích màu xám. Bên cạnh là tủ đồ chứa sách, chủ yếu là sách kinh tế kinh doanh...

Bên cạnh đặt một quyển album lớn. Tiểu Lạc cầm lên rồi vào giường ngồi xem. Ảnh từ lúc bé đến hiện tại, ngày xưa anh đúng là mập mũm mĩm haha, cô cười không ngậm được mồm.

Bạch Vĩnh Tân đang nằm cạnh đọc tạp chí thấy vậy liền cau mày một cái. Để quyển tạp chí qua một bên anh ngồi dậy bế cô lên để cô nằm giữa giường sau đó trực tiếp đè cô xuống. Lúc mà mặt anh ghé sát mặt cô thì..

"Cạnh.... "

Cả hai giữ nguyên hiện trường cùng nhìn ra cửa. Là mẹ anh. Bà thường có thói quen mở cửa phòng con trai mà không gõ cửa. Bữa nay bà làm lỡ chuyện lớn rồi.

"Các con tiếp tục. Mẹ chưa nhìn thấy gì cả" nói xong cũng mất bóng luôn.

Mọi thứ kéo dài trong hai phút, tay Tiểu Lạc bị anh nắm chặt chân cũng bị anh đè chặt vậy là đương nhiên không thể phản kháng.

"Đừng" cô khẽ giẫy người.

Bạch Vĩnh Tân chỉ "ừ" sau đó hôn nhẹ lên trán cô rồi dần trượt xuống cổ. Tiểu Lạc gần như im re người cô nóng ran lên, lúc anh gặm xương quai xanh của cô cũng chỉ thốt ra "đau" xong cũng không dám ho he cái gì. Cô biết anh ta khó lòng để nén dục vọng xuống.

"Đi chốt cửa lại trước đi" cô nói

"Em thật sự muốn làm"

Tiểu Lạc "....." anh vô sỉ

"Cạnh" cửa lại bị mở ra

"Chú Tân, Thím nhỏ con muốn ngủ cùng hai người." bé Tiểu My vừa mở cửa liền thấy hai người nằm trên giường.

Anh buông vội tay cô ra sau đó ngồi dậy nói

"Tiểu My muốn ngủ ở đây thì không được đi chơi nữa nhé"

"Thế Chú và Thím đang làm gì thế" con bé ngây thơ hỏi.

"Chú và Thím đang..... Độ sức vật lộn"

Tiểu Lạc "....."

"Chú Thím thật trẻ con a~"

Con bé khẽ bấu môi ra khỏi phòng tiện đóng cửa.

Anh lại nằm xuống giường khẽ cảm thán "trẻ con đúng là sinh vật phiền phức"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Anh ghen...

Ba giờ chiều tại công Viên.

Tiểu Lạc cùng Bạch Vĩnh Tân và bé Tiểu My đang đứng chung một cái ô. Anh bế bé còn cô đi bên cạnh. Công viên "Hoa Hoè" chắc trong có nhiều hoa hoè lắm. Bởi vì là cuối tuần cho nên có khá nhiều ông bố bà mẹ mang con tới đây chơi. Bữa trước cô cùng anh tập thể dục bên ngoài không có vào trong. Nên liền không biết nó rộng rãi đến thế.

Công Viên đa phần là đồ chơi của trẻ con, Boss hạ mình đến đây chính là phúc phận của công viên này! Nhân viên bán vé nhận ra anh liền không lấy tiền vé. Người có tiếng rất thích nha.

Vì trời còn khá nắng nên cả ba liền vô khu vui chơi giải trí trong nhà. Bước vào đầu là trò chơi gấp thú nhồi bông. Bé Tiểu My hứng thú nói.

"Chú, chú gấp đồ chơi cho Tiểu My đi"

Bạch Vĩnh Tân liền để bé xuống rồi mở ví lấy ra một tờ tiền có mệnh giá cao nhất. Nhân viên xua tay nói "không đủ tiền để trả lại " bây giờ kiếm đâu ra tiền lẻ chứ. Mãi sau nhân viên cũng phải nhận lấy.

Bạch Vĩnh Tân bắt đầu di chuyển tay gấp, thần sắc bình thản đôi tay anh khéo léo di di được tay gấp đi xung quanh. Xong anh di chuyển nó xuống con minion rồi gấp nó lên. Nhưng nó lại rơi mất...

Tiểu My tiếc nuối thở dài.

Anh lại di chuyển xuống, chiến thuật đôi tay của anh đã khác trước. Anh đã hiểu cách sử dụng của nó hoàn toàn. Rất đơn giản và anh đã kéo con minion ra ngoài. Tiểu My cười tí mắt, mau chóng chụp lấy.

Gấp thú nhồi bông đơn giản này khiến anh cảm thấy vô vị.

"Tiểu Lạc em lại thử gấp đi"

Tiểu Lạc còn hơi bất ngờ vì tài năng của anh. Nghe thấy anh gọi mình liền không nhanh không chậm tới chỗ điều khiển. Lúc trước cô cũng từng thử nhưng đều công cốc.

"Anh có thể dạy tôi không? "

"Tự làm"

Tiểu Lạc cắn môi tự điều khiển ta gấp và đương nhiên con đầu tiên không gấp được. Con thứ hai càng thảm hơn là gấp được lại rơi mất. Con thứ ba, thứ

tư,..... Và thứ n đều không ra khỏi phạm vi 15 xen ti mét.

Lúc bắt lực muốn bỏ tay ra không gấp nữa thì liền có một bàn tay nắm lấy tay cô bắt đầu di chuyển và cuối cùng cũng kéo lên được một con hươu cao cổ con.

"Đúng là kéo tới dài cổ" cô cầm lấy nó rồi than thở

"Không có năng lực" anh cười cười

"Khôn kiếp! anh không chê tôi, anh chết được à" cô tức

"Đó là nghĩa vụ phê bình cao cả của tôi"

"Anh cảm miệng đi"

.....

Lòng vòng tới tận năm giờ chiều mới ra khỏi công viên. Đi hết công viên không có nổi một bông hoa hoè.. Cả ba đều mệt mỏi cũng chỉ vì mấy trò quái dị của bé Tiểu My đại loại như xích đu,đưa xe, tàu lượn siêu tốc,xây nhà nghịch cát..... Làm Bạch Vĩnh Tân thấy khốn khổ, có ngày anh cũng bị hành hạ tới mức này. Chả lẽ anh lại cho người đẹp ngay cái thứ này đi bây giờ.

Xong Tiểu My ôm đồng thú nhồi bông chạy lên ô tô phía trước. Trong xe là bố mẹ con bé..

Tiểu Lạc cùng anh đi bộ ra chỗ để xe. Từ đây đến chỗ để xe còn một đoạn khá xa mà hai người đều mệt là đi.

"Anh ra xe trước được không? Tôi mỏi quá"

Tiểu Lạc đứng lại nói rồi ngồi xuống ghế đá bên cạnh, tay xoa xoa bắp chân. Bạch Vĩnh Tân nghe cô nói liền đứng lại nhìn cô

"Em ngồi đi. Tôi đi mua nước"

Nói rồi tiến thẳng tới quầy nước ngọt cạnh công viên. Quầy nước có khá nhiều người đứng lúc anh mua xong thì cô nhân viên bán hàng nói với anh.

"Cậu là bạn trai của cô gái kia phải không?" chỉ chỉ Tiểu Lạc "Tôi nói cho cậu biết, tôi từng thấy cô ấy ôm tận hai người đàn ông ở đó rồi. Tôi chỉ nhắc cậu nên xem xét quá khứ của bạn gái mình thôi. Không có ẩn ý gì khác cả.... "

Bạch Vĩnh Tân liền cau mày lại. Anh chống tay lên thành bàn ánh mắt căm phẫn nói " Cô chỉ nhìn vào cục diện mà phán xét vợ tôi. Xin lỗi! Cô không đủ tư cách"

Cô nhân viên rùng mình, cảm thấy có một luồng lạnh toát sau lưng. Một lát sau điện thoại cô ta đổ chuông, cô ta liền bắt máy.

"Quản lý gọi tôi có việc gì vậy?"

"Cô Lý. Xin mời cô viết đơn xin nghỉ việc. Lương tháng này có thể tính tới ngày hôm nay. Cô có thể về và không cần làm tiếp"

Cô nhân viên run run " Quản lý em không có làm gì sai mà. Không phải em đang làm rất tốt sao? Tại sao lại đuổi em"

"Cô rảnh tới mức đi chọc tức Bạch Vĩnh Tân. Cái quán đó không bị san bằng là may lắm rồi. Cô Lý sợ rằng sau này cô khó mà xin việc. Tạm biệt "

"Quản lý.. Tút... Tút... "

Cả người cô nhân viên rịn mồ hôi. Người lúc nãy là anh ta sao, cái miệng chết tiệt này...

Bạch Vĩnh Tân trở lại liền ngồi xuống cạnh cô, đem ống hút cắm vào cốc rồi đưa cho cô.

"Uống đi"

"Cảm ơn anh"

"Ừ"

Một lát sau anh hỏi " Cô nhân viên kia nói từng thấy em ôm hai người đàn ông ở chỗ này! "

Tiểu Lạc cười cười không vội giải thích. Cho đến khi hút hết nửa cốc mới nói

"Anh bận tâm à"

Anh không trả lời mắt hướng về cô nhân viên đang thu dọn đồ để nghỉ việc.

Cô tiếp tục " một người là cha nuôi còn một người là giảng viên" tuyệt nhiên không có Lôi Báo. cô nói " bữa đó tôi bị vu khống gian lận, không có cách chứng minh bản thân trong sạch nên phải là gọi ba tôi. Sau khi chứng minh được mình trong sạch, giảng viên nói muốn ôm một cái coi như đã vu khống lầm" nói xong mới ngó ra. Tại sao mình lại phải mất công giải thích.

"Ừ"

"Anh đang ghen đấy à"

"Miễn cưỡng cho là thế"

"...." cô ngắt...

.....

Tớ mặc nhận là mình viết không hay, chỗ nhầm nhí, chỗ hơi quá. Các cậu đọc có thể không thích hay phần nộ cũng được... Nhưng tớ muốn được tôn trọng.

-Quất-

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Buôn dưa chuột bán dưa leo

Lúc rời khỏi công viên cả hai liền đi siêu thị mua vài đồ vật vãnh. Chỉ đơn giản là người chọn người đẩy nhưng khá thú vị mà. Đối với Bạch Vĩnh Tân anh chưa từng đến siêu thị nhiều tới mức này. Trước khi ở cùng cô siêu thị đối với anh mà nói chính là ồn ào đến mức khó chịu. Suy cho cùng là nếu không ở cùng cô anh cũng không biết siêu thị bán cái gì nữa. ~.~

Anh đứng dựa vào quầy hàng phía đối diện nhìn cô chọn từng món đồ, đồ ăn... Bữa nay anh diện quần tây, áo sơ mi trắng và giày đen sáng bóng mọi thứ khiến tư thế dựa vào quầy hàng của anh trở nên có mị lực. Cộng thêm việc trời nóng hai cúc áo mở bung ra khiến anh liền trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. Khuấy nhiễu cả một siêu thị lớn.

Cái bọn đàn bà phụ nữ đó luôn lấy đàn ông con trai ra làm trọng điểm của việc buôn dưa chuột bán dưa leo. Chỉ có người phụ nữ của anh là không đề cập tới vấn đề này. Anh còn có thể tìm đâu ra một người như thế chứ.

Nói về Tiểu Lạc, đáng người mảnh khảnh luôn không kém phần nhí nhảnh. Cô mang một nét đẹp giản dị mộc mạc và nét riêng biệt vốn có mà không phải người phụ nữ nào cũng có ^^

Tóc cô đen láy dài tới eo, đôi mắt biết cười luôn khiến người ta có cảm giác gần gũi. Trang phục giản dị nhưng mặc lên người cô lại khác hẳn nó tôn lên vẻ trẻ trung thuần khiết, ngây thơ mà đáng yêu. Mà nhắc mới nhớ đã lâu anh không thấy cô mặc váy..

"Anh xem nên mua loại này hay loại này" Tiểu Lạc vừa nói vừa dơ lên hai loại gói kẹo bạc hà. Cô chưa biết loại anh thích ăn.

Bạch Vĩnh Tân định trả lời thì chuông điện thoại cũng đồng thời vang lên. Anh liền nghe điện thoại. Tiểu Lạc chỉ thấy anh cau mày một cái rồi nói

"Tin tức thứ hai có thể giữ lại. Cậu điều tra xem tin tức thứ nhất do toà soạn nào đăng lên liền phá sập tiệm đó cho tôi"

Sau đó liền cúp máy. Người ta nói anh kiêu ngạo, lạnh lùng, ngang tàn và nguy hiểm là có thật. Tuy nhiên đối với Tiểu Lạc mà nói điều này hết sức bình thường.

"Lấy loại bên phải đi"

Tiểu Lạc: anh ta có năng lực siêu đặc biệt gì mà có thể thay đổi giọng điệu một cách vù vù như thế?

Cô "ừ" một cái rồi bỏ thêm mấy gói vào thùng. Không quên bỏ thêm vào vài thanh kẹo ngọt.

"Chúng ta nên về thôi. Nếu không chỉ rước thêm phiền phức"

Bạch Vĩnh Tân nói rồi liền tiến đến đẩy xe hàng. Tiểu Lạc không hiểu nhưng vẫn vô thức theo anh về

Đến lúc ra đến cổng siêu thị liền thấy xe đỗ ở phía trước. Từ Cảnh trong xe bước ra mở cửa cho bọn họ vào. Cậu ta đến từ lúc nào vậy...

Vào đến trong xe liền thấy một đám phóng viên từ phía trước lao tới.

"Bạch thiếu ngài có thể cho chúng tôi biết việc ngài có vợ và con là thật" phóng viên 1

"Bạch thiếu ngài nghĩ sao về việc họ nói anh không bị gay" phóng viên 2

"Bạch thiếu ngài có thể cho chúng tôi biết vợ ngài là vị tiểu thư nào được không " phóng viên 3

Tiểu Lạc: bọn họ từ viện tâm thần ra đây à

Bạch Vĩnh Tân đưa hẳn người vào ghế, nhắm mắt định thần, anh không quan tâm chuyện bên ngoài. Những người bên ngoài thì nhìn không thấy được bên trong là do kính xe quá tốt.

Chiếc xe từ từ lăn bánh, đám phóng viên thất vọng ra về.

"Có chuyện gì thế? " Tiểu Lạc hỏi

"Bạch phu nhân vẫn nên tự lên mạng xem đi. " Từ Cảnh nói

Tiểu Lạc liền bỏ điện thoại ra sau đó liền bị anh giật lại, anh nói quả quyết " Không đáng xem"

"À sắp sáng mai là chuyến đi công tác theo lịch hàng năm. Sếp sẽ đi cùng phu nhân chứ " Từ Cảnh vừa lái xe vừa nhìn qua gương chiếu hậu nói.

"Không" anh nói " cô ấy nên ở lại thì tốt hơn. Sang đó thời tiết khác chỉ e vắc bệnh về. Năm nay tôi và cậu đi. Cậu về chuẩn bị sáng mai đi"

Tiểu Lạc "...." không biết anh đang chê cô ốm bệnh hay là đang muốn tốt cho cô nữa. Aiii

"Vậy thì bỏ mặc bạch phu nhân ở nhà mất nửa tháng rồi nhà. Bạch phu nhân nửa tháng này tôi ở cùng sếp, ngài sẽ không oán trách chứ " Từ Cảnh châm chọc

Khoé miệng Tiểu Lạc cong lên. "Tôi chỉ sợ cậu thiệt thòi. Đến lúc đó đòi sống đòi chết mà trở về đi"

Từ Cảnh "....." hình như chưa có năm nào hẳn đòi về cả.

Xe dừng lại ở biển báo đèn đỏ xong ngoài trời bắt đầu sấm chớp đùng đùng. Mưa nặng hạt tí tách rơi xuống cửa kính xe. Nhiệt độ trong xe thấp có chút lạnh lạnh.

"Đùng.... "

Sấm đùng một cái tạo ra một vệt sáng giữa trời. Tiểu Lạc có chút hãi hùng, khoanh tay vào rồi lui chút về phía Bạch Vĩnh Tân. Anh vẫn giữ nguyên tư thế ban nãy, mắt nhắm tịt có vẻ như anh đang suy nghĩ gì đó. Nhìn theo góc nghiêng khuôn mặt anh hơi thon sống mũi cao, lông mi dài và cong, lông mày đen không quá rậm. Người đàn ông này nhìn thế nào cũng đẹp trai hết. Cô ghen tị ừ chắc thế. Haha

Như phát hiện ra cô sợ sấm sét, anh đưa tay ra sau lưng cô định kéo cô lại thì " Đùng.. "

Cánh tay anh còn chưa chạm phải người cô vẫn còn lơ lửng trong không trung thì cả người cô đã gần thật gần người anh. Anh hạ tay kéo cô dính sát vào người mình.

"Khụ... Hai người biết hôm nay là ngày gì không. 14/2 ấy" Từ Cảnh ho khan khi thấy cảnh này.

"Ngày thương binh liệt sĩ "

"Ngày môi trường "

Hai âm thanh cùng nhau vang lên.

Từ Cảnh "....." thuộc hạ ngu muội

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tôi ôm em

..Trong căn bếp nhỏ của căn hộ lớn, hai con người mặc tạp dề đang chiến đấu trong bếp. Việc bếp núc đối với Tiểu Lạc mà nói thì chính là rất quen thuộc. Cha nuôi cô là một tay đầu bếp rất cừ vì thế cô được thừa hưởng không ít. Mặc dù thế nhưng vẫn kém xa thật xa. Nhất là món bánh nướng của ông, thật sự cô làm kiểu gì cũng không ra được mùi vị như thế. Không biết anh học kiểu gì mà làm được bánh nướng ngon thế.

Bạch Vĩnh Tân đang nhào bột mì thấy cô thất thần nhìn mình. Anh khoét lấy chút bột rồi chát lên má cô.

Tiểu Lạc trừng mắt nhìn anh, cảm phần đi sang bên cạnh tay nhúng xuống tô bột mì ban nãy cô làm hồng rồi nhón chân lên dí thẳng vào mặt anh. Anh liền nghiêng người ra sau, theo đà cô cũng nghiêng người theo anh.

Mà lúc nghiêng theo chân cô nhón lên cao xong bị loạn choạng lao hẳn về phía anh. Cuối cùng hai người nằm la liệt trên mặt đất. Là do nãy cô vô tình làm đổ cốc nước, sàn nhà vẫn chưa cả khô

Cả người cô nằm trên người anh, cô ngẩng đầu cười tươi rói. Anh ở phía dưới có vẻ bị đau liền hắng giọng "Đi ra ngoài"

Boss nằm dưới căn bản là không chịu nổi ☐

Cô mặt bí xị đứng dậy cời tạp dề đi ra ngoài phòng khách. Anh cũng đứng dậy xoa xoa bả vai sau đó nặn bánh cho vào lò. Hình tượng Bạch Vĩnh Tân kiêu ngạo nay hạ mình vào bếp thì đúng là..... Aiiii

Nhớ lúc trước cật lực học cách làm xong không khỏi bị Cao Tư Nam chê cười. Nhưng mà mặc kệ đi, anh là đang hi sinh cho con cháu sau này. Haha

Tiểu Lạc ra ghé sofa, để chiếc gối sau lưng rồi tựa vào mắt hướng về phía ti vi. Trên bàn là một đĩa nho xanh...

Thình thoảng cô lại nhìn vào bếp, anh vẫn đang cặm cụi làm. Đàn ông lúc vào bếp thật là quyến rũ a~

Lúc anh ra trên ti vi đang chiếu đến cái cảnh quảng bá khu rì sọt toạ lạc tại bãi biển hôm nọ đấy. Đa số đều là bọn đàn ông con trai mặc đồ bơi nói cách khác là "quần sịp". Tiểu Lạc định ngồi hẳn dậy với điều khiển thì đã bị anh nhanh tay hơn cướp mất. Và ti vi chuyển sang thời sự.

"Lũ đàn ông suy giảm testosterone đó thì có gì đáng xem hà" anh ngồi xuống cạnh cô nói.

Tiểu Lạc " Anh thì hiểu gì về cái đẹp"

"Tinh.. Toong"

Chuông cửa vang lên. Thấy anh ngồi nhìn ti vi cô liền dậy ra mở cửa. Mở cửa ra tuyệt nhiên không có ai, chỉ vồn vện có cái hộp được gói tinh xảo ở phía trước.

Tiểu Lạc thắc mắc ôm vào nhà.

"Cái này là của ai thế? " cô hỏi

"Của em" anh đáp

"Thật? "

"Không lẽ tôi rảnh đi đùa em. Đây chính là nghĩa vụ của bạn trai khi tới ngày thương binh liệt sĩ phải làm cho bạn gái" anh cười hờ hững. Vậy ra cái người nói ngày thương binh đó là anh.

Tiểu Lạc " Tặng tôi xong chúc tôi sớm thành thương binh liệt sĩ đấy à"

Anh "....."

Tiểu Lạc ôm chiếc hộp màu tím ngồi gần anh rồi mở ra xem. Sốc, sự thật là quá sốc. Bên trong có một bó hoa hồng đỏ, một hộp socola và một chiếc hộp nhỏ nhỏ bên trong là một sợi dây chuyền loại nhỏ kèm hình bông hoa năm cánh đều được đính đá chói lóa.

"Lại đây tôi đeo cho em"

Tiểu Lạc ngồi sát người anh, đưa lưng về phía anh. Anh lấy dây chuyền từ trong hộp ra đeo vào cổ cô. Rất đẹp! Cái anh cho người chọn chỉ có thể là gọi là hoàn mỹ.

Anh xoay người cô đối diện anh rồi mỉm cười một cái cúi xuống chạm vào môi cô. Cuối cùng anh bế cô ngồi lên đùi mình tiến hành gặm môi cô.

Gặm đầu tây chính là sở thích của boss kkkk.

"Anh là chó à. Gặm lắm thế không biết. Yên lặng để tôi xem ti vi"

"....."

Trên ti vi đang chiếu tin tức nổi cộm trong ngày "tin tức nổi bật nhất thu hút sự chú ý nhất ngày hôm nay là tin tức: Bạch Vĩnh Tân, chủ tịch tương lai khét tiếng của Bạch thị đã có vợ thậm chí là cả con gái. Đây là hình ảnh bọn họ ở công Viên hồ chiều nay do một bạn ghi hình lại từ xa. Do không rõ nhưng có thể dễ dàng thấy đây chính là vị thần tượng của chúng ta. Số lượng người xem trên youtube không ngừng tăng lên, lượt bình luận chiếm đại đa số..... "

Cô phóng viên chưa nói hết ti vi đã bị tắt đi, sau đó anh ôm cô về phòng ngủ. Mặc sức tung hoành

.... bàn dân thiên hạ đúng là lắm mồm

...

Sáng ngày hôm sau, sau khi ôm cô vào nhà tắm được một lúc lại liền ôm cô vào giường.

"Bạch Vĩnh Tân dừng ngay lại việc đáng xấu hổ kia cho tôi"

"....."

"Thay mặt toàn thể nhân loại tôi phi báng anh"

"....."

Ước muốn to lớn nhất của Tiểu Lạc chính là "đạp anh ta bay ra khỏi trái đất"

"Dậy đi. Chúng ta ra sân bay "

"Không dậy. Không đi. Tóm lại là anh muốn trồng bao nhiêu dâu tây trên một mi li mét hạ. Hôm nay tôi sẽ dọn ra ngoài cho anh xem"

"Em nghĩ mình đủ sức để phản kháng"

"Ừ"

"Vậy ngày mai hãy dọn đi"

"Tại sao?"

"Ngày hôm nay em đừng nghĩ đi lại được "

Ai đó sắp bị hành hung.

"A đừng... đừng... Tôi không dọn nữa là được chứ gì"

"Tốt. Giờ thì dậy cho tôi"

"Không dậy được"

"Tôi ôm em"

.....

Dạo này ôn thi không có thời gian viết rồi..

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Tôi chờ anh về

Có bác nào chiều thi tốt nghiệp rồi mà còn vô đọc với viết như ta không? ☐

Ta tiếp tục nhoé!!

.....

Sân bay đông đúc toàn người là người.

Đó là nhận xét của Tiểu Lạc nhà ta. Hắc hắc...

Trên xe, Tiểu Lạc dựa vào vai anh, mệt mỏi mà nhắm mắt lại. Ngoài trời phẳng phất sương mù có lẽ hôm nay sẽ nặng to thật to.

Trong xe là bốn người bao gồm cô anh, Từ Cảnh và Diêu Trì. Diêu Trì cũng là một trợ lý đắc lực của Bạch Vĩnh Tân, ẩn thân đến giờ mới xuất hiện..

"Bạch phu nhân trước kia quả là khác hiện tại. Công nhận đêm hôm đó ngải trốn thật kĩ nha. Xém chút không tìm thấy là bị trừ tiền lương rồi. À đêm đó quá tay thật là thất lễ" Diêu Trì cảm thán.

"Trừ lương tháng này"

"Trừ luôn tháng sau"

Hắn vừa nói xong liền bị anh thẳng tay trừ tiền lương. Xong Tiểu Lạc cũng thêm dầu vào lửa. Thì ra cái thằng đánh ngất cô ở khu nghĩa địa đó là hắn. Mẹ kiếp!

"Ây gu. Tôi bị vợ chồng nhà Cám ức hiếp "

"Trừ thêm... " anh nói

"A thôi thôi,em sai rồi sắp xin lỗi em đi" Diêu Trì kêu gào trong đau khổ.

"Cậu nghỉ việc luôn đi" anh quả quyết.

Diêu Trì "...." sắp tàn nhẫn thế.

Từ Cảnh cười cười " Diêu Trì cậu đừng chọc vào tổ mối a.. Vợ chồng nhà người ta song kiếm hợp bích thẳng tay đập cậu dưới chân không thương tiếc"

Diêu Trì " Cậu im đi"

Cả hai trợ lý của anh đều kém hơn anh hai tuổi và lớn hơn Tiểu Lạc một tuổi. Chiếc xe đến sân bay liền dừng lại. Tiểu Lạc định ra khỏi xe thì bị anh ôm lại, anh là bế cô ra ngoài.

"Tôi tự đi được" cô cảm thấy ở chỗ đông người không nên quá thân mật.

"Ừ"

Anh bỏ cô xuống, cởi áo khoác, khoác lên vai tay phải hồ hững giữ lấy. Tai trái bỏ vào túi quần bước đi. Tiểu Lạc chỉnh lại quần áo và mái tóc hơi rối rồi sóng bước cùng anh.

Trong làn sương mỏng, hai người là nổi bật nhất. Kiểu như ánh nắng đến xóa tan sương mù ấy. Bước tới đâu đều thu hút mọi ánh nhìn. Nhiều ánh mắt thèm thuồng của các cô gái đều dán lên người anh.

"Đó không phải Bạch Vĩnh Tân sao. Thật sự tôi đã có thể nhìn thấy anh ở ngoài đời a"

"Thật sự là khí chất hơn người. Nam nữ sánh đôi trong làn sương sớm quả là tuyệt mỹ"

"Tôi muốn bắt tay nam thần một cái quá"

"....."

Phóng viên, lại là phóng viên.

Khắp tứ phía đều có phóng viên lao tới nhưng trong phạm vi 300m bọn họ đều bị giữ chân lại bởi đám thuộc hạ của anh.

Xong bước thêm được vài bước thì một giọng nói của mấy cô chân dài vang lên.

"Chuyến bay tới Mĩ sắp khởi hành, yêu cầu hành khách mau lên máy bay, ổn định chỗ ngồi..... "

Tiểu Lạc bước đi không được nhanh lí do..... Nên anh đã đi trước cô một đoạn, phía sau còn lại ba người. Tiểu Lạc đang suy nghĩ xem khoảng thời gian anh đi cô sẽ ở một mình. Ở với anh đã quen, bây giờ ở một mình đúng là có chút khó chịu. Nhưng cô không thể mặt dày đòi đi theo được.

Đang mảy may suy nghĩ thì cô va phải tấm lưng rộng lớn của anh. Lúc này, anh sao mà dừng lại thế.

Anh xoay người lại khoác áo của mình lên người cô. " Diêu Trì, cậu đưa Tiểu Lạc về trước đi. Thời gian tôi không ở nhà cậu phải thay tôi chăm sóc cô ấy thật tốt cho tôi"

Ba người phía sau cũng dừng bước.

Diêu Trì cười hờ hững " Vâng. Thưa sếp" sau đó đưa hành lí cho Từ Cảnh " Bạch phu nhân chúng ta về thôi"

Tiểu Lạc cũng xoay người bước chưa đến nửa bước chân, tay bị

kéo mạnh ra sau. Cuối cùng mặt cô lại áp vào ngực anh

"Em không muốn nói gì à" anh nói.

"Chúc anh thượng lộ bình an" ngừng vài giây cô nói "tôi chờ anh về"

.....

"Bạch phu nhân bây giờ chúng ta có đến công ty luôn không?" Diêu Trì vừa lái xe vừa nói.

Tiểu Lạc tựa hẳn người vào ghế phụ, tay day day thái dương. Cô đang suy nghĩ, sao lúc đó cô lại có thể nói như thế với anh trước mặt bao nhiêu người. Haz cô điên mất!

"Đến chỗ cậu đánh tôi trước" cô nói "Hơn nữa cảnh đừng gọi tôi là bạch phu nhân mãi như thế"

Diêu Trì " Vậy thì gọi là chị dâu đi"

"Tùy"

Xe chạy nhanh trên đường chẳng mấy chốc khu nghĩa địa ảm hiện ra trước mắt. Ngày đó cô chạy chốn mất ba ngày từ nơi rừng sâu lưu lạc đến khu nghĩa địa này. Ngày đó cách đây hơn tháng trước thật sự là khốn khổ. Ba cô không biết vay nặng lãi để làm gì? Cứu vớt sản nghiệp nhỏ. Không phải!

Vậy ông bán cô để làm gì?

Những số tiền đó dùng vào mục đích gì?

Đến nay vẫn là một ẩn số. Chắc chắn bên trong có một sự thật nào đó...

Xe đỗ lại ở bên ngoài, hai người tiến bước vào bên trong. Khu nghĩa địa u ám đến ghê người. Vậy mà đêm hôm đó cô có thể ở chỗ này. Đứng trước phần mộ của đứa trẻ giống ngoại hình của Tiểu Lạc.

"Không lẽ Bạch phu nhân muốn tái hiện lại cảnh hôm đó. Là tôi bị ép mà, ngài có trách thì trách sếp đi" Diêu Trì tựa vào một ngôi mộ không ngừng than thở.

"Diêu Trì cậu điều tra đứa trẻ này là con ai được không?" Tiểu Lạc đứng bất động nhìn chằm chằm ngôi mộ của đứa trẻ mang tên " Chu Hiểu Lam"

"Đợi năm phút sẽ có ngay kết quả! " Diêu Trì lôi điện thoại ra bấm, đầu tiên nhìn bìa mộ mà mình tựa vào. Phút chốc hắn giật mình đứng thẳng người, hết nhìn Tiểu Lạc lại nhìn bìa mộ. Xong lắp bắp nói " An Hải Thương! Giống.... Giống....ngài quá"

Tiểu Lạc lại gần chỗ Diêu Trì rồi cũng tròn tròn mắt vì quá ngạc nhiên. Người phụ nữ này gần như giống Tiểu Lạc, khuôn mặt xinh xắn, nụ cười rất tươi. Còn vài một điểm gần như không giống. Nhưng... Nhưng....cùng họ An!

"Chu Hiểu Lam là con gái của ông Chu Sơn và An Hải Thương. Mất lúc hai tuổi..... " Diêu Trì nói tất tật thông tin hiện ra trên màn hình điện thoại.

Tiểu Lạc nghe xong đứng không vững mà khụy xuống. Diêu Trì kịp lúc lao ra đỡ...

"Ông ta.... Không lẽ là ba đẻ tôi"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Theo tôi về

....Ông ta là ba đẻ tôi!

Trước hết phải nói đến lúc cô và anh đi gặp ông Chu Sơn, anh đã nói "tôi sẽ lấy con gái ông nhưng không phải cô ta"

Điểm này đáng nghi nhất. Không lẽ anh đã biết hết mọi chuyện mà còn giấu cô. Tại sao anh lại làm như thế?

Mà anh nói sẽ lấy con gái ông ta.. Vậy thì người đó là... Cô

Điểm thứ hai là ngoại hình của An Hải Thương đặc biệt giống cô. Đứa trẻ cũng thế, mất lúc hai tuổi cùng lúc đó cô bị mang vào trại trẻ mồ côi.

Cuối cùng khâu kết lại thì cho ra "cô là con gái ông ta"

Sốc ừ!

"Điều Trì cậu ra xe trước đi. Tôi đi gặp ba nuôi tôi một lát"

Cô đứng thẳng người hít một hơi thật sâu rồi nói với Điều Trì..

Xong một mình bước nhanh đến phần một của ba nuôi.

"Ba"

Câu đầu tiên cô nói khi đứng trước ngôi mộ còn khá mới. Rồi cô ngồi bệt xuống nền bê tông, lưng tựa vào bia mộ, người tràn đầy tâm sự. Lát sau cô mới lên tiếng

"Ông ta thực sự là bố đẻ con hả ba! Mẹ con đã chết rồi phải không ba. Ba với mẹ dưới đó phải sống thật tốt nhé. Con gái ở đây sống rất tốt và còn rất hạnh phúc nữa, hai người đừng lo cho con. Ba à! Cuộc đời này con chỉ có duy nhất một người ba đó chính là ba, là ba mà thôi. Con không trách mọi người đã giấu con đâu, con biết mọi người muốn tốt cho con mà. Con sẽ sống thật tốt, ba mẹ hứa với con cũng như vậy nhé. Mẹ thật đẹp, mẹ với con thật giống nhau phải không ba. Nếu mà hai người còn sống cả nhà chúng ta có phải đang sống thật hạnh phúc không. Ba mẹ con.... Con nhớ ba mẹ nhiều lắm"

.....

Tiểu Lạc mang tâm trạng ảo não nặng nề về công ty. Cả người mệt nhừ, hình như cô bị cảm rồi từ lúc từ nghĩa địa về luôn hắt hơi suốt. Ngồi một mình trong phòng làm việc thỉnh thoảng luôn hướng về phía bàn trống không của Tổng Giám đốc.

Nơi đó đã không còn bóng hình của một người con trai đẹp tựa như điều khác, lúc làm việc luôn chú tâm đến mức không biết xung quanh xảy ra việc gì.

Tiểu Lạc kéo rèm vào quyết định ngủ một giấc dù sao uống thuốc cảm xong cũng hơi buồn ngủ và lại công việc của cô Điều Trì đã ôm hết cả rồi mà. Cô đến ghế sofa dài và rộng ở bên cạnh, nằm xuống rồi lấy áo anh về đắp.

Bạch Vĩnh Tân ngồi trên máy bay cũng đang chuẩn bị chìm vào giấc ngủ thì tin nhắn đến "tôi nghĩ ngài nên biết chuyện này"

Hắn là sát thủ luôn theo sát Tiểu Lạc mà anh phải tới. Đoạn ghi âm rõ mồn một lại từng câu từng chữ của Tiểu Lạc ở khu nghĩa địa. Vậy là cô đã biết rồi.. Nhanh hơn anh nghĩ. Đoạn ghi âm này chắc thật sự sẽ có ích không ít

Và một tin nhắn của Điều Trì " sếp, cô ấy biết sự thật rồi. Cô ấy quả thực thông minh"

Điều Trì là người điều tra tin tức cho anh từ trước. Cho nên hiển nhiên hắn cũng không dám nói cho Tiểu Lạc.

Anh ấn số gọi đi.

"Alo" bên kia phát ra chất giọng ngái ngủ của Tiểu Lạc.

"Đậu Phộng! Xin lỗi em" chất giọng trầm thấp mà ấm áp của anh vang lên.

Tiểu Lạc hắt hơi một cái, khịt khịt mũi mới trả lời " Đừng! Là tôi phải cảm ơn anh mới đúng"

"Ồm"

"Tóc chọc bén mũi"

"Ừ"

"Anh sắp tới nơi"

"Còn hơn ba mươi phút nữa. Ở nhà chờ tôi,tôi sẽ cho em biết sự thật. Còn nữa tôi mang một bất ngờ về cho em"

Tắt điện thoại Tiểu Lạc nhanh chóng xoá bỏ tâm trạng ảo não. Chắc Điều Trì nói cho anh biết. Anh đã gián tiếp nói cho cô biết rồi chẳng qua cô không nghĩ ra mà thôi.

Tiểu Lạc mới ngủ được ba mươi phút. Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện thì con buồn ngủ cũng hết. Cô đem điện thoại ra lên mạng gõ ba từ "Bạch Vĩnh

Tân"

Màn hình hiển thị lên vô số tin tức. Nổi cộm nhất là tin tức anh có vợ hôm qua trên ti vi đã phát.

Tin bên dưới là hình ảnh cô và anh hôn nhau ở siêu thị với bài viết "Lâu nay chúng ta vẫn thắc mắc Bạch Vĩnh Tân có phải gay hay không và sự thật cho thấy là "không". Và lần lượt các chị em thay nhau muốn tỏ tình..... "

Phía dưới còn một tin tức lúc kỉ niệm ngày thành lập công ty. Một phóng viên hỏi anh

- Ngài đã tìm được đối tượng sẽ đi cùng mình hết cuộc đời chưa
- Rồi
- Ngài có thể bật mí một chút xíu cách tỏ tình với họ không. Nếu như cô ấy không đồng ý, ngài sẽ làm thế nào
- Vài câu tỏ tình nhằm chán đó thì có gì thú vị.
- Vậy ngài có cách tỏ tình nào độc đáo hơn
- Tôi sẽ mang giấy đăng ký kết hôn ra vứt trước mặt cô ấy. Nói một là theo tôi về, Hai là tôi lùi về...

Phóng Viên "....." áp đảo ghê gớm!

Tiểu Lạc thăm mắng phúc hắc

Vừa lúc điện thoại ở bàn làm việc đổ chuông. Tiểu Lạc liền ra nghe

"Tôi là thư ký của tập đoàn Bạch thị, xin chào quý khách" giọng cô khàn khàn

"Tôi là đại diện của tập đoàn Hải thị. Chúng tôi muốn mời Bạch thiếu một bữa cơm coi như kỉ niệm ba năm hợp tác..... "

Tiểu Lạc trầm ngâm " thật lấy làm đáng tiếc. Giám đốc chúng tôi đã đi công tác cho nên hẹn quý khách khi khác vậy"

.....

Giờ tan ca lúc ra về Tiểu Lạc liền bị một đám phóng viên vây kín. Bọn họ không moi tin tức không chịu được ả. Có người nói

- Cô chính là người đi cùng Bạch thiếu ở công viên Hoa Hoè phải không vậy?
- Thư ký An, liệu cô có biết chút ít gì về vợ và con của Bạch thiếu không?

-.....

Tiểu Lạc choáng váng "Trước khi trả lời tôi muốn hỏi các vị ba câu. Nếu mọi người trả lời được tôi sẽ nói hết sự thật "

Tất cả im re. Tiểu Lạc tiếp tục

"Thứ nhất: Các vị có cảm thấy mình đang lãng phí 5 phút thời gian của cuộc đời của tôi không?"

"....."

"Thứ hai: trả lời câu hỏi của các vị liệu có ích gì cho tôi"

"....."

"Thứ ba: trả lời các vị có đem lại thu nhập cho tôi không? "

Phóng viên "....." cạn nhời

....

Kì thi THPTQG 2018

đã kết thúc.

Ta đã chính thức trở lại đây ☐

#27/06/2018

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Mẹ vợ

Tại Mỹ

Thành phố New York cuối tháng hai không quá nóng, đôi khi còn se se lạnh. Tuy nhiên bầu không khí khá nhộn nhịp, người người hứng khởi chào đón một mùa hè sắp tới.

Bây giờ đã về chiều, mùi giờ ở đây chênh lệch khá lớn so với ở nhà. Bạch Vĩnh Tân sau khi xuống sân bay liền có người tới đón, bên này cũng có một chi nhánh quy mô khá lớn.

Địa điểm dừng chân đầu tiên chính là bệnh viện. Bệnh viện này nổi tiếng về sự tài giỏi của các vị y bác sĩ, năng lực của họ được xếp vào hàng đầu châu Mỹ. Tuy nhiên boss tới đây làm gì.

"Bạch tổng, chào mừng ngài đến bệnh viện nhỏ bé này haha" một vị bác sĩ đứng đầu lên tiếng chào hỏi. Nghe tin người nổi tiếng tới ông ta không thể không ra đón tiếp. Về việc gọi anh là "Bạch tổng" thay "Bạch thiếu" người đời luôn có rất nhiều cách gọi mà.

"Ông Hào, ông cảm thấy nó còn bé. Vậy ông có muốn nó to thêm" anh từ tốn vừa bước đến vừa nói

Mọi người ở trong khuôn viên đại sảnh của bệnh viện đều ngược nhìn người mới phát ra giọng nói lãnh đạm không kém phần kiêu ngạo ấy. Và không ai không thầm đánh giá quá "đẹp trai". Cuối cùng họ kết luận thật "thoả mắt con mắt"

"Không... Không tôi nào dám đòi hỏi thêm" ông Hào cười cười xua tay

Vào trong bệnh viện nổi bật là kiến trúc khác người. Đời nào bệnh viện lại cho rèm cửa màu hồng. Có thể là để bệnh nhân lúc sắp chết cảm thấy yêu đời hơn hay là kết thúc cuộc đời trong khi nhận thức vẫn biết "yêu màu hồng và ghét sự giả dối".v

Tội nghiệp bệnh nhân..

Ba người bước vào một phòng bệnh, rèm cửa không phải màu hồng. Cuối cùng cũng có chỗ giống chỗ người ở.. Từ Cảnh cảm thán

"Tình trạng như thế nào?" sau khi ngồi xuống ghế đối diện bệnh nhân là một người phụ nữ tầm bốn mươi tuổi trở lên. Anh cất giọng hỏi tiếp "liệu có thể tỉnh lại"

Bác sĩ Hào đứng bên cạnh "Tình trạng khá hơn rất nhiều có thể có cơ hội tỉnh lại. Tuy nhiên cần có gì đó đánh thức sức sống trong con người bà ấy trở lại. Hôn mê tận hai mươi ba năm sợ rằng ý thức của bà đã không còn" ngừng vài giây ông cất giọng thắc mắc "mà người phụ nữ này có quan hệ gì với ngài thế"

Anh trả lời chắc nịch "Mẹ vợ"

Ông Hào "....." ngài đùa hơi quá.

Một lúc sau, anh dặn họ thường xuyên cho nghe đoạn ghi âm lại quá trình Tiểu Lạc nói ở khu nghĩa địa. Sau đó bọn họ đi ra, một mình anh ngồi đó.

"Bác gái... À không phải là mẹ vợ"

Đáp lại là sự im lặng

"Con muốn cho Tiểu Lạc một bất ngờ lại không thể rồi. Ngài thích nằm tới vậy sao? Ngài không muốn biết con gái mình như thế nào phải không? Vậy nên ngài cứ nằm tới hết đời đi"

Rời khỏi bệnh viện đã là xế chiều, anh và trợ lý Từ đi ăn tối rồi trở về khách sạn. Anh phân phó vài việc cho trợ lý rồi một mình ở khách sạn ngắm nhìn New York về đêm... Giả mà có cô cùng ngắm nhìn với anh.

Cảnh sắc dù đẹp đến đâu

Nếu thiếu đi người thương của bạn

Ất hẳn tất cả đều vô vị..

Đây là lần đầu tiên anh đi công tác mà ở nhà có người chờ anh về. Nghĩ đến câu nói "tôi chờ anh về" khoé miệng không khỏi cong lên. Đậu Phụng Nhỏ của anh không biết giờ này đã làm về hay chưa..

Thực ra anh rất muốn đưa cô đi cùng nhưng như vậy điều bất ngờ còn gì là bất ngờ nữa. Mà cũng nhân đây cũng cố tình cảm lên chứ. Anh đứng ở ban công hướng tầm mắt ra xa, châm một điếu thuốc hút nhẹ nhàng. Xong nghĩ đến cô không muốn anh hút thuốc anh liền bỏ xuống bên cạnh để nguội mùi. Nhớ đến gói kẹo cao su, anh liền vào và li lấy. Tuy nhiên anh thấy hai hộp...

Đúng lúc điện thoại có tin nhắn tới.

Đậu Phụng: anh đang làm gì thế?

Anh: Đem bao cao su ra chọn chơi

Đậu Phụng:.....

Anh: Em nhét vô va li của tôi, cạnh hộp kẹo

Đậu Phụng: À.. Chắc nhầm

Anh: hừ... Khi nào về tôi sẽ cho em biết thế nào là nhầm

Bên này Tiểu Lạc vừa đi làm về tới phòng. Nghĩ lúc cô bỏ hộp kẹo bạc hà vào cho anh, lúc đó nhét luôn hộp ABC ấy vào. Aiii thật mắt mắt quá đi

Một lúc sau Dục Hạ Miên liền gọi tới.

"Alo tớ là Tiểu Lạc xinh đẹp đây"

"Về hành tinh của cậu đi. Súc vật "

"....."

"Cậu ở một mình phải không đến nhà tớ đi. Bố mẹ tớ nói lâu cậu không tới đây rồi" Hạ Miên nói

Tiểu Lạc trầm ngâm "Được"

Hạ Miên hạ giọng " bố mẹ tớ muốn mời thêm Cao Tư Nam chết tiệt. Cậu nói có khỏ không chứ "

"Tớ có nghe làm không?" Tiểu Lạc thắc mắc

Dục Hạ Miên nói

Ngày hôm từ Trần Tự trở về nhà, bố mẹ cô cứ tưởng đó là bạn trai cô. Mà hấn cũng không biện minh một lời. Xong ba mẹ cô hai mặt một lời, khen hấn tốt thế này đẹp thế kia. Chỉ cần nghĩ đến là cô tức ói máu.

Hạ Miên nói không chê hấn vào đâu được nhưng hấn quả thật quá "lãng nhăng".

Tiểu Lạc nghe xong cười ngoác mồm nói " Tớ sẽ cùng anh ta đến. Cậu chuẩn bị đi haha" còn chen thêm câu " nói bố mẹ nên chuẩn bị tiếp đãi con rể thật tốt"

Hạ Miên " Cút"

.....

23:10 rồi □□

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bạn trai rất giàu

Trước mắt xa xa hiện lên một căn biệt thự rộng lớn, bên cạnh là một nhà hàng đồ uống khá lớn. Chiếc xe từ từ đi vào giữa hai căn nhà.

Đi sâu vào một con đường nhỏ. Tiểu Lạc cùng Cao Tư Nam trên xe đang tới nhà Hạ Miên

"Tur Nam, anh nghĩ gì về Hạ Miên" Tiểu Lạc cất giọng phá tan không khí im lặng lẫn với tiếng violong nhẹ nhẹ.

Cao Tur Nam trầm tĩnh lái xe, đầu anh bắt đầu hiện dáng vẻ hoạt bát và nhí nhảnh của Dục Hạ Miên. Hạ Miên cũng được coi là khá xinh đẹp tuy nhiên khá là mạnh mẽ. Không giống những cô gái mỏng to ngực phệ, tóm lại là rất đơn thuần. Về phần gia thế cũng không phải thuộc hạng tầm thường. Có một điều là nhà họ Dục rất quý anh thì phải.

Về việc nói hần là "lãng nhãng" hần không thể không đề bụng. Lần đầu tiên có một người con gái đã không để ý đến hần thì thôi, còn bày đặt phán xét này nọ. Tức đến điên người

"Chị dâu muốn nói đến phương diện nào"

"Tất cả"

"Đã có ai nói cô ấy lúc nói chuyện quang quác như gà mái chưa"

"Rồi"

"Là ai vậy? "

"Anh đấy"

Cao Tur Nam cười cười " đáng lẽ tôi nên mang theo.... "

Nhưng hần chưa nói xong thì Tiểu Lạc đã hiểu ý liền xen vào nói " Nếu trên xe xuất hiện bọn gà nhái không rõ nguồn gốc đó. Để xem tôi đập chết cậu như thế nào"

Cô hùng hổ nói kèm theo cái đập thật mạnh vào người Cao Tur Nam khiến chiếc xe lảng sang một bên.

Cao Tur Nam không nghĩ đến việc này nên không ngờ người nào đó mạnh mẽ đến thế

"Tôi sai rồi. Chị dâu, chị bạo mạnh thật đấy. Thảo nào hồi sáng thấy Bạch ca bầm dập tới vậy.. Aiiii. Có vẻ như Bạch ca đã rước phải sư tử hà đông haha "

Tiểu Lạc đỏ mặt "Cậu im miệng ngay cho tôi"

Đêm qua anh ta phát động chiến dịch gặm nhấm, ban đầu anh hôn khắp người cô sau đó là tới gặm, gặm và gặm. Trên người cô mờ mờ dấu gặm do anh quá sức nặng nhất là sau gáy. Chỗ gáy cô nhạy cảm vì thế anh càng thích hơn.. Xong anh lật cả người cô nằm trên người anh nói cô cũng có thể gặm tùy ý

Đương nhiên cô cũng phải trả thù, cô không chỉ gặm mà còn cắn. Tuy nhiên phạm vi chỉ ở cổ thôi mà

Đến nhà Dục Hạ Miên mặt cô vẫn không hết đỏ

"Bố"

"Bác trai"

Lúc bước vào một căn nhà nhỏ nhỏ nhưng rất đầy đủ tiện nghi. Căn nhà nằm ở đây phố nhỏ xung quanh có khá nhiều nhà dân, nhà buôn bán tạp hoá ở phía trước phía sau mới là nhà ở. Vào đến trong liền thấy một người đàn ông đang chăm chú đọc sách

Nghe tiếng chào ông Nghĩa ngẩng đầu lên nhìn ra cửa, tiện thể gấp quyển sách lại "hai đứa đến cùng lúc đấy à. Mau vào đây"

Cả hai đều cùng nhau vào bàn ghế trong phòng khách ngồi. Cao Tur Nam nhanh nhẹn xách hộp trong tay lên nói " Bác trai cháu có món quà biếu hai bác. Lần trước đến tay không quả thật là thất lễ"

Ông Nghĩa không nhận, tay rót ra ba chén trà rồi chia cho từng người " Thành thạo đến chơi uống chén trà với lão được rồi. Quà cáp làm cái gì. Phải rồi hai đứa quen nhau à hay là trùng hợp tới cùng lúc"

Tiểu Lạc uống một ngụm trà, xong Cao Tur Nam đã trả lời trước "Bọn cháu có quen biết"

Ông Nghĩa cười cười " quen biết là tốt. À phải rồi Tiểu Lạc dạo này con sống có tốt không? Ta nói rồi có khó khăn thì cứ tới đây mà các con cứ làm ngơ đi như thế. Tuổi trẻ bây giờ đúng là rất cố chấp"

Tiểu Lạc âm lòng "Con sống tốt bố ạ. Con không muốn phiền tới hai người mà. Đúng rồi con vô bếp đây" cô nói xong vội lao đi... Cô gọi họ là bố mẹ quen rồi, mà họ cũng coi cô như con gái vậy.. Tuy nhà họ Dục đã có hai con gái và thêm cô là ba..

Vào bếp liền thấy Hạ Miên cùng bà Giang. Tiểu Lạc đứng nhìn một lúc liền kéo bà Giang ra ngoài phòng khách. Xong trực tiếp đuổi thẳng Cao Tur Nam

vào trong bếp.

Ngồi giữa hai người Tiểu Lạc bắt đầu bóc quả của Cao Tư Nam. Là hai củ nhân sâm chính hiệu rất đắt tiền. Cô chăm chọc

"Chưa gì con rể đã tặng quà đắt đến vậy rồi. Bố mẹ xem đây có giống lấy lòng bố mẹ vợ không. Haha... Hạ Miên nhà mình có cơ hội được gả đi rồi"

Hai người cũng cười theo, bọn họ cũng đánh giá Cao Tư Nam khá cao. Tuy nhiên gia thế người ta cao sang e rằng không chấp nhận nỗi người thấp kém như mình

"Ta nghe Tư Nam nói con có bạn trai rồi" ông Nghĩa nói

Tiểu Lạc đáp ứng "à dạ.. vâng"

Bà Giang vuốt vuốt tóc cô khẽ nói "khi nào có dịp đưa thằng bé đó tới đây chúng ta phải xem xét thật kĩ mới được "

Nghĩ đến Bạch Vĩnh Tân khoe môi cô cong lên "anh ấy rất bận. Khi nào rảnh con sẽ đưa anh ấy tới. Đúng rồi Bố Nghĩa, Mẹ Giang con cũng có quà cho hai người. Đây là một cái kính cho bố, con thấy bố đọc sổ sách dễ dàng cần đến. Còn mẹ nữa da mẹ khô hết rồi, con có lọ kem bôi tặng mẹ, đảm bảo da dẻ sẽ đẹp lại như thiếu nữ đôi mươi "

"Con bé này, thân mình còn chưa lo xong. Con lấy tiền đâu mà mua hả? " bà Giang cau mày

"Con đi làm mà, đâu phải ăn no rừng mỡ đâu" hơn nữa bạn trai con rất giàu.. Hắc

Tiểu Lạc không nói về sau. Sau đó một lúc sau cô lại chạy về bếp, trên tay cầm theo cốc nước hoa quả. Vừa bước vào liền thấy Hạ Miên đang đút canh cho Cao Tư Nam

"Phụt..... " Khụ hai người họ thân mật thế rồi cơ à.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Nhớ em

"Lạc Lạc à. Cậu vào giúp tớ dọn cơm ra nhé" Hạ Miên nói

"Hai người tự nhiên hâm nóng tình cảm tớ chưa thấy gì hết. Hãy coi tớ là vô hình đi" Tiểu Lạc nháy mắt chạy luôn ra khỏi bếp.

Cô chạy ra phần bên ngoài của căn nhà, tới với hộp bóng ngô ra nhai. Vừa lúc điện thoại rung rung trong tay.

Call video của Bạch Vĩnh Tân

Nước Mỹ giờ này là giờ đi ngủ rồi mà. Anh chưa ngủ sao...

"Hi... " cô bắt máy rồi đưa máy ra trước mặt cười tươi rói.

"Đang ở đâu" người nào đó đang hoài nghi khi thấy căn nhà lạ hoắc.

"Nhà người yêu" cô vút bóng ngô vào miệng tiện vừa nhai vừa nói

"Em muốn tôi san bằng ngôi nhà đó. Đừng tùy tiện bịa đặt trước mặt tôi" người nào đó hăm dọa

"....." Cô đùa một tí không được sao "Anh chẳng biết đùa tí nào cả. Cười một cái anh chết được à, giữ khư khư cái mặt hình sự ấy. "

"Nhe răng cũng phải đúng lúc"

Tiểu Lạc sắc bóng ngô. Xong người nào đó cũng chịu cười. Nhe răng đúng lúc... Hay lắm

"Tôi cùng Cao Tư Nam đang ở nhà Hạ Miên. Nhà họ Dục đang mở tiệc thết đãi con gái nuôi mừng con rể mới. Anh xem, hẳn nói tôi có bạn trai nên bố Nghĩa nói phải đắt đến bằng được cho ông xem mắt. Nên tôi phải làm sao bây giờ, liệu có nên tìm một người đóng giả bạn trai không " cô biến hoá truyện không có thật thành có thật một cách thật dễ dàng.

"Em dám" anh cau mày

"Tôi đương nhiên dám" đúng lúc có người vào mua đồ, là một cậu thanh niên nhìn mặt còn rất non nớt. Cô liền hướng điện thoại ra cửa chỗ cậu thanh niên trẻ "Đây, cậu ta đến rồi"

Ngay lúc này mặt Bạch Vĩnh Tân đen tới mức độ chỉ cần cúp điện là còn thấy mỗi hai con mắt.

"Loại vịt kém chất lượng còn chưa đủ tiêu chuẩn xuất chuồng đó thì có gì hứng thú với một lão bà bà như em" anh vừa nhìn đã thấy ngay cậu thanh niên mặt non choẹt. Em còn non và xanh lăm.

"Bà đây cứ thích găm cò non đấy. Hừ " anh ta dám nói cô là lão bà bà. Anh thì trẻ lắm sao, già hơn cô ba tuổi đấy. Khốn kiếp!

Tiểu Lạc đưa tay muốn tắt đi thì, cậu thanh niên đã vào trong nhà, cậu ta lên tiếng

"Chị cho tôi một bao thuốc loại đất nhất ấy. Một trái nước khoáng nữa"

Hành động định ngắt cuộc gọi bị dừng đột ngột. Giọng nói cậu ta khá lớn nên Bạch Vĩnh Tân có thể nghe thấy, lúc này lông mày anh mới giãn ra. Thực ra chỉ là một người khách vậy mà cô dám nói

Tiểu Lạc đặt điện thoại trên bàn, phi đi tìm thuốc và nước. Cô không bán hàng nên cũng không biết loại nào đất nhất

"Cậu chờ một lát" cô quay mặt vào trong gọi lớn" Hạ Miên cậu ra bán hàng đi"

Hạ Miên vừa tầm nghe thấy nên chạy ra. Tiểu Lạc quay lại bàn cầm điện thoại lên, anh cũng đã bay mất dạng. Có khi nào anh ngủ quên không, kia rõ là trần nhà trắng xóa

Hạ Miên tìm xong đưa cho cậu ta, lúc này cậu ta đưa tay ra nhận lấy. Tuy nhiên cậu ta còn cố tình để tay mình chạm vào mu bàn tay Hạ Miên xong mới dần trượt tay xuống lấy bao thuốc và chai nước. Mặt lộ rõ vẻ gian tà, nhìn kĩ mới thấy cậu ta giống bọn lãng nhãng chuyên bị bắt nạt gái nhà lành.

Tiểu Lạc ngồi ở ghế bồng nghe thấy vì một cái thật mạnh bay qua đầu mình. Xong chỉ thấy cái mờ bìa áp đúng má cậu thanh niên kia. Vừa lúc màn hình lại hiển thị mặt anh.

"Mẹ kiếp! Cái chó gì vậy " hần chửi bậy. Khi thấy má mình đau rất, vừa lúc chả tiền xong hần còn muốn nắm tay thêm một cái thì.

Nhìn theo hướng của cái mờ bìa bay đến liền thấy Cao Tư Nam đứng dựa vào tủ lạnh, mặt hơi tức tối. Hần theo lời bố Hạ Miên ra ngoài lấy bìa nào ngờ thấy cảnh tượng ban nãy. Không nhanh không chậm hần phi cái mờ chiếc đi trước khi tên đó dờ trò lưu manh lần hai

"Ông đây ném đấy" Cao Tư Nam nhàn nhã nói

"Mày... Mày chờ đấy" lộ bản chất thật rồi

Nói rồi cậu ta lao ra ngoài cổng chèo lên chiếc xe máy cũ nát rồi lao đi. Trong phòng trở nên im lặng, Dục Hạ Miên nhặt cái mờ bìa lên tiện ra ngoài khoá cổng lại. Còn đứng bần thần một lúc, mặt thoáng một nỗi sợ nhỏ. Vừa lúc bước vào trong nhà liền bị Cao Tư Nam chặn lại

"Em ngu đến mức để hần động tay thế à" hần nói

"Không phải chuyện của anh" Hạ Miên không thèm giải thích muốn đi qua. Nhưng Cao Tư Nam vốn không dễ yên như thế

"Không liên quan. Vậy tôi cũng không có tư cách đặt chân trong nhà này nữa" hần không dựa ở cửa mà đứng thẳng lên, chỉnh chỉnh lại vạt áo rồi đi qua cửa, khựng lại khi Hạ Miên nói

"Không dễ yên, lát nữa hần sẽ cho người tới san bằng cái quán này. Anh đưa Tiểu Lạc vào đi, chuyện này tôi tự giải quyết" Hạ Miên nói không đầu không đuôi, nhưng ai cũng đều hiểu điều gì sắp xảy ra

"Em nghĩ tôi hèn đến thế" Cao Tư Nam cảm thấy buồn cười.

Dục Hạ Miên im lặng hồi lâu không biết nên nói thế nào, liền buột miệng nói "Tôi không muốn hai người gặp phiền phức"

Cao Tư Nam xoay người kéo Hạ Miên vào lòng "tôi dư sức để chống lại phiền phức"

"Mấy đứa làm gì mà lâu thế. Còn không mau vào ăn tối đi" giọng ông Nghĩa vọng ra

Xong hai người kia liền đi vào nhà. Tiểu Lạc nói một chút nữa sẽ vào. Dù sao cô và Bạch Vĩnh Tân đứng hình này giờ bởi cái ôm của bọn họ..

"Đúng là một khi đã có tình cảm thì sẽ không ngừng phát triển lên " Tiểu Lạc cảm thán

"Vào ăn tối đi"

"Anh cũng đi ngủ đi. Ngủ ngon, tạm biệt "

"Không ngủ được"

"Sao thế"

".....Nhớ em"

Tiểu Lạc vào ăn tối mà cứ mỉm cười khúc khích. Cho tới khi cuộc ẩu đả bên ngoài cổng xảy ra. Chuyện là cái tên mua thuốc ban nãy kéo anh em tới..

Ở những nơi bình thường này chuyện đó thường xuyên xảy ra. Bọn lưu manh luôn giờ trò bị ới để hăm dọa và tống tiền người dân. Việc này đối với nhà họ Dục quá đối bình thường, bọn họ quen cả rồi...

Bọn họ ăn uống rất vui vẻ tuy nhiên bên ngoài thật sự kinh tởm. Mà kinh tởm thế nào chả ai biết bởi Cao Tư Nam không cho ai ra ngoài, hần chỉ nói

"Tôi dư sức để giải quyết phiền phức"

.....

Tự hỏi mình vất chất xám vào mấy cái chương truyện vô vị này để làm gì? □

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Mĩ nhân

.Từng ngày, từng ngày trôi qua chớp nhoáng đã là nửa tháng sau. Tiểu Lạc vẫn một mình tới công ty vào lúc này đã là chín giờ. Ngày hôm nay là ngày hết nửa tháng, liệu ngày mai anh có về hay không?

Khoảng thời gian này có lúc nào cô không nhớ tới anh, từ ở nhà cho tới công ty, phố xá hay con đường đều liên tưởng đến anh. Bởi lẽ trong tiềm thức của cô, nơi nào có anh cô đều in dấu thật là kĩ càng. Để nhớ rằng cô và anh đã từng có những giây phút hạnh phúc đến thế

"Thư ký An, chị đã ăn sáng chưa"

Bước trên hành lang dài để đến phòng làm việc, cô gặp không ít người. Người chào hỏi, người mỉm cười gật đầu. Giọng nói ban nãy phát ra từ trong thang máy của một cô ấy trẻ tuổi làm việc ở phòng kế toán. Tiểu Lạc quen cô ấy lúc đi ăn trưa, cô ấy là Hải Vân Tiên

Tiểu Lạc từ tốn đáp lại "Chị ăn rồi" trong thang máy dành cho nhân viên. Bình thường có anh cô thường đi cùng anh đi thang máy riêng. Bây giờ mới biết náo nhiệt tới mức nào

Mọi người chào nhau ra ngoài còn lại một mình cô và lão Tam trưởng phòng bộ phận nhân sự. Thang máy đóng im lìm vẫn cứ chạy điểm dừng là tầng 30 trước, nhưng thời gian trôi thật chậm

Ông ta chuyển tầm nhìn sang cô, lộ ra ánh mắt vô cùng thèm khát. Ông ta liếm môi một cái, cất giọng bị ới

"Mĩ nhân, theo anh đi. Đảm bảo em sống trong sung sướng cả đời. Haha"

Tiểu Lạc rung mình, tay nắm chặt túi xách và điện thoại đã rịn mồ hôi từ lúc nào. Thấy cô im lặng không nói, ông ta càng tiến sát cô hơn

"Thế nào. Không thích à"

Tiểu Lạc dơ tay ấn số loạn choạng, rồi tung mù mịt lên. Nhân lúc ông ta gần cô, cô không nhanh không vội dơ tay tát "bốp" vào mặt lão. Lực đạo khá mạnh nhưng với lão chẳng hề hấn gì.

"Ông cú đi" cô quát mạnh vào mặt lão. Trong lúc này điện thoại trong tay trái rung rung..

"Mẹ con đi. Mạnh ghê nhỉ, thế này chắc trên giường phải mạnh mẽ lắm đây. Nhưng không sao càng mạnh mẽ ông đây càng thích" lão chống một tay lên thang máy, mặt lão còn cách mặt cô chỉ khoảng 10 xentimet. Ngửi thấy mùi của lão Tiểu Lạc cảm thấy thực sự rất buồn nôn. Bụng cô đang có sự chuyển biến tiêu cực đó là thức ăn đang dần trào ngược lên thì phải.

Lão ghé sát cô có lẽ lão định hôn cô mà cô đã nhanh hơn lấy túi xách che mặt rồi đập mạnh vào hạ thân của lão. Lão ôm chỗ đó rên rì, lão đứng thẳng dơ tay định đánh cô thì

"Ông Tam... Về nhà ăn xôi của vợ và con ông đi"

Một giọng nói của ai đó phát ra từ điện thoại của Tiểu Lạc. Khiến cánh tay của lão dừng ở không trung. Cuối cùng cũng buông thõng xuống, đúng lúc thang máy mở ra lão lao xồng xộc ra ngoài. Dẫu cậu em nhỏ vẫn đau đớn không nguôi.

Tiểu Lạc vào phòng chạy vào nhà vệ sinh nôn một trận. Mặc ai đó đang tức giận ở đầu giường bên kia, điện thoại kết nối nhưng tuyệt nhiên trả ai nói lời nào. Tiểu Lạc không nghĩ ra cách làm anh bớt giận

Một lát sau

"Thư ký An chủ tịch muốn gặp cô. Cô lên phòng chủ tịch luôn nhé"

"Được"

Tiểu Lạc chạy đùng đĩnh lên phòng chủ tịch lòng vô cùng thắc mắc. Chủ tịch lâu nay không đến công ty, mọi việc đã ủy thác cho con trai. Vậy hôm nay muốn gặp cô vì việc gì vậy?

"Cộc.. Cộc"

"Vào đi"

Tiểu Lạc bước vào phòng nhìn người đàn ông đang ngồi đọc báo ở sofa. Thấy cô vào ông liền ngẩng đầu lên nhìn và đặt tờ báo xuống bàn

"Chủ tịch"

"Cháu ngồi xuống đây"

Tiểu Lạc ngồi xuống, đối diện với ông. Dù sao cũng gặp đôi lần nhưng chưa lần nào gặp với quan hệ cấp trên cấp dưới. Điều này khiến cô khó hiểu, nếu như mấy cuốn tiểu thuyết sẽ nói "cô muốn bao nhiêu tiền thì mới tránh xa con trai tôi ra" hay đại loại là "cô ra điều kiện đi chỉ cần cô rời xa con trai tôi". Nhưng ngôn tình đâu có ngoài đời

"Cháu thấy công việc này thế nào" câu hỏi không giống suy nghĩ của cô

Cô cười cười đáp "Rất tốt ạ"

Chủ tịch tiếp tục "Dù sao cháu cũng là ân nhân của nhà họ Bạch hơn nữa còn là người yêu của con trai nhà họ Bạch. Có một vị trí giám đốc ở công ty con Nam Hà đang trống, nhân đây ta sẽ để chỗ đó cho cháu"

Tiểu Lạc sững người, rồi rồi có phải rời xa con trai bác không?

"Sao, nếu cháu cảm thấy thích công việc nào hay chức vụ nào ta sẽ giúp cháu"

"Chủ tịch, rồi xong có phải tránh xa con trai ngài không. Cháu thấy tình tiết như này rất nhiều rồi" cuối cùng cô cũng nói ra thắc mắc lòng mình.

Chủ tịch nghe xong cười "Haha. Cháu cảm thấy việc này nghiêm trọng như thế. Ta nói một là một, không vòng vo bao giờ. Cháu đang áp đặt ta vào bảng những ông bố chồng khó tính của năm sao"

Tiểu Lạc cũng không ngờ chủ tịch sẽ nói như vậy. Suy nghĩ của cô sai lệch hoàn toàn thế à...

"Vậy cứ quyết định thế đi" chủ tịch khẳng định.

Tiểu Lạc về phòng, lòng đã nghĩ ra cách để anh hết giận, nhưng sợ sai lệch một chút lại khiến anh giận thêm

"Anh đang làm gì thế. Chuyện này í là.... "

"....." im lặng là im lặng

"Tôi hứa lần sau không đi thang máy kia nữa được chưa mà"

"....." vẫn im lặng

"Hồi nãy tôi bị đi gặp chủ tịch. Bố anh đã sắp xếp cho tôi chức giám đốc ở Nam Hà. Anh giận thế này, tôi đi cũng không có gì nuối tiếc rồi. "

lúc chủ tịch nói câu cuối đó, cô chỉ cảm thấy giống như mình bị áp đặt còn là dùng việc báo đáp ân nghĩa. Nó không hợp với cô và cô cũng chẳng thích mấy cái gọi là báo đáp cả. Lúc đó cô nói "Việc gì hay chức gì hợp với cháu đều có thể đáp ứng. Vậy cháu muốn chức chủ tịch của ngài, ngài có muốn nhường lại không? Ai bảo ân nhân thì phải báo đáp. Thưa chủ tịch thứ con người cần là năng lực chứ không phải địa vị. Xin lỗi ngài cháu không gánh nổi

công việc này. "

Phía điện thoại bên kia cuối cùng cũng có động tĩnh. " Em dám đi tôi dám giữ em ở lại. Em dám nhận tôi cũng dám sa thải em. Đừng tốn công vô ích"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hạnh phúc đáng xấu hổ

.An Tiểu Lạc đang ngồi nhai sô cô la và xem ti vi thì tiếng chuông cửa truyền tới. Có lẽ là Dục Hạ Miên tới, hồi chiều khi biết tin Bạch Vĩnh Tân sẽ ở thêm vài hôm và chưa biết chừng nào về thì... Tâm trạng cô hơi bất ổn, kiểu như mong ngóng bao lâu cuối cùng bị dội một gáo nước lạnh chỉ bằng một câu nói.

"Tôi sẽ về sau khi xong việc"

Còn Dục Hạ Miên nói sẽ tới đây ngủ cùng cô một hôm. Nghe cũng được đấy, đêm nay có chỗ để gác chân haha

"Cậu đến muộn mất ba giây" Tiểu Lạc mở cửa ra nói, nhưng không phải Dục Hạ Miên mà là một người giao hàng. Cô thắc mắc hỏi "Chú nhầm phòng"

Người đó ôm trước hộp trước mặt, vừa dơ ra vừa nói "Bạch thiếu đặt hàng, tới địa chỉ này. Mời tiểu thư nhận cho"

Tiểu Lạc ôm hộp vào phòng, mở ra bên trong là một hộp cháo thịt bò. Vừa lúc nói chuyện với anh cô không muốn ăn. Vậy mà đã đặt cháo tới đây rồi. Thực sự cô không muốn ăn không phải vì buồn phiền về vấn đề anh không về mà là không có khẩu vị.

Cô xúc một thìa, hai thìa liền cảm thấy ngán ngẩm. Chiếc laptop đặt bên cạnh liền rung lên. Là anh gọi tới.

"Giữ nửa đấy?" cô hỏi

"Ăn hết cháo đi" anh nói

"Không đói mà"

"Nếu vậy thì là do chất lượng cháo. Nếu em không ăn, tôi sẽ dọn sạch nhãn hiệu cháo đó"

Tiểu Lạc "....."

Cô vừa lườm vừa xúc cháo vào miệng, bây giờ cô mới biết cảm giác khó nuốt khôn khổ tới mức độ nào. Bụng dội lên con khó chịu, Tiểu Lạc với anh muốn đi vệ sinh. Nhưng là chạy vô nôn lên hết số cháo vừa ăn. Lúc ra ngoài cuộc gọi đã kết thúc

Một lát sau Dục Hạ Miên tới, lúc này là tám giờ nên cả hai đều nhất trí đi dạo phố. Phố xá về đêm vừa yên tĩnh vừa náo nhiệt, cả hai đi vào một quán cà phê khá lớn nằm giữa lòng thành phố và đối diện Trần Tự, cả hai nhìn ra cửa kính đều thấy cảnh Cao Tư Nam mỗi tay ôm một cô gái đi vào trong. Suy cho cùng vẫn giống đám thanh niên già ăn chơi lêu lổng đã thế còn lằng nhằng khỏi nói

Dục Hạ Miên nhìn thấy đáy lòng dâng lên niềm chua xót. Cô ấy sao thế này... Tiểu Lạc cũng hiểu, cô ấy có ý với hấn cũng là một lẽ thường tình. Nhưng mà hấn như thế khó ai mà chấp nhận nổi

"Cậu khuấy sóng hết ra ngoài rồi kìa" Tiểu Lạc nhắc nhở khi thấy cô ấy luôn hướng về phía cổng Trần Tự.

"À....ừ"

"Cậu thích hấn phải không. "

"Ừ"

"Biết vậy còn thích. Thích thì thích đau khổ làm gì. Có đáng chút nào không hả?"

"Không đáng! Căn bản là thích khổ"

Tiểu Lạc "....."

Cả hai rơi vào khoảng im lặng. Mỗi người một suy nghĩ khác nhau, không ai lên tiếng cả bởi lẽ bọn họ cần một không gian tĩnh lặng. Hà có nào, lại bị một kẻ không phận sự phá hoại. Trước mặt bọn họ là một cặp đôi cũng khá nổi bật.

Nữ là Lý Hân người luôn đối đầu với Tiểu Lạc, là người gây ra sự việc gian lận thi cử năm đó cho cô. Còn nam là Phở Nghiêu, người con trai lúc học năm ba Dục Hạ Miên thích thầm...

"Hai cậu cũng tới đây à. Trùng hợp quá" sự thật là cô ta cố tình qua đây để lộ diện trước mặt hai người.

"Trùng hợp hay cố tình qua đây vậy" Tiểu Lạc nhếch khinh bỉ, ý của cô ta thế nào ai còn không hiểu. Đây chính là phản ứng khi gặp những phần tử thuộc loại cặn bã của xã hội.

"Thật sự là tình cờ mà. À đúng rồi đây là bạn trai mình, hai cậu cũng biết chứ phải không Hạ Miên" cô ả cứ đứng vịn tay anh ta, trong câu nói chứa đầy hàm ý

Dục Hạ Miên bây giờ mới ngẩng đầu nhìn bọn họ liền chạm phải ánh mắt của Phở Nghiêu. Cái nhìn đã không còn sự rụt rè như trước. Ngày ấy thích thầm hẳn ai cũng biết cô ta chế giễu cũng là điều ngẫu nhiên.

Tiểu Lạc cười như không cười "Thì ra Phở Nghiêu cũng có ngày hạ tấm thân ngàn vàng xuống để yêu Lý Hân cơ à. Thật lấy làm may mắn thay cho bọn phận con gái chúng tôi" ngày trước Phở Nghiêu học lớp bên cạnh nghe nói rất kiêu căng ngạo mạn được cái ngoại hình nhìn hơn người khác một xú, và hẳn là cũng không thấy trò bị ôi mà cô ta làm ra

"Yêu được cô ấy chính là phúc phận của tôi" Phở Nghiêu mới lên tiếng. Bảo vệ bạn gái cũng là điều đương nhiên

Tiểu Lạc và Hạ Miên nhìn nhau không đáp. Bọn họ có mưu kế, bọn cô im lặng xem ai làm gì được ai

"Hạ Miên, tớ biết anh ấy là người cậu thích. Tớ cũng không nghĩ là mình sẽ thích anh ấy. Nhưng mà bây giờ.... Cậu đang trách tớ đấy à. Sao không nói gì hết thế " Lý Hân tuôn một tràng xối xả như nước xả thải

Dục Hạ Miên "tôi đây thân phận thấp hèn đâu dám vô cớ trách cậu. Bây giờ đồ ai vô được người đẩy dùng, hơn nữa đó cũng là đồ tôi chưa dùng đã bỏ đi "

Lý Hân tức giận lắp bắp nói " Cậu.... Cậu.. Xi nhục tớ "

Dục Hạ Miên không nói thêm gì, mắt hướng về phía Trần Tự. Cô ấy vẫn cảm thấy bóng lưng đó quen thuộc nhưng hình như có vấn đề. Mà bọn họ vẫn chưa ra.

"Hạ Miên, cô không được xúc phạm tới bạn gái tôi" Phở Nghiêu cũng tức giận. Anh ta không thích cô ấy bởi chính cái tính cách này

"Tôi có sao. Xin hỏi tôi xi nhục cậu ở chỗ nào. Rõ ràng ngay trước mặt rõ ràng như thế. Còn nữa bạn gái anh là cái thá gì mà tôi không dám xúc phạm" Dục Hạ Miên phản ứng nhanh đáp trả thậm tệ

"Cô.. " Phở Nghiêu bước lại gần hơn

Tiểu Lạc hiểu ra hành động hẳn tới gần cô liền kéo Hạ Miên chạy ra ngoài. Lúc chạy bỏ lại một câu

"Chúng tôi không muốn lãng phí thời gian cho mấy trò nhảm nhí này. À quên chúng tôi thành tâm thành ý chúc phúc cho hạnh phúc đáng xấu hổ của hai người. Tạm biệt và đừng gặp lại"

...

Tồn chất xám cực kì □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Thất tình

.Trời đã về khuya, con phố vắng lặng hẳn ra. Từng đợt sương mù phủ xuống luôn khiến người ta có cảm giác lạnh lạnh. Từ khi ra khỏi quán cà phê đó Dục Hạ Miên thất tình này sinh ý định đi uống rượu. Địa điểm là quán nhỏ ven đường của Chú Ba

"Chú Ba cho bọn cháu một chai rượu trắng, một đĩa hạt dưa. À còn một đĩa xoài nữa" Tiểu Lạc ngồi xuống ghế gọi vọng ra.

"Được chờ ta một lát" người đàn ông trung niên nhìn bọn họ cười cười rồi bung ra các món còn kèm theo một đĩa đậu phộng.

"Sao hai đứa thất tình à. Lâu lắm mới ra đây ta tưởng hai đứa quên ta lâu rồi" Chú Ba ngồi xuống ghế cùng bàn, tiện rót rượu ra chén

Tiểu Lạc nhanh tay giành lấy rót ra ba chén rồi để cho trước mặt từng người "Chú Ba hai đứa cháu làm sao quên chú được. Ngay cả vị rượu thế nào cháu còn nhớ cơ mà. Hì"

Dục Hạ Miên nhắc chén lên "Chú Ba uống với bọn cháu đi. Máy khi bọn cháu thất tình. Haha"

Cũng chẳng biết bao lâu nhìn chén rượu từng đợt cạn rồi lại đầy. Chú Ba đi dọn dẹp để thu đồ đạc để đóng cửa. Chú nhắc hai đứa đi về, nhưng vẫn cứng đầu cứng cổ ở lại.

"Tiểu Lạc cậu uống đi. Ợ " Dục Hạ Miên rót ra chén không quên ợ một cái.

Mặt Tiểu Lạc đã ứng đỏ từ lâu, cô cô vỗ vỗ cái mặt nóng ran cố uống cạn chén rượu mà Hạ Miên rót ra.

"Hạ Miên cậu cũng uống đi. Yên tâm đi lát nữa sẽ có người đưa về" Tiểu Lạc nhắc chén đưa đến miệng Hạ Miên. Khi để cô ấy uống xong mới đặt chén xuống bàn tiếp tục rót vào.

"Còn có người đón về à. Cậu thật sướng nha. Vậy thì uống đi uống tiếp đi, như thế mới giống bộ dạng thất tình ha.. ha" Dục Hạ Miên tiếp tục uống.

"Sung sướng gì chứ. Bây giờ chỉ có bọn xinh đẹp mộng to ngực nở mới được gọi là sung sướng. Chúng ta thân phận thấp hèn thì làm gì có cái gọi là sung sướng. Lát sang đường bên kia bắt taxi về được rồi" Tiểu Lạc ngậm ngùi đầy triết lý.

Chú Ba bên kia chỉ biết lắc đầu.

"Chị dâu, Hạ Miên hai người đi uống rượu mà không gọi tôi. Mánh thật đấy" giọng của một người nào đó vang ra từ sau lưng Tiểu Lạc. Là Cao Tư Nam hẳn vừa lái xe qua đây liền thấy hai bóng dáng quen quen. Hắn bước vào ngồi xuống, tay với chén rượu của Hạ Miên chuẩn bị đưa lên miệng uống thì giọng nói của Tiểu Lạc phát ra khiến hắn khựng lại.

"Anh không phải ở Trần Tự sao. Chúng tôi sao nữ làm phiền. À phải rồi hai cô gái xinh đẹp của anh đâu"

Cao Tư Nam nghe xong uống cạn chén kia rồi lại rót tiếp. Lúc ngẩng đầu chạm phải ánh mắt của Dục Hạ Miên hắn mới thôi uống. Ánh mắt này chứa đầy sự ghen ghét lẫn ghen tuông.

Nhìn Dục Hạ Miên một lúc Cao Tư Nam mới lên tiếng ngữ điệu hơi khó nghe "Đó không phải là tôi. Mà là bố tôi, mọi người luôn thấy tôi là liền nghĩ đến một thằng trắng hoa. Tôi cũng đâu muốn làm vậy, chỉ là tôi muốn thử cảm giác như thế nào mà bố tôi lúc nào cũng như thế"

Mọi chuyện bây giờ mới vỡ lẽ, suy đoán của Dục Hạ Miên quả không sai, bóng lưng đó kì thực giống hắn nhưng nhìn kĩ sẽ nhận ra. Có lẽ trong lòng cô ấy bây giờ đang rất nhệ nhõm

Ba người uống đến tận mười giờ hơn mới về khách sạn. Sau khi đưa Tiểu Lạc vào phòng, Cao Tư Nam thấy sắc mặt chị dâu vốn không tốt nên không để Dục Hạ Miên ngủ cùng. Lúc dìu Dục Hạ Miên ra hắn nhắc nhở cô

"Chị dâu. Tôi sẽ đưa Hạ Miên sang phòng bên cạnh. Nếu có gì không ổn hãy gọi cho tôi. Tôi ở phòng bên trên"

Cao Tư Nam ôm Dục Hạ Miên vào một căn phòng khác. Lúc đặt cô ấy trên giường, hắn chuẩn bị rời đi thì nghe thấy cô ấy lẩm bẩm "Cao Tư Nam anh là đồ lăng nhăng đồ bại hoại" hắn khẽ cười bước một bước lại nghe thấy "Rõ ràng như thế mà tại sao tôi còn thích anh chứ. Tôi đúng là đồ ngu mà, phải rồi tôi thật ngu ngốc. Loại người như tôi làm gì đáng để anh để ý chứ"

Dục Hạ Miên nói xong mắt hé hé mở rồi lao thẳng vào nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo. Mỗi lúc sau nôn hết ra liền cảm thấy dễ chịu nhưng cả người bủn rủn không có sức lực. Súc miệng xong rồi ngồi bệt xuống nền nhà tắm, mắt chột trợn to lên vì nghĩ lại câu nói ban nãy. Mặc dù say bèm nhèm nhưng vẫn nhận thức được những gì mình nói ra.

Lát sau không thấy Dục Hạ Miên ra Cao Tư Nam liền chạy vào nhà vệ sinh thấy người hốc hác ngồi đó. Hắn bế Hạ Miên lên tiến vào giường, tuy nhiên lúc đến giường Hạ Miên có giấy dựa nên cả hai ngã nhào xuống giường. Hạ Miên ở dưới hắn ở trên, đúng là tư thế ám muội. Cao Tư Nam ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt ấy, một lúc sau Dục Hạ Miên đưa tay chạm vào ngực hắn đẩy hắn ra nhưng không đủ sức. Đã thế hành động vừa rồi giống như kêu gọi hắn, mà đây là lần đầu hắn thấy dục vọng bùng phát mạnh mẽ đến như thế.

Cao Tư Nam cúi xuống hôn lên môi Hạ Miên. Mà Hạ Miên ở phía chi biết đón nhận mà không thể phản kháng, nhận thức cho biết "hắn nặng chết mất a~"

Hôn thật lâu và cũng thật sâu, đôi tay hắn di chuyển xuống phía dưới khe còi từng nút sơ mi ra rồi đến quần jeans. Dưới ánh đèn mờ nhạt lộ ra một thân hình với bộ nội y vô cùng cuốn hút. Giấy phút thân thể trần truồng ấy, Dục Hạ Miên như được giải rượu. Xong đưa hai tay che ngực, uất ức nói

"Cao Tư Nam nếu đã không thích tôi thì xin anh đừng lấy thứ quý giá nhất của tôi"

Cao Tư Nam nhìn không rời mắt "Một khi đã xác định người phụ nữ của đời mình. Thứ tôi muốn lấy chính là thứ quý giá nhất. Hạ Miên tôi đã xác định"

....

Nghĩ kiểu gì mình lại cho bọn này thành một cặp được nhỉ... Hại não quá!

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Vì yêu mà nhớ

Tiểu Lạc vốn không say bằng Dục Hạ Miên nên lúc vào phòng liền đi tắm. Ngồi lâu trong bồn tắm lại nhớ lúc cô và anh ôm nhau ngủ quên mất. Cái kiểu mà lúc tiến hành khởi nghĩa đang đến đoạn cao trào thì bị mất điện. Lúc khởi nghĩa thành công mồ hôi gọi là nhễ nhại thấy ghê. Ngâm mình trong nước mát rất dễ chịu nên cả hai ôm nhau ngủ ngon lành.

Cho tới khi cô đập phải cùi nhỏ của anh. Hai người mới trở lại giường □

Sau khi tắm xong, mặc bộ quần áo ngủ vào Tiểu Lạc leo lên giường nằm. Nằm một lúc lâu cũng không thể ngủ trong lòng luôn cảm thấy bồn chồn. Bất giác cô xoay người nằm nghiêng sang phía cửa kính. Mỗi lúc trước khi nghiêng người sang bên này đều đối diện với anh nên không để ý tới cảnh đẹp bên ngoài. Ngoài trời là những khoảng mây đan xen với những ngôi sao lấp lánh, đây cũng có thể coi là tuyệt sắc nhưng trong lòng cô sắc đẹp của anh vẫn là tuyệt hảo nhất.

Cô lại xoay người về phía bên này liền nhìn thấy máy chụp ảnh phía trên tủ quần áo. Tiểu Lạc đứng lên đi về phía đó rồi nhón chân lên để lấy máy ảnh rồi lại trở lại giường. Mở ra xem đầu là loạt ảnh anh đứng ở trên thuyền, bộ quần áo đơn giản nhưng lại toát ra sự dễ thương đến tận độ. Video anh bước đến cạnh cô, rồi hình ảnh cô đứng nhìn hoàng hôn, với nụ cười thật tươi, còn có cả lúc cô dơ tay che mặt. Sau đó là vài hình ảnh anh đứng cạnh khoác vai, ôm rồi hôn cô. Còn có cả đoạn video cô và anh hôn nhau nồng thắm phía sau có hoàng hôn, tuy lãng mạn nhưng thật sự là xấu hổ nếu để người khác xem mà.

Tiểu Lạc đỏ mặt bỏ máy ảnh ra cạnh rồi tắt điện đi ngủ. Bây giờ đã là mười hai giờ, nước Mỹ đang là ba giờ sáng chắc anh ngủ từ lâu rồi. Cô lấy điện thoại soạn ra "anh ngủ ngon", không gửi mà xóa đi lại soạn "nhớ anh quá" rồi lại xóa đi.

Cô nhớ anh rất nhớ anh. Chẳng phải vì rượu gây nên mà chính lý trí của cô cho thấy. bởi lẽ trong tim cô có anh, bởi lẽ trong nỗi nhớ của cô có anh...

Bởi vì có lẽ là "Vì yêu mà nhớ"

Tiểu Lạc dần chìm vào giấc ngủ cho tới tận ba giờ sáng. Con đau bụng âm ỉ quanh vùng bụng phải khiến cô thức giấc. Dần dần đau vùng quanh rốn xong con đau làm cô quần quai, đau như cắt. Khoảng mười lăm phút sau, con đau vẫn không thuyên giảm. Cô vội cầm điện thoại lên gọi cho Cao Tư Nam.

"Chị dâu, có chuyện gì vậy?" giọng ngái ngủ của Cao Tư Nam phát ra.

"Tôi đau bụng quá, anh... anh đưa tôi bị bệnh viện đi" Tiểu Lạc nén cơn đau để nói được có vài từ.

Cao Tư Nam không đáp trực tiếp tắt điện thoại, rồi lao xuống giường nhặt vội quần áo lên mặc. Dục Hạ Miên cũng mơ màng bị thức giấc, nghe Cao Tư Nam nói vậy liền chỉnh trang lại rồi chạy theo nhưng cả người đau nhức khiến cô áy khựng lại.

"Đau lắm không" Cao Tư Nam vừa đóng cúc áo vừa nói.

Dục Hạ Miên gạt đầu rồi lại lắc đầu " Anh mau đi xem Tiểu Lạc đi, mau lên"

"Em xuống xe trước đi"

Cao Tư Nam lao đi trước còn Dục Hạ Miên cắn răng chạy theo sau. Lòng lo lắng khôn nguôi, chính Hạ Miên đã dụ Tiểu Lạc đi uống rượu nếu như Tiểu Lạc có mệnh hệ gì thì cả đời này Hạ Miên này sẽ sống trong ân hận mất.

Trong lúc chờ Cao Tư Nam tới, Tiểu Lạc đem điện thoại ra gọi cho Bạch Vĩnh Tân.

Nước Mỹ

Bạch Vĩnh Tân chiều cùng ngày tới nhà hàng trang sức lớn nhất nước Mỹ, để lấy chiếc nhẫn đã đặt và đây là lí do anh về muộn. Chỉ một hôm mà thôi, anh muốn cho cô bất ngờ. Đã lâu không gặp cô, anh cảm thấy thực sự rất nhớ cô. Anh không đếm được số lần mình sắp phi đến sân bay để về nhà nữa. Nghĩ lại cảm thấy bản thân vẫn còn kiềm chế rất tốt

Lúc anh nói chưa về, anh hiểu rõ tâm trạng của cô qua lời nói là hụt hẫng là tuyệt vọng. Anh biết cô cũng nhớ anh mà □

Anh vẫn đứng ở ban công ngắm nhìn đô thị phồn hoa trước mặt nhưng tâm hồn đều gửi gắm hết vào chiếc hộp trong tay. Anh mân mê ngắm nghía vật thể sáng chói kia đến chán đi rồi mới dứt nó vào ngăn kéo của bàn làm việc. Rồi lên giường đi ngủ, rồi lăn đi lăn lại cũng chẳng thể ngủ. Bởi lẽ thiếu vật ôm, thiếu cái gác chân, nói tóm lại là thiếu cô

Những hai mươi sáu tuổi ngủ một mình không sao, chỉ ở với cô một thời gian ngắn thế mà anh đã không chịu đựng nổi. Anh thật sự muốn nhét cô vào túi rồi có thể làm của riêng, vật sở hữu riêng

Nằm chán đến lúc ngủ lúc nào cũng không hay. Cho tới khi cuộc gọi kéo đến

Đến hồi chuông thứ ba anh mới bắt máy, mở đầu với chất giọng lẩn tránh con buồn ngủ.

"Gì vậy?" anh hỏi

Tiểu Lạc nén cơn đau để nó không phát ra tiếng từ miệng "Chào buổi sáng"

Phía bên kia Bạch Vĩnh Tân nhìn điện thoại thấy 6:03 vậy thì ở nhà là..

"Mấy giờ rồi" giọng anh hơi hơi khó chịu

"Sáu giờ" cô đáp

"Ở nhà"

"B...a Ba giờ"

"Tắt điện thoại, đi ngủ cho tôi" anh hơi lớn tiếng

"Khoan đã, đừng tắt"

"Còn gì"

Cô im lặng một lúc mới mở miệng "Nhớ anh nhiều" rồi lặng lẽ tắt máy. Xong ôm bụng lăn lộn trên giường. Đau tới mức muốn chết mất a~

Mà lúc vừa tắt đi Cao Tư Nam vừa lao vào nói lớn "Chị dâu sao rồi, cố chịu đựng bây giờ chúng ta vào bệnh viện luôn. Xe cấp cứu đang đến rồi"

Bạch Vĩnh Tân kịp vội nghe câu đầu của Cao Tư Nam nói. Lòng vừa hạnh phúc vừa dấy lên niềm bất an vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Lần đầu tiên

Trong chiếc xe đang lao vun vút trên đường, Tiểu Lạc cùng Dục Hạ Miên ngồi phía sau còn Cao Tư Nam lái xe. Nhìn bộ dạng của Dục Hạ Miên, Tiểu Lạc muốn ôm bụng cười một cách thoải mái nhưng cơn đau vẫn không ngừng kéo đến.

"Cậu buồn cười đến thế à" Dục Hạ Miên thấy Tiểu Lạc nhin cười không khỏi xấu hổ. Tất cả đều tại cái tên Cao Tư Nam chết tiệt kia mà.. Hừ

Tiểu Lạc ôm bụng cười khỏ "Khỏi Nghĩa thành công rồi à. Tớ muốn biết diễn biến, diễn biến như nào ha...ha.. A..bụng tớ...đau quá"

Dục Hạ Miên xấu hổ muốn chết nhưng thấy Tiểu Lạc bị đau nên thay vào đó là một cảm giác xót xáng lắm. "Tiểu Lạc cậu cố chịu đi. Tư Nam anh lái nhanh đi"

Cao Tư Nam tập trung lái chỉ "ừ" một tiếng rồi tăng tốc xe.

"Này Hạ Miên, cậu không cảm thấy mệt à. Chạy theo mình làm gì, hơn nữa Cao Tư Nam sao anh lại để Hạ Miên vất sức chạy theo như thế hả" sau khi cơn đau đỡ một chút Tiểu Lạc lại thắc mắc

"Tiểu Lạc, cậu có tin mình bỏ mặc xác cậu không hả? " Dục Hạ Miên thẹn quá hoá giận. Hận không thể lập tức đạp Tiểu Lạc bay ra ngoài.

Hơn thế Cao Tư Nam còn châm chọc "Chúng tôi biết kiểm chế, không giống hai người qua đêm đầu tiên đã bắt tôi đem cháo với thuốc giảm đau tới"

Tiểu Lạc "....." mắt mặt quá. Cái bọn này về cùng một phe đúng là tội lỗi " Hôm đó là tại gì cả tôi mà thôi... hai người ức hiếp bệnh nhân. A.. Bụng tôi mà khỏi tôi bóp chết hai người.. A.. a"

Vừa lúc đó xe cấp cứu vừa chạy đến phía trước, Tiểu Lạc được đem sang xe kia rồi nhanh chóng đến bệnh viện. Trong xe các bác sĩ đã tiến hành kiểm tra tổng thể, cuối cùng kết luận lại một câu, cô bị "đau ruột thừa"

Xe nhanh chóng đã tới bệnh viện, Tiểu Lạc được đẩy vào phòng phẫu thuật. Các bác sĩ đã xác định chính xác là bị đau ruột thừa nên tiến hành bắt đầu mổ để loại bỏ ruột thừa trước khi nó bị vỡ ra. Nhân lúc ruột thừa chưa chuyển biến xấu đi thì sẽ mổ bằng phương pháp nội soi, nếu như diễn biến xấu hơn phải mổ hở nên các vị y bác sĩ nhanh tay tiến hành ca mổ loại bỏ ruột thừa.

Phía bên ngoài Cao Tư Nam ngồi ở ghế đợi, Dục Hạ Miên mệt mỏi tựa vào vai hắn.

"Cao Tư Nam, anh nói anh biết kiềm chế. Hay lắm... Hừ" Có thể thấy tâm trạng hiện giờ của Dục Hạ Miên đang rất ức chế. Đúng rồi, mất đi lần đầu tiên hơn nữa cả người đau nhức thì ai chả điên tiết chứ. Nếu như nói Tiểu Lạc lần đầu phải uống thuốc cũng hợp lẽ thường tình bởi lẽ sức khỏe của Tiểu Lạc vốn đã không tốt. Chịu đựng sự gầy vò của boobs thì ai chịu nổi huống hồ...

Dục Hạ Miên chưa kịp nghĩ đã bị Cao Tư Nam bế lên đùi hắn, hắn ôm cô ấy vào lòng nói "Sức khỏe của em vốn hơn Tiểu Lạc nên không cần phải uống thuốc phải không?"

"Nhưng.... "

"Ngủ đi"

Dục Hạ Miên không thích tư thế này nhưng ở trong lòng của Cao Tư Nam vừa ấm vừa êm cuối cùng cũng ngủ mất. Và người ta nhìn thấy cảnh Cao Tư Nam ôm một cô gái ngủ ở ghế chờ ở bệnh viện, không khỏi cảm thấy ghen tị. Rồi bọn họ lại có chủ đề để bàn tán đó là "Cao thiếu có bạn gái"

Lúc Cao Tư Nam bỏ điện thoại ra đã có tới mười hai cuộc gọi nhờ của Bạch Vĩnh Tân. Hắn liền gọi lại

"Tiểu Lạc.. Tiểu Lạc sao rồi. Cô ấy bị làm sao hả"

Cao Tư Nam chỉnh lại tư thế ngủ của Dục Hạ Miên rồi mới trả lời " Cậu giới nhờ, cậu biết cả vợ cậu bị làm sao cơ à. Chắc. Cái này được gọi là tâm linh trong thông điệp à"

"Cậu lắm mồm từ khi nào thế "

Cao Tư Nam "....."

"Cậu có nói không hả" Bạch Vĩnh Tân gần như sắp hết kiên nhẫn.

Cao Tư Nam khẽ cười " Tiểu Lạc chỉ bị đau ruột thừa. Đang mổ trong kia, này lúc này có hỏi một một cô y tá nói, mổ rất đau cảm giác con dao mổ cứa vào bụng những một đường vừa dài vừa sâu. Đã thế còn phải lần tìm ruột thừa nữa. Cậu không biết cô ấy phải chịu khổ thế nào đâu, đau đến lắm"

.....

Lúc này trong phòng mổ, Tiểu Lạc đã được gây mê và bị rạch bụng. Tiếp theo bọn họ đưa một ống nhỏ vào bơm căng bụng cô lên để bác sĩ có thể thấy được ruột thừa, sau đó đưa dụng cụ nội soi vào để cắt bỏ ruột thừa. Sau khi ruột thừa đã được cắt bỏ các vị bác sĩ liền khâu ba vết mổ lại. Ca mổ thành công bọn họ mới thở phào nhẹ nhõm, nghe danh "Bạch phu nhân" nên bọn họ kiên định không dám sơ xuất để việc gì xảy ra. Nếu không chỉ e là công việc không giữ được thì thôi cái bệnh viện này cũng không còn nền móng để tiếp tục nữa.

Đúng năm mươi bảy phút Tiểu Lạc được mang ra và được đẩy vào phòng hồi sức. Cô đã ngủ từ lâu cho đến tận sáng ngày hôm sau..

Còn Cao Tư Nam bế Dục Hạ Miên vào một phòng khác rồi ôm nhau ngủ ngon lành tới sáng.

Đến bảy giờ ngày hôm một y tá vào kiểm tra cho Tiểu Lạc, cô y tá nói lát sau sẽ quay trở lại truyền thêm chút nước biển mặn cô nên vệ sinh cá nhân trước. Từ sớm Cao Tư Nam đã sang đây hắn gọi một phần cháo đến rồi giúp cô đi vệ sinh cá nhân. Phần bụng hơi nhức nhức không quá đau nhưng dù sao vẫn khó chịu.

"Nếu thấy khó chịu ở đâu cứ gọi xuống dưới sẽ có người lên kiểm tra.À phải rồi bác sĩ dặn không được vận động mạnh" cô y tá vừa tiến hành truyền nước vừa nói.

Tiểu Lạc chỉ "ừ" rồi vô thức muốn tìm điện thoại. Thế là quay sang cô y tá "cô có thể tìm Cao Tư Nam giúp tôi được không" hắn mất dạng đi đâu rồi.

Cô y tá xua tay nói "không được" vừa lúc cửa bị mở ra, y tá tiếp lời "có một chuyến bay từ Mỹ tới vừa đáp xuống sân bay vừa gặp tai nạn, tôi phải đi ngay bây giờ" nói rồi đi ra ngoài.

Người mở cửa là Cao Tư Nam, hắn bước vào hơi hoảng hốt nói "sáng nay Bạch Vĩnh Tân có đặt vé máy bay về nước"

Tiểu Lạc sững sốt.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Yêu anh sâu đậm

Tiểu Lạc cơ hồ cảm thấy hoảng loạn lòng dấy lên niềm bất an, cô đưa tay giật mạnh dây truyền nước ra, khó nhọc nhìn Cao Tư Nam nói. "Cao Tư Nam đưa tôi.. đưa tôi ra sân bay mau lên"

Lúc này Cao Tư Nam cũng cảm thấy hơi bối rối, nếu như Bạch Vĩnh Tân gặp nạn thật thì sẽ thế nào mà nếu như đưa Tiểu Lạc ra ngoài ngõ nhờ có chuyện gì xảy ra hẳn biết ăn nói sao với thẳng bạn tri cốt đây.

"Chị dâu đừng lo cứ ở đây tôi sẽ đi. Yên tâm đi Tân chắc chắn sẽ không sao hết" mặc dù nói thế nhưng hẳn vẫn cảm thấy hơi lo sợ.

Tiểu Lạc đề vết máu ở tay không cho nó chảy ra sau đó tiến xuống giường, lòng kiên định nói " vậy một mình tôi tự đi, nếu xảy ra chuyện gì một mình tôi chịu. Chỉ cần thấy anh ấy dù ruột gan theo vết mổ chui ra cũng được, tôi nhất định phải nhìn thấy anh ấy"

Trên chiếc xe BMW đang lao trên đường, Cao Tư Nam thoáng thấy nỗi bất an kèm lo lắng và sợ hãi trong mắt Tiểu Lạc. Đúng vậy! Tiểu Lạc rất sợ nếu như Bạch Vĩnh Tân gặp trắc trở thật, cô không biết sẽ như thế nào nữa. Chẳng lẽ, chẳng lẽ người nào bên cạnh cô tốt với cô đều sẽ ra đi hết sao. Từ mẹ đến cha nuôi ngay cả bây giờ Bạch Vĩnh Tân cũng ra đi nốt há chẳng phải đã chứng minh cô là một sao chổi thật sự sao. Cô hoàn toàn không dám nghĩ tiếp chỉ có thể đề nén nỗi sợ hãi xuống. Chỉ mong anh không xảy ra chuyện gì, chắc chắn là không sao mà phải không?

Mong thánh đức chúa trời sẽ phù hộ ☐

"Tiểu Lạc.. " lần đầu tiên Cao Tư Nam gọi chính tên cô, hẳn nói tiếp " cô là người con gái cũng như người phụ nữ đầu tiên tiếp xúc được với Tân. Tôi biết Tân dành rất nhiều tình cảm cho cô, và cô cũng vậy. Dù sao tôi cũng là bạn thân của Tân, tôi cũng như cô đều không chịu nổi cú sốc này. Nhưng nếu như thực sự cậu ấy ra đi cô cũng đừng quá đau buồn.... "

"Anh đừng nghĩ tới những điều chẳng lành nữa được không. Chắc chắn anh ấy sẽ không sao, sẽ không sao đâu" Tiểu Lạc an ủi hẳn cũng như an ủi chính mình.

Xe nhanh chóng tới sân bay, Tiểu Lạc vẫn mặc quần áo bệnh nhân ngồi trên chiếc xe lăn được Cao Tư Nam đẩy đi. Khuôn mặt cô sớm đã tái nhợt, một phần vì vận động mạnh nên hơi nhói ở bụng một phần vì sợ hãi tạo nên.

Khung cảnh bây giờ ở sân bay khá hỗn loạn, một chiếc máy bay lao vào một toà nhà cao chọc trời khiến toà nhà đổ rạp xuống. Vì là công trình đang thi công bỏ dở đang những nửa tháng nên căn bản về toà nhà không thương vong về người chỉ tổn thất về vật chất. Tuy nhiên, chiếc máy bay thì khá là tan hoang nhiều chỗ bị va chạm mạnh mà vỡ tan tành. Và có thể nổ bất cứ lúc nào

Theo như nguồn tin ban đầu, máy bay vẫn hoạt động bình thường và không có dấu hiệu bất thường trên đường bay. Cho tới khi chuẩn bị hạ cánh thì bộ phận phanh có vấn đề. Đường như có một sự kiểm soát nào đó nói cách khác toàn bộ sự việc đã bị người nào đó thao túng. Việc này là có người cố ý sắp đặt, nhằm đúng lúc đánh trúng trí mạng. Không lẽ lực lượng khủng bố làm??

Trong mớ hỗn độn và tan hoang, lực lượng cứu hộ lần lượt đem người bên trong ra. Theo thống kê có gần 90 khách quốc tế và hơn trăm người nội địa, số người sống sót hay tử vong vẫn chưa thể xác định.

Tiểu Lạc cùng Cao Tư Nam mau chóng tới chỗ thi thể cũng là người được đem từ trong máy bay ra. Có gần mười mấy cái xác chết được che kín vải nằm trên mặt đất chỉ có mỗi một trường hợp còn thờ nhưng cũng bị trần thương không hề nhẹ. Trường hợp này đã được các bác sĩ là y tá kiểm tra rồi đưa tới bệnh viện. Người khóc người than khiến khung cảnh đẹp đẽ hôm nào hoàn toàn là mùi tang thương...

Vừa phía bên kia có Diêu Trì đứng đó, cả người bàn thân đứng trước một thi thể được che kín bằng tấm vải trắng. Mí mắt Tiểu Lạc giật giật linh cảm chẳng lành. Vội vàng cùng Cao Tư Nam qua đó

"Diêu Trì, đó là ai vậy?" Tiểu Lạc sốt ruột lên tiếng thắc mắc hỏi

Diêu Trì đứng đó hai tay buông thõng xuống, giây phút nghe thấy có người gọi mình mới đưa mắt lên nhìn. Ánh mắt cậu ta không dấu nổi sự bi thương. Phải hít một hơi thật sâu cậu ta mới khó nhọc lên tiếng

"Là Bạch... Bạch..." Diêu Trì nghẹn ngào nói chưa xong thì điện thoại vang tới. Cậu ta liền đi ra xa nơi ồn ào đầy tiếng khóc này để nghe, có thể thấy cuộc gọi này rất quan trọng.

Diêu Trì chỉ áp ứng nói được từ Bạch cũng đủ để hai người nào đó đứng như trời trồng, nhìn chằm chằm vô thi thể phía trước. Bọn họ cũng như nhau hết thấy đều biết người nằm đó là ai. Cuối cùng nỗi lo của bọn họ cũng đã xảy ra. Đúng vậy! Điều bạn không mong muốn xảy ra nhất. Thì chắc chắn nó sẽ xảy ra!

Tất thấy mọi chuyện đều không như mong muốn, Tiểu Lạc khổ sở hơn ai hết. Cô không lên tiếng mà chỉ nhìn chằm chằm thi thể nằm bất động ở đó. Đây thật sự là một đả kích quá lớn đối với cô dù sao hai người cũng từng sống chung như vợ chồng. Tình cảm ít nhiều gì cũng không thể không đau khổ, hơn thế cô đã yêu anh đến sâu đậm.

Tình cảm này khó có thể từ bỏ!

Tim đau lòng đau, cảm giác như có hàng vạn con dao đang đâm thẳng vào người cô khiến mọi nơi đều đau đớn xuyên thấu tận tâm can. Cô không khóc, cô muốn anh thấy cô mạnh mẽ mà đón nhận bất ngờ của anh.

Đậu Phộng Nhỏ

An Tiểu Lạc nếu như một ngày nào đó tôi thích em....

Hoàng hôn đẹp cũng không bằng người phụ nữ của tôi

Nhớ em

Chờ tôi về tôi sẽ mang một bất ngờ về cho em

Từng lời nói đâm sâu vào tiềm thức, nhiều kí ức lại dội về cùng một lúc. Khiến sự đau đớn dâng lên đến tột cùng.

"Một bất ngờ thật là lớn phải không? Bạch Vĩnh Tân" Tiểu Lạc khó nhọc nói, ngữ điệu có vẻ rất kiềm chế. Cô muốn nói rất nhiều nhưng đều không biết nói từ đâu. Nói rằng mình yêu anh ư! Muộn rồi..

"Em thấy sao, đủ bất ngờ rồi chứ" một giọng nói quen thuộc vang lên. Vừa nghe giọng nói này, nước mắt bị kìm nén của Tiểu Lạc cuối cùng cũng trào ra lăn dài xuống má.

"Lạc bà bà em khóc nhìn phía sau là biết xấu xí cỡ nào" người nào đó tiếp tục lên tiếng

Giây phút ấy cô lúng túng không quay đầu lại nhìn phía sau chỗ phát ra giọng nói ấy. Cô nhỏ giọng khe khẽ nhưng thanh âm mang theo vẻ vui mừng.

"Thật là tổn nước bọt. Cao Tư Nam đưa tôi về bệnh viện"

.....

Mô típ như này thường là nữ chính sẽ lao vào ôm nam chính mà khóc lên khóc xuống rồi thổ lộ lòng mình. Sau đó nam chính không chết và nghe thấy rồi bọn họ yêu nhau từ đó.

Nhưng tớ không thích thế, bởi tớ là Quất ☐☐. Cho nên làm cc thất vọng rồi

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Con ma đẹp trai

Cao Tư Nam bị chấn động bởi lời nói của Tiểu Lạc, hắn cảm thấy sự việc đang dần trở thành một mớ hỗn độn. Mới vừa nãy trợ lý Diêu vừa nói đó là Bạch Vĩnh Tân vậy sao còn có giọng nói mà cả đời hắn không quên được đó. Mà ngay lúc này Tiểu Lạc lại kêu hắn về bệnh viện để làm gì, không phải sáng nay còn sống chết đòi gặp được Bạch Vĩnh Tân hay sao. Phụ nữ đều khó hiểu đến thế cơ à.

Không biết Hạ Miên của hắn có thể không nữa nhỉ. Aiii

Nhắc mới nhớ Hạ Miên liệu đã tỉnh chưa nữa. Cảm giác khoái cảm cùng người mình thích cuối cùng hắn cũng nhận ra, kì thật lúc nhìn thấy Bạch Vĩnh Tân cười cả ngày hắn còn chê cười. Còn giờ là đến hắn cười cả ngày..

Haha

Cao Tư Nam cũng không hỏi gì thêm trực tiếp đẩy xe lăn đi không ngờ Bạch Vĩnh Tân đã nhanh chân bước lên phía trước rồi đứng trước mặt bọn họ. Đáng vẻ kiêu ngạo kia vẫn không khác là bao nhiêu. Rõ ràng hồi nãy còn cho là anh sắp chết ấy vậy mà còn đứng đó nhe răng ra.

"Cao Tư Nam anh có thấy con ma phía trước không" Tiểu Lạc khẽ hỏi

"Thấy" Cao Tư Nam không rõ câu hỏi này cho lắm nhưng vẫn trả lời thành thực.

Tiểu Lạc tránh ánh mắt đang truy xét của Bạch Vĩnh Tân nhìn về thi thể ban nãy nói hơi lớn "Xem ra chúng ta nên mời thầy bói về một chuyến rồi. Nay anh xem, đã là ma rồi sao hắn vẫn còn đẹp đến thế. Lễ nào quấy rồi nhân gian chưa đủ nên xuống dưới đó tiếp tục quấy nhiễu cuộc sống tốt đẹp của người âm. Cái này đúng là thảm họa mà... Chẹp... Chẹp"

Cao Tư Nam "....." thời nay còn cần thầy bói trừ tà ư?

Sắc mặt Bạch Vĩnh Tân dần trở nên khó coi. Phải nói rằng anh đã mong nhìn thấy cô tới mức nào nhưng khi nhìn thấy mới biết sự thật phũ phàng tới mức nào mà. Nhưng khoan đã, xe lăn áo bệnh nhân, khốn khiếp anh đã nói với Cao Tư Nam không được nói ra cơ mà. Ngộ nhờ Tiểu Lạc của anh có làm sao, xem anh bóp chết hần như thế nào.

Bạch Vĩnh Tân bước lại gần rồi ngồi xuống trước xe lăn, anh đưa tay ý định quệt giọt nước mắt còn đọng lại trên khóe mi Tiểu Lạc. Cô vừa khóc vì anh, vốn định xả cho cô một tràng vì dám tới đây nhưng khi nãy chứng kiến một màn này anh lại không biết những ý nghĩ đó lại chui đi đâu hết. Mà hay anh lại được gán mác là con ma đẹp trai. Nực cười!

"Em nghĩ từ thần dám mang một người đẹp trai như tôi xuống đó để quấy nhiễu âm gian. Xem ra chỉ một thời gian thả rông em đã có những ý nghĩ ngu người đến mức này!" ngừng một lát anh nói tiếp "không ngờ hai người lại muốn tôi chết đến mức đấy cơ à. Tư Nam nhìn cậu còn có chút phong tình không lẽ là..... À đúng rồi chỉ như thế mới mong tôi chết đúng không" giọng nói mỉa mai đầy hàm ý nhưng không kém phần hài hước.

Tiểu Lạc "....." Còn có người nào biến thái hơn anh ta không.

Cao Tư Nam cười lớn "Ha ha này Tân cậu biết ảo tưởng từ khi nào thế. Hơn nữa rõ ràng trợ lý Điều đã nói đó là cậu mà" hần chỉ chỉ thi thể "Còn phong tình ấy à cậu nghĩ tôi hứng thú với bệnh nhân ư. Xem ra cậu vẫn chưa hiểu tôi rồi"

Bạch Vĩnh Tân khẽ mỉm cười "Cậu cần tôi phải hiểu sao. Tôi thực chất không rành"

Cao Tư Nam một lần nữa không biết nói gì..

Lúc này có người bước tới, tất cả anh mất dồn về phía trước. Điều Trì lúc này nghe điện thoại xong quay lại đang dứt điện thoại vô thì thấy ai cũng nhìn mình hần bất giác giật mình. Trợn mắt nhìn với vẻ đầy thắc mắc nói

"Tôi.. Tôi.. Sao mọi người cứ nhìn tôi với ánh mắt thèm thuồng thế"

Lời này vừa phát ra tất cả ánh mắt chuyển sang khinh bỉ. Mọi người đang nhìn cậu ta với ánh mắt hỏi tội ấy vậy mà.

"Cậu vừa nói tôi đã chết" Bạch Vĩnh Tân cố gắng kiềm chế con tức, hần từng chữ một thanh âm không quá lớn cũng không quá nhỏ.

"Hả" Điều Trì không hiểu chuyện gì xảy ra khi đột ngột hỏi cậu ta một câu. chẳng liên quan gì. Cậu đứng đó gãi đầu, cậu nói sắp chết bao giờ. Nhưng mà sắp lại nhìn và nói kiên định như thế. Cậu bị hăm hại mà..

Cho tới khi nhìn thấy thi thể kia cậu mới vỡ lẽ

"Cậu ta là Bạch Duệ em họ của bạn tôi. Hồi nãy là chưa kịp nói khiến hai người họ hiểu lầm. À phải rồi sắp cũng từ đấy về sao không bị thương tích gì nhỉ" Điều Trì hơi khó hiểu

Biểu hiện của Bạch Vĩnh Tân vẫn như cũ chỉ là ánh mắt lại tập chung vào Tiểu Lạc, khiến mọi người phải nín thở cái chính là muốn biết kì tích xảy ra như thế nào , khá lâu sau anh mới lên tiếng "Tôi về bằng máy bay tư nhân"

Lúc này mọi người mới cảm thấy không có gì thú vị, cứ ngỡ là....

Điều Trì bỗng ngó nghiêng ngó dọc như tìm gì đó xong có thể không thấy nên mới quay lại hỏi bằng giọng vô cùng thắc mắc "Từ Cảnh đi đâu rồi. Không về cùng sắp sao"

Lúc này khuôn mặt Bạch Vĩnh Tân mang ý cười đậm nhẹ nhàng cho ra hai từ "Nhớ à" khiến Điều Trì im bặt

Bạch Vĩnh Tân đứng dậy ôm Tiểu Lạc ra khỏi xe lăn rồi sai bước ra xe. Anh quên mất cô đang bị bệnh hơn nữa vừa phẫu thuật xong ở những nơi như này thực sự chỉ rước thêm bệnh.

"Bỏ tôi xuống" Tiểu Lạc mặc anh ôm đi mà không thể giẫy giụa. Lúc này đây tâm trạng cô mới ổn định phần nào, lúc đó cô sợ mất anh tới mức nào thế mà giờ nhìn thấy anh bình an vô sự cô vẫn không khỏi lo lắng. Nhờ bụng hơi đau nên mới biết đây không phải là mơ. Và sự thật chính là như thế. Nhưng hiện giờ cô buồn ngủ quá đi..

"Em tốt nhất nên ngoan ngoan đi. Chờ em khỏi bệnh tôi chắc chắn sẽ trừng phạt em thích đáng. Chuyện em bị đau bụng mà không nói cho tôi biết còn nữa mới phẫu thuật có mấy tiếng mà chạy ra đây hả. Em có biết như thế nguy hiểm lắm không"

Lúc anh nói xong nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đã say giấc từ bao giờ. Anh chỉ cười nhẹ bước chân cũng nhẹ nhàng hơn "Nha đầu này, tôi mới vỗ béo không lâu lại gầy thế này rồi"

Các cậu có ý tưởng gì tiếp theo cho bộ chuyện của tớ không, dạo này chất xám cạn kiệt quá ☐☐

Các cậu cò men ý tưởng xuống dưới nhá, nếu tớ có thể theo ý tưởng đó mà viết ra được tớ sẽ đăng kèm theo tên và ý tưởng của cc được không? □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tổ tình không thành công

"Tiểu Lạc dậy mau"

"...."

"Em đã ngủ bao lâu rồi hả, dậy ngay"

"...."

"Đậu phộng mở mắt ra, dậy mau lên"

Đã gần về chiều, thời tiết vẫn nóng bức như thường nhưng điều khác lạ là Tiểu Lạc ngủ từ lúc ở sân bay cho tới bây giờ. Bữa tối hôm qua bỏ, bữa sáng nay bỏ đến cả bữa trưa cũng bỏ thật không thể tưởng nổi nữa.

Bác sĩ nói người khi sắp đau ruột thừa thường có triệu chứng chán ăn, đi đại tiện nhiều lần nghiêm trọng hơn là sốt, ngất và khó thở. Qua lần này đừng mong ở lại căn hộ đó. Lần trước là cung chiều cô, cô muốn ở lại đây anh liền đáp ứng. Lần này thì khỏi bàn cãi.

Tiểu Lạc vẫn nằm ngủ ngon lành, mặc anh véo má khô khốc cô vẫn không phản ứng. Bất giác, anh hết cách. Nhìn bộ dạng cô lúc ngủ đồng tử nhắm tịt đôi môi anh đào chúm chím, xương quai xanh lộ ra khiến anh không thể không phạm tội haha

Bạch Vĩnh Tân cúi xuống nhắm vào đôi môi nhỏ của cô. Anh nhẹ nhàng lấy hết đi vị ngọt ngào mà cô đã không phản kháng thì thôi đằng này còn hung hăng đáp trả. Vị ngọt ngào này đã bao lâu anh không được nếm thử

Sự thật là chúng ta đã xa nhau một đồng hồ.

"Ưm" Tiểu Lạc từ từ mở mắt ra đối diện với ánh mắt thâm sâu lẫn dục vọng của anh. Nhưng cơ thể căn bản quá mệt mỏi khiến cô không thể ngăn cản nổi hành vi biến thái của anh.

Chẳng biết bao lâu anh mới buông tha đôi môi cô rồi dần dần trượt xuống cổ, men theo cổ mỗi cái hôn nóng bỏng đi qua đều để lại vết hồng hồng. Cái miệng biến thái cắn mạnh vào xương quai xanh.

Tiểu Lạc nhăn mày vì đau.

"Em không dậy đúng không?" anh cứ như tự nói với chính mình ấy nhỉ. Sau đó anh dùng lực cắn mạnh hơn in hằn dấu răng trên đó. Tiểu Lạc đau đến khô sở, chậm rãi mở mắt ra còn mang theo chút giận dữ. Nằm xoay người quay ngoắt sang một bên. Còn Bạch Vĩnh Tân mỉm cười khi thấy bộ dạng giận dữ của cô, anh nằm xuống kéo cô siết chặt vào lòng còn tay vẫn để cách xa vết mổ.

"Ngoan, dậy ăn cháo rồi ngủ tiếp được không" anh thử thì bên tai cô. Phải nói rằng đây là lần đầu tiên anh dỗ ngọt phụ nữ. Bất quá anh cũng không biết làm gì khác. Anh nói tiếp "Tôi không thể nhịn đói cùng em mãi được. Em biết không, khi nghe em nói nhớ tôi khiến tôi cảm thấy rất lạ hơn thế khi thấy giọng Cao Tư Nam tôi bất chợt cảm thấy lo lắng. Vội vàng mua vé máy bay sớm nhất để về nước, thú thực nếu tôi ngồi chuyến bay đó thì bây giờ đã không thể nhìn thấy em, không được ôm em rồi. Tôi rất sợ khi điều đó xảy ra nhưng chính vì em mà tôi mới không ngồi chuyến bay đó. Tất cả là vì em Lạc, đừng giận nữa được không"

Tiểu Lạc xoay người đối diện với anh. Thắc mắc hỏi "Là vì tôi?"

"Đúng vậy là vì cái này" anh móc chiếc hộp từ trong túi ra "Tiểu Lạc, làm...."

"Cạnh" cửa vừa bị mở ra cùng lúc cất ngang giọng nói của Bạch Vĩnh Tân.

Tò tình không thành công hắc hắc

Bạch Vĩnh Tân nhét chiếc hộp trở lại túi quần. Mau chóng ngồi dậy để nhìn xem kẻ tới không đúng lúc này là ai. Là quản gia đem cháo tới

"Thiếu gia, thiếu phu nhân tôi đem cháo tới. Thật ngại quá tôi gõ cửa mấy lần không thấy gì nên mới đẩy cửa vào. Nếu không có gì tôi xin phép" quản gia mau chóng để cháo rồi biến mất dạng. Nhìn bộ dạng của thiếu gia ông biết ngay mình vừa làm một việc tày trời mà. Ông sai rồi!

Bạch Vĩnh Tân ra khỏi giường lấy hộp cháo, rồi đỡ Tiểu Lạc dậy cùng ăn. Xong cứ thế, anh một thìa em một thìa hộp cháo to dần dần cạn sạch. Ăn

xong Bạch Vĩnh Tân dẫn Tiểu Lạc đi dạo bộ quanh khuôn viên của bệnh viện. Chỉ là vài bông hoa vài cây cảnh nhưng hạnh phúc lạ thường. Tay Tiểu Lạc luôn bị anh nắm điều này khiến cô cảm thấy ngại vì có rất nhiều người nhìn. Họ bàn tán, họ ngưỡng mộ họ ghen ghét không có gì là không có. Dù sao đi nữa cô cũng mặc kệ, cảm nhận của người khác cô cần gì phải quan tâm

Đi tầm khoảng bảy phút liền quay trở lại phòng. Bởi lẽ bác sĩ khuyên nên ngồi dậy và chỉ đi lại tầm khoảng mười phút thấy mệt thì phải nghỉ. Lúc cô và anh mới quay lưng bước được hai bước thì phía sau truyền tới một giọng nói

"Hiều... Hiều Lam"

Tiểu Lạc bị khựng lại giữa chừng, mà Bạch Vĩnh Tân cũng hiểu nên quay sang cô nói cũng khá lớn đủ để người phía sau nghe thấy " Em mệt à. Để tôi bế em về"

Ngay sau đó Tiểu Lạc được ôm về phòng. Trong suốt lúc về phòng Tiểu Lạc đều không nói một lời, sắc mặt đều rất tốt nhưng thỉnh thoảng lại thất thần có thể nghĩ ngợi lung tung. Nhìn cô thế này anh rất đau lòng, cô rất muốn hỏi nhưng lại không biết có nên đối diện với sự thật hay không. Điều này anh hiểu nên chỉ có thể ôm cô vào lòng nhẹ nhàng vỗ về

Đến đêm khi hai người đang ôm nhau say giấc thì.

"Tân, cứu....cứu em" âm thanh sợ hãi vang vọng trong đêm. Tiểu Lạc mơ thấy một căn nhà nhỏ nó đang cháy rất lớn cô không còn cách nào thoát ra. Giữa khung cảnh nóng rực ngập tràn lửa cô sợ hãi sợ rằng mình sẽ chết. Lúc ấy trong đầu cô chỉ nghĩ đến anh mà thôi.

Bạch Vĩnh Tân thấy dáng vẻ của cô không khỏi nao lòng một mặt vui vì khi gặp nguy cô nghĩ đến anh. Một mặt lo lắng không biết cô gặp phải ác mộng như thế nào.

"Tiểu Lạc đừng sợ. Có tôi đây rồi ngoan không sao không sao đâu" anh vừa lau mồ hôi trên trán cô vừa an ủi

Tiểu Lạc bừng tỉnh ôm chặt lấy anh. Ghen ngào nói ba từ "cảm ơn anh"

"Ngốc, không sao rồi " anh mỉm cười hôn nhẹ lên trán cô. Vòng tay anh cũng siết chặt hơn.

"Chuyện hồi chiều liệu có liên quan gì đến em phải không? Giọng nói đó là của ông Chu Sơn phải không. Anh đã biết những gì rồi kể em nghe đi" Tiểu Lạc cuối cùng cũng lấy dũng khí để nói ra.

"Chuyện của hai mươi ba năm về trước..... " anh ngập ngừng "Chờ tôi đi vệ sinh xong sẽ kể em nghe"

....

22h22 - 7/8/2018.

Ngày tháng, trước tán mình giờ hán lấy vợ □□

Biết thế chấp nhận giờ mình có phải làm cô dâu rồi không. ha ha

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Hoàng tử hôn công chúa

Tiểu Lạc nghiêng răng nhìn người kia, đúng đến cái lúc kịch tính nhất lại phui mờ mà rồi đi. Chết tiệt!

Nằm một mình trên giường bệnh cô cảm thấy hơi khó chịu, dù sao vẫn là nhờ chiếc giường êm ái ở nhà. Nhưng cô nào biết sẽ chẳng được nằm ở chiếc giường êm ái trong căn hộ đó nữa..

Quá khứ và sự thật luôn đan xen nhau liệu cô có chấp nhận quá khứ. Quá khứ là cái cơ để sinh tồn cho đến hiện tại vậy quá khứ của bạn như thế nào. Và quá khứ của cô cũng như thế nào?

Một quá khứ tàn nhẫn hay một quá khứ tươi đẹp. Nhưng chỉ cần nhắc đến hai từ quá khứ thì không còn chỗ cho hai từ tươi đẹp.

Tiểu Lạc chờ đến mọi mồn, anh đi vệ sinh những mười lăm phút. Nào ngờ lúc anh bước ra từ nhà vệ sinh xong chui thẳng vào chăn rồi ôm cô ngủ như chưa có gì xảy ra. Hắc, cô lãng phí mất mười lăm phút cuộc đời để chờ anh cuối cùng bị cho leo cây không thương tiếc.

Cô hiện tại không có chút xiu nào gọi là buồn ngủ. Bất quá nằm trong vòng tay anh chả biết làm gì ngoài ngắm nhìn khuôn mặt đẹp không tí vết dưới ánh đèn mờ mờ kia.

"Hôn anh một cái, anh sẽ kể em nghe"

Giọng nói bị ồm ồm vang nhẹ trong đêm. Tiểu Lạc bấu môi quay sang hướng khác nào ngờ lại bị anh xoay ngược trở lại.

"Anh nửa đêm còn muốn phát bệnh"

Khóe miệng Bạch Vĩnh Tân hơi cong lên, hai tay anh đưa lên mặt cô véo nhẹ đôi má nhỏ nhắn ấy.

"Này Đầu Phụng, em không muốn nghe quá khứ của mình à. Hôn anh đi đảm bảo huy hoàng cực luôn" ai đó dỗ ngọt

Tiểu Lạc đưa tay sờ trán anh. Không nóng không lạnh sao mà vừa thay đổi cách xưng hô lại vừa không biết xấu hổ thế này. Không lẽ vô nhà vệ sinh tè có mấy phút đã bị tẩu hỏa nhập ma rồi sao. Thấy cứng, thấy bối liên hệ ngay lập tức

"Huy mới chả hoàng. Em không nghe không nghe nữa, không thèm nghe luôn" muốn đòi không muốn bị mắc bẫy là phải rút lui một cách cực kỳ nhanh.

"Ngày xưa lúc....." anh dùng một hồi, làm Tiểu Lạc nằm không yên đến khi muốn lên tiếng thúc giục thì nghe thấy anh nói tiếp "hoàng tử hôn công chúa ở trong rừng ấy....."

"Anh bớt nhảm nhí đi" Tiểu Lạc muốn đột quỵ ngay lập tức. Anh không còn cách thức trêu người nào khác ư.

Tay Tiểu Lạc vô thức chạm vào vết mổ sau đó nhẹ nhàng "A" một tiếng. Bạch Vĩnh Tân thấy thế liền bỏ cô ra vội vàng bật đèn lên xem có vấn đề gì không.

"Vén áo lên" anh trầm giọng khi cô giữ khư khư vạt áo

"Xem xong anh phải kể em nghe" Tiểu Lạc đang dùng mưu kế đáp trả lại anh đây mà.

"Được"

Lúc vén áo lên liền không có gì nghiêm cả chỉ nhìn thấy Tiểu Lạc đang che miệng cười. Hóa ra anh lo thừa. Lúc này anh mới hằm mặt đe cô ra mà hôn cho đến khi thỏa đáng mới thôi.

Bệnh nhân nào đó bị áp bức đến không còn một giọt nước bọt. Hắc

"Đau thật mà" lúc môi anh vừa rời khỏi môi cô, cô thở một hơi rồi uất ức nói. Cô lúc này đúng là đùa giỡn anh một chút nhưng lúc bị anh hôn không may đụng phải vết mổ khiến cô đau đớn tột cùng.

Nhìn khuôn mặt tái mét cùng giọng nói đầy uỷ khuất của cô anh thừa biết mình vừa làm gì. Anh nhẹ nhàng hôn lên từng vết mổ rồi đau xót nói.

"Còn đau không?"

Tiểu Lạc lắc đầu không nói.

Bạch Vĩnh Tân nhanh chóng ngồi dậy rồi nhẹ nhàng đỡ cô ngồi vào trong lòng mình. Tiểu Lạc tựa lưng vào tấm ngực rộng lớn và vững chắc của anh. Lòng thầm nghĩ về một tương lai xa xôi mịt mù.

Trong đầu chỉ hiện lên một câu hỏi, rốt cuộc vì điều gì mà quá khứ của mình cô không hề hay biết mà anh lại biết.

Ngày đó cha nuôi cô đột ngột bị tai nạn rồi qua đời, có lẽ là không nghĩ tới thảm họa này nên chưa nói cho cô biết. Không lẽ đã nói cho Bạch Vĩnh Tân biết sao?

Hai người bọn họ đơn giản chỉ là dịch vụ trao đổi mua bán hay còn mục đích khác..

Ngay từ đầu cô cũng đã biết mình là một hàng hóa nhưng nhìn nhận từ tính cách của cha nuôi cô thì không có khả năng này. Cho đến hiện tại cô vẫn không thể cho rằng mình chỉ là một hàng hóa.. Vậy sự thật như thế nào?

Tiểu Lạc bất giác siết nhẹ tay.

Như hiểu thấu suy nghĩ của Tiểu Lạc, Bạch Vĩnh Tân nắm lấy tay cô nhẹ nhàng vuốt. Cô đã muốn nghe vậy thì anh không muốn giấu.

"Chu gia năm đó rước về một cô con dâu là An Hải Thương vợ của Chu Sơn. Bọn họ cũng được xem như là một cặp tình nhân được nhiều người mến mộ. Cho đến khi An Hải Thương mang thai em, bọn họ luôn có quan niệm là còn đầu lòng phải là con trai đến lúc sinh ra một tiểu nha đầu như em. Lý Gia Mỹ, con gái Lý gia đột ngột mang thai con của Chu Sơn" anh thở dài một hơi rồi tiếp tục "lúc đó em chỉ mới một tuổi, hai mẹ con dọn ra ngoài ở cho tới khi con hỏa hoạn đó xảy ra. Ngày hôm sau người ta tìm thấy một thi thể lớn nhỏ. Và rồi chuyện ra sao đều không ai biết.."

.....

Chương này rất nhạt.. □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Anh ở đây

"Cởi quần áo ra"

Trong phòng Vip của bệnh viện, một giọng nói quật cường mang theo áp bức vọng lớn ra ngoài. Nghe giọng nói của người đàn ông ắt hẳn người nghe đã biết có chuyện mờ ám nào đó.

Âm thanh dứt khoát kéo theo nhiều hiểu lầm nhưng sự thật bên trong ai thấu ngoài hai nhân vật trời đánh ấy.

Bạch Vĩnh Tân ngồi cạnh giường cầm chiếc khăn tắm to vẫn còn ướt. Còn Tiểu Lạc nằm trên giường tay giữ khư khư áo, khuôn mặt lộ rõ vẻ bất mãn lập tức hết lên

"Anh có quyền gì mà bắt em cởi hơn nữa bác sĩ nói 24 đến 48 tiếng sau phẫu thuật có thể nằm dưới vòi hoa sen tắm. Còn em những ba ngày rồi mà anh không cho em tắm. Em không cởi đây em muốn đi tắm...."

Ba ngày nay anh ta đều lau người cho cô, bắt quá cô không thể chịu đựng nổi cảm giác xấu hổ này. Hơn thế thời tiết nóng tận ba mươi tám độ cê ba ngày không tắm chỉ được lau cô còn không biết mình con phải con người nữa không.

Cộng thêm ba ngày này cô cũng phần nộ với anh hết mức rồi. Đại loại như cô muốn ăn cơm nhưng tận chín bữa ăn đều là cháo, cô muốn đi dạo nhưng chưa bước chân khỏi cửa đã bị lôi lại

Cuộc sống như thế khổ hơn cả tù nhân.

"Rốt cuộc em có cởi hay không?" Bạch Vĩnh Tân vẫn kiên nhẫn bắt ép đến cùng.

Thật đúng là cô có thể đi tắm nhưng vết mổ không nên tiếp xúc với nước nhanh như thế với lại anh cũng muốn lau người cho cô không lẽ để người khác chạm vào thân thể cô sao. Dù là phụ nữ anh cũng không cho phép.

Tiểu Lạc trừng mắt không có ý định muốn cởi.

"Không cởi"

"Được"

Nói rồi Bạch Vĩnh Tân bỏ khăn tắm ra hai tay giữ chặt áo cô rồi xé "toạc" một cái. Thanh âm trong trẻo phát ra nhanh chóng không gặp một trở ngại, Tiểu Lạc giận tím mặt. Hận không thể đập cho một cái.

"Anh bi ỏi. Tôi muốn đi tắm, anh nghe rõ không"

Trong tích tắc tiếng xé áo vừa hết tiếng giầy giữa cộng la hét chiếm chỗ. Lần này Tiểu Lạc thật sự không thể chịu nổi tính cách bá đạo đó của anh. Quá bá đạo, quá vô sỉ

Bạch Vĩnh Tân liền bỏ tay khỏi áo cô. Anh ngồi đó trừng mắt nhìn cô, anh cũng đang tức giận. Anh chỉ muốn tốt cho cô tại sao năm bảy lượt đều làm trái ý anh.

Anh cũng đâu muốn lau người cho cô mãi như thế, chẳng lẽ cô không biết anh mỗi lần lau người cho cô đều phải kiểm chế dục vọng khổ sở tới mức nào. Tại sao cô không một lần nghe theo anh chứ

"Đừng để tôi nhắc lại lần hai" anh phải cố gắng lắm mới có thể mới được nhẹ nhàng như.

"Anh quản tôi thế đủ chưa, anh có quyền gì mà ngăn cản tôi. Tôi với anh chỉ là tình nhân hơn chút cũng chỉ là ân nhân là bạn gái. Nhưng anh không có quyền thao túng hết mọi cuộc sống của tôi. Tôi chịu đựng thế đủ rồi" nói rồi cô đẩy anh ra hai tay che lại phần áo rồi nhồm người dậy lao ra khỏi giường.

Nhưng vừa bước được hai bước cô liền bị ném trở lại giường. Cả người tiếp xúc mạnh xuống giường ít nhiều cũng khiến cả người cô dâng lên một hồi đau đớn.

"Tôi cho phép em bỏ đi sao"

Tiểu Lạc đau đớn không nói bị giọng nói quát tháo của anh làm cô run nhẹ người.

Anh không hề giảm con tức " Tôi có quyền gì ngăn cản em " anh đột nhiên cười lạnh "Quyền của tôi phải cần có người cho phép ư. An Tiểu Lạc cả cuộc đời này em đã được bán cho tôi. Em nên nhớ tôi đều có quyền thao túng cuộc đời em. Em dám không nghe, tôi sẽ cho em biết hậu quả như thế nào"

Nói rồi anh đứng phắt dậy lao ra khỏi cửa cánh cửa bị anh đập một cách tàn nhẫn. Sự tức giận của anh đã đạt đến đỉnh điểm.

Tiểu Lạc khổ sở nằm trên giường. Ánh mắt vô hồn nhìn chằm chằm một góc nào đó. Ánh mắt đó, giọng nói đó cô chưa từng nhìn thấy. Thật sự quá ghê gớm quá sợ hãi. Cô.. Cô sai rồi ư.

Cả đêm hôm đó cô không ngủ...

Cho tới ba ngày tiếp theo cô đều không thấy anh, cô được tắm được đi ra ngoài nhưng tại sao bản thân đều không vui vẻ. Ba ngày thật sự trôi qua như mấy thế kỉ từng giây từng phút dài đằng đẵng trôi qua. Nhìn khắp căn phòng đâu đâu cũng hiện lên anh, anh ôn nhu, anh tức giận, anh làm việc, anh....

Chỗ nào cũng có anh, Chỉ có trong Tim cô là không còn anh. Anh đi rồi, anh bỏ cô thật rồi.

Nghĩ đến đây ngực lại đau rợn lên nước mắt chầm chậm rơi xuống. Cô sai rồi, cô sai lầm rồi. Anh thà rằng xuất hiện đi đánh cô mắng cô cũng được. Trái tim cô như bị khoét sâu đau đớn cả tâm can.

Ngu xuẩn một phút đau đớn cả đời.

Nước mắt vẫn cứ rơi xuống, Tiểu Lạc ngồi bệt trên sàn nhà tựa lưng vào giường cả người như mất hồn. Mới ba ngày cả người tiều tụy hẳn đi...

Còn Bạch Vĩnh Tân từ lúc ra khỏi bệnh viện anh sống chết lao đầu vào công việc. Thế nhưng không phải cứ làm việc là tâm không nghĩ tới. Anh hối hận vì đã lao ra khỏi đó anh hối hận rồi.

Ba ngày nay anh cũng khổ sở không hơn không kém. Nhưng anh bắt buộc bản thân phải kiềm chế

Đứng ở cửa bệnh viện nghe tiếng khóc không hồi kết của cô anh thật sự chịu không nổi nữa. Anh muốn ôm cô vào lòng anh không muốn cô khóc không muốn cô đau lòng, bởi đơn giản là vì... Anh còn đau lòng hơn cô

Tiểu Lạc vui đầu vào đầu gối toàn thân run bần bẩy. Giây phút ấy cửa bị đập ra bóng hình quen thuộc chọt lao vào ôm lấy cô. Tiểu Lạc như tìm thấy nguồn sống hai tay ôm chặt lấy như bỏ ra sẽ mất đi.

Mọi thứ nhanh như một giấc mơ, giữa bóng tối miền man cùng lớp sương dày đặc trong mắt. Tiểu Lạc cứ ngỡ là mơ

"Tân đừng bỏ em ở lại. Đừng bỏ em, em sai rồi, em rất sợ. Anh đừng đi được không.. Đừng đi" nước mắt tuôn ra ngày một nhiều.

Bóng hình đó cũng ôm chặt lấy cô nhẹ nhàng nói "Anh ở đây"

.....

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Anh đi ra đi

Tối nay đã là ngày thứ mười từ khi mổ cho tới giờ Tiểu Lạc vẫn chưa được xuất viện bởi lẽ thân thể phục hồi quá chậm chạp. Phần lớn đều do mất ngủ, ăn uống không điều độ dẫn tới vết mổ lành lặn lâu.

Đối với Tiểu Lạc mà nói thời gian không ngắn không dài đủ để mọi thứ xảy ra không có điểm dừng, khiến cô trở tay không kịp. Hơn hết mọi việc đều do cô gây ra nên chỉ có thể chịu đựng mà không hề dám oán thán nửa câu.

"Tôi có thể vào không?"

Tiểu Lạc ngồi trên giường chăm chú đọc cuốn tiểu thuyết ngôn tình trong điện thoại. Vừa hay có một giọng nói ở cửa vọng vào cô theo quán tính ngược lên nhìn liền thấy bác sĩ Hạ đứng ở cửa.

Cô liền nở nụ cười nhẹ "Mời vào"

Bác sĩ Hạ, bạn học cấp ba của cô, dạo gần đây cậu ta mới chuyển tới bệnh viện này. Tình cờ gặp cô còn không nhận ra cho đến khi thấy tên đầy đủ của

cậu thì mọi chuyện mới vỡ lẽ. Ngày tháng cấp ba bạn bè trong lớp chơi với nhau khá thân, cậu ta học lớp bên cạnh nên không thân cho lắm bây giờ lột xác hoàn toàn quả nhiên nhận ra không dễ..

"Đạo này trông cậu khá hơn rồi nhỉ"

Bác sĩ Hạ kéo ghế lại ngồi cạnh giường, hai tay đặt đầu gối ánh mắt vừa nhìn cô vừa cảm thán một câu. Tiểu Lạc tắt điện thoại cười cười.

"Cũng tốt. Nghe nói người khác sau ba bốn ngày có thể xuất viện mà mình tận mười ngày chưa thể xuất viện. Cậu nói xem có khi nào càng ở đây càng có bệnh không"

Nghe cô nói xong cậu ta chỉ cười ha ha, khuôn mặt cậu ta lúc cười nhìn duyên cực kì. Với thân hình cao to và nụ cười toả nắng này không khỏi khiến bọn con gái say nắng. Còn cô không có khả năng cho lắm

"Cứ tình hình này thì có thể xuất viện được rồi" bác sĩ Hạ nói một câu khiến cô vui hẳn lên. Nhưng đến câu tiếp theo thì..."Nhưng mà cứ ở lại thêm vài ngày đi"

Tiểu Lạc đưa tay đỡ trán. Ai chẳng biết cô muốn xuất viện lắm rồi, mấy ngày nay anh cũng có đến nhưng chỉ thỉnh thoảng. Hạ Miên cũng tới nhưng cô ấy còn đi làm, người ngày đến đều và đứng giờ chỉ có quán gia đưa cơm. Còn lại chẳng còn ai đến khiến cô chán muốn chết đi.. Aii

"Hạ Toàn, cậu là bác sĩ mà cho tôi xuất viện đi. Tôi không muốn ở đây thêm nữa" Tiểu Lạc mang ra bộ mặt vô cùng đáng thương nhìn cậu ta. Chỉ cần bác sĩ cho phép xuất viện thì cô được tự do rồi. Nhưng vẫn là vô ích

"Không được" Bác sĩ Hạ cũng kiên quyết không kém "Tôi nói này cậu vẫn cố chấp như xưa nhỉ. Nhớ lúc lớp cậu cứ cậu đi diễn văn nghệ ấy. Cậu sống chết không chịu đi cho đến khi uống nước lọc mà cứ cho là uống phải dung dịch thí nghiệm trong giờ hóa học. Để rồi.. ha.. ha Tôi nhớ lúc đó ai bị say nước lọc sống chết nói hăm mộ thầy dạy Lí nhỉ"

Nghĩ lại ngày xưa Tiểu Lạc không khỏi nghiêng răng. Quá khứ huy hoàng đó tốt nhất đừng nên đào bới lên, đào lên chính là sỉ nhục sự nhẩn nại của cô mà.

"Xi cậu có tin tôi đập cậu bay ra ngoài không hả" Cô trợn mắt nhìn cậu ta.

Bác sĩ Hạ không những không sợ mà còn dùng uy lực của mình áp đảo lại đối phương "Cậu thử đi, tôi sẽ cho cậu ở đến tháng sau"

Tiểu Lạc bắt quả lại bày ra vẻ mặt không hiểu chuyện, tiến lại gần cậu ta cười hi hi "Hạ, bác sĩ Hạ tôi biết cậu là người tốt mà. Hi.. Cậu đừng để bụng tôi chỉ đùa thôi. Cậu cho tôi xuất viện đi nha..cậu là người tốt mà tôi sẽ rất cảm kích cậu rất nhiều. Cho tôi xuất viện đi " nói xong thấy thiếu thiếu gì đó còn bổ sung thêm câu "Yêu cậu nhất luôn"

Bác sĩ Hạ nhất thời im lặng.

Vừa hay phía cửa phát ra tiếng động. Cả hai quay ra liền thấy Bạch Vĩnh Tân đứng ở cửa nhìn chằm chằm vô chỗ cô và bác sĩ Hạ. Tay cô còn nắm tay hẳn thấy ánh mắt kia của anh cô vội vàng bỏ ra.

"Hình như tôi đến không đúng lúc nhỉ"

Bạch Vĩnh Tân không những không bỏ đi mà còn tiến lại gần giường rồi ngồi xuống cạnh cô. Cánh tay còn đặt lên thắt lưng cô rồi kéo cô lại gần mình. Như ngầm nói cho đối phương biết đây là người của riêng mình anh.

"À không Bạch thiếu đừng hiểu lầm. Cô ấy chỉ muốn năn nỉ tôi cho xuất viện mà hành động thái quá. Nếu ngại đến thì nên khuyên cô ấy không nên xuất viện quá sớm" bác sĩ Hạ cũng nhìn ra biểu hiện "ghen" trong mắt anh. Nhưng cậu ta đâu có làm gì đâu.. Ha

"Việc liên quan tới cô ấy tôi không mượn cậu giải thích" anh từ tốn nói.

Sau khi Bác sĩ Hạ rời khỏi anh mới bỏ tay ra khỏi người cô. Anh rò xét từ trên xuống dưới từ trong ra ngoài cuối cùng chỉ đưa ra một câu

"Em muốn xuất viện?"

Tiểu Lạc gật đầu liên tục xong chỉ nhận lại hai từ

"Quên đi"

Tiểu Lạc nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn anh. Ngay cả anh cũng bắt cô ở nơi này, cô định nói gì đó để đối kháng lại nhưng nghĩ đến hậu quả như hôm trước tự đứng lại im bặt. Nuốt lời sắp nói xuống bụng.

Ở những giây phút cô tựa người vào người anh sắc mặt đột ngột thay đổi vốn từ hồng hào dần dần trắng bệch ra. Mùi hương trên người anh khiến cô khó chịu đến không thở nổi

Mùi tinh dầu hoa cúc.

"Hắt xì... " Tiểu Lạc khó khăn hắt hơi một cái. Rồi đẩy anh ra "Hắt..... Anh tránh ra em ra.. Hắt xì"

Bạch Vĩnh Tân vốn đang nhắm mắt định thần bỗng dựng bị cô đẩy ra, đến khi nhìn thấy sắc mặt cô anh không khỏi hốt hoảng.

"Tiểu Lạc em sao vậy... Bác sĩ mau.. mau tới đây"

Tiểu Lạc hắt hơi không ngừng thấy anh lại gần mình cô không khỏi sợ hãi, người lùi về sau vừa xua tay vừa nói " Anh đã đến chỗ người phụ nữ khác thì đừng tới chỗ em. Anh đừng lại gần em.. Anh đi ra đi.. "

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Dị ứng hoa cúc

Trong căn phòng bệnh nhỏ, một người con gái nằm ở giường sắc mặt tái nhợt chân mày co vào nhau. Đôi môi anh đào đỏ mọng hôm nào giờ đây ảm đạm khiến người ta cảm tưởng như không chỉ còn sót lại một chút sức sống..

"Tân... "

Một âm thanh nhỏ vang lên khiến Bạch Vĩnh Tân cùng Bác sĩ Hạ đồng loạt hướng tầm nhìn về phía giường. Trên đó Tiểu Lạc vẫn nằm lặng thinh môi mấp máy tên anh.

Thay vì cảm thấy hạnh phúc anh chỉ thấy đau xót tột cùng..

Tất cả đều do anh..

Nếu như anh không để người đàn bà kia chạm vào người thì đã khác

Nếu như anh đi tắm trước thì mọi chuyện cũng sẽ khác

Nếu như... Nhưng không có nếu như

"Lạnh... Em lạnh quá"

Tiểu Lạc kéo chăn nằm co người lại, đôi vai nhỏ nhún khẽ run run. Điều này lại càng làm trái tim thất lại

"Cũng may chỉ là tinh dầu hoa cúc nên không quá nghiêm trọng. Nếu như trực tiếp tiếp xúc với hoa cúc còn gây ra các triệu chứng nguy hiểm hơn như mờ mắt, mí mắt đỏ và sưng thậm chí còn có triệu chứng phù Quincke, phát ban trên da và lên cơn hen, còn cô ấy chỉ bị hắt hơi và cảm lạnh nhẹ. Đối với dị ứng hoa cúc nặng nhất là sốc phản vệ nó thâm nhập nhanh vào da và đường hô hấp"

Bác sĩ Hạ không ngừng giảng giải về căn bệnh dị ứng hoa cúc cho dù hẳn biết Bạch Vĩnh Tân không hề nghe hẳn mà chỉ chăm chăm lo lắng cho Tiểu Lạc, bác sĩ nói tiếp "Cho nên anh tốt nhất nên nghỉ và nhớ tất cả các loại mùi của tinh dầu hoa cúc để một khi đã tiếp xúc thì nên tránh xa cô ấy ra. Còn nữa..."

Nói rất nhiều Bạch Vĩnh Tân đều nghe hết chứ không phải như bác sĩ nghĩ. Anh hiểu rồi..

"Tôi hiểu.. Cảm ơn bác sĩ nhiều. Bác sĩ đã nói hết rồi chứ" không để bác sĩ lải nhải thêm anh đã trực tiếp đuổi khách.

Bác sĩ Hạ hiểu chuyện liền đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại anh và cô. Anh tăng nhiệt độ phòng lên rồi đến bên giường ôm cô vào lòng. Tiểu Lạc thấy ấm áp hơn liền rúc vào người anh chân mày cũng từ từ giãn ra.

"Tiểu Lạc, anh xin lỗi"

Khi cơn sốt của Tiểu Lạc đi qua anh liền nghĩ ra một trò mới. Cái này có hiệu quả hay không anh phải thử mới được. Anh lấy điện thoại gọi đi lát sau liền lấy chiếc laptop để lên kệ. Sau đó tiến hành tự đọc thoại.

"Bác gái, người khỏe chứ. Người đã nằm bao nhiêu lâu rồi nhỉ chẳng lẽ người không thức mặc con gái mình như thế nào sao" anh bỗng nhiên dừng lại, tiếp sau đó ánh mắt và giọng nói lộ ra vẻ bi thương hiếm thấy "Bác gái còn không dậy e rằng không thể thấy con gái mình nữa đâu. Cô ấy...cô ấy đã không qua khỏi cơn nguy kịch rồi"

Bên trong đó vẫn không có động tĩnh gì điều này lại làm anh thất vọng thêm vài phần. Anh tắt laptop rồi đứng dậy đi ra ngoài..

Trời đêm thật yên tĩnh

Ba giờ sáng thì chả yên tĩnh.

"Sâu a á.... "

"Dựa theo nền tảng về địa lí thì chiều sâu này vẫn chưa là bao nhiêu"

"Sâu." nhiều "quá.. Sâu"

"Nhất định phải sâu thêm nữa. Chỉ như thế mới đem lại kết quả cao..."

"Đi ra dùng.. Dùng lại đây"

"Sâu một chút đều không ảnh hưởng gì. Tôi chỉ cần kết quả, hãy cố gắng làm tốt vào"

"....."

"Hậu quả của việc phản đối tôi đã đề ra cứ thế mà áp dụng. Ta không thể không tiến vào... "

Bác sĩ Hạ vừa bước đến cửa định dơ tay lên gõ cửa thì một giọng nói của một người con gái tiếp sau đó lại là giọng của một người con trai. Lần lượt nói tiếp nhau như thế. Và sự thật khiến bác sĩ Hạ không dám nghĩ. Bên trong có gì mờ ám sao, theo như anh biết bệnh nhân hiện giờ có khi còn chưa tỉnh. Vậy tiếng nói ban này là ý gì..

Không lẽ anh ta đem tình nhân đến đây.

Mà không lẽ làm tình còn có thể áp dụng kiến thức địa lí.

Cái này anh rất mù loà, nhưng cũng thế để ảnh hưởng đến bệnh nhân được.

Bạn học tôi sẽ giúp cậu...

Nói là làm, Bác sĩ Hạ liền đẩy cửa đi vào để bắt quả tang đôi dâm phụ kia. Nhưng khi đẩy cửa vào thì mọi chuyện lại khác.

Bạch Vĩnh Tân đang ngồi trên ghế trên chiếc bàn nhỏ có rất nhiều giấy tờ, văn kiện còn có máy tính đặt ở trên chân. Cái này là bộ dạng đang làm tình sao.

Vậy lời đối thoại ban này rõ ràng phát ra từ đây. Thời gian không đủ để bọn họ xoá sạch hiện trường và dấu vết.

Trong khi bác sĩ Hạ ngẩn người thì nghe thấy anh nói

"Dự án này cứ theo xúc tiến ban đầu mà làm. Chỉ chiều sâu của nhà máy nên thay đổi còn những thứ khác phải giữ nguyên ban đầu. Tôi đặt hi vọng vào cậu, được rồi cậu làm việc đi. Công ty có việc gì phải báo ngay cho tôi, đừng để tôi phải thấy bất kì điều bất lợi nào xảy ra"

Nói đến đây Bác sĩ Hạ liền hiểu mọi chuyện.

Không ngờ đầu óc hấn lại có ngày đen tối đến thế

"Bác sĩ Hạ không thể có chút phép tắc nào sao" anh tắt máy tính từ từ đứng lên đến bên giường. Hồi nãy anh có nghe thấy cô nói, anh cũng dao động không ít làm Từ Cảnh phải báo cáo lại lần hai. Còn Tiểu Lạc ắt hẳn là nằm mơ thấy sâu rồi.

Cái tật sợ sâu không bao giờ bỏ được

Còn bác sĩ Hạ không lẽ hiểu làm sao. Cũng may hấn không cầm theo dao giải phẫu mà lao vào.

"Tôi.. Nhất thời quên mất. Tôi đến xem cô ấy thế nào rồi" Bác sĩ Hạ cười cho qua.

"Tôi nói trước cậu chỉ được kiểm tra bên ngoài. Bên trong đã có bác sĩ khác phụ trách" anh kéo ghế lại gần giường bệnh rồi ngồi xuống đó quan sát.

Bác sĩ Hạ "....." sự chiếm hữu của anh ta quá mạnh mẽ rồi.

Sau khi kiểm tra xong không có gì đáng lo ngại bác sĩ Hạ mới rời đi. Lần này suýt chút nữa là mất mặt đến thảm hại rồi.

Đến gần chiều Tiểu Lạc mới tỉnh dậy, cô mơ thấy rất nhiều sâu đang bò lổm còm đến gần mình. Quá ghê tởm

Amen..

Chưa kịp mở mắt tay đã chạm phải cái gì đó ngán ngán rấp rấp. Nghĩ đến lũ sâu lại không khỏi rùng mình tay quơ toát loạn.

Cánh tay vừa hay bị giữ chặt lại, cô mở mắt ra đập ngay vào mắt chính là khuôn mặt có chút tức tối của anh. Sau đó cô nghe thấy anh nói

"Em sợ anh tới mức đó sao"

Mới không phải như thế mà.

.....

22h-59. 23/8/2018 □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chờ anh

"Không phải... em là đang sợ..." Tiểu Lạc lắp bắp chưa biết nói ra sao. Không lẽ nói toạc ra là cô nằm mơ thấy sâu, mà hình như này cô đụng phải tóc anh nên mới nhột như thế. A không phải hình như là râu anh..

Cơ mà cô cũng không biết nữa.

"Nếu em sợ mùi hoa cúc thì trên người anh không còn. Vậy em sợ cái gì"

Tiểu Lạc hết cách liền kể toàn bộ mọi chuyện cho anh nghe. Nhưng có ai tin người đàn bà cận kề hai mươi ba xuân này còn sợ sâu chứ. Tuy nhiên anh lại tin cô.

Hắc.

"Anh tin không" cô hỏi anh.

Anh đưa tay véo nhẹ má cô, trên môi anh ẩn hiện ý cười "Anh tin"

Mấy trò trẻ con này anh cũng tin rầm rập. Người ta nói sau khi có người phụ nữ khác, một là người đó sẽ lạnh nhạt trời bỏ bạn hai là sẽ tỏ ra như không có gì và lấy lòng bạn để coi như chưa có gì xảy ra. Hoặc là cố tình làm thế để giữ mối quan hệ của hai bên..

Không lẽ anh cũng tham lam như thế sao?

Nhưng còn cô, cô không muốn chung với người đàn bà khác. Thật kinh tởm

"Người đàn bà đó là ai" cô nghi vấn hỏi anh. Nếu anh phủ nhận cô sẽ giành anh lại còn nếu không giành được thì vứt.

Nhưng cô vẫn là không nỡ dâng anh cho người khác.

Sự thật là thế nào?

Liệu có tàn khốc không..

Anh không nhìn cô một hồi lâu, đến lúc cô né tránh ánh mắt ấy anh mới từ từ lên tiếng, nội dung không liên quan tới câu hỏi của cô

Anh nói "Em tin anh không?"

Tiểu Lạc im lặng không lên tiếng. Bởi lẽ tin tưởng thì có thể thay đổi gì đâu.

Thấy cô im lặng không trả lời anh thấy hơi buồn bực, cô vẫn chưa thực sự tin tưởng anh..

"Vậy em cho là mối quan hệ giữa chúng ta là gì" anh nâng cằm cô lên để nhìn đối diện với mặt mình. Anh biết cách này là mình ép cô nhưng ngoài cách này anh không còn cách nào khác.

Tiểu Lạc nhìn vào sâu đôi mắt của anh, đôi mắt ấy nghiêm túc đến lạ thường. Nó làm cô cảm thấy hơi run sợ, cô vẫn còn nhớ ánh mắt tức giận hôm ấy. Thế là cô buột miệng nói

"Tình nhân" rồi đến "Ân nhân"

Thấy anh vẫn nhìn mình không dời mắt, như muốn chờ thêm câu trả lời khác. Thế là cô bổ sung thêm câu "Bạn"

Ngay lúc này cánh tay giữ cầm cô tăng thêm lực, mắt anh cũng mở to hơn nhìn cô. Biết rõ câu trả lời không như anh mong muốn, để ngăn anh tức giận vô cớ. Cô vội vàng nói thêm "Bạn.. Bạn gái.. À không người yêu"

"Còn nữa" anh lạnh nhạt lên tiếng. Ngữ điệu chính là đang rất kiềm chế

Tiểu Lạc không nghĩ ra thêm giữa bọn họ còn có quan hệ gì. Im lặng một lúc cô mới lên tiếng "Tuy chúng ta chung sống như vợ chồng nhưng cũng không thể coi là vợ chồng. Em thấy chúng ta không còn quan hệ nào khác"

Cô nói xong anh liền buông cầm cô ra, không nói lời nào mà nhưn người lại gần cô. Hai người nằm sát nhau, sát tới mức có thể cảm nhận được hơi ấm của đối phương. Hơi thở của hai người dần hòa quyện vào nhau. Anh hôn lên trán cô rồi trượt theo sống mũi rồi dừng lại ở môi cô. Anh ngậm gặm vừa liếm cánh môi dưới, vừa hay anh cũng chỉnh lại tư thế nằm để thoải mái hơn cho cả hai.

Khi tư thế ổn định, môi lưỡi anh bắt đầu hoạt động mạnh mẽ. Đầu lưỡi anh từ từ đi vào Tiểu Lạc chỉ cảm thấy những cái răng đều cảm nhận rõ lưỡi anh di chuyển qua.

Đầu lưỡi anh nhanh chóng lọt vào khoang miệng cô khi tìm thấy lưỡi cô anh mút mạnh một cái. Sau đó từ từ càn quét mọi ngóc ngách trong miệng cô.

Tiểu Lạc thấy khó chịu bởi lẽ anh không mấy khi hôn cô như thế. Môi lưỡi anh hoạt động dứt khoát mạnh mẽ, cộng thêm ánh mắt thâm trầm không lẫn dục vọng đó đều thấy được ý muốn chiếm hữu chiếm đoạt của anh mạnh liệt tới mức nào.

....

"Ngoài em ra, anh không hề chạm vào người đàn bà nào khác" đây là câu nói của anh sau khi rời khỏi môi cô. Anh tiếp tục "Người phụ nữ hôm qua ảo tưởng mình là vị hôn thê của anh. Sau đó anh không để ý cô ta đã thừa cơ nhào vào lòng anh. Anh nghe nói cô ta nằm phòng bên dưới chúng ta"

Tiểu Lạc có chút hơi buồn cười hỏi "Anh đây cô ta"

Anh thấy việc này quá đối bình thường nên từ tốn đáp "Không. Mà là đập"

Tiểu Lạc "....."

Anh thấy tâm trạng vui hẳn lên vì vậy anh liền muốn hôn cô thêm. Nhưng cô thì khác sau nụ hôn cuồng nhiệt ấy đầu óc cô càng choáng váng. Cô thực không muốn tiếp tục liên quay đầu né tránh nụ hôn tiếp theo của anh.

"Đừng, em thấy khó chịu lắm. Đầu em rất đau"

Đây là triệu chứng sau khi tỉnh dậy mà bác sĩ có đề cập tới. Vậy mà anh quên mất.

"Được rồi, để anh xoa huyết cho em. Quay mặt lại đi"

Anh nhẹ nhàng xoa huyết thái dương cho cô, tay anh lúc này còn nhẹ nhàng hơn cả tay con gái. Làm đầu cô dễ chịu không ít, kì thực lĩnh vực này anh rất thông thạo.

"Em mệt thì ngủ tiếp đi. Anh sẽ về nấu bữa tối cho em" anh bước xuống giường vừa đắp chăn cho cô vừa nói.

"Nhưng em không buồn ngủ. Anh về em chán chết mất" cô chỉ vừa nói xong anh đã nhét chiếc laptop vào tay cô rồi tiến ra cửa. Trước khi đóng cửa anh không quên để lại một câu "Chờ anh"

Sau một thời gian đi siêu thị Bạch Vĩnh Tân đã lái cả đồng đồ ở siêu thị về nhà. Với lời khuyên của bác sĩ, hôm nay anh sẽ nấu những món vừa ngon vừa bổ cho cô.

Anh dơ một miếng rau củ trước màn hình laptop rồi hỏi Tiểu Lạc "Em biết đây là gì không."

Qua màn hình nhỏ, Tiểu Lạc chăm chú nhìn rồi kết luận lại hai từ "Đu đủ"

Nhưng vừa nói xong thấy nụ cười bí hiểm của anh, cô liền biết mình đoán sai.

"Là bí đỏ. Em biết anh định nấu món gì không"

Tiểu Lạc trầm ngâm một lát "Canh bí đỏ"

Anh lắc đầu

"bánh flan bí đỏ" cô tiếp tục đoán nhưng vẫn không phải.

"Soup bí đỏ"

"Sai rồi là cháo bí đỏ" nụ cười trên môi anh càng đậm hơn.

Trong lúc chờ thức ăn chín anh bê đĩa nhỏ lại gần laptop. Anh nhìn vào màn hình rồi lại nhìn sang đĩa nhỏ

"Em nhìn xem thích quả nào anh ăn hộ em"

Tiểu Lạc nuốt nước bọt, trực tiếp nhắm "Vô si" rồi úp laptop xuống giường. Biết rõ người ta đang rất thèm mà còn..

Sau đó cô chỉ nghe thấy "Ồi.. Cháy, cháy rồi. Cá của tôi"

Tiểu Lạc phì cười.

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Bởi vì, Anh thích em

Ngày qua tháng lại thoát thoát đã đến ngày thứ hai mươi ở bệnh viện. Hiện tại là tám giờ sáng Tiểu Lạc vừa mới tỉnh dậy sau một đêm ngon giấc, không có anh nằm bên cạnh, mà không biết đêm hôm qua anh có tới đây không nữa. Đạo gần đây anh thường phải đến công ty suốt, bởi công việc của quý một còn tồn kho khá nhiều so với dự định ban đầu. Vì thế không chỉ mỗi anh mà tất cả các nhân viên đều phải làm việc cật lực.

Cả ngày vắng mặt nhưng đêm anh vẫn tới ôm cô ngủ sáng sớm lại đi mất. Thật là buồn chán quá đi.

"Cạnh" cửa bị mở ra Tiểu Lạc theo phản xạ hướng tầm nhìn ra phía cửa. Là Dục Hạ Miên tới, trong tay còn xách một túi gì đó rất là to.

"Lạc, tớ mua bánh bao cậu thích ăn tới đây. Còn rất nóng nhé" Hạ Miên vừa đi vừa hí hửng nói, chẳng mấy chốc cô nàng đã lao tới bên cạnh Tiểu Lạc

"Hề cậu không đi làm à" Tiểu Lạc lân la hỏi.

"Không, hôm nay tất cả công ty đều được nghỉ" Hạ Miên thông thả trả lời.

Tiểu Lạc trầm mặc. Công ty nghỉ hết mà anh không nghỉ.. Chẹp

Tiểu Lạc nhận lấy chiếc bánh bao nóng hổi từ tay Hạ Miên. Mùi bánh thơm lừng cộng thêm độ mềm dẻo của chiếc bánh không khỏi khiến người nhìn nuốt nước bọt một cái. Cô đưa lên miệng chuẩn bị cắn nhưng hành động này bị ngừng lại bởi hai người ở cửa đang bước vào.

"Chào buổi sáng" Cao Tư Nam bước vào tay cũng xách theo một giỏ quà bên trong có hoa quả, sữa...

Sữa tươi..

Tiểu Lạc nhìn mà rung mình. Âm ảnh sữa tươi lại bộc phát, nhớ đến mấy ngày sau phẫu thuật cái lúc mà anh và cô cãi nhau ấy. Bệnh cô chuyển biến xấu đi xong chỉ được uống sữa. Nguyên hai ngày chỉ được đựng tới sữa.

Thật bị thảm

Bây giờ có là sữa tươi không đường hay sữa trái cây hoặc sữa mẹ đi chăng nữa cô vẫn cảm thấy sợ hãi.

Tiểu Lạc cười khổ đáp lại Cao Tư Nam rồi bỏ luôn cái bánh bao nóng hổi vào túi. Nhìn thấy sữa là no rồi.

Thế là căn phòng bệnh nhân bỗng chốc náo nhiệt hẳn lên. Bốn người trò chuyện khá hợp nhau thình thoảng còn có tiếng cười khúc khích. Cho đến khi chuông điện thoại của Bạch Vĩnh Tân vang lên.

Anh nhìn số điện thoại rồi đi ra ngoài. Tiểu Lạc thắc mắc rõ ràng lúc nhìn điện thoại xong anh lại ngược nhìn cô. Anh hình như có chuyện gì giấu cô thì phải.

Lát sau chỉ thấy anh lao vào như một con lốc. Xong cô chỉ thấy mình bị ôm chặt rồi được bồng lên cao. Sau đó nghe thấy anh nói

"Tiểu Lạc, thật may quá. May quá rồi ha ha" giọng của anh không giấu nổi sự hạnh phúc bí hiểm ấy.

Tiểu Lạc " Có chuyện gì thế"

Bạch Vĩnh Tân đang cười ngoác mồm nghe cô hỏi xong người anh bỗng bất động, nụ cười ban nãy tắt lịm. Rồi anh buông bỏ một câu khiến người ta tụt cả hứng

"Em được xuất viện rồi"

An Tiểu Lạc "...."

Cao Tư Nam "...."

Dục Hạ Miên "....."

Cái gì đang xảy ra vậy? Được xuất viện có cần hạnh phúc đến như thế không??

Không khí có thêm vài phần kì dị. Không ai lên tiếng bởi bọn họ không biết nói cái gì.

"Được rồi nếu đã được xuất viện thì tôi cũng chúc mừng Tiểu Lạc. Công ty còn nhiều việc tôi đi trước " Cao Tư Nam là người đầu tiên lên tiếng phá tan không khí kì dị ấy. Nói xong hắn bước xa ngoài.

Bên trong ba người còn lại vẫn không biết nói gì. Bạch Vĩnh Tân vẫn còn bế Tiểu Lạc còn Hạ Miên ngồi bất động trên ghế, đang định mở miệng xin phép về thì Cao Tư Nam lại bước vào.

Hắn cười khỏ một cái nói "Tôi quên đồ"

Nói rồi bước đến vác Hạ Miên đi

Phòng bệnh giờ chỉ còn lại hai người vẫn đứng bất động mà ôm nhau.

Anh nhìn cô rồi dần dần cúi đầu xuống. Môi anh còn cách môi cô một khoảng tầm 10 xen ti mét.

Ngoài cửa lại có người bước vào.

Hai người bọn họ lại bất động.

Cao Tư Nam vẫn còn vác Hạ Miên, hắn cười cười "Nếu đã xuất viện thì cho xin lại giò quà" nói rồi xách đi ra ngoài. Phút chốc mất dạng.

Bạch Vĩnh Tân "...."

An Tiểu Lạc "...."

Nói là như thế nhưng bọn họ vẫn còn đứng ở cửa ngó đầu vào. Xem xét tình hình bên trong

"Anh đang làm trò gì thế" Hạ Miên hỏi hắn

"Suýt. Chờ bọn họ sắp hôn nhau chúng ta lao vào lần nữa"

Đúng như dự định, đến khi môi anh gần chạm vào môi cô thì bọn họ lại lao vào.

Lần này Cao Tư Nam không nhịn nổi nên hắn cũng cười ngoác mồm, hắn gãi đầu cố gắng nhịn cười nói "À cho em yêu tớ xin lại cái bánh bao "

Hắn vừa nói xong rồi lao ra ngoài.

"Ha ha.. Cái mặt của hai bọn họ lúc ấy thật là ha ha"

Bạch Vĩnh Tân chỉ hận không thể đáp hai bọn họ xuống thùng rác. Hừ

Cứ tưởng lần này anh sẽ hôn cô tiếp nào ngờ anh bỏ cô xuống rồi bảo cô "Em đi thay quần áo rồi chúng ta về nhà. Ngoan, mặc kệ bọn họ chúng ta khi khác lấy lại cả vốn lẫn lãi"

Tiểu Lạc đi thay quần áo, lúc thay mới nhớ ra hôm nay là sinh nhật ba nuôi cô.

Cô bước ra ngoài thấy anh đang ngồi trên ghế không biết anh đang nhìn gì nhưng chỉ thấy anh khác ngồi cười. Trông anh lạ lắm

Tiểu Lạc rùng mình.

Cô thà để anh cho người đàn bà khác chứ không thể cho anh đầu quân cho viện tâm thần được. Hắc

"Anh đưa em ra khu nghĩa địa được không. Em muốn gặp ba em"

Anh giật mình thu lại nụ cười "Được"

Đứng trước ngôi mộ của một người đàn ông có nụ cười hiền hậu. Tiểu Lạc bất giác nhớ đến cảnh ông nằm trên vũng máu giữa lòng đường. Rồi lại đến những ngày tháng cha con cùng nhau sống những ngày tháng hạnh phúc ấy. Nỗi xót xa dâng lên

"Ba khỏe không, con đến thăm ba đây" Tiểu Lạc không ngăn được nước mắt vừa nói xong thì nước mắt cũng trực trào rơi xuống. Một người ba tốt như thế tại sao ông trời lại cướp mất đi.

Tại sao chứ?

Anh đứng cạnh không kim được mà ôm cô vào lòng. Sau cái ôm Tiểu Lạc thấy tâm trạng ổn định thêm được mấy phần. Cái ôm mang theo sự chia sẻ cảm thông sâu sắc này khiến cô nhớ đến cái ôm cũng tại nơi này hôm ba nuôi cô mới mất ấy.

"Đêm hôm đó là anh phải không" Cô hỏi anh.

"Phải"

"Bà Triệu cũng là anh bảo tới"

"Phải"

Tiểu Lạc xoay người đối diện anh "Tại sao anh lại làm thế" lúc đó chúng ta chưa quen nhau

Anh đưa tay nâng cằm cô lên đồng dạng nói "Bởi vì, Anh thích em"

Nói rồi anh cúi xuống hôn cô.

Nhưng có một vật thể vừa to vừa đen lao tới. Bọn họ chưa kịp hôn nhau đã phải dừng lại. Sinh vật phá đám không quên bỏ lại sự châm chọc

"Quạ... Quạ...Quạ"

....

Mấy cái nhảm nhí này đáng lẽ không có trong chương dự định tiếp theo của mình. Nhưng đành tạm. □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Anh sẽ cố gắng!

Ngồi trong xe, Tiểu Lạc không khỏi nghĩ về những chuyện trước kia. Ba nuôi cô là Trương Quân, ông cùng cô đến thành phố B này từ năm sáu tuổi chính là lúc cứu Bạch Vĩnh Tân xong. Đến đây không có người thân thích nào, và lại ba cô cũng không nhắc đến người thân của ông. Cho nên đến lúc mất cũng chỉ có vài người đến thăm viếng, điều mà cô nghĩ không ra nhất là sự xuất hiện của bà Triệu, bà nói mình là họ hàng xa của ba nuôi cô. Bà ở lại bầu bạn và an ủi cô không ít. Chỉ không ngờ bà ấy lại là người anh phải tới.

Còn về việc cái ôm ở khu nghĩa địa, đêm hôm đó cô lui thủi một mình ra trước mộ ba nuôi ngồi giữa trời mưa hơn hai tiếng đồng hồ. Vừa khóc vừa đọc thoai một mình cho tới khi không còn sức lực mà gục xuống. Ngay lúc ấy một vòng tay đã ôm lấy cô, một cái ôm chứa đầy sự đồng cảm, cái ôm đứng như cái ôm vừa nãy. Mặc dù lúc đó bản thân đã gục xuống nhưng khi tỉnh lại và cho đến bây giờ vẫn không quên nỗi cái ôm hôm ấy.

Cũng lại là anh.

Rốt cuộc là như thế nào. Khi đó cứ cho là anh đã mua cô. Nhưng quan tâm đến mức như thế thì quả là khó hiểu..

Tiểu Lạc chăm chú nhìn ra cửa tâm trạng hơi rối bời nhưng nghĩ đến câu "Bởi vì anh thích em " thì bỗng nhiên vui hẳn lên. Muốn phiên lập tức bay mất

Tiểu Lạc không nhận được mà liếc nhìn anh vài cái sau đó lại nhìn ra ngoài. Phát hiện hai người đã đi qua khỏi khách sạn Du Dân, cô mới lên tiếng hỏi

"Chúng ta đi đâu thế"

Anh vẫn chuyên tâm lái xe, từ từ tốn đáp "Về nhà"

Về nhà, kì này là anh không cho cô ở đây thật rồi. Lúc trước là sự kiện canh rong biển bây giờ lại là viêm ruột thừa.. Ở cùng anh mọi thứ cùng dần đến một lúc như thế. Haiiii

Đi khoảng thêm mấy trăm mét thì anh rẽ vào một con đường khác, dần dần trước tầm mắt xuất hiện một căn biệt thự rất to lớn, phong cách châu âu hiện đại, màu sơn hài hoà trang nhã tinh tế. Nhất là cánh cổng màu đen bên trên là dàn hoa tử đằng. Thật đẹp..

Cổng đã mở sẵn xe dần vào trong đi được một đoạn rồi dừng lại. Anh xuống xe cô thấy vậy liền xuống theo. Chỉ là xuống xe cảnh tượng này khiến Tiểu Lạc có vài phần kinh ngạc.

Khung cảnh này thật sự không thể đánh giá nổi.

Đẹp thế này mà không được ghi danh thành danh lam thắng cảnh thì đúng là phí phạm tài nguyên quốc gia mà.

Ấn tượng nhất với cô chính là hồ nước thu nhỏ với những mòm đá phủ hoa và tiếng nước chảy róc rách. Điều khác rất chi ti mỉ, kết hợp giữa phong cách kiến trúc miền quê nước Pháp với phong cách hướng á đông. Ngoài đá ra còn có vài chiếc thùng nước xếp tầng được cố định. Bên cạnh những bông hoa xinh đẹp là những dòng nước chảy xuống lấp lánh dưới ánh nắng càng tôn thêm vẻ đẹp sắc sảo của hồ nước.

Men theo dòng suối nhỏ được xếp đá dọc theo bờ là những bông hoa lưu ly nhỏ nhắn xinh xắn, có chiếc cầu nhỏ dẫn lối sang con suối. dưới bóng cây phong là một cái bàn có mấy cái ghế, bên cạnh là chiếc xích đu gỗ khá đẹp mắt.

Còn bên kia....

"Thiếu gia, thiếu phu nhân đã về để tôi vào nhắc người làm một tiếng"

"Không cần"

Cô mãi ngẩn ngía mãi mà anh cũng để mặc cô nhìn. Cho đến khi quản gia cất xe trở lại, ông vừa lên tiếng thì cô cũng vừa đánh thức được suy nghĩ của mình. Anh bây giờ mới đến cạnh cô, anh nhìn cô cười lộ ra hàm răng trắng muốt. Nhìn biểu cảm thích thú của cô anh rất hài lòng.

"Thích không" anh hỏi cô.

Tiểu Lạc hứng thú nhìn khuôn rồi mắt đáp "Thích"

Anh nắm lấy tay cô rồi kéo cô vào ngôi biệt thự ba tầng kia "Còn nhiều chỗ thú vị hơn để anh đưa em đi"

Vào đến đại sảnh xuất hiện đầu tiên là một chiếc đèn chùm thiết kế rất tinh xảo màu sắc khá trang nhã rất phù hợp với căn phòng. Bên kia là bàn ghế, ti vi, từ lọ hoa to cho đến thùng rác cũng sang không kém phần nào.

Bên kia là bếp và phòng ăn, thoát nhìn căn bếp vô cùng nhiều tiện ích bởi đầy đủ mọi thứ. Chiếc bàn ăn không quá lớn bên trên có ba chiếc đèn thả treo xuống. Vào bếp đã thấy đối.. Chẹp

Anh dẫn người làm đồ ăn sau đó lại kéo cô sang bên cạnh. Là hệ thống bể bơi trong nhà, có chiếc cầu to đi qua bể bơi theo lối đi ra ngoài kia là hoa viên. Bên cạnh bể bơi có bàn ghế đầy đủ..

Anh lại kéo cô lên tầng hai, men theo cầu thang là những khung ảnh nhỏ vừa và lớn. Phòng ngủ cũng khá rộng rãi, nội thất trong phòng cũng rất đẹp.

Đến đây hai người đi ăn sau đó trở về phòng đánh một giấc thật dài. Cho tới chiều..

Ở tầng ba anh đưa cô vào một căn phòng rất rộng lớn, bên phải được bày biện tất cả các đạo cụ âm nhạc như dương cầm, trống.. Bên trái là một quầy pha chế có rất nhiều chiếc ly to nhỏ đầy hình thù.

"Em ngồi đây để anh pha chế nước uống cho em" anh vừa nói vừa bước vào chỗ pha chế. Nguyên liệu anh đã chuẩn bị sẵn chỉ cần pha chế là xong. Anh làm rất chi là thuần thục.

Tiểu Lạc còn hơi bất ngờ bởi tài năng của anh. Nhìn anh một hồi cô mới men tới những đạo cụ âm nhạc. Cô ngồi trước đàn dương cầm đánh lên một bản nhạc. Phút chốc cả căn phòng chìm trong bản nhạc sonata ánh trăng. Bạch Vĩnh Tân chỉ trang trí cho đẹp anh cũng không ngờ là cô cũng biết đánh đàn.

Anh đưa cô ly Mojito dâu chanh, còn của anh là ly Cocktail.

Ngon cực kì.

Cuối cùng đi hết ngày còn chưa khám phá hết mọi xó xỉnh của ngôi nhà.

Thật quá xa xỉ.

Trời về khuya, Tiểu Lạc đi vệ sinh ra thấy anh nằm ở giường liền đi đến nằm cạnh.

"Em à, anh còn có cái này rất thú vị. Em muốn khám phá không"

"Có, tất nhiên là có rồi, mà nửa đêm còn có cái gì thú vị chứ" cô hứng khởi

"Lăn giường"

"Không thèm. Xì"

"Anh bị cấm dục hai tháng rồi đó"

"Ai biết anh ở Mĩ có lén phéng với con nào hay không"

Vừa xong ai đó đã bị đè xuống "Giờ anh lén phéng với em đây"

"Không, em sợ không chịu nổi"

"Anh biết mình không thể nhẹ nhàng nhưng Lạc, anh sẽ cố gắng!"

.....

Còn sau đó, đừng nghĩ nữa tớ rất choong sáng ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Làm loạn ở biệt thự

Sáng ngày hôm sau khi Tiểu Lạc tỉnh dậy đã thấy anh quần áo chỉnh tề chuẩn bị đi làm. Phát hiện cô tỉnh dậy anh liền bước đến bên giường rồi ngồi xuống cạnh cô.

"Ngủ thêm đi" anh xoa nhẹ đầu cô. Hành động trẻ con này anh rất ít khi làm mà..

"Em cũng muốn đi làm" Tiểu Lạc nhẹ nhàng cầm lấy tay anh xấn tay áo giúp anh.

Nghe đến đi làm chỉ thấy mặt anh cứng ngắc, anh lạnh nhạt nói "Ở nhà"

Tiểu Lạc bĩu môi nhưng cánh tay vẫn không ngừng mà chuyển lên sửa cavat lại. Sức khỏe cô cũng tốt rồi vì điều gì mà không cho cô đi làm chứ. Cô bắt năn nói "Em không thích. Em muốn đi làm, em khỏe rồi mà"

"Vậy tôi qua ai kêu chưa khỏe hả?"

Nghĩ lại tới qua, cô chỉ viện cớ để không tiếp tục làm việc ấy. Nhưng lúc đó anh không dừng lại cô còn tưởng anh không nghe thấy. Đấy rõ ràng chỉ cần đạt được mục đích thì có thể giả ngu hay giả điên mà.

"Anh..." cô định nói nhưng nghĩ lại lại thôi. Mặt cô rất mong không thể nhắc lại được...

"Nghe lời ở nhà, em chán có thể học nấu ăn, đánh đàn hay học pha chế đi. Đến khi nào tâm trạng anh tốt anh sẽ xem xét lại. Anh đi làm đây" anh không quên thom vào má cô một cái rồi đứng dậy đi ra ngoài, đến cửa còn ngoái đầu lại "Anh rất bận sẽ về muộn đừng chờ cơm"

Đấy tâm trạng phoi phoi như thế mà bảo còn nói khi nào tâm trạng anh tốt anh sẽ xem xét lại.

Bỗng chốc Tiểu Lạc thấy tương lai mù mịt.

Trong khi mình cứ như con chim được nuôi nhốt trong lồng. Chờ ngày lên thót.. Oimeoi

Tiểu Lạc rời giường đi vệ sinh cá nhân, ăn sáng lượn lờ vài vòng quanh biệt thự đã hết cả buổi sáng. Đến chiều liền vô phòng đạo cụ âm nhạc, mắt thấy cây sáo liền sáng mắt lên.

Học thổi sáo cũng không tồi đấy.

Nhưng trước tiên học pha chế trước đi. Nguyên liệu có sẵn cô lên mạng tìm được khá nhiều đồ uống dễ làm

Vậy thì cô sẽ thử làm trà sữa đi

Tiểu Lạc lấy túi trà lọc ra ngâm với nước sôi, sau đó đem sữa tươi và sữa đặc vào bình lắc.

Lắc lắc và lắc

Kiểu như mấy bác pha chế chuyên nghiệp sẽ tung lên và bắt lấy.

Con mẹ nó, cô tung chục lần rơi cả chục.. Cười khở.

Lắc chán rồi đổ ra cốc, rồi đổ trà thêm đá thêm siro vị nho vào. Cuối cùng cũng ra..

Tên ten...

Tiểu Lạc nuốt nước bọt nhìn thành quả. Nhưng kiệt tác đầu tiên vẫn là không dám thử. Vừa hay có tiếng quét dọn ở ngoài, cô liền mở cửa ra thấy một nữ giúp việc. Cô liền gọi vào.

"Phu nhân có gì cần dặn ạ" nữ giúp việc còn trẻ tầm khoảng hai lăm tuổi gì đấy.

"Cô uống trà sữa tôi làm thử đi" cô cười sáng lạn rồi đưa ly trà sữa cho nữ giúp việc

"Tôi không dám" nữ giúp việc xua tay không dám nhận ân đức này.

"Có gì mà không dám chứ. Uống thử đi nhìn cũng hấp dẫn mà, tôi không bỏ thuốc gì đâu đừng lo "

Nữ giúp việc nuốt nước bọt nhận lấy, nhìn cũng khá đẹp nhưng nhìn kĩ thì hơi kinh kinh. Nhắc ly cho vào miệng cũng ngọt ngọt, lợ lợ

Nữ giúp việc khó nhọc nuốt xuống.

Tiểu Lạc khá hài lòng.

Cô làm cũng ngon phết đấy chứ. Kkk

Năm phút sau nhờ chính đãi ngộ của bà chủ xinh đẹp. Nữ giúp việc cật lực chạy vào nhà vệ sinh..

Tiểu Lạc hóa đá

Không tồi mà..*cười chảy nước mắt

Đến tối cô không nhận được mà gọi cho Dục Hạ Miên kể lể "Tớ chán quá suốt ngày ở nhà. Kể cho cậu nghe nhờ chính sách đại ngộ của tớ dành cho nữ giúp việc đang xinh đẹp hiền lành sau nửa ngày trong nhà vệ sinh đã hưởng từ hạnh phúc tới khổ đau. Bước từ nhà vệ sinh ra tớ còn trắng bạch cốt tinh chuyển thể. Ha ha"

Dục Hạ Miên bên đó lau mồ hôi "Chúc mừng cậu, cậu đã bị liệt vào danh sách bà chủ độc ác của năm. Ha ha cậu cứ từ từ mà ngồi đợi xem nữ giúp việc kêu gì cũng cuốn gói đi hết"

"Có cậu mới độc ác ấy, bản cô nương đây hiền lành chất phát nhá. Đừng có bôi nhọ nhân cách cao đẹp của tớ" Tiểu Lạc hoàn toàn tin tưởng vào bản thân mà khẳng định một mạch.

Vừa nói xong thì Hạ Miên đã tắt máy. Tiểu Lạc thầm phỉ nhổ con bạn mất lịch sự này

Lúc anh về nghe tin từ quản gia, anh đến gặp thẳng nữ giúp việc đó "Quản gia sẽ đem thuốc đầy đủ cho cô, hơn nữa sẽ tăng lương gấp đôi cho cô. Còn cô, trước khi vợ tôi học pha chế xong cô còn phải thử dài dài "

Nữ giúp việc "...." Cíuuuuuu me

Còn anh nói với cô " Em ghen với đứa nào trực tiếp nói với anh. Em không cần phải khoe ra năng lực của bản thân như thế. "

Tiểu Lạc "...." cô không đánh ghen mà cũng không có khoe tài năng mà

Trong khi anh vào thư phòng làm việc thì cô đem sáo ra thổi. Bàng âm là như này..

Đồ Rê Mí Đồ Đồ Rê Mí Rê...

Còn Tiểu Lạc thối ra như sau

"Phù.. Phù.. Phệc.. Phệc..Phù"

Nhiều âm thanh đánh thép vang lên. Khiến cả biệt thự được một phen khiếp sợ.

Thậm chí còn có cả xe đón người tới viện tâm thần ở trước cổng biệt thự.

Anh sờ trán cô rồi lắc đầu nói lớn lên "Hôm nay các người cho cô ấy ăn cái gì rồi hả. Phu nhân không bình thường lại tôi thịt các người "

Người làm "...." oan uổng quá.

Anh: bảo em học mấy cái này đúng là sai lầm của sai lầm mà

Cô: đầu em thấy rất đúng là đằng khác ấy. Ngày mai em sẽ học thêm đàn nhị, trống và cả kèn nữa

Anh:..... nghĩ tới cảnh cô kéo đàn nhị trong nhà, mồ hôi ứa ra đầm đìa... Vợ anh uống nhầm thuốc gì rồi.

người làm: phu nhân ăn gì chúng tôi cúng...

.....

Ngày lễ của tớ là đâm đầu vào truyện, còn các cậu ngày lễ như nào ☐

#2/9/2018 BG mưa tầm tã..

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Vợ tôi không thích ngoại tình

Trời đêm tĩnh mịch, Tiểu Lạc đứng ở ban công ngắm nhìn bầu trời về đêm. Có vài áng mây nhỏ nằm im lìm ở khoảng không, vài ngôi sao nhỏ lấp lánh. Thiếu vắng nhất là ánh trăng.

Tiểu Lạc mặc chiếc váy ngủ đứng ngắm người một hồi lâu. Cho tới khi những cơn gió lạnh thổi từng đợt cô mới đi vào phòng ngủ.

Chín giờ anh còn chưa đi làm về..

Cô lặng lẽ vào phòng mang chiếc gối ôm ra ôm rồi từ từ lăn vào giấc ngủ.

Sáng ngày hôm sau cũng chỉ thấy chiếc gối ôm trong tủ quần áo. Ngoài ra trên giường không còn ai lẫn vật dụng gì khác. Vài bữa nay cô còn chưa kịp nhìn mặt anh, đêm định bụng chờ anh về thì ngủ thiếp đi lúc nào cũng không hay. Sáng ra ngay cả báo thức cũng bị tắt lúc nào không biết.

Dạo này anh thật sự rất bận đến thế sao? -_-

Dưới bóng cây phong nhỏ, Tiểu Lạc ngồi đọc cuốn sách ngôn tình. Trên chiếc bàn là một đĩa hạt dưa, một đĩa nho và một cốc nước trái cây. Đọc tí mĩ hết trang này đến trang khác cho đến khi..

Trên chuyện xuất hiện tình tiết nữ chính sẽ đem đồ ăn tới công ty cho nam chính, sau đó nam chính sẽ bắt ngờ rồi hạnh phúc rạng ngời. Rất sến sảm.

Nhưng mà việc này hẳn là không tời.

Hơn nữa còn có thể gặp được anh.

Nghĩ là làm, Tiểu Lạc phóng như bay vào phòng thay đồ bắt quá trong tủ hoàn toàn là váy không có nổi áo sơ mi. Thế là cô quyết định vào siêu thị ra sẽ đi mua thêm vài bộ quần áo bình thường. Mặc dù có quê mùa nhưng thoải mái là ô tô kê rồi.

Xong giai đoạn đầu, giai đoạn tiếp theo khó khăn lắm mới thuyết phục được quản gia cho ra ngoài. A Tâm sẽ là người lái xe đưa cô đi, hẳn một mạch đi đến siêu thị, nhận xách đồ không cần nhân không phiền hà. Căn bản anh ta rất hiểu chuyện..

"Lạc Lạc, là Lạc phải không??"

Tiểu Lạc đang tỉ mỉ trộn những loại tô mớ hạo hạo thì bất ngờ bị dừng lại bởi một giọng nói của một người con gái. Tiểu Lạc ngược lên nhìn liền thấy Ôn Thanh - bạn cùng phòng những năm tháng đại học. Từ khi chia tay đến giờ cô cũng chưa gặp lại cô ấy.

"Ôn Thanh" Tiểu Lạc mỉm cười đáp lại. Sau đó đưa tô mớ cho A Tâm

"Ê. Dạo này câu được rùa vàng rồi à" Ôn Thanh cầm lấy tay cô cười cười nói

Tiểu Lạc toát mồ hôi, cười khỏ "Cho là như thế. Nhưng là người ta câu được tổ hỉ"

"Được rồi. Minh có việc hẹn cậu khi khác nhá. Mà nhớ gọi Hạ Miên đi cùng" nói rồi Ôn Thanh chạy đi mất.

Rời khỏi siêu thị, A Tâm đi vào để đồ còn cô đến một nhà hàng thời trang bên cạnh. Phở xá giờ này cũng khá đông đúc, bỗng nhiên có một cậu thanh niên từ phía trước lao đến thật nhanh. Cô chưa kịp tránh, quả nhiên đã bị hất va vào khoảng khắc bị va mạnh vào như thế cô cũng không thể chống chọi nổi.

Tương chừng như mình sẽ tiếp tục tiếp ma sát với mặt đường lạnh lẽo thì một vòng tay đã đỡ lấy cô

Thật hết hồn!

Người đỡ cô là một người con trai khoảng cỡ tuổi như Bạch Vĩnh Tân. Ấn tượng ban đầu là hấn có đẹp trai nhưng vẫn không thể bằng cái thẳng ở nhà cô được. Kkk

Do hơi hoảng nên nhanh chóng cảm ơn rồi chạy đến xe rồi về nhà. Quần áo mưa sau đi..

...

Nửa giờ sau tại công ty.

Bạch Vĩnh Tân đang ngồi kí vài bản kế hoạch cho quý hai thì cửa đột nhiên bị mở ra. Bước vào là một người khá là đẹp trai nhưng nào có thể bằng anh. Hấn là Du Khởi.

"Cậu vẫn mất lịch sự như thế à" Bạch Vĩnh Tân chỉ liếc nhìn một cái rồi tiếp tục làm việc

"Cậu không làm gì mờ ám thì cần gì phải gõ cửa chứ " Du Khởi nhanh chóng bước đến bàn trà rồi rót ra chén uống một ngụm.

"Lăn đi. Tôi rất không rảnh" anh trực tiếp đuổi người

Nào ngờ hấn lại đến cạnh bàn làm việc của Tiểu Lạc nhắc khung ảnh của cô chụp hôm đi biển kia lên. Mấy cái này anh cũng không bận tâm lắm mặc hấn, dù sao anh cũng rất bận. Lát nữa liền phải đi họp ngay

Du Khởi cầm khung ảnh đến bên bàn anh nhìn đắm chiêu. Rồi cũng tuôn ra một tràng

"Đây là cấp dưới của cậu à. Trông khá giống với cô gái mà hôm nay tôi cứu ở vỉa hè. Thật không ngờ trong ảnh cũng xinh đẹp như ở ngoài vậy. Dạo này ế ẩm quá mà bà nội thì cứ thúc giục, không bằng cậu giới thiệu cho tôi đi."

Bạch Vĩnh Tân nghe xong chỉ cau mày rồi hỏi lại "Cậu nói cái gì, ở vỉa hè làm sao"

Du Khởi đành kể lại sự thật....

Vừa hay có tiếng gõ cửa, lần này là cô bước vào.

Cô chọn chiếc váy màu tím nhạt dài đến đùi, để tránh nhân viên ở công ty biết mặt cô đã lỏ theo cái kính râm to. Che gần hết khuôn mặt, mấy cô tiếp tân liền ra hỏi cô muốn gặp ai.

Tiểu Hạ làm công việc đón khách, cô cũng coi như thân một chút với cô ấy. Giờ cô như này hấn là không ai nhận ra mà..

Đang mải nghĩ ra cách lên để không lộ mặt thì cô gặp Diêu Trì. Thế là lên một cách dễ dàng, tiện gặp cô đưa cho anh ta và Từ Cảnh một suất cơm trưa cô đã chuẩn bị sẵn. Anh ta cảm ơn rồi rít cười sáng lạn y như cuốn tiểu thuyết kia viết..

Bước vào phòng của Tổng Giám Đốc quen thuộc đập vào mắt chính là cái tên đã cứu cô. Hấn quen Bạch Vĩnh Tân..

"Chào anh" cô nhìn Du Khởi rồi hướng về phía anh cười cười "Chào Boss"

Du Khởi tỏ ra rất hào hứng, hấn cũng chưa từng nhìn thấy người nào mà mới gặp đã khiến hấn rung động. Cái này gọi là yêu em từ cái nhìn thứ hai à..

"Chào em xinh đẹp. Chúng ta lại gặp nhau rồi!" thấy cô bước đến hần theo bản năng dơ tay ra nhưng mà cô lại bước qua hần. Khiến hần bất động

"Em đem com tới cho anh. Anh ăn cho nóng" cô đem lồng com đặt trên bàn đem đồ ăn ra cho anh.

Sắc mặt anh không tốt cứ nhìn cô mãi mà không nói gì. Chẳng lẽ hạnh phúc quá không nói nên lời.

"Đút cho anh" một câu nói khiến cả cô và Du Khởi bất ngờ. Tiểu Lạc không thắc mắc trực tiếp gấp đồ ăn đút cho anh.

Du Khởi bị một màn này làm cho hoang mang. Cấp dưới bị áp bức bóc lột đến như thế sao?

Ánh mắt dò xét của anh vẫn không thay đổi, cô có chút khó chịu. Đây không phải tình tiết trong ngôn tình đã nói mà.

Thật méo có thể tin nổi!

Chỉ vừa mới ăn xong anh đã trực tiếp vác cô vào trong phòng ngủ riêng. Cô vẫn chưa hiểu gì hết thì đã bị anh lột sạch đồ, anh dò xét tỉ mỉ từng miếng da thịt của cô. Thấy không có gì đáng ngại lại mặc vào cho cô, chân mày anh mới từ từ giãn ra.

"Em ở yên đây kiểm điểm lại việc mình đã làm đi. Chờ hợp xong anh sẽ trực tiếp xử lý em" anh nói rồi đi ra ngoài. Bỏ lại cô ngơ ngác không biết gì

Vừa ra ngoài liền thấy Du Khởi và Từ Cảnh.

Thấy Du Khởi định mở miệng nói thì anh chỉ bỏ lại một câu "Vợ tôi không thích ngoại tình" rồi đi ra ngoài vào phòng họp..

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Vì một bữa ăn mà mất em

Đúng như anh nói, sau khi hợp xong cô liền bị lôi xềnh xệch về nhà. Kì này thâm rồi sao, cô lại làm gì anh tức giận chứ

Không lẽ, cái tên kia đã nói cái gì không nên nói rồi sao.

Mặc dù tức giận nhưng không hần là như thế.

Trời khá nắng, dự đoán rằng anh sẽ cứ thế lôi cô vào nhà. Không ngờ được rằng anh lại bắt cô ngồi chờ đến khi người làm mang ô ra.

Rồi cả hai vẫn đi chung một cái ô. Iiii

"Hôm nay là ai đã không cản phu nhân đi ra ngoài"

Vào đến trong nhà anh cho triệu tập hết người làm trong nhà. Số lượng đông đúc vào khoảng hơn chục người.. Đại khái là nhìn như mấy đội bóng vậy.

Anh hắng giọng nhẹ hết mức có thể. Người làm nghe xong lông tơ còn nước dưng hết lên.

Không ai lên tiếng trả lời.

Bọn họ ngoài quản gia và A Tâm thì không ai biết cô ra ngoài.

Kì này người làm chắc còn nước cuốn gói về quê. Từ trước đến nay người làm quả nhiên chưa thấy thiếu gia tức giận lần nào. Nhưng từ khi đưa người mang danh nghĩa thiếu phu nhân về, số lần tức giận đạt đến đỉnh điểm.

Tiểu Lạc cắn cắn móng tay.

Đều là do cô, bọn họ mà bị đuổi hết. Cư nhiên hình tượng của cô trong mắt bọn họ sẽ mất hết. Cô làm cô chịu ô kê

"Là em tự muốn ra ngoài không liên quan tới bọn họ. Anh có phạt thì phạt em, muốn đuổi thì đuổi em đi " giọng cô không đủ lớn nhưng cũng đủ để mọi người nghe rõ ràng

Hình tượng nữ bà chủ xinh đẹp đã dần dần khôi phục.

"Đi lên phòng" cô vừa nói xong thì anh lớn giọng. Tiểu Lạc không dám ho he từng bước lên phòng..

Người làm chúc may mắn!

"Phu nhân ra ngoài mà cũng không ai hỏi ý kiến của tôi. Mấy người coi tôi là ông chủ hay bù nhìn hả. Nếu hôm nay phu nhân có mệnh hệ gì các người đừng mong sống yên ổn. Com tôi nay nhịn hết cho tôi" anh giáo huấn xong trực tiếp lên phòng ngủ

Đề lại người làm với đồng mò hôi lạnh.

Amen.. Đây là sự nhân nhượng hết mức có thể.

Trong phòng ngủ, Tiểu Lạc đang ngồi cắn hạt dưa thì anh mở cửa vào. Bất giác cô bị dọa tới mức nghẹn.

"Khụ... Khụ" cô không ngừng ho

Anh lắc đầu đi rót cốc nước cho cô. Cô uống vội vàng kèm theo được anh vỗ vỗ lưng thì cơn nghẹn mới thuyên giảm phần nào.

"Đờ chưa" anh hỏi cô

Tiểu Lạc lẳng lặng gật đầu

"Giờ chịu phạt được rồi chứ" anh không quên nhìn cô cười gian.

Tiểu Lạc không muốn bị chết mà không rõ nguyên nhân. Thế là cô buột miệng hỏi "Anh không thích em đưa com tới cho anh"

Anh cũng buột miệng đáp thật "Thích"

"Vậy còn vì cái gì mà anh tức giận" cô tỏ ra vẻ khó hiểu nhìn anh.

Anh cũng không trả lời mà ôm cô đến bên kệ tủ trong phòng ngủ. Để mấy cái lọ, mấy quyển sách cho căn phòng thêm đẹp đó. Cô ngồi khoanh chân trên nền nhà tựa lưng vào tủ để đồ, anh dọn mấy cái lọ sang ngăn bên cạnh. Rồi nhấc hai tay cô lên trên, để tay cô bám vào thành tủ.

"Em có 3600 giây đang chờ em phía trước. Nếu không chịu được có thể bỏ xuống, chỉ là sau đó còn có 2 hiệp 10 tư thế đang chờ em phía trước. Cố lên em yêu" anh véo má cô một cái rồi đi vào thư phòng lấy văn kiện về phòng ngủ xử lý.

Còn Tiểu Lạc trong tư thế ngồi khoanh chân hai tay dơ lên cao, phải bám vào thành tủ một tiếng đồng hồ. Nếu bỏ tay xuống.. Đêm nay sẽ là một đêm thật dài..

5 phút: duy trì thế này một tiếng chả nhảm nhò gì

15 phút: bây giờ thì cô biết thế nào gọi là mỏi rồi.

30 phút: Tay này có phải của cô không

35 phút: Bạch Vĩnh Tân khôn khiếp kia.. Tay cô đã không còn cảm giác, mà chân thì cũng phải liên tục đổi

40 phút: tay cô hiện tại chắc cũng không còn cảm thấy đau nữa rồi.

"Em, em không chịu được nữa rồi. Tha cho em lần này được không" cô đang rất khổ sở. Toàn thân nhức mỏi, cánh tay còn không có cảm giác

Anh bỏ văn kiện xuống đi đến bên cô "Em kêu than cái gì. Nếu mà hôm nay không có Du Khởi liệu em có sống sót để chịu hình phạt này không hay là chịu đi bảo danh ở âm phủ"

Thì ra anh đã biết, nhưng chỉ là một cú va mạnh cùng lắm vào viện đầu đến nỗi bị đi gặp Diêm Vương chứ

"Chỉ ít Diêm Vương cũng không có ác độc như anh, anh không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả. Dù gì cũng là người ta vì anh" cô nói xong còn chu môi lên tỏ vẻ bất mãn.

"Anh không muốn vì một bữa ăn mà mất em. Nếu là như thế cả đời anh nuốt cái gì cũng không trôi" anh cúi sát mặt cô, phủ môi lên.

Bởi cái hôn quá lâu mà cô cũng không thể chịu nổi nên cánh tay cũng không thể trụ tiếp. Mới hết có 3000 giây mà thôi

"Rất tốt" anh cười "Hai hiệp cộng mười tư thế đang chờ đợi em phía trước"

Rất tốt! Cánh tay cô hoàn toàn tê cứng

Mà còn hình phạt phía trước. Thật bi thảm..

Cánh tay đau nhức không còn sức lực cho nên muốn làm cái gì cũng không thể.

Tắm anh tắm cho

Ăn anh dứt cho

Nhưng người nào đó vẫn bày ra vẻ mặt vô cùng uất ức. Mặc dù chính sách đãi ngộ này vô cùng tốt

Nửa đêm nửa hôm người ta say giấc ấy vậy mà người nào đó không vẫn không ngừng bị giày vò

"Đã xong chưa vậy, em mệt lắm rồi" giọng nói đầy uất ức phát ra

"Chúng ta còn chưa hết hiệp một" giọng nói đại diện cho sói xám ấy mà

"Không được... Em buồn ngủ lắm rồi"

"Vậy để anh làm cho em tỉnh ngủ. Cái này anh không muốn hưởng thụ một mình. Đấy em thấy anh tốt không "

Tiểu Lạc "... " tốt cái rắm.

Rốt cuộc anh cũng không dừng lại, cả căn phòng tràn ngập mùi hoan ái.

"Nhẹ thôi "

"Em còn nhớ đêm đầu tiên của chúng ta anh đã nói gì không"

Tôi chỉ biết nhẹ nhàng với động vật...

"Không nhớ"

"Được vậy thì giờ anh sẽ cho em nhớ lại"

"Á em nhớ rồi"

"Muộn rồi cưng"

....

Không được ngủ nên chỉ biết vãi chất xám bừa bãi □□

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Bạn trai của Tiểu Lạc

Ngày hôm sau, Tiểu Lạc ngủ tới tận mười giờ mới thức giấc. Đôi tay vẫn còn rất mỏi.. Bạch Vĩnh Tân đáng ghét mà.

Vừa hay điện thoại rung rung là Ôn Thanh gọi tới nên cô liền bắt máy.

"Lạc Lạc xinh đẹp nghe đây"

"Hạ Miên" bên đó là giọng của Ôn Thanh vang lên, nhưng lại nói khá lệch lạc. Xong cô nàng nói tiếp "Số điện thoại của Lạc Lạc bị bà tâm thần nào nhặt phải thể"

Tiểu Lạc "... "

"Lạc Lạc, bọn tớ đang ở quán trà sữa Vi Vu. Cậu đến ngay nhé, cậu mà không đến chết với bọn tớ" Ôn Thanh cuối cùng cũng nói dễ nghe một chút

Tiểu Lạc ngáp một cái rồi đáp "Được, chờ đó" rồi chuẩn bị tắt thì còn nghe thấy, Ôn Thanh nói "Súc vật đòi ngủ ngày. Đêm mất..... "

Tiểu Lạc đen mặt.

Giờ khắc này Tiểu Lạc mới bắt đầu dời giường vào nhà vệ sinh. Đêm qua anh có tắm cho cô rồi thì phải, cho nên bây giờ không phải tắm. Cô đang lười..

Lết cái thân mệt nhoài xuống dưới bếp, ngửi mùi thức ăn bụng liền biểu tình dữ dội.

"Thím Hoa còn có đồ ăn không. Cháu đói quá " cô hỏi đầu bếp.

Đầu bếp là Thím Hoa đã không còn trẻ, tay nghề cũng khá tốt. Ăn vài bữa là đã thấy hợp khẩu vị.

"Thiếu phu nhân ngồi chờ một lát. Thiếu gia đã dọn làm đồ ăn cho người rồi. Tôi sẽ dọn lên liền"

Thiếu gia đã dọn trước, hay lắm đêm qua dày vò người ta cả đêm tưởng làm kiểu này người ta sẽ không để bụng sao. Xí mợ đi..

Ăn xong cô liền đi gặp quản gia nói muốn ra ngoài. Quản gia sau lần hôm qua đã không dám tự ý cho cô ra ngoài. Bất quá phải gọi hỏi ý kiến của Bạch Vĩnh Tân trước. Nhưng lại không may gọi đúng lúc anh đang họp, nên cô không được ra ngoài.

ghét... ghéttttt..

Lúc này Ôn Thanh lại gọi tới, cô đưa điện thoại vào tai nhưng chưa đầy một phút đã phải bỏ điện thoại ra cách tai 10 xen ti mets. Ôn Thanh bốc hỏa

"An Tiểu Lạc, bữa nay cậu được rửa vàng nên khinh thường bọn dân đen này phải không. Cậu nằm đấy mà ôm cục vàng của cậu đi, bọn này từ mặt cậu luôn ấy"

Tiểu Lạc "....." cô chưa kịp đáp trả thì bên kia đã ngắt điện thoại.

Giờ này ra đó hẳn là sẽ bị tấn cho một trận nhưng nếu không ra thì còn khổ hơn gấp bội. Khoan đã hôm nay là sinh nhật Bố Nghĩa, hay rồi. Hiện tại chỉ cần tìm cách ra ngoài sau đó đến thẳng nhà Hạ Miên. Bọn họ sẽ chẳng làm gì được...

Cơ mà cần gọi Cao Tư Nam đi cùng. Haaa...

"Cao Tư Nam, hôm nay sinh nhật bố vợ anh. Anh có dự tính gì chưa hả"

Bên đó ngập ngừng một lúc mới trả lời "Tôi và Hạ Miên giận nhau"

Tiểu Lạc bất ngờ, mới ngày nào còn thẹn thùng ân ái xong bữa nay đã... "Anh... Anh lại đi theo mấy con gà không rõ nguồn gốc kia phải không"

"Ừ"

"Anh được lắm" giọng nói tức giận lẫn tiếng nghiến răng ken két. Tiểu Lạc độc ác lạ thường.

"Đó chỉ là hiểu lầm. Tôi muốn tìm cơ hội giải thích, mà cô ấy đều tránh mặt tôi" giọng Cao Tư Nam hơi buồn phiền

"Người đàn bà đó là ai" chất giọng y như hôm chất vấn Bạch Vĩnh Tân ấy. Tiểu Lạc dường như rất thích câu hỏi này thì phải.

"Cô ta là em gái cùng cha khác mẹ của tôi"

"Thật"

"Ừ"

"Được tôi tin anh. Anh qua đón tôi sang đó đi"

Có Cao Tư Nam cô sẽ thuận lợi được đi ra ngoài. Lúc trước họ có nói nên đưa bạn trai về nhà ra mắt, nhưng bữa nay anh bận thế. Mất thì cần gì phải ra..

Lúc tới đó hẳn là Hạ Miên và Ôn Thanh chưa có về. Cho nên hai người đi chọn quà khá lâu, hơn nữa định chờ đến bữa ăn sẽ vô. Thế là tiện cả đôi đường.

"Chị dâu sao không gọi Bạch Vĩnh Tân đi cùng." Trên xe Cao Tư Nam trò chuyện với cô vài câu rồi cuối cùng quay vào chủ đề này.

"Anh ấy coi công việc như mạng, tôi đâu dám gây phiền hà " sự thật là như thế mà.

"Ừ" Cao Tư Nam cười cười tắt điện thoại.

Vào đến nhà, đúng như dự đoán là sắp tới giờ cơm, Tiểu Lạc đi làm thêm mấy món cô mua đồ tới. Còn Cao Tư Nam thì đi uống trà cùng bố Hạ Miên. Quả thực nhà họ Dục rất thích thằng con rể mới này thì phải.

Một lúc sau thì Hạ Miên cùng Ôn Thanh trở về. Ôn Thanh cũng rất xinh, gia thế cũng khá giả nhưng cô nàng lại không kì thị những người như bọn cô. Thời sinh viên bọn họ đã có rất chi là nhiều kỉ niệm đẹp. Cho tới khi tốt nghiệp, Ôn Thanh ra nước ngoài.

Còn cô có mà đi ngoài ra nước!!!

Bất công quá mà....

"Cậu dám cho bọn tớ leo cây mà còn vác mặt tới làm gì hả" Ôn Thanh vừa thấy cô liền chất vấn.

"Tớ có nỗi khổ riêng. Chẹp.. Không còn được tung tăng như cậu đâu" Tiểu Lạc than vãn. Bởi cái cảnh suốt ngày ru rú trong nhà như trạch nữ mất rồi.

Đã đến lúc gái ế Ôn Thanh lên đỉnh cao "Đấy cứ như tớ có phải hơn không "

"Cậu ế ảm lâu hần hoi mốc cho xem"

Ôn Thanh "Còn lâu nhé. Bà đây còn lâu mới sợ ế nhá"

Hạ Miên cũng xen vào "Chỉ sợ không có chồng thôi" nói xong bước vào nhà thì khựng lại. Quay ra cửa liền thấy chiếc xe quen thuộc ấy, sao mà nãy cô không để ý chứ.

Cao Tư Nam liền ra cửa kéo Hạ Miên đang ngỡ ngàng chưa biết tính sao.

"Anh bỏ tôi ra" Hạ Miên không ngừng hất tay ra nhưng Cao Tư Nam nắm rất chặt

"Em nghe anh giải thích đi"

Hạ Miên tức giận hét lên "Tôi là gì của anh chứ. Anh đi theo tình nhân của anh đi, xin anh để tôi yên" mấy câu sau lại rất nhẹ nhàng.

Cao Tư Nam ôm Hạ Miên vào lòng "Anh xin lỗi, cô ta là em gái anh.. "

Hạ Miên "...."

Cơm nước đã dọn lên hết, ai cũng có quà cho ông Nghĩa. Lúc ấy ông không ngừng nhắc tới Bạch Vĩnh Tân

"Tiểu Lạc khi nào thì con đưa bạn trai về hả. Con thế này lúc nào cũng khiến bọn ta lo lắng mà "

Vừa lúc ấy ở cửa phát lên giọng nói hơi hơi hững hờ "Con tới đây rồi"

Bạch Vĩnh Tân xách theo chai rượu hảo hạng kèm theo một hộp quà to

"Cậu là " ông Nghĩa thắc mắc hỏi

"Con là Bạch Vĩnh Tân bạn trai Tiểu Lạc" anh đáp rồi cười sáng lạn

Tiểu Lạc "...."

.....

Tam giác vuông, tròn tròn vuông tròn □□□

Ý định drop truyện, bởi cuộc đời công nhân quá bận rộn..

#11/09/2018- 23h08 - nhónhà □

- Quất -

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Thư ký nhỏ làm vợ tôi đi

Bạn trai của Tiểu Lạc!

Đối với bố mẹ Hạ Miên, họ tưởng rằng Cao Tư Nam đã được coi là có khí chất nhất vậy mà Bạch Vĩnh Tân còn hơn hẳn con rể nhà họ một bậc.

"Đã tới rồi thì ngồi xuống cùng dùng bữa luôn đi. Đừng ngại người nhà cả" Ông Nghĩa cười cười rồi chỉ chỉ vào chỗ ghế còn trống.

"Vâng. Con có món quà gửi hai bác" anh đưa tất cả trong tay ra.

Ông Nghĩa xua tay "Quà cáp cái gì. Lão này chỉ cần người đến cùng uống trà là được rồi. Nào ngồi xuống đi"

Lúc sau ông cũng nhận lấy, Ôn Thanh ngồi cạnh Tiểu Lạc nhanh chóng dịch ra ghế ngoài, ý định để Bạch Vĩnh Tân ngồi gần Tiểu Lạc. Đối với cô nàng, nhìn thấy Cao Tư Nam là người yêu của Hạ Miên thì đã không thể tin nổi. Đẳng này ngay cả Bạch Vĩnh Tân cũng đã là bạn trai của Tiểu Lạc.

Hai người nổi tiếng nhất đã mất.

Trời ơi! Nhưng mà còn người thứ ba mà ^^

Từ lúc anh vào Tiểu Lạc vẫn không nói lời nào. Hôm nay hình như anh có cuộc họp hơn nửa dạo này việc nhiều mà cái quan tâm chính là tại sao anh lại biết cô ở đây mà tới.

Đang ngẩn ngơ suy nghĩ thì một bàn tay nóng ran đang nắm tay cô ở dưới bàn. Ngẩng mặt lên nhìn vào mặt anh liền không thấy gì.

Sao mà nóng thế chứ!

Cô đang định mở miệng ra nói thì anh đã nhanh tay nhét miếng rau dưa muối vào miệng cô. Bình thường cô rất thích ăn rau dưa muối tự làm của mẹ Hạ Miên nhưng bây giờ cô cứ nhai nhai mãi.

Sắc mặt tốt, giọng nói tốt, tinh thần tốt. Vậy tóm lại anh bị làm sao chứ

"Hai đứa quen nhau lâu chưa" mẹ Hạ Miên bỗng đứng lên tiếng hỏi. Đối với bọn họ cũng đã từng nghe danh của Bạch Vĩnh Tân chỉ là bọn họ cũng không ngờ rằng bọn họ lại có phúc như thế.

Anh từ tốn bỏ dưa, lấy giấy lau miệng xong mới trả lời "Cũng khá lâu rồi ạ"

"Con bé từ nhỏ đã khỏe, sau này phiền cậu chăm sóc tốt cho con bé. Nếu con bé có mệnh hệ gì tôi cũng không có mặt mũi nào mà xuống dưới gặp lão Trương được." giọng ông Nghĩa ngâm ngùi chia sớt

"Con chắc chắn" bởi, anh cũng đã hứa với người ta rồi mà. Mà không hứa anh cũng sẽ làm mà. Vợ anh anh không lo ai lo v

Trong bàn ăn có bảy người thì có mình Ôn Thanh là lẻ loi nhất. Trong giây phút bùi ngùi này, cô nàng đã nhanh tay thay đổi bầu không khí khác "Mọi người có thể đừng làm tổn thương tâm thân này được không. Hề, đừng nói mấy vấn đề này nữa. Cả nhà chúng ta cạm ly chúc mừng hai con vọt đã có cơ hội.... xuất chuồng nào "

Tiểu Lạc "...."

Hạ Miên "...."

Bởi vì bàn tay nóng ran của anh mà cô không có tinh thần ăn uống. Chỉ mong dùng bữa nhanh một chút để trở về nhà. Nhưng tới tận ba giờ chiều mới có cơ hội về. Bố mẹ Hạ Miên không ngừng hỏi về Bạch Vĩnh Tân và Cao Tư Nam, thậm chí còn bàn tới chuyện kết hôn. Khiến ba đứa bọn cô ngao ngán tới mức bỏ vào phòng Hạ Miên.

Lúc rời khỏi nhà họ Dục, Tiểu Lạc không muốn cho anh lái xe mà cô lại không biết lái nên cuối cùng vẫn để anh lái tới tập đoàn. Bởi về tập đoàn sẽ gần hơn về biệt thự..

Điều mà cô khó hiểu nhất chính là đêm qua còn mãnh liệt như thế, hôm nay tự dưng phát bệnh được. Người phát bệnh là cô mới đúng.

"Anh...."

"Anh...."

Lúc tới phòng nghỉ ở bên trong phòng giám đốc, cô ngồi trong lòng anh đưa tay sờ trán anh vừa mở miệng nói thì anh cũng vừa chen lời vào. Khiến cả hai lại không biết nói gì..

"Anh không sao" nói rồi xoa nhẹ tóc cô

Tiểu Lạc không nói chỉ dựa vào ngực anh, khuôn mặt mang theo chút giận hờn khiến anh phì cười. Anh thuận tay ôm cô sát vào lòng

"Anh chỉ muốn cho em thấy, anh không coi công việc như mạng. Mà là...." anh ngập ngừng "anh chính là coi em như mạng"

Tiểu Lạc đang chìm đắm trong ngọt ngào, nhưng nói "Mạng anh còn chưa lo xong. Bỏ ra để em đi lấy thuốc cho anh" rồi chạy bay ra ngoài lấy thuốc kèm thêm nước.

Có lẽ bởi câu nói vừa rồi của anh khiến cô cười không ngậm được mồm. Cảm xúc nước cũng không để ý mà làm đổ nước lên bộ váy trắng. Thảm cảnh áo trắng bị ướt nước các mây tự hình dung được mà..

Thế nên lúc mang vào giường cho anh rắc rối lại xảy ra.

"Cởi ra đi" anh nói

"Không. Ở đây không có đồ thay"

"Không cho phép em mặc nữa. Anh nói cởi là cởi"

"Anh bá đạo cũng vừa thôi chứ. Em giờ không còn là thư ký của anh cho nên đừng giờ giọng giữa boss và nhân viên như thế" cô mím môi tròn mắt nhìn anh

Anh không đáp mà kéo cô lại, kéo khóa sau lưng cô rồi gỡ bỏ bộ váy liền thân ra sau đó tiện tay với áo sơ mi của anh trên móc. Anh cẩn thận mặc vào cho cô, mọi động tác của anh làm như thế mà từ đầu tới cuối không đồ mặt một cái. Ngược lại là Tiểu Lạc, cô biết không nên làm trái lời anh. Bởi chỉ cần nghĩ đến hậu quả là cô đã phát run

"Trên phương diện về các mối quan hệ em luôn là tất cả của anh" Anh cười cười "Kể cả cái danh người dọn nhà vệ sinh"

Tiểu Lạc "... " sặc nước bọt chết mắt. "Này boss anh không có quyền áp đặt danh phận của người ta bừa bãi như thế"

"Chính vì thế cho nên... "

"Thư ký nhỏ làm vợ tôi đi"

Anh nói xong cũng là lúc Tiểu Lạc nhìn anh đờ người. Thứ nhất ngạc nhiên, thứ hai sung sướng thứ ba giả ngu

Anh khó hiểu bởi cái nhìn thất thần của cô "Sao thế?"

Tiểu Lạc kìm nén cảm xúc phát ra hai từ "Nhấn đâu"

Chỉ là vừa dứt lời ngón tay cô đã vướng vướng mát mát, nhìn xuống thấy sáng chói. Cảm xúc hiện tại chính là không nói nên lời. Bị tỏ tình bất thành linh hơn nữa cô chỉ đùa mà thành thật. Thế là cô đưa tay muốn tháo ra

"Em làm gì thế"

"Em cũng muốn cầu hôn anh, nhưng em chưa chuẩn bị nhẫn. Em lấy tạm cái này, anh tháo ra giúp em đi"

Thì ra là thế, anh còn tưởng!

Anh dơ chiếc hộp lên hiện ra chiếc nhẫn dành cho nam bên trong. Tiểu Lạc cầm ra, hạ giọng nói

"Này Boss làm chồng tôi đi"

Ê hèm! Bá đạo không kém

"Anh sẵn lòng" cười sáng lạn

"Em.. "

"Em sao?"

"Em ghét anh"

.....

Tớ đã trở lại và vẫn phong giảm tụt độ

Bạn đang đọc truyện *Thư Ký Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Có anh ở đây mà

Vài ngày sau đó, Tiểu Lạc nhận được thiệp mời của Phổ Nghiêu và Lý Hân. Suy cho cùng cũng là bạn học họ có lòng mời đương nhiên mình cũng phải hiểu.

Bữa tiệc tổ chức tại một khách sạn cũng khá lớn, bởi nhà họ Phở và họ Lý cũng cùng một loại người trong giới làm ăn. Lễ thành hôn nghe nói tổ chức rất linh đình, các cánh nhà báo săn tin tức rất nhanh. Ảnh cưới của bọn họ luôn trên trang đầu, các nội dung thường làm quá lên đa phần đều là bị mua chuộc đăng bài quá trớn, phô trương một cách thoái quá.

Làm như người ta không biết bọn họ kết hôn ấy..

Tiểu Lạc cũng không muốn đi, căn bản là chẳng có gì tốt đẹp. Ngày hôm ấy ở quán cafe xảy ra xung đột, ngày hôm nay mời đi ắt hẳn chẳng có ý tốt. Hạ Miên có lẽ sẽ không đi, cho dù là hiện tại đã có Cao Tư Nam đi chẳng nữa, nhìn thấy cái thằng mình từng thích thăm mà đi lấy đũa khác ai mà chịu được.

Ôn Thanh nghe nói cũng đi, vậy là cô yên tâm rồi.

"Vợ, em chuẩn bị xong chưa"

Tiểu Lạc đang ngồi ở bàn phe phẩy tí mỹ phẩm lên mặt, nhưng ngồi mãi cũng không biết dùng thế nào. Đang loay hoay thì phía sau truyền tới một giọng nói. Quên không nói, từ ngày hôm ấy ai đó không biết xấu hổ cứ một tiếng vợ, hai tiếng vợ. Làm cô ngại muốn chết, hơn nhất chính là anh cũng bắt cô gọi một tiếng "chồng"

"Chồng!" ai đó cũng không còn xấu hổ mà bắt trước theo ^^

"Sao rồi"

Tiểu Lạc bày ra vẻ mặt vô tội nhìn anh "Em không biết trang điểm. "

"Không cần. Vợ anh không trang điểm cũng rất xinh" ai đó không ngừng rắc thính.

Xét đến vấn đề đi dự tiệc, bữa nay cô không còn là thư ký cư nhiên sẽ bị các cánh nhà báo soi mói hơn nhiều. Nếu để mặt mộc cũng được nhưng mà thế lại càng thêm chủ đề bàn tán cho những kẻ vô công dỗi nghề. Ngay cả trang điểm cũng không biết, cô thấy mình thật thảm hại mà.. T_T

Cuối cùng vẫn là nhờ Ôn Thanh tới phụ giúp, thậm chí cô nàng còn chỉ tận tình từng bước một cho cô. Trang điểm xong, cô mặc bộ váy đỏ lộng lẫy lên người. Mái tóc được tết gọn lại, kèm theo chiếc cao gót 10cm. Mọi thứ hội tụ lại tạo thành một cực phẩm

Ôn Thanh đã cảm thán "Cậu đẹp hơn cả cô dâu nhà người ta rồi. Kì này cậu phải lên trang nhất hết năm nay quá"

Lúc ra ngoài gặp anh, ngoài mặt thì cô tươi cười nhưng trong lòng lại hơi rối rắm. Bọn họ sắp công khai với bên ngoài, liệu rằng..

Do nhìn thấu tâm tư của cô, anh chỉ nhẹ nhàng ôm cô vào lòng "Sớm hay muộn em cũng đều phải đối mặt. Đừng lo có anh ở đây mà"

Những lời ngọt ngào này bình thường cô nghe cả người như vừa ăn hết hũ mật ngọt, nhưng giờ khắc này bản thân lại nghĩ đến vấn đề khác.

Cô ngước lên nhìn anh, giọng nói nhỏ nhẹ "Anh biết điều em sợ nhất là gì không?"

Em sợ, sợ ngày em công khai anh cũng chính là ngày em mất anh"

.....

Đúng như dự đoán, ngay từ khi bước vào bữa tiệc cô và anh đã trở thành trung tâm không chỉ đối với các cánh nhà báo còn thu hút hết sự chú ý của những người khách trong bữa tiệc. Lễ cưới bọn họ đã làm, đây chỉ là buổi chúc mừng nhỏ hà có gì lại mời nhiều người tới vậy.

Còn điều mà cô dự đoán sai lầm chính là Hạ Miên sẽ không tới. Nhưng bọn họ lại tới, bởi sau khi cô bước vào được một lúc, lại có thêm bất ngờ là Cao Tư Nam cùng Hạ Miên đi vào. Hơn thế là một màn sau còn ngộ nghĩnh hơn Du Khởi đang kéo Ôn Thanh đi sau.

Cái này hơi khó hiểu.

Lúc mà cô nói xong câu trong lòng mình ấy ra, anh đang định trả lời thì Ôn Thanh lại lòi đồng áo ngực ra lớn tiếng nói "Lạc, cậu xem tở nên dùng loại nào. Để hợp với cái váy này đây"

Cả hai cùng quay sang nhìn phát hiện trên tay cô ấy là một đồng áo ngực. -_-

Sau lần bị Cao Tư Nam và Hạ Miên phá đám ở bệnh viện, bây giờ anh đã thấu hiểu hiện thực hơn. Cho nên một lát sau Ôn Thanh liền mất dạng

Không ngờ là..

Liệu Ôn Thanh và Du Khởi có hợp nhau không nhỉ..

Mặc duyên ^_^

"Bạch tổng, người phụ nữ của ngài đúng là rất xinh đẹp. Tôi mạo muội xin hỏi quý danh của tiểu thư xinh đẹp này "

Lúc đang khoác tay anh nói chuyện với một vị khách nào đó thì phía sau lưng truyền tới giọng nói của một người đàn ông. Khi quay lưng lại thấy một người đàn ông khoảng cỡ 35 đến 40 tuổi, ăn mặc sang trọng nổi bật là chòm râu ở cằm. Trông đậm dề phát khiếp..

"Cứ gọi tôi là An Tiểu Lạc" cô già vờ hoà nhã đáp lại. Nhưng đối diện với ánh mắt thèm thuồng của ông ta, cô không khỏi rung mình mà bám chặt tay anh.

"Thì ra là An tiểu thư, có thể uống với tôi một ly không" ông ta cười cười xong nâng ly rượu ra trước mặt cô.

Lúc này bởi ánh mắt quá lộ liễu của ông ta mà cô cảm thấy hơi sợ hãi rồi chứ nói gì đến uống với ông ta. Anh cũng không nói lời nào, chỉ lười biếng mà liếc ông ta một cái xong dùng tay còn lại cầm lấy cánh tay đang cầm ly rượu của cô, chạm vào ly của ông ta rồi nâng cao ngửa xuống miệng uống cạn sạch. Rồi lạnh nhạt nói

"Ông hài lòng rồi chứ" như có ý vừa muốn hỏi vừa muốn đe dọa ấy.

Lão già nào đó im bặt lặng lẽ rồi đi trong buổi tiệc, bữa tiệc vốn là tâm điểm của cặp đôi họ ấy thế mà tâm điểm chú ý đều dồn hết về anh và cô, một phần về Hạ Miên và Cao Tư Nam. Lý Hân tức tối đến mặt bí xị cười rất khổ sở, bởi đã không làm gì được bọn cô thì thôi đằng này còn bị bề mặt.

Bữa tiệc xa hoa quá mà thành nhạt nhẽo, cô nhanh tay kéo anh ra ngoài. Gần ngay ấy có một quán cafe nên cô lại lôi anh vào. Ngồi một lúc, phục vụ bê một ly nước cam ép và một ly cafe ra. Người phục vụ là một cô gái trẻ, trên cổ đeo một sợi dây chuyền kèm theo chiếc nhẫn cũ cũ.

Tiểu Lạc sững sốt vài giây sau đó thốt lên "Vương Tú Ân"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Tâm nguyện cuối cùng

Vương Tú Ân.

Lời này vừa thốt ra thì người nhân viên nữ cũng vừa lúc nhìn thẳng vào mặt Tiểu Lạc. Ban đầu là ngạc nhiên, sững sốt rồi đến sợ hãi, đôi tay bê khay run run. Xong nhanh chóng đặt hai ly nước lên bàn, trước khi quay đi còn bỏ lại một câu

"Vị tiểu thư này đã nhận làm người rồi. "

Rồi xoay người nhanh chân bước đi. Phản ứng của cô nhân viên thay đổi quá nhanh khiến Tiểu Lạc không thể theo kịp. Ban đầu là vui mừng rồi đến sợ hãi như vậy là có ý gì. Chiếc nhẫn cũ cũ trên cổ cô ấy, cô chưa từng quên.

Năm sáu tuổi, sau khi cứu Bạch Vĩnh Tân xong ba nuôi liền nhất quyết đòi chuyển nhà, khi ấy cô đã tới cô nhi viện để tạm biệt mọi người. Vương Tú Ân là một người khá thân với cô, em ấy nhỏ hơn cô một tuổi. Chiếc nhẫn trên cổ kia y như chiếc nhẫn của em ấy, nghe nói đó là vật duy nhất còn lại trên người. Khi em ấy mới có ba tháng tuổi nằm bơ vơ ở bờ sông.

Một thời gian sau cô cùng ba nuôi quay lại thì được biết Vương Tú Ân đã được một nhà giàu có nhận nuôi. Cho đến nay cô vẫn không biết tin tức gì của em ấy.

Rõ ràng chiếc nhẫn cũ cũ màu bạc đó y như một!

"Em quen cô ấy à" anh khuấy khuấy cốc cafe rồi hỏi cô.

Tiểu Lạc thôi nghĩ xong mới trả lời anh "Em thấy rất quen luôn nhưng mà cũng lâu lắm rồi em không gặp nên cũng không dám chắc chắn"

"Ừ"

.....

Ngày hôm sau, khi anh đi làm thì cô lại đi ra quán cafe ngày hôm qua. Việc đầu tiên là xin nghỉ cho cô nhân viên ấy việc thứ hai là ngồi chờ cô ấy tới.

Nghe chủ tiệm nói, cô ấy hai mốt tuổi và điều đặc biệt hơn là đang mang thai ba tháng, nhưng người ta lại chưa từng thấy chồng và người nhà cô ấy. Tuổi này đang học đại học tại sao lại thế nhỉ chả lẽ vì cái thai hay sao.

Lúc Vương Tú Ân nghe quản lý nói thế sắc mặt không khỏi trùng xuống. Không vui không buồn từ từ bước đến bàn cô đang ngồi. Nếu theo như cục diện người vừa được nghỉ việc vừa được hưởng 100% lương thì phải vui mừng hạnh phúc mới đúng. Đằng này Vương Tú Ân không có chút nào vui vẻ hết, chắc chắn là có vấn đề.

"Chào chị, phiền chị có thể rút lại tiền để tôi có thể đi làm. Tôi và chị không quen không biết mong chị hãy hiểu sự tình một chút" Vương Tú Ân vừa bước gần liền nói.

Tiểu Lạc cười hiền hoà, tỏ ra vẻ rất quan tâm một đứa em gái "Em cứ ngồi xuống đây trước đi. Tiền chị đã đưa cho quản lý đâu thể nói lấy lại là lấy lại được."

Xong, Vương Tú Ân rất miễn cưỡng ngồi xuống ghế "Chị tìm tôi có việc gì. Tôi không phải Vương Tú Ân mà chị tìm, hơn nữa giữa chúng ta không có bất kì mối quan hệ nào cả. Vì vậy chị hãy tìm người khác thay vì ngồi đây mất thời gian "

"Chị có nói em là Vương Tú Ân đâu. Sao em cứ một mạch phủ nhận như thế, chẳng lẽ là có vấn đề thật chẳng" móc mánh khóe từ câu nói của người khác. Đây mới là điểm mấu mà ít ai hiểu được và Tiểu Lạc hiểu rất rõ.

"Chị... " Vương Tú Ân nghe xong ngập ngừng không biết nói thêm gì.

Tiểu Lạc ngồi nhìn biểu cảm trên mặt của Vương Tú Ân, lúc cô nói câu đó xong khuôn mặt có chút bối rối kèm theo tay em ấy đang đỏ rất nhiều mồ hôi. Căng thẳng kinh..

Lúc này Vương Tú Ân đã đứng lên nói "Chị nghĩ nhiều rồi. Tôi thực xin lỗi chị bởi tôi thực không rảnh" xong rồi bước đi.

"Tú Ân..." Tiểu Lạc không có ý định giữ Vương Tú Ân lại bằng chân tay. Nhưng cô có cách khác, lúc này đây Vương Tú Ân đang bước bỗng khựng lại vài giây rồi lại bước tiếp. Tiểu Lạc vội nói "Mẹ Hà đang rất bệnh nặng. Mẹ Hà nói rất nhớ em, mọi người đều đến nhìn mẹ Hà lần cuối" xong còn cố rơi vài giọt nước mắt kèm giọng nói ury khuất đến cực độ "Em biết không, mẹ Hà chỉ mong được nhìn em lần cuối trước khi ra đi. Chị thật đau lòng thay mẹ Hà mà, tâm nguyện cuối cùng cũng không thể thành hiện thực..."

Vương Tú Ân lúc này đứng hần lại, nghe đến tên mẹ Hà sắc mặt tái mét lại vội vàng chạy quay lại nắm tay Tiểu Lạc lắp bắp nói "Chị... Mẹ Hà...Mẹ Hà.. Làm sao. "

Như đạt được mong muốn Tiểu Lạc muốn cười mà không dám. Đã diễn là phải nhện..

"Em không phải người chị tìm, em đi đi" giọng buồn thật là buồn của cô khiến Vương Tú Ân không thể sinh nghi.

"Chị.. Em là Tú Ân đây. Chị mau nói mẹ Hà làm sao rồi. Tại sao lại nhìn mặt lần cuối chứ chị nói đi"

Chiều cùng ngày, ngay tại quán này Tiểu Lạc ngồi chiếc bàn sáng nay ngồi. Và gọi một ly trà sữa vị sữa chua kèm một đĩa nho xanh. Chủ quán lần phục vụ có lẽ đều nghĩ là cô thích đồ ăn uống ở đây. Tuy nhiên sự thật đều không phải như thế, cô lại tới đây là để hẹn gặp người yêu cũ.

"Em tới sớm vậy" Lôi Báo trong bộ quần áo đơn giản vừa bước đến bàn cô, lúc nói xong không khỏi cười sáng lạn.

Nếu như đây là lúc còn yêu nhau, có lẽ cô ngồi đây cũng còn bị say nắng nhưng hiện tại nhìn nụ cười này kiểu gì cũng cảm thấy gượng gạo xong không còn ấm áp như trước. Có lẽ chỉ tại cô đã có anh thế thôi.

"Tôi cũng vừa mới tới" cô cũng không có đáp lại nhiều

Lôi Báo ngồi xuống ghế, gọi phục vụ đem lên một ly cà phê đen kèm một ly trà sữa vị dâu hơn hết chính là không có trân châu. Có ai như cô không, uống trà sữa đều không có trân châu. Quá vô vị phải không?

"Anh vẫn còn nhớ em không hay đổi vị nữa"

Tiểu Lạc không khách khí uống thử một ngụm. Cuối cùng một lát sau.....

Bạch Vĩnh Tân ở công ty đang chuẩn bị về nhà thì chuông điện thoại reo lên. Bỏ ra xem liền thấy cuộc gọi tới từ quản gia, anh không nhanh không chậm mà bắt máy. Xong anh chỉ kịp nghe thấy giọng nói vội vàng lo lắng đến hấp tấp của quản gia

"Thiếu gia... Thiếu phu nhân mất tích rồi"

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Hết yêu anh lâu rồi

Chuyện của ngày trước.

Vào một ngày nắng đẹp Vương Tú Ân mới được năm tuổi, khi ấy còn là một cô bé nhỏ nhắn dễ thương chập chững vào lớp một. Bởi ngoại hình khá đáng yêu nên đã được nhà họ Lôi nhận nuôi. Nhà họ Lôi cũng được coi là giàu có, hơn nữa Lôi thị lúc ấy đang được thành lập cho nên hầu hết tiếng tăm hay sự nổi trội là chưa có nhiều.

Vương Tú Ân được nhận nuôi và đổi tên thành Lôi Thư Hà. Cuộc sống từ đó ấm no đầy đủ được học hành đàng hoàng không còn thiếu thốn như lúc trước. Xong bởi nhà ở quá xa cô nhi viện nên Vương Tú Ân chưa từng quay lại.

Cho đến năm 19 tuổi, khi nhận ra chính mình lại thích anh trai không cùng huyết thống. Và hẳn chính là Lôi Bảo...

Vào sinh nhật lần thứ hai mươi, Vương Tú Ân đã nói hết lòng mình và thổ lộ với Lôi Bảo. Tuy nhiên lời tỏ tình bị từ chối hoàn toàn bởi khi ấy Lôi Bảo đã nói rằng thích An Tiểu Lạc. Hẳn vẫn chỉ coi Vương Tú Ân là em gái..

Được biết bố mẹ ruột của Vương Tú Ân đã qua đời bởi tai nạn lao động và bệnh tật, xong Vương Tú Ân mới có ba tháng tuổi bị chính cô ruột bỏ rơi. Một lần đến khu nghĩa địa vô tình nhìn thấy mộ ông Trương - bố nuôi Tiểu Lạc. Thậm chí còn nhìn thấy Tiểu Lạc đứng đó, cho nên Vương Tú Ân mới biết được đó là người chị yêu quý của mình.

Bởi không thể vì hạnh phúc của bản thân mà đánh mất tình chị em đẹp đẽ nên Vương Tú Ân đã quyết chúc phúc cho Tiểu Lạc. Để bản thân chịu đau khổ và dằn vặt. Nhiều lần vô tình gặp Tiểu Lạc xong lại cố tình lảng tránh đi. Bởi khó có thể đối diện được

Cho đến hôm Tiểu Lạc cùng Bạch Vĩnh Tân ở Trần Tự.

Sau khi Tiểu Lạc hôn Bạch Vĩnh Tân xong thì ngủ mất còn anh thì ôm cô ra về, bỏ mặc Lôi Bảo ở lại. Lúc ấy hẳn đã uống biết bao nhiêu là rượu có nồng độ cồn cao. Cho đến khi say khướt ở quán.

Vừa hay lúc ấy lớp của Vương Tú Ân họp ở đó nên lúc thấy Lôi Bảo say xin nằm đó lái nhái đã đưa hẳn về. Sau khi vật lộn để đưa hẳn vào trong taxi, bởi đã quá khuya taxi đã bỏ bọn họ lại trước cửa khách sạn Du Dân. Vương Tú Ân đưa tạm hẳn vào đó ngủ dự định sáng mai sẽ tính tiếp.

Nào ngờ lúc mơ màng Lôi Bảo đã coi Vương Tú Ân là Tiểu Lạc. Xong bọn họ đã xảy ra quan hệ..

Rồi sáng sớm Vương Tú Ân một mình thu dọn chiến tích đêm qua, thuê một nhân viên trong khách sạn đóng giả mình nằm đó.

Và cái thai trong bụng Vương Tú Ân chính là của Lôi Bảo.

Xong bởi vì cái thai mà phải bỏ học dang dở. Để gia đình và Lôi Bảo không biết sự tồn tại của cái thai mà Vương Tú Ân đã âm thầm bỏ học đến xin việc tại quán cà phê này. Cũng là do một phần là cốt nhục của người mình yêu một phần là do tình thương của một người làm mẹ cho nên không nỡ bỏ đứa bé mới hình thành này. Con của mình, mình thương nếu để người khác biết ắt hẳn họ sẽ cười vào mặt chỉ bởi mối quan hệ loạn luân này.

....

Tiểu Lạc nghe xong không khỏi điên tiết, thậm chí muốn tìm Lôi Bảo ngay lập tức. Hẳn dám làm đàn em của cô thành ra thế này.

Đợi đến lúc đưa Vương Tú Ân về với mẹ Hà, người đứng đầu trong trại trẻ mồ côi và cũng là người đã nuôi nấng cưu mang bọn cô xong mới tự mình hẹn người yêu cũ ra ngoài.

Thực tình nếu như biết Tú Ân cùng cô lần ấy thích chung một người thì chắc chắn cô sẽ nhường lại.

Nhưng mà bởi không có nhưng mà.v

Ngay lúc đặt ly trà sữa kia xuống bàn chỉ vài phút sau con buồn ngủ đã ập tới. Lúc mơ màng tỉnh lại phát hiện mình đang trên xe hơn nữa chân tay đều bị trói ngay cả mắt cũng bị lại. Tiểu Lạc chỉ còn nhớ lúc ấy mình có mấp máy nói.

"Anh như vậy là muốn thế nào. Mau thả tôi ra"

Lúc ấy Lôi Bảo cũng chỉ nhàn nhạt đáp lại "Lí do"

"Tôi đau" Tiểu Lạc khó nhọc đáp

Lúc ấy thuốc ngủ vẫn còn hiệu lực nên trong lúc sắp thiếp đi, cô chỉ kịp nghe thấy hẳn nói "Đau sao. Liệu có đau đốn bằng thứ mà trái tim tôi đang chịu đựng "

Từ lúc nghe tin Tiểu Lạc mất tích, Bạch Vĩnh Tân đã cho người ráo riết tìm. Tuy nhiên, ngoài manh mối là đoạn băng ghi hình ở quán cà phê kèm chiếc ô tô bỏ không ở lề đường của Lôi Bảo thì không còn gì khác.

Anh không phải siêu nhân, thậm chí cũng chẳng siêu năng lực giống như mấy quyển tiểu thuyết ngôn tình tình. Cho nên tìm được cũng không phải là điều

dễ dàng.

Cho đến nay đã là hai ngày sau khi Tiểu Lạc mất tích.

Cho tới chiều cùng ngày sau khi đến ngồi ở quán cà phê nơi Tiểu Lạc mất tích được một lúc thì anh gặp Vương Tú Ân. Được biết Bạch Vĩnh Tân là bạn trai của Tiểu Lạc nên Vương Tú Ân đã ghé vào hỏi thăm. Cuối cùng cũng mọi chuyện cũng vỡ lẽ...

Tiểu Lạc sau khi bị đưa đi thì sống trong một căn biệt thự tận sâu trong rừng thông. Hai ngày nay cô cũng không hề nói bất cứ từ nào ngay cả nhìn mặt Lôi Báo cô cũng không thèm nhìn. Hiện tại cô chỉ là đang nhớ anh vô cùng.

Nhân lúc Lôi Báo ra ngoài quên khóa cửa Tiểu Lạc đã lén ra ngoài. Vội vàng đi ra mà không hề biết địa hình nơi này. Xung quanh tứ phía đều là những thông cao to, hơn lá thông rụng nhiều đường đi đều trơn trượt. Tiểu Lạc không cẩn thận mà bị ngã mấy lần khiến chân tay bị trầy xước không hề nhẹ. Rất nhanh cô đã bị hấn tóm gọn lại, hấn vác cô về không thương tiếc mặc cho cô la hét đến thậm tệ

"Đồ khốn kiếp. Thả tôi xuống, anh nghĩ anh nhốt tôi lại thì tôi sẽ yêu anh lại sao. Xin lỗi, nhưng tôi phải nói với anh Tôi hết yêu anh lâu rồi"

"Để có được em tôi ngại nhốt em cả đời. Trái tim em rung động một lần thì chắc chắn sẽ có lần hai, tôi không ngại chờ"

Xong lúc ấy, phía sau vang lên một giọng nói quen thuộc "Bỏ vợ tôi xuống"

....

Ngày chủ nhật buồn chán của một công nhân.. □

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hồi hận

Bước chân dừng lại nửa chừng, cánh tay hấn siết chặt lấy eo cô. Chân quay một góc 90° về phía sau. Bởi vì bị vác trên vai nên Tiểu Lạc chỉ nhìn thấy đôi chân đeo đôi dép lê màu nâu y hệt như đôi của cô, khác mỗi ngoài kích cỡ ra. Xong lúc hấn xoay người lại cô chỉ còn thấy những góc thông xù xì

Đó là suy nghĩ của cô, còn phía trên bốn con mắt nhìn nhau yêu thương đắm đuối:

Chỉ tiếc là.... Hắt xì.

Không gian tĩnh lặng, tiếng hắt hơi của Tiểu Lạc vang khá lớn. Sau đó cô được thả xuống, lúc xoay người lại xuất hiện trước tầm mắt cô là một thân ảnh hơi lộn xộn. Anh mặc áo sơ mi kẻ sọc, quần tây phẳng phiu thể nhưng lại mang dép lê. Điều đáng nói là anh vẫn đứng yên đó nhìn cô cũng không có bước lại, lúc này cô muốn bước đến bên cạnh anh nhưng đôi chân nặng nề khó có thể bước đi. Nhiều khi sự thật bộc phát không đúng lúc cho lắm.

Lúc anh chưa xuất hiện những vết xước trên người cô như không hề tồn tại nhưng từ khi anh xuất hiện, chúng rù nhau bộc phát khiến cô không khỏi cảm thấy đau đớn.

Nhiều khi không phải bạn tỏ ra yếu đuối trước mặt họ mà chính họ làm cho bạn cảm thấy yếu đuối. Chúc mừng bạn đã tìm thấy được nửa còn lại ^^

Lê bước chân nặng nề về phía trước, một cánh tay lại chắn ngang không cho cô bước đi. Cô nhìn hấn khó hiểu

"Em có từng hồi hận vì đã yêu anh không"

Giây phút này, Tiểu Lạc thể hiện hấn nét bối rối ra mặt. Cô có từng hồi hận khi đã yêu hấn không? Cô không biết nữa!

"Không" có lẽ nó là lời nói thật lòng của cô.

Chỉ đợi câu trả lời của cô, ngay sau khi cô trả lời như thế Lôi Báo đã ôm trầm lấy cô. Để lại hai người nào đó tức đen mặt

"Anh gặp em lần đầu tiên là lúc cơn mưa rào hôm ấy buông xuống. Em nhí nhảnh cười đùa với bạn dưới mưa, nụ cười em dưới ánh cầu vồng thật sự chói lóa. Nó làm anh say đắm ngay từ lần ấy. Em à! Anh là người đàn ông thứ hai nắm tay em, cũng là người thứ hai mang đến hạnh phúc cho em. Hà có gì, em lại từ bỏ anh. Em biết không, em vẫn là duy nhất trong anh chỉ là anh không nghĩ tới... Em nói chia tay, anh chấp nhận bởi anh không muốn em cảm thấy bị gò bó. Anh từng nghĩ rằng đó là sự tức giận nhất thời của em, nhưng điều mà anh không nghĩ tới lại xảy ra. Lạc, anh vẫn còn rất yêu em. Đừng xa anh nữa được không"

Đúng là như thế, trừ bỏ của Tiểu Lạc ra thì hấn đều là người đầu tiên yêu thương cô. Khoảng thời gian quen nhau cho tới yêu nhau vô cùng đẹp đẽ. Vì sao Bạch Vĩnh Tân đến sau lại có được cô ấy. Cho dù hấn có lỗi đi chăng nữa, hấn vẫn là người đầu tiên.

Hắn không tin vào tình yêu sét đánh, càng không tin vào thứ gọi là yêu từ cái nhìn đầu tiên. Nhưng từ cơn mưa rào hôm ấy hắn lại tin mọi thứ...

****Bối cảnh gần như Yêu anh từ cơn mưa rào. Tớ lười nghĩ lắm**

Hắn đưa Tiểu Lạc đến tận đây mục đích là để níu giữ cô ở lại còn nữa là chia rẽ bọn họ. Hắn muốn xem khi Bạch Vĩnh Tân không tìm thấy Tiểu Lạc sẽ như thế nào, nhưng hắn lại làm anh ta vẫn tìm thấy cô ấy.

Giây phút Bạch Vĩnh Tân đứng đó hắn đã có ý định để Tiểu Lạc đi nhưng khi biết câu trả lời của cô thì hắn lại không muốn để cô đi nữa. Tiểu Lạc không hối hận vì đã yêu hắn!

"Ôm đủ rồi chứ" giọng nói lạnh băng của anh truyền ra khiến Tiểu Lạc không khỏi rùng mình. Cô sợ bị phạt a~

"Bạch Vĩnh Tân, tôi nói cho anh biết. Người nắm tay cô ấy đầu tiên là tôi người ôm cô ấy đầu tiên cũng là tôi. Anh chỉ là người đến sau mãi mãi chỉ là người đến sau mà thôi. Lần này đừng mong giành với tôi" Lôi Báo vẫn không bỏ cô ra mà nghiêm túc nói.

Khi ấy anh chỉ cười nhàn nhạt nói ra hai từ "Vậy sao" xong còn bổ sung thêm câu "Vợ à! Em thích ngoại tình với người yêu cũ ư"

Tiểu Lạc nghẹn họng.

"Lôi Báo, tôi không hối hận vì đã yêu anh" Tiểu Lạc rành mạch nói "Mà tôi đã hối hận để chính anh có cơ hội yêu tôi. Anh còn yêu tôi vậy anh coi Tú Ân của tôi là cái gì? Em gái sao, anh làm em gái của anh thành ra như thế sao?"

Anh có biết em ấy đã mang..... "

"Chị... "

Ngay khi Tiểu Lạc nói đến từ máu chốt thì lại bị Vương Tú Ân cắt ngang. Còn anh, ngay từ đầu anh đã không tới giành lại Tiểu Lạc. Bởi vì sao, anh muốn giải quyết gọn một lần anh không hề muốn chuyện này xảy ra thêm lần nào nữa. Đối với anh dù bây giờ Lôi Báo có làm gì đi chăng nữa cũng đều không thể mang cô đi được nữa. Còn vấn đề bọn họ ôm nhau trước mặt anh, tốt thôi. Anh đây nhin!

Vương Tú Ân này giờ đứng đó và đều nghe thấy hết. Tim thì đau như cắt, nhưng bên ngoài thì cố tỏ ra ổn. Thâm tâm thật muốn chạy đến dành lấy người mình yêu nhưng... Cuối cùng cũng chỉ biết cắn răng chịu đựng.

"A... "

Đột nhiên bụng của Vương Tú Ân nhói một cái, hai tay ôm bụng rồi "a" một tiếng. Sắc mặt đột nhiên kém hẳn đi, cô ấy dựa vào góc thông bên cạnh thờ lạy thờ ờ. Do khoảng cách gần anh nhất nên anh đã nhanh chân chạy tới,

"Cô Vương, cô có làm sao không" anh vội vàng đỡ Vương Tú Ân không quên hỏi han thực trạng hiện tại.

Tiểu Lạc thấy vậy dùng sức đẩy hắn ra hấp tấp chạy tới.

"Tú Ân em sao vậy. Đừng làm chị sợ, anh... Anh mau đưa Tú Ân đi bệnh viện. Không thể để.... để mẹ con em ấy xảy ra chuyện được. Mau... Mau lên"

Mẹ con em ấy...

Lôi Báo gần như hóa đá.

Em gái hắn mang thai....

"Thư Hà, em có làm sao không?" Mặc dù nói không đến mức yêu đương nhưng dù sao cũng là em gái hắn không thể không quan tâm khi mà Bạch Vĩnh Tân đang ôm Vương Tú Ân đi.

"Anh đi ra cho tôi, anh không có tư cách hỏi han em ấy. Tôi không thể nghĩ rằng anh là một người đàn ông tồi đến mức hèn hạ như thế. Anh làm nó mang thai đến cùng cũng hại nó xảy thai.. Anh căn bản là không đáng tồn tại ở cái trái đất này mà. "

"Con.... con.... "

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: Bánh bao

"Chúng tôi cũng rất lấy làm tiếc, nhưng thật sự là chúng tôi cũng đã cố gắng hết sức. Đứa bé không thể giữ lại... "

Bác sĩ Hạ đẩy đẩy mắt kính, vẻ mặt không cảm xúc kèm một chút thương tiếc đang đồng dạng nói. Tiểu Lạc ngồi trong lòng Bạch Vinh Tân có liếc nhìn Hạ Toàn sau đó lại thôi. Sau khi nghe xong tin dữ như vậy mà cũng không có biểu hiện khác thường gì. Lạ thường đến mức khác thường!

Còn Bạch Vinh Tân cũng im lặng nhẹ nhàng vuốt tóc cô không thì cũng vuốt vết thương đã được bọc lại bởi băng y tế trên tay Tiểu Lạc.

Còn riêng Lôi Bảo, hần đường như chẳng tin vào tai mình. Từ khi Tiểu Lạc nói cái thai đó là của hần, hần không ngừng lo lắng mà chạy theo tới đây. Đêm ngày hôm ấy, mặc dù say rượu nhưng hần vẫn có thể cảm nhận được sự quen thuộc. Một sự quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn..

Nhưng hần lại không thể nhận ra.

Lẽ nào người đêm hôm đó chính là em gái hần.

Không thể... Không thể nào!!

Còn đối với Vương Tú Ân. Đêm hôm trở thành đàn bà ấy, kì thực cô đều không muốn.

Nhưng có câu nói mà cô luôn để an ủi bản thân chính là "phản kháng không được thì nằm ra đây mà hưởng thụ!":v

Nhưng cuộc sống căn bản méo như mình nghĩ các bác ạ -_-

....

Giây phút này Lôi Bảo bắt đầu cảm thấy đau đớn, hần nghĩ đến những ngày trước đó. Hai anh em họ cũng từng có rất nhiều kỉ niệm đẹp rồi lại chuyển đến những lời tỏ tình ngày hôm ấy... Tim hần sao đau thế này!

"Bác sĩ, vậy Thụ Hà đâu em ấy có sao không. Có thể cho tôi gặp em ấy được không? Xin anh hãy cho tôi gặp Thụ Hà..... " hần tự nhiên bắt lấy tay của Bác sĩ Hạ mà nài nỉ. Thực ra ngoài cách này hần cũng không còn nghĩ ra cách nào khác.

"E là không thể, Bệnh nhân cần được nghỉ ngơi. Tôi còn nhiều việc xin phép đi trước " Bác sĩ Hạ rút tay về trong dáng vẻ của một bác sĩ bận rộn bước chân rời đi. Khi đi không quên để lại nụ cười nhẹ về phía Tiểu Lạc.

Sau khi Bác sĩ Hạ đã đi hần chỉ còn cách quay sang Tiểu Lạc.

"Tiểu Lạc, cho anh gặp Thụ Hà được không? Để anh chăm sóc và bù đắp cho em ấy được không... Anh biết anh sai rồi! "

"Vậy tôi nói gì anh phải nghe theo chứ"

"Được. Em nói sao anh cũng nghe theo"

"Vậy nghe tôi. Đừng gặp em ấy "

"..."

.....

"Thai nhi được 12 tuần tuổi vẫn còn trong thời gian dễ động thai. Hiện tại cả mẹ và bé đều không bị ảnh hưởng gì. Nhưng vẫn phải ở lại để tiếp tục theo dõi thêm, bà bầu phải chú ý ăn uống đầy đủ và điều độ tránh phải hoạt động mạnh và chịu những cú sốc lớn về tinh thần. Nên tập thể dục nhẹ nhàng và giữ cho tinh thần lạc quan thoải mái trong suốt thai kỳ. Đừng để quá căng thẳng và stress.. Tôi đã kê đơn thuốc an thai mọi người nhớ cho cô ấy uống thuốc đầy đủ..... "

Bác sĩ Ngọc nói xong thì liền xin phép đi trước. Trong phòng hiện tại chỉ còn có bà bầu Vương Tú Ân nằm say giấc trên giường và hai người nào đó ^^

Hạ Toàn nói vậy đơn giản chỉ là lời nói đùa. Đòi nào Bác sĩ Hạ được chuyển sang khoa sản nhi.. Thảo nào Tiểu Lạc lại bình tĩnh đến như thế

Đột nhiên Bạch Vinh Tân nhìn không rời mắt Vương Tú Ân. Xong tự nhiên thốt ra một câu "Sau này có mang thai anh sẽ không để em thế này"

Tiểu Lạc ngược mắt lên nhìn anh "Thật không?"

"Thật"

"Em có thai thì sẽ có chồng em lo. Ai cần anh lo chứ.. Xì"

"Vậy ra sau này anh sẽ rất bận rộn rồi!"*cười

"Bánh bao... Bánh bao đừng đi. Bánh bao đừng bỏ mẹ. Bánh Bao... "

Vừa khi Tiểu Lạc định đáp thì Vương Tú Ân nằm trên giường bỗng nhiên nói mê sảng, mồ hôi toát ra nhễ nhại khắp trán. Tiểu Lạc lo lắng đến hấp tấp chạy đến bên, xong không quên lay người em ấy.

"Tú Ân, mở mắt ra nhìn chị này, đừng sợ Bánh Bao vẫn còn đây. Ân Ân"

Chả mấy mà Vương Tú Ân tỉnh lại, điều đầu tiên khi mở mắt ra chính là đưa tay sờ bụng. Thói quen của bao bà bầu là đây chứ đâu!

"Bánh bao. Tốt quá Bánh Bao chưa có rồi bỏ em, tốt quá rồi " vừa như khóc rồi lại cười. Quả nhiên nhìn mặt Vương Tú Ân thì khó có thể nhìn ra cảm xúc hiện tại.

Sau khi tỉnh lại được một lúc thì Tiểu Lạc nằng nặc đòi về nhà nấu cháo cho Vương Tú Ân. Bạch Vĩnh Tân hết cách đành để cô ra về hơn thế là phải làm nhiệm vụ cao cả là trông nom Vương Tú Ân. Cần nước có nước, cần quả có quả..

Trong khi ấy Bạch Vĩnh Tân vừa làm vừa gào thét trong đau khổ "anh mới tìm lại được vợ còn chưa ở cạnh nhau được bao lâu mà!"

"Không biết tôi nên gọi cô là cô Vương hay cô Lôi đây" anh ngồi ở ghế vừa gọt táo vừa nói chuyện.

"Tôi thì gọi sao cũng được" Tú Ân dường như không quan tâm quá về vấn đề xưng hô.

"Được rồi, vậy thì tôi sẽ gọi theo Tiểu Lạc đi. Cô Vương dù sao cũng là cô tìm thấy Tiểu Lạc và cũng do tôi quá nóng vội mà để cô đi theo. Suýt chút nữa là ảnh hưởng đến thai. À không bánh bao. Cho nên cô có yêu cầu hay việc gì cần giúp cứ nói ra, để cảm ơn và bù đắp tôi sẽ làm hết sức" Nói xong tự dưng anh thấy mình nói nhiều quá ~

Vương Tú Ân mỉm cười nhẹ một cái "Anh có thực sự thích chị Tiểu Lạc không? "

Còn anh, thì khá là bất ngờ với câu hỏi lạch lạch này " Tất nhiên rồi"

"Vậy được. Tôi không cần anh đền bù hay bù đắp gì cả. Chỉ cần anh đối xử tốt với chị Tiểu Lạc là được rồi "

Tưởng gì chứ cái này anh hoàn toàn phải làm rồi "Cô Vương cứ yên tâm. Tôi sẽ đối xử tốt với Tiểu Lạc không chỉ bây giờ mà là mãi mãi "

.....

Dưới đây mà màn chất vấn "sắc như dao cùn" của chị nhà...

"Sao đến lúc ấy anh mới đi tìm em hả. Anh có biết em nhớ anh thế nào không?"

"Không"

"Anh..... "

"Đến nơi ở mới thích nghi được thì sống, không thích nghi được thì chết. Xem ra em không thể sống xa anh mà"

"...." nói cứ như cô giống động vật ấy

" Anh có sợ mất em không?"

"Không? "

"Tại sao "

"Rác nhà mình không nên vứt sang nhà khác! "

".... "

.....

Không hay đâu nhưng chất xám áp vào đây rồi thì cứ đăng vậy.

24/12/2018- 6h45

"Các cậu Noel vui vẻ nhé"

- Quất -

Bạn đang đọc truyện *Thư Kí Nhỏ Làm Vợ Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

